

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒
ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๘.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๘๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ประธาน-
วุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์
ที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงขอเวียน
ให้ที่ประชุมนี้ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรอง
รายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นกระทู้ถามเกี่ยวกับกระทู้ถามที่ได้นำมาจากการประชุมครั้งที่ ๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๒

นายสมาน ชมภูเทพ (ล่ามพูด) : ท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่ขอทบทวนวาระที่ ๑ อีกครั้งหนึ่งครับ เพราะว่าท่านเร็วเกินไปเกี่ยวกับกรรมการ ป.ป.ป. ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นเรื่องแจ้งให้ทราบครับ จะขอให้อ่านใหม่ไหมหรือไม่ครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ล่ามพูด) : ใช่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีอะไรหรือไม่ครับ เชิญ

นายสมาน ชมภูเทพ (ล่ามพูด) : ท่านผู้เป็นประธาน คือผมใคร่หารือในที่ประชุมว่า การแต่งตั้งกรรมการ ป.ป.ป. นี้ ทางวุฒิสภาเป็นผู้ตั้งขึ้นมาโดยมาแจ้งให้เราทราบ หมายความว่าขอความเห็นในสภาผู้แทนราษฎร หรืออย่างไรไม่ทราบ เพราะว่ากรรมการ ป.ป.ป. นี้ ครั้งหนึ่งผมจำได้ว่าผมเคยทะเลาะกับเพื่อนผู้แทนด้วยกันคือคุณชวน ตอนนั้นท่านเป็นรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีอยู่ เพราะว่าการตั้งบุคคลเข้าไปนี้ ซึ่งบางคนประวัติก็ไม่มีเท่าไร หรืออย่างเดี๋ยวนี้ผมก็ยังไมรู้อาจะเป็นใครเสนอตั้งเข้าไป เพราะฉะนั้นคำว่า "ป.ป.ป." นี้ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมานครับ รัฐบาลขอตั้งเพิ่มขึ้นมา ๒ ท่าน คือ กรรมการเพิ่มเติมออกไป ๒ ท่าน ทันท่วงทีรัฐบาลขอตั้งเพิ่มมา ซึ่ง การขอตั้งเพิ่มมานี้จะขอรับความเห็นชอบทั้งสภาผู้แทนและทั้งวุฒิสภา แต่ว่าทาง วุฒิสภาเขาประชุมก่อนเรา เขาให้ความเห็นชอบไปแล้ว ก็แจ้งมาให้เราทราบ เท่านั้นเองครับ แล้ววันนี้เราก็จะไต่ถามต่อไป เรื่องที่รัฐบาลขอความเห็นชอบจาก สภาผู้แทนก็จะไต่ถามวันนี้

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ครับ แต่ท่านประธานครับ หมายความว่าหลังจากนี้เราจะมีกรณีพิพาทเกี่ยวกับ ป.ป.ป. อีกหนึ่งหรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช่ครับ นั้นเพียงแต่ทางวุฒิสภาแจ้ง ให้ทราบเท่านั้นเอง เมื่อก่อนเมื่อครั้งนี้นักขบไปกระทู้ถามลำดับที่ ๑ เป็นกระทู้ถาม ของคุณตรงค์ สิ่งทไต่ทอง เรื่อง ขอชลประทานในเขตจังหวัดชลบุรี ถาม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เชิญคุณตรงค์ ครับ

นายตรงค์ สิ่งทไต่ทอง (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ตรงค์ สิ่งทไต่ทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคกิจสังคม กระผมขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง ขอชลประทานในเขตจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้

โดยที่รัฐบาลกำหนดจะสร้างท่าเรือขึ้นที่แหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และได้ออกเป็นพระราชบัญญัติไปแล้วนั้น จึงขอ เรียนถามว่า

๑. ท่านได้เตรียมการอย่างไร เกี่ยวกับเรื่องน้ำกินน้ำใช้ เพราะปัจจุบัน นี้เกือบทุกอำเภอในเขตจังหวัดชลบุรีได้ประสบกับความขาดแคลนน้ำกินน้ำใช้อยู่ประจำ ทุกปี

๒. ท่านจะสร้างอ่างเก็บน้ำขึ้นทุกหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ ในเขต

จังหวัดชลบุรี เช่นเดียวกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือทุกจังหวัดได้หรือไม่ ถ้าได้จะ
จัดสร้างเมื่อไร ถ้าไม่ได้เป็นเพราะอะไร

๓. ที่ดินชาวหมู่บ้านแหลมฉบังที่ถูกเวนคืนนั้นบางรายได้ไร่ละ ๑ แสน
กว่าบาท บางรายได้ ๘ หมื่นบาท แต่ส่วนมากกลับได้ราคาเพียงไร่ละ ๘,๐๐๐
บาทเท่านั้น ขอทราบว่าจะดำเนินการเรื่องนี้ไปเรียบร้อยแล้วหรือยัง ถ้ายังท่านจะจัด
การอย่างไรต่อไปให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชน ขอขอบคุณครับ

นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และ
สหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อาภรณ์
ศรีพิพัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ฯ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติดังนี้

สำหรับข้อที่ ๑ เกี่ยวกับการเตรียมการเรื่องน้ำกินน้ำใช้สำหรับจังหวัด
ชลบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับท่าเรือแหลมฉบัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โดยกรมชลประทาน ได้เตรียมการไว้ให้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้แก่โครงการเขื่อน
บางพระ อำเภอศรีราชา ซึ่งของเดิมสร้างเสร็จเมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๒ เก็บน้ำ
ได้ ๒๒ ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่อใช้อุปโภคบริโภคที่ตัวจังหวัด และอำเภอศรีราชา
กับใช้ในการเพาะปลูกอีก ๘,๕๐๐ ไร่ ต่อจากนั้นได้มีการใช้น้ำเพื่อการอุปโภค
บริโภคและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ตลอดจนรัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนา
บริเวณนี้ให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรม ทั้งจะให้เป็นที่มาในโอกาสต่อไป จึงได้
ขยายอ่างเก็บน้ำแห่งนี้ให้เก็บน้ำเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่อให้
เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งก็ได้สร้างเสร็จแล้ว ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๑๓ อนึ่ง
เพื่อให้เกษตรกรได้รับประโยชน์เพิ่มเติม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณา
จัดตั้งระบบส่งน้ำทางฝั่งขวาของคลองส่งน้ำเพิ่มอีกทางหนึ่งด้วยแล้ว นอกจากนี้
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการในเรื่องน้ำกินน้ำใช้ สำหรับจังหวัดชลบุรี
โดยทั่ว ๆ ไป โดยสร้างโครงการชลประทานเสร็จไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อถึงสิ้นปี

พุทธศักราช ๒๕๒๑ รวมทั้งสิ้น ๗ โครงการ คือ ๑. โครงการท่าลาดที่จังหวัด
 ฉะเชิงเทรา และชลบุรี ซึ่งเป็นงานเหมืองฝายและส่วนที่อยู่ในอำเภอพนัสนิคมและ
 อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ๒. โครงการขุดลอกคลองเขตในอำเภอ พนัสนิคม
 ๓. โครงการอ่างเก็บน้ำบ้านมิ่ง อำเภอบ้านมิ่ง ๔. โครงการพานทอง อำเภอ
 พานทอง ๕. โครงการพานทองขยาย อำเภอพานทอง ซึ่งเป็นงานระบายน้ำ
 และเก็บน้ำ ๖. โครงการอ่างเก็บน้ำจุลเสมีศ อำเภอสัตหีบ ๗. โครงการเก็บ
 น้ำพญาคาหลวง อำเภอสัตหีบ นอกจากนี้ยังมีโครงการซึ่งจะสร้างเสร็จ ภายในปี
 อีก ๒ โครงการ คือ ๑. โครงการอ่างเก็บน้ำมาบประชัน อำเภอบางละมุง
 ซึ่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว และ ๒. โครงการคลองนาเกลือ อำเภอบางละมุง

สำหรับข้อ ๒ เกี่ยวกับเรื่องการสร้างอ่างเก็บน้ำใน จังหวัดชลบุรี
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้วางแผนที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำในจังหวัดชลบุรี ไว้แล้ว
 ในชั้นนี้จำนวนทั้งสิ้น ๑๐ อ่าง โดยกระจายไปในอำเภอต่าง ๆ ดังนี้ ๑. อ่าง
 เก็บน้ำคลองงิ้ว อำเภอพนัสนิคม ขนาดความจุ ๑๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร
 ๒. อ่างเก็บน้ำห้วยป่าแดง อำเภอพนัสนิคม ขนาดความจุ ๕ ล้านลูกบาศก์เมตร
 ๓. อ่างเก็บน้ำคลองใหญ่ อำเภอบ้านมิ่ง ขนาดความจุ ๒๕ ล้านลูกบาศก์เมตร
 ๔. อ่างเก็บน้ำหนองค้อ อำเภอศรีราชา ขนาดความจุ ๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร
 ๕. อ่างเก็บน้ำห้วยมิ่ง อำเภอศรีราชา ขนาดความจุ ๒๖ ล้านลูกบาศก์เมตร
 ๖. อ่างเก็บน้ำตะเคียนเตี้ย อำเภอบางละมุง ขนาดความจุ ๑๓.๖ ล้าน-
 ลูกบาศก์เมตร ๗. อ่างเก็บน้ำคลองนาเกลือ อำเภอบางละมุง ขนาดความ
 จุ ๔.๔ ล้านลูกบาศก์เมตร ๘. อ่างเก็บน้ำชากนอก อำเภอบางละมุง ขนาดความ
 จุ ๗.๖ ล้านลูกบาศก์เมตร ๙. อ่างเก็บน้ำห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง ขนาด
 ความจุ ๗๒ ล้านลูกบาศก์เมตร ๑๐. อ่างเก็บน้ำบางเฒ อำเภอสัตหีบ จำนวน
 ๑๒ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะนี้กำลังวางแผนเพื่อสำรวจรายละเอียด สำหรับการ
 ออกแบบก่อสร้าง และจะขอตั้งงบประมาณสำหรับดำเนินการก่อสร้าง ในโครงการที่

๑๖๖

๑. อ่างเก็บน้ำคลองหลวงซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ในปีพุทธศักราช ๒๕๒๔ ส่วนโครงการอื่น ๆ จะเร่งรัดให้เริ่มก่อสร้างโดยด่วนให้ทันกับความต้องการ น้ำของกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการเกษตรภายในจังหวัดชายทะเลฝั่งตะวันออก

สำหรับข้อที่ ๓ เรื่องที่ดินของชาวหมู่บ้านแหลมฉิมที่ถูกเวนคืนนั้น ขอเรียนว่าเป็นการดำเนินงานของกระทรวงคมนาคม ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีหนังสือสอบถามจากกระทรวงคมนาคมแล้ว ใ้รับการชี้แจงว่า ๑. การจ่ายเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนนั้น ได้ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีแล้ว ๒. อัตราการจ่ายเงินทดแทนตามกฎเกณฑ์ เป็นอัตราเก่าซึ่งในชั้นแรก คณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้พิจารณาจากราคาปานกลางของที่ดิน ซึ่งต่ำกว่าเพื่อประโยชน์แห่งการเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยเวนคืนอสังหาริมทรัพย์พุทธศักราช ๒๕๕๓ ๓. คณะกรรมการดังกล่าวได้ทบทวนเกี่ยวกับเรื่องนี้ใหม่แล้วเมื่อการประชุมครั้งที่ ๗ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๒ และได้มีมติให้นำสภาพและทำเลของทรัพย์สินที่ต้องเวนคืนมาประกอบการพิจารณาด้วย ๔. ปัจจุบันหน่วยเวนคืนที่ดินได้ดำเนินการเพื่อการจ่ายเงินแก่ราษฎรอย่างเร่งรีบ โดยได้ใช้เงินงบประมาณไปแล้วกว่า ๒๕ ล้านบาท และไม่มีอุปสรรคเกี่ยวกับราคาค่าทดแทนอีกต่อไป

นายทรงค์ สิงห์ไศทอง (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะได้ฟังคำตอบของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ฯ เมื่อสักครู่ก็ยังมี ความข้องใจอยู่ เรื่องอ่างเก็บน้ำบางแห่งในเขตจังหวัดชลบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วในขณะนี้ในจังหวัดชลบุรีขาดแคลนน้ำในตัวเมืองถึง ๓ เดือนแล้ว ไม่มีน้ำที่จะมาใช้สำหรับเพื่ออุปโภคบริโภค เรื่องเกษตรนั้นไม่ต้องพูดถึงหรอกครับ เพียงแต่ประชาชนจะหาน้ำรับประทานกันยังไม่มี เพราะฉะนั้นโครงการต่าง ๆ ที่กระผมได้ทราบหรือว่าได้ฟังมาเมื่อสักครู่นี้ กระผมก็มีความสงสัยอยู่ว่าโครงการต่าง ๆ

ที่ท่านรัฐมนตรีได้เรียนไปเมื่อสักครู่นี้ในร่างแห่งกำลังขยายอยู่ อย่างเช่นอาจบางพระ
 อยากรู้อาจจะขยายในข้อ ๑ นั้น เราจะขยายหลักการบางสิ่งบางอย่างที่ได้
 กราบเรียนไปแล้ว กระผมเกรงว่าการก่อสร้างการทำชลประทานจากแม่น้ำบางปะกง
 เข้ามาก็ดี โครงการอะไรต่าง ๆ ก็ดี กระผมเกรงว่าการสร้างจะใช้เวลานาน
 เช่นเดียวกับพื้ก้นน้ำเค็มที่สมุทรสงครามสร้างกันมา ๑๔ ปีแล้วยังไม่เสร็จ อันนี้
 ดะครับ เพราะว่าจังหวัดชลบุรีนั้นเราต้องยอมรับอันหนึ่งว่า จะมีโครงการของทาง
 รัฐบาลที่เข้าไปทำทำเรือในจังหวัดชลบุรีและสนามบิน ทางรถไฟผ่านย่านอุตสาหกรรม
 เพราะปัญหาใหญ่ของชลบุรีนั้นต้องยอมรับอันหนึ่งว่าซากิจจับสำคัญคือน้ำ เพราะ
 ชลบุรีเรานั้นเต็มไปด้วยแก้นหินจะสูบน้ำใตยาคาลก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นในสาเหตุ
 ต่าง ๆ นั้น กระผมก็ขอกราบเรียนด้วย ทางรัฐบาลก็วางแนวนโยบายว่าจะมีการ
 ทำชลประทานเกิดขึ้นแต่ถ้าทำด้วยความล่าช้าอย่างคลองหลวงอย่างนี้ ในเขตพนัสนิคม
 เราทำล่าช้าเกินขอบเขตไปแล้ว เวลานี้รัฐบาลได้ลงทุนไปบ้างแล้ว อย่างรัฐบาล
 ก่อน ๆ อย่างคลองหลวงพนัสนิคมนี้ อยากรู้อาจจะเริ่มดำเนินการ เป็นการคว่น
 หรือไม่ เพราะคลองหลวงนั้นเป็นแหล่งที่จะช่วยในการเกษตรกรรม และพุ่งเข้าไป
 หาจังหวัดฉะเชิงเทราด้วย

ส่วนแหล่งน้ำคลองใหญ่ ป่าแดง บ้านมิ่ง หรือแหล่งน้ำหนองน้ำเขียว
 บ้านมิ่งนั้น แหล่งน้ำหนองน้ำเขียว บ้านมิ่งนั้น มีการขยาย โครงร่างที่จะขยาย
 นั้นเริ่มวางแนวทางหรือยัง ส่วนคลองใหญ่ในป่าแดง บ้านมิ่งนั้น จะเริ่มดำเนินการ
 เมื่อไร ส่วนจังหวัดชลบุรีนั้น ในเขตตัวเมืองก็อยากจะให้มีการจัดตั้งโครงการ ใน
 การชลประทานได้เกิดขึ้น อย่างเขาช่องมะเฟืองในเขตจังหวัดชลบุรีนั้น โดย
 เฉพาะอย่างยิ่ง มีชาวนาและชาวไร่ที่ยังอยู่ในระหว่างตัวเมือง และเขตท้องถื่นของ
 ตัวเมืองในอำเภอชลบุรีนั้นขาดแคลนน้ำจริง ๆ ครับ ถึงเวลาฤดูแล้งแล้ว เขาไม่มี
 น้ำกินน้ำใช้เลย เพราะฉะนั้นถ้าเราจะสร้างชลประทาน ที่ช่องมะเฟืองขึ้นมาอีก
 แห่งหนึ่งตามโครงการก็จะเป็นผลดีในตัวเมืองของจังหวัดชลบุรี สิ่งทีกระผมได้

กราบเรียนไปแล้วก็มีความรู้สึกส่วนหนึ่งว่า ในจังหวัดชลบุรีนั้นได้ขาดแคลนน้ำจริง ๆ และห้วย หนอง คลอง บึงเป็นส่วนใหญ่ เรามีอยู่เหมือนกัน แต่ไม่มีสายแม่น้ำ มีแต่คลองเล็ก ๆ เวลานั้นก็ทันเงินไปหมดแล้ว ทางรัฐบาลนั้นจะมีโครงการหรือไม่จะใช้เครื่องมือในการที่จะขุดคลองเข้าไป ก็หมายความว่าห้วย หนอง คลอง บึงนี้เอาเครื่องมือไปขุดให้กว้างขึ้นและทำฝายน้ำล้นไว้ชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง ก่อนที่เราจะทำหน้าที่ในการชลประทานเกิดขึ้น ก็จะมีเกิดประโยชน์แก่ชาวไร่ ชาวนาในเขตจังหวัดชลบุรี งบประมาณเรียนด้วยถ้ำห้วย หนอง คลอง บึงที่ทางสาธารณ-ประโยชน์ถ้าเราไม่รับดำเนินการประชาชนก็จะเข้าไปบุกกรุก แล้วที่ก็จะค้นเงินลงไป ถ้าเรามีเครื่องมือในการขุดคลองเล็ก ๆ นะครับ ไปเอาโครงการอันนั้น --- ห้วย หนอง คลอง บึงนี้ให้เกิดประโยชน์ขึ้น ก็จะเกิดมีน้ำใช้ชั่วคราวหนึ่ง เราสร้างชลประทานนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องใช้เวลาทำหลาย ๆ ปี แต่เวลานี้ยังขาดแคลนอยู่อย่างนี้ รัฐบาลมีนโยบายหรือยังครับ จะรับดำเนินการเป็นการด่วนในเรื่องชลประทาน แต่ในระยะสั้น งบประมาณอยากจะทำเรียนด้วยว่า ควรจะมีเครื่องมือในการลอกคลองเล็ก ๆ คือห้วย และทำฝายน้ำล้นเพื่อกักน้ำไว้ อันนี้ก็เกิดประโยชน์ขึ้น ขอกราบเรียนผ่านทางท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วยครับ เพราะกระผมอยู่ในจังหวัดชลบุรี ได้ทราบว่าเป็นปัจจัยสำคัญของจังหวัดชลบุรี และต่อไปในอนาคตนั้นก็เชื่อเหลือเกินว่าจะต้องมีประชาชนหนาแน่นขึ้น อันนี้ละครับ ถ้าโครงการต่าง ๆ เราวางรากฐานลงไปแล้วว่า เราจะสร้างชลบุรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว หรืออุตสาหกรรม หรือแหล่งสนามบิน และมีทางรถไฟด้วย งบประมาณยังเป็นทุกข้อยุครับ แหล่งน้ำไม่มีจริง ๆ ที่ท่านว่ามานั้น ยังไม่พอใช้ จากสถิติเขาไปใช้ในกองทหาร มাত্রการก็เอามาใช้เพียงโรงแรมบางพระ จะมาใช้ได้เพียงแต่จังหวัดชลบุรีในย่านหนองมนบางอะไรบ้าง ไม่พอใช้ในคานอุตสาหกรรมครับ คือป่าดำนํ้ามันเอาไปใช้ได้เพียงเท่านั้น เวลานั้นชลบุรีในตัวเมืองเองนั้นขาดน้ำแน่นอนครับ พอถึงฤดูแล้งไม่มีน้ำ ชั่วระยะหน้าฝนไปเพียงแค่นี้ก็ยังขาดแคลนเลย พอหน้าแล้งจริง ๆ จะ

เอาน้ำมาจากไหน เพราะฉะนั้นโครงการในการชลประทานนั้นมีบทบาทสำคัญสำหรับ
ชลบุรีอยู่ในขณะนี้ ขอกราบเรียนด้วยนะครับ งบประมาณกระแฉกที่อ่านแล้วอะไรแล้ว
ก็ไม่มียกงบประมาณที่จะไปสร้างชลประทานในชลบุรีจนพอใช้กันในจังหวัดชลบุรี กระแฉก
ก็มีความสงสัยรัฐบาลตั้งงบประมาณไว้มีโครงการอย่างไรครับในขณะนี้ กระแฉก
กราบเรียนด้วยหรือจะไปทำกันอย่างไรอีกแบบหนึ่ง อย่างที่บอกจะทำกันอย่างไรที่
สมุทรสงครามอะไรอย่างนี้ ๑๔ ปี ก็ยังไม่เสร็จเรียบร้อยอะไรต่าง ๆ

ปัญหาข้อที่ ๓ ชาวบ้านเวลานี้ในแหลมฉบัง วิธีการเวนคืนนั้น บาง
แห่งได้เงินแล้วบางแห่งไม่ได้เงิน ไม่ทราบขเมื่อไร เขารอคอยอยู่ ในการ
ตกลงนั้นตกลงกันแล้ว แต่รอเงินที่จะรับจากกระทรวงคมนาคมนี้แหละครับ และ
ก็มีหลายที่ครับตัดถนนไปแล้วเงินก็ยังไม่ให้อีกหลายแห่ง เมื่อไรจะดำเนินการชำระ
เงินให้กับประชาชนที่เขาเสียเนื้อที่ไปเขาจะโศกโศกทางเขา เพื่อสร้างประโยชน์
กระแฉกขอกราบเรียนเพียง ๓ ข้อเท่านั้น ขอให้ตอบในสภาด้วยครับ

นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับปัญหาน้ำกินน้ำใช้ ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย จะได้ออกเมื่อกระแฉกตอบเรื่องนี้เสร็จแล้ว เพราะว่า
ท่านได้ดูแลอยู่ กระแฉกใครจะตอบโดยตรงเลย ถึงปัญหาเกี่ยวกับเรื่องน้ำที่จะใช้
การเกษตร

สำหรับเรื่องเขื่อนบางพระนั้น อยากจะขอเรียนให้ทราบว่า ในแผนที่
เราได้วางเอาไว้กำหนดที่จะใช้น้ำมีอย่างนี้ สำหรับแผนที่วางไว้ปีพุทธศักราช ๒๕๐๔
นั้นเราได้กำหนดไว้ว่าจะใช้น้ำเพื่อการเกษตรประมาณ ๔ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่ง
ก็พอเพียง อย่างที่ได้เรียนไว้แล้ว พอเพียงสำหรับเนื้อที่เพาะปลูก ประมาณ
๔,๕๐๐ ไร่ เอามาใช้ในการประปา ๖.๖ ล้านลูกบาศก์เมตร เอามาใช้ใน
กิจการของรัฐ เป็นต้นว่าท่าเรือแม่กระดังรวมทั้งสาธารณูปโภคทั้งหลาย ประมาณ
๕๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร และที่เหลืออีก ๔ ล้าน ๖ แสนลูกบาศก์เมตรนั้น เอามา

ใช้ในเรือของการอุตสาหกรรม แต่พอมาปีนี้ในปีพุทธศักราช ๒๕๒๓ นั้น เราได้เตรียมเอาไว้สำหรับการประปาถึง ๑๑.๖ ล้านลูกบาศก์เมตร และกิจการของรัฐซึ่งในขณะนั้นได้มีแผนที่จะมีการจัดตั้งโรงงานไฟฟ้าโดยใช้พลังงานปรมาณู แต่ว่าได้หยุดยั้งความคิดอันนี้ไว้ เพราะฉะนั้นก็ยังมีน้ำที่กำหนดไว้ให้สำหรับกิจการ ของรัฐอีก ๑.๓๕ ล้านลูกบาศก์เมตร

สำหรับเกษตรและชลประทานเนื่องจากเนื้อที่ยังคงเท่าเดิมไม่สามารถจะขยายไปได้ เนื่องจากว่าภูมิประเทศเป็นที่ซึ่งสามารถที่จะใช้ระบบคลองส่งน้ำได้นั้นมีอยู่จำกัด จึงใช้ ๘ ล้านลูกบาศก์เมตรตามเดิม

สำหรับอุตสาหกรรมนั้นเราได้เพิ่มขึ้นไปถึง ๓๔.๖ ล้านลูกบาศก์เมตรเตรียมไว้สำหรับอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ อย่างเหล็กกล้า เพโตรเคมีแอนด์ (Petrochemical) ซึ่งทั้งหมดนั้นก็เพียงประมาณ ๕๕ ล้านลูกบาศก์เมตรเท่านั้น ความจุของอ่างได้กำหนดเอาไว้ให้ถึง ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เพราะฉะนั้นที่ได้เตรียมเอาไว้นั้นก็พอเพียงสำหรับการขยายอุตสาหกรรม ความจริงแล้วในบางปีนั้นอ่างบางพระเมื่อมีน้ำมากสามารถจะเก็บน้ำได้ถึง ๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร กระแสมคิดว่าทางในคันของอ่างเก็บน้ำบางพระที่จะใช้สำหรับรองรับการขยายตัวอุตสาหกรรมนั้น อย่างน้อยที่สุดในระยะที่มาถึงนี้ก็คงจะพอบรรเทาได้

สำหรับเกี่ยวกับเรื่องการสร้างอ่างเก็บน้ำต่าง ๆ ที่ได้กำหนดเอาไว้ในที่กระแสมได้เรียนไว้เมื่อกี้ มีปัญหาบางอย่างในเรื่องเกี่ยวกับทั้งในค่าขงประมาณและในคันการที่จะจัดสถานที่

สำหรับคันงบประมาณสำหรับอ่างเก็บน้ำคลองหลวง ซึ่งได้กำหนดไว้ว่าจะเริ่มต้นปีนี้ ปรากฏว่าในการแปรรูปคดีเพื่อของงบประมาณในปีนั้น ไม่ได้ได้รับความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นจึงได้กำหนดไว้ว่า จะเริ่มต้นในปีพุทธศักราช ๒๕๒๔ อย่างไรก็ดีเพราะเหตุว่ามีความสำคัญอยู่ ก็จะได้หาทางที่จะแก้ปัญหาเงินมาเพื่อที่จะมาใช้สำหรับดำเนินการไปก่อน

สำหรับการออกแบบในการสำรวจภูมิประเทศและออกแบบเพื่อก่อสร้างนั้น ได้ดำเนินการไปแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อโค้งประมาณมา ก็คงจะไม่ต้องเสียเวลา มากขึ้นอีกในการที่จะดำเนินการก่อสร้าง ปัญหาสำหรับสถานที่นั้นมีอยู่บ้าง เนื่องจากว่าในขณะที่ได้มีการขยายที่ทำกินแล้วก็ได้มีการใช้สถานที่นั้นเป็นส่วน ไร่ เป็นที่อยู่อาศัยมาก แต่เมื่อถึงเวลาที่จะทำการก่อสร้าง ก็คงจะต้องมีการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงบ้างในเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ เพราะคงจะมีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการอพยพฝูงจะออกไปจากที่นั้นสำหรับใช้เป็นอย่างเก็บน้ำ

เรื่องโครงการทำเรื่อน้ำลึกสกัดที่เกรงว่าอาจจะไม่มีน้ำพอนั้น ขณะนี้ ทางกรมชลประทานได้ดำเนินการวางแผนในการที่จะใช้ เรื่องเกี่ยวกับลุ่มน้ำระยอง นำจากลุ่มน้ำระยองนั้นมา กระทบใ้ส่งให้ทางกรมชลประทานวางแผนที่แน่นอน โดยไม่คิดว่าจะเสียเวลาในการที่จะออกแบบสำรวจในการที่จะเอาน้ำจากลุ่มน้ำระยองมาใช้ในโครงการทำเรื่อน้ำลึกและการขยายเขตอุตสาหกรรม ตามที่ได้มีการพิจารณากันอยู่ในคณะกรรมการพัฒนาภาคตะวันออก สำหรับที่อื่น ๆ ยกตัวอย่างเช่น อ่างน้ำที่คลองใหญ่ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวขึ้นมาั้น การออกแบบและการสำรวจนั้น ได้เริ่มต้นแล้ว เข้าใจว่าการวางแผนทางนั้นคงจะได้ดำเนินการแล้ว อย่างน้อยที่สุด ในขั้นต้นทั้ง ๑๐ อ่างที่ได้เรียนมานั้นแบบคร่าว ๆ ได้มีเอาไว้อย่างที่เรียนว่า จะกำหนดเมื่อมีงบประมาณ ก็จะต้องไปพิจารณาถึงเรื่องสถานที่เฉพาะอีกครั้งหนึ่ง

สำหรับเรื่องทวย หนอง คลอง บึง ที่เสนอแนะมาให้มีการลอกเอาไว้ออกเพื่อที่จะเอาไปใช้ประโยชน์ได้ในขณะที่รอการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ กระทบขออนุมัติเอาไว้ ความจริงแล้วในปีที่รัฐบาลได้มีการจัดตั้ง โดยความกรุณาของทางรัฐสภาพ่างงบประมาณในการจัดตั้งหน่วยบริการ เกษตรเคลื่อนที่ ซึ่งเครื่องมือที่มียุ่กันคงจะใช้ในกิจการนี้ได้

สำหรับเรื่องเกี่ยวกับข้อที่ ๓ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก็มาอยู่ที่ทวย กระทบจะขอผ่านไปให้ท่าน แต่ในขณะนี้กระทบขออนุญาตท่านประธาน

ได้ให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบเรื่องเกี่ยวกับน้ำกินน้ำใช้ ของ
จังหวัดชลบุรี

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง—
มหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ~~กฤษฎา~~ ขอเรียนตอบ
ความข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกี่ยวกับเรื่องน้ำกินน้ำใช้ในเขตอำเภอเมือง ฯ
จังหวัดชลบุรี ในขณะนี้คือความจริงแล้วความไม่พอใช้ของน้ำกินน้ำใช้ ในเขต
อำเภอเมือง ฯ จังหวัดชลบุรี นั้นมีมานานแล้ว รัฐบาลเองก็ตระหนักดี ถึงเรื่องนี้
เพราะว่าชุมชนของจังหวัดชลบุรีได้ขยายตัวขึ้นเร็วมาก น้ำประปาที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน
เป็นท่อขนาดเพียง ๓๐ เซนติเมตร ซึ่งปกติก็ไม่พอใช้อยู่แล้ว ได้มีการปรับปรุง
 และได้มีการตกลงทำสัญญาทำท่อน้ำขึ้นมาใหม่ โดยใช้ขนาด ๖๐ เซนติเมตร แล้ว
เดินสายคู่เดินจากบางพระมาที่อำเภอเมือง ฯ การดำเนินการมีสัญญา ๒๔ เดือน
ครบกำหนดสัญญาวันที่ ๒๐ เดือนนี้ ซึ่งความจริงแล้วก็น่าที่จะเสร็จสิ้น เพราะนี้
ก็ใกล้วันครบสัญญาแล้ว แต่เมื่อการขาดแคลนน้ำในขณะที่มีเมื่อ ๒ - ๓ วัน ปรากฏ
ว่ามีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มาร้องเรียนต่อท่านนายก ฯ แล้วก็ประชาชนหลายท่าน
ด้วยกันเขียนหนังสือร้องเรียนขึ้นมา ท่านนายกรัฐมนตรีมีความห่วงใย ก็ใช้กระแฉับ
ไปดูข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น แล้วก็หาทางแก้ไขเพื่อระงับความเดือดร้อน ของประชาชน
ในอำเภอเมือง ฯ จังหวัดชลบุรี ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ กระแฉับได้เดินทางไปเมื่อ
วานนี้หลังจากที่ประชุมสภาแล้ว ก็ได้พบว่าเมื่อ ๒ - ๓ วันนี้ ปรากฏว่าการเร่ง
ทำของนายช่างผู้รับเหมาที่ทำท่อน้ำนั้น ได้ไปทำเอาท่อน้ำเค็มที่เดินอยู่ขนาด ๓๐
เซนติเมตรแตก เพราะว่าการทำท่อใหม่ที่ได้ทำท่อขนาด ๖๐ เซนติเมตร เป็นท่อ
คู่เดินขนานไปกับท่อเค็ม ปรากฏว่าการเร่งทำนั้นรถไปทับท่อเค็มทำให้ท่อน้ำเค็มแตก
ของหยุดการส่งน้ำ ทำให้น้ำที่ไม่พอใช้แล้วยิ่งเกิดความขาดแคลนมากยิ่งขึ้น ก็ได้
เร่งให้ทางนายช่างผู้รับเหมาดำเนินการซ่อมแซม ซ่อมเสียวันเดียวก็เสร็จ แต่ว่า
ถึงแม้จะซ่อมเสร็จก็ตาม ความขาดแคลนอย่างที่กระแฉับเรียนให้ทราบไว้ ปกติก็ไม่พอ

อยู่แล้ว เมื่อยังทอแตกเขาก็ยังทำให้ขาดแคลนมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ท่านนายก ฯ
 ท่านก็ให้นำรถนำจากกรุงเทพฯ ไปช่วย ก็ได้ให้เอารถบรรเทาสาธารณภัยไปช่วย
 เป็นรถนำขนาดใหญ่ ๓ คัน แล้วก็รถจาก กรป. กลาง อีก ๓ คัน แล้วเอารถ
 จากกองทัพเรือที่สัปดาห์ทางนาวิกโยธินได้ไปอีก ๓ - ๔ คัน รวมทั้งรถทางจังหวัดซึ่ง
 มีรถขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และรถดับเพลิงของเทศบาล ซึ่งมีอยู่จำนวน
 ทั้งหมดก็ประมาณ ๑๐ กว่าคันที่เป็นรถบรรทุกนำจากบางพระมาช่วยจ่ายแจก ให้กับ
 ประชาชนในเขตอำเภอเมือง ฯ จังหวัดชลบุรี ในเวลาเดียวกันทางจังหวัดเองก็มี
 ความห่วงใยในการจ่ายน้ำนั้น รู้สึกจะลำบากเพราะว่าสภาพของอำเภอเมือง ฯ
 จังหวัดชลบุรีนั้น บ้านของคนส่วนใหญ่ก็จะอยู่ในซอยเล็ก ๆ ซึ่งรถไม่สามารถจะเข้า
 ไปได้ แล้วบางแห่งก็เข้าไปในทะเล ซึ่งการลำเลียงน้ำเข้าไปตามบ้าน อยู่ชาย
 ทะเลนั้นเป็นสิ่งยาก จำเป็นที่จะต้องหาแท่งค้ำน้ำที่จะไปไว้ตามปากซอย ซึ่งทาง
 จังหวัดก็ได้สั่งซื้อแท่งค้ำน้ำถึง ๕๐ แท่งแล้วก็ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑๕
 ก็คิดว่าการแก้ไขปัญหานี้เฉพาะหน้าในการขาดแคลนน้ำเกี่ยวกับน้ำกินน้ำใช้ ในเขต
 อำเภอเมือง ฯ จังหวัดชลบุรีในปัจจุบันนี้คงจะพอช่วยคลี่คลายปัญหาไปได้ชั่วคราว แต่
 อย่างไรก็ตามสำหรับโครงการที่กระผมได้เรียนให้ทราบว่า ทางรัฐบาลเองได้เร่ง
 ให้รีบเริ่มดำเนินการตามสัญญา คือสัญญานั้นจะเสร็จวันที่ ๒๐ เดือนนี้ที่จะทำ
 ท่อ ซึ่งถ้าหากว่าสำเร็จตามโครงการนี้แล้วสามารถที่จะให้น้ำกินน้ำใช้ ในเขต
 อำเภอเมือง ฯ จังหวัดชลบุรี ไปได้ถึงระยะ ๕ ปี เท่าที่我做โครงการไว้จะครบ
 แต่อย่างไรก็ตามก็มีความเป็นห่วงว่า จะไม่เสร็จเพราะเนื่องจากว่า มีหัวกอกใหญ่ที่
 จะตอมมี ๖ หัวด้วยกัน ขณะนี้เพิ่งทำไปได้หัวเดียว อีก ๕ หัวยังกำลังที่จะตอมอยู่
 กระผมคิดว่าในช่วงที่กำลังดำเนินการติดต่อกับหัวท่อใหญ่นี้ ก็คงจะต้องหยุดการจ่ายน้ำ
 อีก แต่อย่างไรก็ตามก็ได้เตรียมการไว้แล้วให้ทางจังหวัด ได้จัดหารถบรรทุกน้ำที่
 จะลำเลียงไปช่วยประชาชนที่เดือดร้อนในน้ำกินน้ำใช้ชั่วคราว ในขณะที่กำลังติดต่อกับ
 กอกใหญ่อยู่ ซึ่งคิดว่าอย่างช้าที่สุดก็ในเดือนพฤศจิกายนต้องเสร็จ เพราะฉะนั้นก็ได้

กำกับทางจังหวัด และเราได้กำกับทางประสานภูมิภาค ให้ติดตามในการทำงานของผู้รับเหมา ให้เสร็จตามสัญญาที่ใดกำหนดไว้ ถ้าหากว่ามีปัญหาที่ได้รับแจ้งมาอย่าง ที่กระผมเรียนให้ทราบ กระผมก็เชื่อว่าน้ำกินน้ำใช้ในเขตอำเภอเมือง ฯ จังหวัดชลบุรี คงจะคลี่คลายไปในทางที่ไม่ถึงกับเดือดร้อนขนาดหนัก เพราะฉะนั้นกระผมเรียนชี้แจงในปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้มีความข้องใจในปัจจุบันนี้ว่า ความเดือดร้อนในน้ำกินน้ำใช้ในเขตอำเภอเมือง ฯ จังหวัดชลบุรีนั้น ทางรัฐบาลเองได้ดำเนินการแก้ไขประการใด ก็เท่าที่กระผมได้ทราบเรียนให้ทราบนี้ ก็ด้วยความเป็นห่วงใยแล้วก็จัดส่งจากส่วนกลางไปช่วย ก็เชื่อว่าคงจะแก้ปัญหาได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระผม ขอเรียนชี้แจง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอะไรอีกหรือไม่ครับ

นายทรงศักดิ์ สิงห์ไธทอง (ชลบุรี) : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
อีกครับยังไม่ตอบ

นายสมพร บุญยคุปต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ผมขออนุญาต ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องการเวนคืนที่ดิน ก็อย่างที่ผมได้เคยทราบเรียนในสภานี้ไปแล้วว่า รายชื่อหลักของราคาที่เป็นธรรม ที่มีความแตกต่างของราคาของที่ดิน สำหรับรายที่แหลมฉบังนี้ได้รับคำร้องมาแล้ว ก็ได้สั่งการไปแล้วให้ทำการปรับปรุงแล้วสอบดูใหม่ว่า เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เวลานี้ทางคณะกรรมการพิจารณาให้คาทศแทนก็ได้ดำเนินการแล้ว

สำหรับเรื่องการเร่งจ่ายให้เสร็จสิ้นไปนั้น เรื่องนี้ได้ร้องกันมาตั้งแต่รัฐบาลเก่าแล้วคงจะจำได้ว่าเรื่องแหลมฉบังนี้เคยมาหลายรัฐบาลเต็มที่ การจ่ายเงินบางส่วนที่ไปชะงักในลักษณะที่ว่า ความแน่นอนในการที่จะใช้ที่ดินนี้ เป็นท่าเรือหรือไม่ ประการหนึ่งนะครับ เพราะว่าในระยะนั้นผมว่าท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายคงจำได้ว่า การตัดสินใจที่แน่นอนว่าจะเอาหรือไม่เอาอะไรกันก็ยังสับสนอลหม่านอยู่ การรื้อถอนในการจ่ายเงินทดแทนค่าที่ดินที่เลยพลอยเข้าไปด้วย แต่ระยะหลังนี้เราได้ออก

นโยบายไปแล้วว่าเราจะต้องทำให้เสร็จสิ้นเสีย จะใช้เป็นที่เรื่อน้ำตึกเมื่อใดหรือ
 จะใช้ในลักษณะใดนั้นก็เป็นเรื่องที่ไม่ต้องนำเข้ามาเกี่ยวข้อง การดำเนินการจึงได้
 กระจับกระจ่างขึ้น ผมเชื่อว่าปัญหาจะหมดสิ้นไปในไม่ช้า แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ราคาที่แตกต่างกันนี้ ก็มีทั้ง ๒ สถาน คือสถานหนึ่งไปยึดมันเอาในราคา ซึ่งเป็น
 ราคากลางของที่กินที่คงไว้ แล้วอีกประการที่ ๑ ก็คือ ความหวั่นเกรง ของ
 คณะกรรมการอย่างที่ผมได้เคยกราบเรียนแล้ว แต่ว่าในเรื่องเวลานั้นที่กินและจ่ายค่า
 ทดแทนตลอดจนปรองดองนี้ ผมพยายามไปกำกับไปทุกหน่วยที่มันหน้าที่เกี่ยวข้องกับการ
 จ่ายเงินทดแทนและการพิจารณา ขอให้ร่วมมือกันอย่างจริงจัง อย่าลืมนึกว่า
 คณะกรรมการนั้นประกอบด้วยหน่วยงานจากหลายหน่วย หลายกระทรวง เขาก็
 พยายามพิจารณากันอย่างรอบคอบแล้ว ความเห็นก็อาจจะแตกต่างกัน อะไรกันอยู่ไม่
 ใช้น้อย แล้วยิ่งกว่านั้นเจ้าของที่ดินบางรายก็ค่อนข้างจะเป็นบุคคลที่พูดไม่ค่อยจะยอม
 ตกลงง่าย ๆ ก็จะต้องใช้การหวานลอมกัน แล้วก็ยอมบางไม่ยอมบาง จะไปยอม
 เจ้าของที่ดินเสียตลอดไป คณะกรรมการเขาก็จะตกอยู่ในฐานะที่ ในภายหน้าอาจจะ
 ลำบากกับตัวเองอยู่เหมือนกัน เขาก็ต้องระวัง เพราะฉะนั้นความไม่รวดเร็วนี้ ก็
 ขอให้โปรดพิจารณาดูคววว่าพอสมควรหรือไม่ แต่ถ้าอยู่ในเกณฑ์พอสมควร ผมหวังว่า
 ก็เป็นการดำเนินงานที่รักษาผลประโยชน์ของทั้ง ๒ ฝ่ายคืออยู่แล้ว เรื่องนี้ผมไม่ได้
 ทอคิดที่จะช่วยคุณแต่ให้ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งแหลมฉบัง ผมรู้สึก ยึดเยื้อมานาน
 เหลือเกิน ทางกระทรวงเร่งไปแล้วครับ ต้องเอาให้เสร็จเสียแล้วจะได้หมดภาระ
 ไปอีกโครงการหนึ่ง ขอขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ

นายทรงศักดิ์ สิงห์โตทอง (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อน
 อันกระผมขอขอบพระคุณที่ทั้ง ๓ กระทรวง ได้ตอบกระทู้กระผม ก็ถือว่ากระผมถาม
 ของกระผมเองก็เป็นกระทู้ที่มีโอกาสได้ตอบกันทั้ง ๓ กระทรวง แต่ก็ยังมีความของ
 ใจอีกเล็กน้อย ในปัญหาของกระทรวงเกษตร ฯ ยังไม่ได้ตอบกระผมเลยครับ
 อย่างปัญหาของมะเฟืองของชลบุรีในเขตตัวเมือง เพราะว่าเราจะไปทำนั้น โดย

เฉพาะอย่างยิ่งแล้วไปทำกันที่อำเภอเมืองหรือพนัสนิคมและก็ย้อนกลับไปทางศรีราชา สำหรับของมะเฟืองนี้มีบทบาทสำคัญต่อคนในหัวเมืองของจังหวัดชลบุรีโดยเฉพาะ ก็อยากจะให้ท่านตอบว่ามีนโยบายหรือไม่รับในการที่จะทำโครงการสร้าง ชลประทาน ในของมะเฟือง เพราะโครงการนี้เป็นโครงการเก่า สมัยรัฐบาล จอมพล สฤษดิ์ เคยวางโครงการมาครั้งหนึ่งแล้ว ฉะนั้นถ้ารัฐบาลนี้จะมีการวางโครงการของมะเฟืองนี้มาเป็นขอประธานได้จะเป็นพระคุณอย่างสูงแก่ประชาชน ชาวจังหวัด ชลบุรี

อีกประเด็นหนึ่งครับ กระทบกับขอขอบคุณทางกระทรวงเกษตร ฯ ที่ว่ามี เครื่องมือเครื่องมือในการที่จะลอกห้วย หนอง คลอง บึง อันนี้ก็ขอขอบพระคุณไว้ด้วย เพราะว่ากระผมเองจะต้องไปติดต่อกับ พวก ฯ รัฐมนตรีช่วย ขอเครื่องมือไปลอกห้วย หนอง คลอง บึงนั้น ใ้หม่น้ำบรรเทาความเดือดร้อนในโอกาสต่อไป ก็ขอขอบพระคุณไว้ในโอกาสนี้ด้วย

ในปัญหาที่ ๒ ขอกราบเรียนด้วยว่า อย่างไรก็ดีแล้วแต่ กระผมเชื่อว่า รัฐบาลนี้เป็นปีเกษตรที่รัฐบาลได้วางแนวนโยบายไว้ ท่านประธานครับ กระผมมีความรู้สึกถ้าเราทำโครงการ โครงการไว้ อย่างที่กระผมได้กราบเรียนไป สักครู่ที่ว่า ๑๔ ปีแล้วยังไม่เสร็จสิ้น ถ้าเราวางโครงการไว้ในปีเกษตรนี้ ก็จะสิ้นปีแล้วครับ เกษตรกรกำลังต้องการน้ำโครงการเก่า ๆ ที่ทำกันมานั้น จะวางแนวนโยบายอย่างไรว่าจะให้เสร็จสิ้นกันได้เสียทีหนึ่ง ๑๔ ปีแล้วยังไม่เสร็จ ที่ สมุทรสงครามนี้

ปัญหาที่กระผมจะกราบเรียนกับกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะ ท่านรัฐมนตรีช่วย เป็นที่เคารพของกระผมด้วย ท่านก็ได้ตอบไปแล้ว แต่ก็ยังมีความติดใจอยู่ว่า วันที่ ๒๐ ตุลาคมนี้ เป็นวันมหาคติญา กระผมก็ไปคุมาแล้วแต่ คาดว่าจะมีการทอสัญญาอีก เราจะขอให้เขาหรือในการกำหนดมาว่า ๑๔ เดือน ท้องถนให้เสร็จสิ้น จะมีการทอสัญญาอีก ประชาชนในเขตเทศบาล แยกแยะครับ

ตอนนี้ไม่มีน้ำจริง ๆ ฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท้าวว่า จะมีการผ่อนค้ำยหรือไม่ หรือเร่งรัดให้ทำในเวลากลางวันกลางคืน ให้เสร็จสิ้นกัน ประชาชนจะได้ผ่อนค้ำย ในการที่จะไม่เคื้อครอนเกิดขึ้น

ที่หันกลับมาทางกระทรวงคมนาคมอีกนึกหนึ่ง การคมนาคมนั้นกระผม อยากท้าวว่า ประชาชนนั้นมีความเคื้อครอนในการที่ตกลงกันแล้ว ทางเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการตกลงกันแล้วว่าจะให้เงินชดเชยในการซื้อที่ดินของเขา แต่ในขณะนี้ บางคนได้ไปแล้ว บางคนยังไม่ได้ อันนี้แหละครับ เป็นปัจจัยสำคัญของเจ้าของ ที่ดินเขา เขาก็อยากได้เงินนั้น เพราะค่าของเงินในระยะที่ตกลงกันค่าของเงิน ยังไม่เหมือนอย่างเดี๋ยวนี้ เวลาที่ค่าของเงินตกลงไป ขยายตัวขึ้น เขายอมเสีย เบียดและเขาจะได้เอาเงินนี้ไปซื้อที่ดิน ที่ดินในระยะนี้ก็ต้องแพงกว่าที่เดิมไปอีก แล้วครับ จะต้องเพิ่มปริมาณขึ้นค่าของเงินข้าวของก็ขึ้นราคาไป ที่ดินต้องขึ้นราคา เหมือนกัน เพราะฉะนั้นอันนี้แหละครับถ้าเราไม่รีบชำระให้เขา ทางรัฐบาลเอา เบียดเขาอยู่ ขอกราบเรียนท้าวว่า น่าจะมีการผ่อนค้ำยชำระเงินได้เสร็จสิ้นกัน ้วยความรวดเร็วได้ ประชาชนในเขตแหลมฉบังเขาจะได้ผ่อนค้ำย และยังมียก หลายแห่งครับในเขตจังหวัดชลบุรีที่ตัดถนนไปก็ยังไม่ได้เงิน ขอกราบเรียนท้าว งบประมาณก็ผ่านไปแล้ว รับผิดชอบให้เป็นการด่วนจะได้หรือไม่ ขอกราบเรียน ๓ กระทรวงอย่างนี้ครับ

นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และ สหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอประทานโทษใครจะขอให้ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติได้เอ่ยข้อหรือเรื่องอื่นอีกหรือไม่ครับ

นายทรงศักดิ์ สิงห์โตทอง (ชลบุรี) : ครับ ของมะเฟืองในเขต จังหวัดชลบุรีครับ ในตัวเมืองจังหวัดชลบุรีเลยครับ ไม่ใช่บ้านบึงพลาญชัยและ สัตหีบครับ

นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และ
สหกรณ์) : อันนี้กระผมจะขอรับเอาเรื่องไป เพราะเหตุที่ว่าเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจง
ให้กระผมทราบว่าอย่างนี้ ข้อตกลงที่ ๒ ขอร่วมกันเลยนะครั้นว่า โครงการต่างๆ
ที่ได้กำหนดไว้แล้วในการที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำนั้น ได้กำหนดไว้ก่อนข้างจะแน่นอน
ได้มีการสำรวจกำหนดสถานที่ ถ้าหากว่ามีโครงการชลประทานเดิมอยู่แล้ว ก็คงจะ
ได้เอามาพิจารณาไว้รวมอยู่ในนั้นด้วยแล้ว ถ้าหากว่ายังไม่ได้เริ่มต้นสร้าง ก็หมาย
ความว่าความจริงทั้งหมดยังไม่ได้เริ่มต้น มีแต่เพียงโครงการเดียวที่กระผมเรียนไว้
เมื่อกันคืออ่างเก็บน้ำคลองหลวง ซึ่งได้เริ่มต้นขอที่ดินไว้บางส่วนแล้ว ได้ออกแบบ
แล้ว แต่ว่ายังไม่ได้งบประมาณสำหรับที่จะดำเนินการ ก็คาดว่าถ้าสามารถที่จะไป
กู้เงินมาได้ ก็จะเริ่มต้นภายในปี ๒๕๒๔ นี้ เพราะฉะนั้นก็คงจะได้แต่เพียงขีไปว่า
ถ้าหากเป็นโครงการชลประทานเดิมที่มีอยู่แล้วนั้น ถ้ามีเงินงบประมาณก็คงจะได้
เริ่มต้น แต่หากว่าเป็นส่วนที่สำหรับจะทำต่อมาจากอ่างเก็บน้ำที่มีอยู่ เราก็
สามารถที่จะใช้วิธีการอย่างที่กระผมกราบเรียนไว้เมื่อกันเอาไปช่วยทำไว้ก่อนได้เป็น
การรุกรายทาง กระผมก็คงจะตอบปัญหา ๒ เรื่องร่วมกันเท่านั้น ขอขอบคุณ
ท่านประธาน

นายตรงค์ สิงห์โตทอง (ชลบุรี) : ท่านประธาน ยังไม่ตอบ
กระผมเลยครั้นมหาดไทย

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง —
มหาดไทย) : ที่สอบถามถึงเรื่องสัญญาครั้น คือสัญญาที่ทำมาที่จะครบ ๒๔
เดือนในวันที่ ๒๐ ตุลาคมนี้ อันนี้สัญญาที่ทำกับกรมโยธาธิการก่อน ที่จะ
ประปาส่วนภูมิภาค เพราะประปาส่วนภูมิภาคเพิ่งเกิดขึ้น แล้วขณะนี้สัญญาอยู่ใน
ความดูแลของประปาส่วนภูมิภาค เมื่อครบสัญญาแล้ว ในความคิดของกระผม
กระผมยังไม่เห็นสัญญาครั้น เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณา กระผมกำลังเรียกสัญญา
มา กู้ จะต้องปฏิบัติไปตามสัญญา ในความคิดของกระผม กระผมก็คิดว่าจะไม่ก่อให้เกิด

สำหรับเรื่องการต่อสู้ โดยไม่มีเหตุผลก็จะต้องเร่งรัดให้ดำเนินการให้ ความจริงแล้วการวางทอกก็เสร็จสิ้นแล้ว เพียงแต่ว่าการทอหูกเท่านั้น ที่ยังไม่เรียบร้อย เพราะฉะนั้นการทอหูกนั้นคงจะใช้เวลาไม่นานนัก เพราะฉะนั้นความคิดของกรรม กรรมก็คิดว่าจะต้องปฏิบัติไปตามสัญญา ซึ่งสัญญาควรที่จะกำหนดไว้ว่า เมื่อมีสัญญา จะต้องปรับวันละเท่าไร ถ้าไปตามสัญญา ส่วนในการที่จะผ่อนปรนในการต่อสู้ นั้น ความเห็นของกรรม กรรมคิดว่าไม่ควรจะให้ต่อสู้ แต่ว่าเร่งรัดให้รีบ ดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามกำหนด เพราะว่าความเดือดร้อนของประชาชนนั้น รอไม่ ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ขอเวลาเมื่อกรรมได้เห็นสัญญาแล้ว จะได้ดำเนินการไป ตามสัญญาต่อไป แล้วก็จะได้ไปเร่งรัดให้รีบทำตามได้ดำเนินการก่อสร้างไปให้เสร็จ สิ้น เพื่อการเดินน้ำจะได้เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในสัญญาต่อไปครับ

นายทรงศักดิ์ สิงห์ไศทอง (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ กระทรวง คมนาคมเรื่องเงินครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องเงินผมก็เพิ่งตอบชัคเจนนี่ครับ ท่านตอบมาชัคเจนหลายขอ จะตอบอีกหรือไม่ครับ กระทรวงคมนาคม เชิญครับ

นายสมพร บุญบุปผ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ มีอีกนิดเดียวครับ ตามข้อสงสัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือว่าท่านคงมีความรู้สึก ว่าทำไมคนที่ตกลงปรองดองกันได้แล้วในระยะเวลาได้เสีย กัน บางคนจึงได้ บางคนจึงไม่ได้ครับ ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ในระยะเวลาที่ ใกล้เคียงกัน ผมขอเรียนอย่างนี้ครับ ผมได้สอบถามแล้ว เรื่องนี้ผมได้ติดตามมา โดยใกล้ชิด จากการประชุมในครั้งแรก ๆ ตอนที่ผมเข้ามาทำงาน เรื่องนี้เป็น เรื่องที่รื้อเย็บแก้มานานแล้ว จึงได้สอบถามคุณ สำหรับที่เขาใจว่าเงินไม่พอใน ปลายปีงบประมาณ ไม่ใช่ครับ เงินมี เรื่องนี้ผมถามคุณเหมือนกัน นี่ว่าเขา จ่ายให้ไม่ได้ เพราะต้องรองงบประมาณ ความจริงไม่ใช่เหตุผลนี้ ได้รับคำชี้แจง

ซึ่งรับซื้อในราคาพุงเป็นเกวียนละ ๒,๘๐๐ บาท แล้วต่อมาอีกช่วงหนึ่ง รัฐบาล
 ก็ได้ประกาศไว้ว่าจะพุงราคาในราคาเกวียนละ ๓,๑๐๐ บาท ในปัจจุบันนี้
 กระผมได้ทราบข่าวทางกระทรวงเกษตร ฯ สั่งให้องค์การตลาดเพื่อการเกษตร ให้รับ
 ซื้อข้าวในราคาพุงของชาวนามีดังนี้ครับ ข้าวเปลือก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ชั้น ๑
 รับซื้อเกวียนละ ๓,๘๐๐ บาท ชั้น ๒ ๓,๓๐๐ บาท ชั้น ๓ ๓,๒๐๐ บาท ข้าว
 ๕ เปอร์เซ็นต์ รับซื้อ ๓,๑๐๐ บาท ข้าว ๑๐ เปอร์เซ็นต์ และ ๑๕ เปอร์เซ็นต์
 รับซื้อ ๓,๐๐๐ บาท ข้าว ๒๐ เปอร์เซ็นต์และ ๒๕ เปอร์เซ็นต์รับซื้อ เกวียนละ
 ๒,๘๐๐ บาท เพื่อความแน่นอนและต้องการ ก็ขอทราบรายละเอียด ในทาง
 ปฏิบัติจากกระทรวงเกษตร ฯ กระผมจึงใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตร ฯ ดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่ารัฐบาลได้อนุมัติเงินเป็นจำนวนมากถึง ๑,๒๐๐ ล้านบาท
 ให้กระทรวงเกษตรฯและสหกรณ์นำไปซื้อข้าวของชาวนาในราคาพุง โดยมอบให้
 องค์การตลาดเพื่อการเกษตรไปรับซื้อข้าวเป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท แล้ว
 มอบให้กรมส่งเสริมสหกรณ์ไปรับซื้อ ข้าวเปลือกเป็นจำนวนเงิน ๒๐๐ ล้านบาท
 กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. องค์การตลาดเพื่อการเกษตรและกรมส่งเสริมสหกรณ์ ได้ออกไปรับ
 ซื้อข้าวทั้งนาปรังและนาปีของชาวนาในราคาพุงบ้างหรือไม่ ถ้าไม่ได้รับซื้อเป็น
 เพราะเหตุใด และถ้ารับซื้อได้จำนวนข้าวก็เกวียนและรับซื้อในราคาเท่าไร

๒. ขอทราบว่า ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญเอื้อครับ ขอโทษนะครับ
 ไม่ใช่กระทู้ที่ถามไว้

นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ถามครับ ก็ว่า
 กระทู้ที่กระผมถามนั้น โบราณไปแล้ว เกินมา ๕ เดือน ราคาก็เปลี่ยน กระผม
 จะถามใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ต้องตั้งใหม่ครับ มาตั้งกันในวันนี้
ลำบาก จะไม่ขอช่วยเหตุผล

นายบุญเอก ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : เช่นเดียวกันครับ
ท่านรัฐมนตรีท่านตอบไม่ได้กระผมไม่ว่า เพราะถามเป็นกลอนสดอย่างนี้ เข้าใจว่า
คงจะตอบได้เพราะเกี่ยวข้องกับราคาพุง คือต้องให้เหมาะกับเหตุการณ์ ที่มีการ
เปลี่ยนแปลงราคาข้าว และตอนที่กระผมถามนั้นรัฐบาลพุงเพียงปีละ ๒,๕๐๐ บาท
ปัจจุบันนี้รัฐบาลประกาศไปแล้วตั้งที่กระผมถามเรียนแล้วถึง ๓,๕๐๐ บาทแล้วครับ
ขึ้นไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อขึ้นไปแล้ว ผมก็คิดว่าคงไม่ตั้งใจ
ถาม

นายบุญเอก ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ต้องถามครับ
เพราะมีรายละเอียดมากครับ ท่านประธานเป็นประโยชน์แก่ชาวไร่ ชาวนาของเรา
ในฐานะที่ท่านประธานก็มาจากประชาชนชาวไร่ ชาวนา จะได้เป็นประโยชน์แก่
ชาวนาเรามากนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่ว่าอะไรหรอกครับ ท่านสมาชิก
อื่นที่ท่านนั่งฟังอยู่ครับ ท่านบอกว่าไม่ใช่เรื่องกระทุ้ง

นายบุญเอก ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ถ้าท่านประท้วงขึ้นมา
ไม่สนใจในกระทุ้งของกระผม กระผมจะนั่งเฉยครับ ถ้ามีท่านสมาชิกคนหนึ่งคนใด
ประท้วงว่ากระทุ้งของกระผมไรสาระ กระผมจะนั่งทับที่ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไม่ใช่กระทุ้งที่เราได้ตั้งถาม

นายบุญเอก ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ตั้งถามครับ
ประเด็นตรงกันเฉยครับ รับข้อข่าวราคาพุงเหมือนกัน ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตราธิการ ยินดีที่จะตอบ ขอถามท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าท่านไม่ยินดีตอบ
กระผมก็จะไม่ถามครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันไหนละครับ ขอโทษ จะใคร่ทรงกัน
นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : นี่กระผมถามหัวข้อ
ท่านรัฐมนตรีจักไวแล้วครับ ท่านประธานก็ดูท่านรัฐมนตรีจักไวแล้ว เคี้ยวก็ต้องตอบ
กระผม ในประเด็นนี้ตรงเลย แล้วกระผมจะต้องซักถามราคาพุงนั้นด้วย

๒. ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ กระทรวงเกษตร ฯ ได้รับซื้อข้าวของ
ชาวนาเป็นจำนวนกี่เกวียนและได้จำหน่ายไปหมดหรือไม่ ถ้าจำหน่ายไม่หมดเป็น
เพราะเหตุใด

๓. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีมาตรการอันใดที่จะรับซื้อข้าว ของ
ชาวนาในราคาพุงให้ได้โดยทั่วถึงและให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ๓ ข้อครับ
นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และ
สหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผมจะพยายามตอบข้อข้องใจของท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติเท่าที่สามารถจะกระทำได้ในขอบเขตที่มีในขณะนี้ ผมจึงไม่ค่อยทันเมื่อกัน
แต่ว่าในประเด็นทั้งหลายคงจะรวมกันไปได้

สำหรับเรื่องเกี่ยวกับคำถามที่ว่า ชาวนาปรังและนาปีนั้น ได้มีการซื้อไว้
หรือไม่เป็นจำนวนเท่าใด และเป็นราคาเท่าใด เราได้ดำเนินการทั้งชาวนาปีเมื่อ
ฤดูกาลเพาะปลูกคือที่ใดมานานไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เมื่อฤดูฝน
ไม่ได้นำตัวเลขมา แต่จำได้วาประมาณ ๒ แสนเกวียน เมื่อฤดูกาลเพาะปลูกแล้ว
ขณะนี้ เป็นราคาตามที่ใดประกาศเอาไว้ คือลดหลั่นตามคุณภาพของข้าวเปลือกคือ ชั้น
๑ ก็ ๒,๕๐๐ บาท หมายความว่าสี่เป็นข้าวสาร ๕ เปอร์เซ็นต์ ตามที่ประกาศไว้
ปีที่แล้ว นี่สำหรับนาปี ปีที่แล้วก็ลดหลั่นลงมาชั้นละ ๑๐๐ บาทตามที่ทราบกันทั่วไป
สำหรับชาวนาปรังในฤดูกาลเพาะปลูกที่ผ่านมานั้น ได้ดำเนินการรับซื้อเอาไว้จนถึง
ปัจจุบันนี้ก็คงจะเป็นเมื่อประมาณ ๓ - ๔ อาทิตย์ที่แล้ว ไซ้ซื้อเอาไว้เป็นจำนวน
ซึ่งผมมีตัวเลขครับ ชาวนาปีเมื่อปีที่แล้ว ๑๕๒,๕๒๕ เกวียนที่ซื้อเอาไว้ นะครับ

เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๓๑ ล้านบาท สำหรับชาวนาปรังจนถึงปัจจุบันนี้ ถึงสิ้นเดือน
กันยายน ได้รับซื้อข้าวเปลือกเอาไว้เพียงจำนวน ๑๐,๒๑๘ เกวียน เป็นเงิน ๒๕
ล้านบาทเศษ ในราคาซึ่งได้ประกาศเอาไว้ลดหลั่นตามส่วนเช่นเดียวกัน การที่เรา
ซื้อข้าวนาปรังได้จำนวนไม่มากในฤดูการเพาะปลูกนาปรังที่ผ่านมานั้น เพราะเหตุที่
ความบางแห่งยังมีการเก็บเกี่ยวข้าวนาปรังอยู่ แคว้นส่วนใหญ่ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว แคว้น
เรื่องสำคัญนั้นก็คือนักวิชาการซื้อข้าวเปลือกนาปรังสูงกว่าหรือหักเทียบกับราคาฟุ้ง ซึ่ง
รัฐบาลได้ประกาศล่วงหน้าไว้ตั้งแต่เมื่อเดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

สำหรับข้อที่ ๒ ที่ถามเกี่ยวกับเรื่องว่าชาวที่ซื้อเอาไว้ใน

ดำเนินการอย่างไร เวลานี้ส่วนหนึ่งของข้าวเปลือกที่ซื้อเอาไว้ในฤดูการเพาะปลูก
ที่ที่แล้วนั้นได้มีการประมูลขายให้เอกชนรับซื้อไปอีกส่วนหนึ่งนั้นได้ทำการส่งให้โรงสีของ
สหกรณ์ออกมาเป็นชาวดารแล้วก็ส่งออกไปจำหน่ายโดย อ.ต.ก. จำหน่ายโดย
ตรงและส่งให้กระทรวงพาณิชย์ องค์การคลังสินค้าได้จำหน่าย เวลานี้จำนวนข้าว
เปลือกในยุ้งฉางที่เก็บไว้จากการดำเนินการเมื่อปีที่แล้วนั้นเกือบหมดสิ้น และคาดว่า
ภายในสิ้นเดือนนี้คงจะหมดสิ้น ได้เร่งรัดให้เอาออกจากยุ้งฉางให้หมด สำหรับ
การประมูลขายข้าวเปลือกนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็เพียง
แต่รอให้ยุ้งฉางรับประมูลได้นำเอาข้าวเปลือกในฉางออกไปตีไปแปรสภาพ ก็เข้าใจ
ว่าสิ้นเดือนนี้คงจะหมด อันนี้เข้าใจว่าจะตอบปัญหาข้อที่ ๒

สำหรับข้อที่ ๓ นั้น วิธีดำเนินการในการให้เป็นไปตามนโยบาย การ
ฟุ้งราคาข้าว ป็นที่ดำเนินการไปในลักษณะเดียวกับปีที่แล้ว แต่ว่าใช้ประสบการณ์
จากปีที่แล้วนั้นมาแก้ไข ได้แก้ปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการที่จะสามารถให้ซื้อข้าวเปลือกที่
ชาวนาจะขาย ณ ที่ลานข้าวหรือที่หมู่บ้านของชาวนานั้น แต่ในกรณีที่จะต้องเอามาส่ง
ยังศูนย์รับซื้อซึ่งอาจจะอยู่ในบริเวณฉางของสหกรณ์หรือว่าที่อำเภอ ทางราชการ
ก็จะจ่ายค่าขนส่งให้เป็นรายเกวียนจากจุดที่หมู่บ้านนั้นไปจนถึงที่ศูนย์รับซื้อ พืชต่าง ๆ

ก็คือว่า จะไม่ให้เกษตรกรต้องจ่ายค่าขนส่งในการขายข้าว อันนี้เป็นข้อแตกต่างจากปีที่แล้ว ข้อแตกต่างอันที่ ๒ ก็คือว่า คณะกรรมการระดับอำเภอที่จะรับซื้อนั้น ได้เพิ่มจำนวนขึ้น โดยให้ทั้งเกษตรกรอำเภอทั้งสหกรณ์อำเภอและศูนย์พัฒนาการสหกรณ์ และนายอำเภอเป็นผู้ร่วมดำเนินการและจะไปยังที่ซึ่งเกษตรกรขายข้าว โดยรวมกับเราเรียกว่าเกษตรกรหมู่บ้าน ซึ่งเป็นเกษตรกรที่ได้เลือกตั้งขึ้น โดยเกษตรกรเองภายในหมู่บ้านนั้นทุกหมู่บ้านนี้เป็นเรื่องใหม่คือให้เกษตรกรที่อยู่พื้น เป็นกรรมการด้วยกันหนึ่ง ในการที่จะบอกว่าเวลานี้ข้าวเปลือกพร้อมที่จะขาย ในขณะที่เดียวกันก็เป็นผู้ที่ติดต่อผ่านชาวสารระหว่างทางราชการกับเกษตรกรในหมู่บ้านนั้น

ประการที่ ๓ เรื่องการจ่ายเงิน การจ่ายเงินนั้นก็จะดำเนินการผ่อนคลายเป็นความลำบากในการที่จะต้องนำเอาตัวหรือที่เรียกว่า พ.ช. ๑ ไปขึ้นเงินจากธนาคาร โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ทาง ชกส. จะพยายามจัดระบบการจ่ายเงินให้ ถ้าหากว่าเป็นที่ที่ปลอดภัยก็จะตั้งหน่วยการจ่ายเงินให้ในที่ใกล้เคียง เพื่อว่าเกษตรกรจะสามารถนำไปขึ้นเงินได้ ถ้าหากว่าเป็นการดำเนินการซื้อโดยสหกรณ์ ทางสหกรณ์เองก็จะเอาเงินเข้าบัญชีของสมาชิกนั้น ผมก็อยากจะทราบเงื่อนไขไหนที่ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบ เราถือว่านโยบายการพยุงราคาข้าวเป็นนโยบายที่สำคัญ เป็นที่นิยมในบางแห่งที่ไม่มีการคิดซัดเป็นที่เกิดความลำบากในบางแห่ง เพราะเหตุที่ว่าทางราชการต้องการที่จะขายข้าวในไคร้ราคานั้น เพราะฉะนั้นในปีจึงได้มีการเตรียมกันล่วงหน้ามาก แล้วก็พยายามที่จะชักจูง พยายามที่จะมองหาทางไปของไหวต่าง ๆ แม้กระทั่งในการติดตามตามความเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเอง โดยมีการประชุมสมาชิกหลายท่านหลายครั้ง เพื่อที่จะถามความเห็น ว่าวางแผนการดำเนินงานอย่างนี้จะได้อผลหรือจะมีช่องว่างตรงไหนอีกบ้าง ก็คิดว่าเราได้ดำเนินการอย่างเต็มที่ไว้แล้ว ในขณะนั้นก็ได้อโอกาสใคร่ขอความร่วมมือจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยว่า ถ้าหากสามารถ

จะช่วยให้การดำเนินการในโครงการนี้ได้สำเร็จลุล่วงไป ก็คงจะเป็นประโยชน์แก่
เกษตรกรของเราครับ ขอขอบพระคุณท่านประธาน

นายบุญเฮอ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมต้องขอขอบคุณรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ได้กรุณา
ตอบกระทู้ถามของกระผมควยกลอนสด ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมยังมีข้อสงสัย
คือว่า ในการรับซื้อข้าวนาปรังของกระทรวงเกษตร ฯ ในปี ๒๕๒๒ นี้ กระผม
เชื่อแน่ว่าทางกระทรวงเกษตร ฯ ยังมีใครรับซื้อ เพิ่งจะรับซื้อเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน
นี้เอง รับซื้อได้เพียง ๑๓ เกวียนกับ ๘๑ กิโลกรัมเท่านั้น เพราะเหตุนี้ว่า
ข้าวนาปรังของเรานั้นได้เก็บเกี่ยวตั้งแต่เดือนกรกฎาคมและเดือนสิงหาคมมาแล้ว และ
ข้าวนาของเราก็ได้ขายข้าวไปในราคาเกวียนละ ๒,๓๐๐ - ๒,๔๐๐ บาท แต่
ปัจจุบันนี้ข้าวนาปรังของเราขึ้นถึง ๓,๒๐๐ - ๓,๔๐๐ บาทแล้ว เพราะข้าวนาปรัง
ส่วนใหญ่จะเป็นข้าวที่มีคุณภาพสูง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในปีต่อไปนั้น
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์คงจะเตรียมการในการรับซื้อข้าวนาปรังและนาปีเป็นการ
เน้น ๆ ให้อัตราการเก็บบริเวณของชาวไร่ ชาวนา และก็ในขั้นต่อไป กรม
ชลประทานเป็นข้อสังเกตไว้ควยว่า ข้าวตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ ซึ่ง อ.ค.ก. องค์การตลาด
เพื่อการเกษตรได้รับซื้อไว้นั้นยังเหลือในปัจจุบันนี้อีก ๕๐,๐๐๐ กว่าเกวียน

กระผมใคร่ขอฝากเป็นข้อสังเกตอีกประการหนึ่งว่า เหตุที่ยังมีข้าวเหลือ
อยู่นี้ เป็นการเก็งกำไรระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คือ
กระทรวงพาณิชย์ต้องการจะแปรสภาพข้าวจากข้าวเปลือกเป็นข้าวสาร โดยมอบ
ข้าวเปลือกไปให้กระทรวงพาณิชย์ทำการแปรสภาพข้าว กระทรวงพาณิชย์ก็จะนำ
ข้าวเปลือกนี้ไปให้โรงสีเอกชนไปแปรสภาพในทางที่ต่ำ เพราะโรงสีเอกชนสามารถ
จะแปรสภาพข้าวในราคาที่ต่ำได้ เพราะเขาได้กำไรปลายข้าว ได้กำไรรำข้าว
แต่โรงสีสหกรณ์นั้นเราจำเป็นต้องสีในราคาที่สูงกว่า เก็งกำไรอย่างนี้แหละครับ
ข้าวจึงเหลือ

อีกประการหนึ่งกระผมจะท้าวความไปถึงกองการส่งข้าว ของ
 กระทรวงพาณิชย์ส่งข้าวไปขายในต่างประเทศ จากเดือนมกราคมถึงเดือนกันยายน
 ได้ส่งข้าวไปขายในต่างประเทศเป็นจำนวนถึง ๒ ล้าน ๒ แสนเกวียน แต่ข้าวของ
 องค์การของรัฐได้มีโควตาส่งไปเพียง ๑๐,๐๐๐ กว่าเกวียนเท่านั้น นอกจากนี้
 เป็นของบริษัทเอกชน ๕ เสือ ๑๑ มังกรทั้งนั้นครับ เป็นนายทุนใหญ่สามารถจะ
 กำหนดราคาข้าวได้ตามชอบใจ ชาวนาของเราจะต้องตกเป็นเบี้ยกลาง แกวพอค้า
 และกระทรวงพาณิชย์ก็ไม่ได้เห็นใจชาวนา ไร้วาไร้วา โดยที่รับข้าวจาก
 องค์การตลาด ฯ กระทรวงเกษตร ฯ ไปขายเสียให้หมด เหตุใดจึงจะเอาของ
 พอกค้าไป ขององค์การของรัฐไม่นำเอาไป ยังปล่อยให้เหลืออีก ๕๐,๐๐๐ กว่า
 เกวียน ข้าวใหม่กำลังจะออก องค์การตลาด ฯ จะต้องนำข้าวเปลือก เข้ามาฝาก
 ตามยุ้งฉางของชุมนุมสหกรณ์ ชาวนาก็ยังไม่หมด ดังที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีตอบไป
 แล้วว่าจะประมูลขาย ไม่สามารถจะแปรสภาพข้าวเปลือกเป็นข้าวสาร ส่งไปขาย
 ต่างประเทศได้ ทำไมเราจึงไม่แก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ได้ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวง
 เกษตร ฯ มีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบในเรื่องการพยุงราคาข้าวนี้เป็นอย่างยิ่งจะ
 ปล่อยให้แต่กระทรวงเกษตร ฯ อย่างเดียวไม่ได้ นี่กระผมขอฝากเป็นข้อสังเกต
 ฯพณฯ รัฐมนตรีไว้ควยว่า เวลาประชุม ค.ร.ม. พยายามทราบเรียน ฯพณฯ
 นายก ฯ ควยว่า ขอความร่วมมือจากกระทรวงพาณิชย์ช่วยขอให้ส่งข้าว ของ
 องค์การของรัฐไปขายให้หมดก่อน จึงจะขอให้ไปถึงบริษัทเอกชน นี่ละครับประการที่ ๑
 สำหรับประการที่ ๒ ซึ่งกระทรวงเกษตร ฯ มีมาตรการที่จะรับซื้อข้าว
 พยุงราคาของเราให้บริษัทยุติธรรมนั้น ก็ยังจะอาศัยระเบียบปฏิบัติเรื่องเก่า ๆ คือ
 ให้ชาวนานำข้าวมาขายในกลุ่มหรือคณะกรรมการรับซื้อข้าวระดับอำเภอ ระดับตำบล
 ระดับจังหวัด แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ชาวนาของเรานั้นส่วนใหญ่จะทำนา
 ตวงข้าวได้ ๕๐ - ๖๐ ดังก็มี ๑ เกวียนก็มี ผู้ที่จะนำข้าวไปขายให้กับคณะกรรมการ

รับซื้อขานั้น จะต้องเป็นชาวนานายทุนนำไปขายให้ ๑๐ - ๒๐ เกวียน เพราะ
 เขามืออุปกรณ์พร้อม นี่แหละครับก็แบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา กระผมจึงใคร่
 ขอประทานกราบเรียนว่าจะทำอย่างนี้ได้หรือไม่ครับ คือว่ากระทรวงเกษตร ฯ และ
 กระทรวงมหาดไทยต้องมีบทบาท มีความรับผิดชอบในการรับซื้อข้าว ของเกษตรกร
 ชาวนา ก็มอบให้ใครรับ เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม มอบให้ผู้ใหญ่บ้าน กำหนด
 ทั่วทั้งประเทศ ๕,๖๓๓ ตำบลนี้สำรวจว่า นาย ก. นาง ข. ทำนากี่ไร่จะได้ข้าว
 กี่เกวียน ก็ทำเรโซ (Ratio) ขึ้นไว้ เราจะต้องรับซื้อข้าวให้ทั่วถึง ทั้ง
 ๕,๖๓๓ ตำบลให้หมด คำนวณข้าวว่า ทำนาเท่านี้ได้ข้าวเท่านี้ เราควรจจะรับซื้อ
 ข้าวเท่าไร เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรมขึ้น ไม่ใช่เข้าไปตั้งแล้วใครมีข้าวก็นำมา
 ขาย อย่างนั้นไม่ได้ ชาวไร ชาวนาของเราในส่วนใหญ่นั้นยังเป็นคนจนอยู่มาก ทำ
 นาก็ไม่เหมือนกัน เพื่อให้เกิดความยุติธรรมอย่างนี้ กระผมใคร่ขอประทาน
 กราบเรียน ท่านฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า เราจะทำ
 อย่างไรจึงให้รับซื้อข้าวชาวนาโดยทั่วถึง จะวางมาตรการให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน
 สำรวจจนหมดได้หรือไม่ แล้วตั้งเป็นเรโซขึ้น แล้วให้เจ้าหน้าที่ไปรับซื้อข้าวให้ทั่วถึง
 ทุกตำบลเลย โดยตัวดำเนินการทำนา ปริมาณได้ข้าวทำเป็นเรโซขึ้น อย่างนี้จึง
 จะเกิดความเป็นธรรม

อีกประการหนึ่ง กระผมใคร่ขอกราบเรียนถาม ท่านฯ ว่า การชำระ
 เงินรับซื้อข้าวให้กับชาวนาซึ่งจะต้องไปชำระเงินให้กับชาวนาโดยออกเป็นตั๋วเงินแล้ว
 ชาวนาก็ไปขึ้นเงินกับธนาคาร ธนาคารกรุงไทย ฯ ธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ กระผม
 เห็นว่าชาวนาต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นทั้งจะเป็นการเสียเวลาด้วย ทั้งเป็นความไม่
 ปลอดภัยด้วย กระทรวงเกษตร ฯ จะมีมาตรการอันใดที่จะทำให้ชาวนา ได้รับความ
 สะดวกในเรื่องนี้

เพียงพอ กำลังทางด้านการกระทรวงเกษตร ฯ นั้นมากกว่า แล้วก็ไปเกี่ยวข้องกับโดยตรง
กับเรื่องทางด้านการสหกรณ์ กับกลุ่มเกษตรกรด้วย เพราะฉะนั้นจึงได้ขอเปลี่ยน
เป็นว่า กระทรวงเกษตร ฯ นั้น ถ้าไปรับซื้อข้าวเปลือกมาแล้วก็ตีมาเป็นข้าวสารให้
เสร็จแล้วก็ส่งข้าวสารให้กระทรวงพาณิชย์ขาย ก็เป็นอันตกลงกันแบบนี้ เพราะ
ฉะนั้นจึงได้มีการล่าช้าบางตอนระหว่างการ เปลี่ยนนั้น เพราะจะต้องนำเอาโรงสี
ของทั้ง เอกชนและโรงสีของสหกรณ์มาเจรจาเรื่องเกี่ยวกับเปอร์เซ็นต์ของการแปร
สภาพ เป็นธรรมดาอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวนั้นถูกต้อง เพราะว่าทาง
เอกชนนั้นสามารถจะให้การแปรสภาพได้สูงกว่า เพราะว่ามีความซื่อตรงที่จะเอาไปขาย
ได้มากกว่า มีตลาดที่กว้างกว่าในการที่จะนำเอาสิ่งหนึ่งไปขายแล้วเอามา เปลี่ยน
เป็นต้นข้าว ส่วนสหกรณ์นั้นจำเป็นจะต้องเอาต้นทุนข้าวที่สีได้ที่แท้จริงนั้น เป็นหลัก
ส่วนที่เหลือก็จะคงขายไปตามจริง ซึ่งเวลานี้ก็ตกลงไปได้แล้ว ก็เป็นการที่เรา
ต้องการจะช่วยการดำเนินงานของสหกรณ์การ เกษตรนั้นไปด้วย กระผมคิดว่าปัญหา
เรื่องนี้คงจะไม่มีในระยะนี้ เวลานี้เราก็ใช้ทั้งโรงสีเอกชนและโรงสีของสหกรณ์

สำหรับเรื่องการส่งออกนั้น ที่ว่าส่วนใหญ่เป็นจำนวนที่ส่งออก โดยทาง
ด้านเอกชนความจริงทางราชการได้กำหนดเอาไว้ให้อันคับแรก โดยพิจารณาถึง
เรื่องเกี่ยวกับตัวแทนของรัฐก่อน โดยมติคณะรัฐมนตรีมีไว้ว่า สำหรับการ
ส่งออกเฉพาะที่รัฐบาลส่งออกให้แก่วิสาหกิจและการและชุมนุมสหกรณ์ ของรัฐบาล
เฉพาะที่รัฐบาลจะส่งออกนั้น มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ปีนี้ ได้กำหนดให้
องค์การคลังสินค้า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ๑๐ เปอร์เซ็นต์
ให้ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ให้บริษัทชาวไทย ๕
เปอร์เซ็นต์ บริษัทธุรกิจเกษตรกรไทย ๕ เปอร์เซ็นต์ ของปริมาณข้าวของรัฐบาล
ที่ส่งออก ส่วนที่เหลือนั้น ให้จัดสรรกับบริษัทส่งออกของเอกชน ในการประชุม
คณะรัฐมนตรีเมื่อไม่นานมานี้ ทางกระทรวงพาณิชย์ ก็ได้ตกลงกับทาง

กระทรวงเกษตร ฯ เพื่อพิจารณาสนองนโยบายในการที่จะทำให้โครงการพุงราคา
ข้าวสำหรับบุคลากรเก็บเกี่ยวข้าวจะมาถึงนี้ เป็นผลสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ ตาม
เป้าหมายก็จะถือเอาการส่งข้าวที่แปรสภาพแล้วจากองค์การของรัฐ ส่งออก
ต่างประเทศเป็นอันดับแรกอันนี้ก็เป็นที่กำหนดกันแน่นอนว่าจะดำเนินการเช่นนั้น เพื่อ
ที่จะให้การดำเนินการเช่นนั้นเป็นไปได้

ผมขอต่อไปถึงข้อสุดท้ายที่ได้อธิบายเรื่องเกี่ยวกับการรับซื้อข้าวว่า
ชาวนานั้นดำเนินการไปตามเดิม ชาวนาจะต้องนำเอามาให้ คือนำเอาข้าวมา
ขายนั้น อย่างที่ผมได้ทราบเรียบร้อยแล้วเมื่อทราบว่าเราได้กำหนดใหม่ กระทรวงพาณิชย์
เกษตรพาณิชย์ก็คือเกษตรกรนั่นเอง และมีเกษตรกรจังหวัด มีเกษตรกรอำเภอ
มีเกษตรกรตำบล ซึ่งเป็นข้าราชการได้แต่งตั้งขึ้น บัดนี้ได้กำหนดใหม่เกษตรพาณิชย์
หน้าที่สำคัญขั้นแรกของเกษตรพาณิชย์ซึ่งเป็นเกษตรกรไม่มีเงินเดือนนั้น ก็คือเป็นผู้
ติดต่อ เริ่มต้นด้วยโครงการพุงราคาข้าว ท่านผู้นั้นจะสามารถบอกได้ว่า ในหมู่บ้าน
นั้นเวลานี้ได้มีการเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว มีข้าวที่อยากจะขายให้กับรัฐบาล ได้โปรด
คำนึงถึงว่านโยบายในการพุงราคาชาวนั้น เราต้องการที่จะให้เกษตรกรสามารถ
ขายข้าวได้ราคาไม่ต่ำกว่าที่ใดกำหนดเอาไว้ มิได้หมายความว่าเราต้องการจะเอา
ข้าวจากเกษตรกร เราต้องการจะให้เกษตรกรได้ขายข้าวในราคาไม่ต่ำกว่าราคาที่
เราได้กำหนดไว้ ผมขอทราบเรียนอันนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อผมได้ไปเยี่ยมราษฎรโดย
เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเสาร์ อาทิตย์ ที่ผ่านมานี้เอง ในระหว่างที่หยุดพักการอภิปราย
ผมได้ไปมา ๔ จังหวัด ก็เพื่อต้องการที่จะไปชี้แจงให้ราษฎรได้เข้าใจถึงความแน่ว
แน่นของการที่เราจะดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับการพุงราคานี้ เพื่อที่จะให้ราษฎร
ได้เข้าใจว่าถ้าหากสามารถขายข้าวได้ในราคานั้นแล้วก็ขายไป แต่ถ้าหากว่าขายไม่ได้
เกษตรพาณิชย์นั้นจะเป็นผู้ที่จะบอกวารสารนี้มา จะใคร่รวดเร็วขึ้นและโดยตรงและ
ถูกต้องมากยิ่งขึ้นว่าจะมีจำนวนข้าวที่ขายได้ ถ้าหากว่าเกษตรกรมีเพียง เกวียนเดียว

ก็ยังสามรถที่จะรวบรวมส่งกันมาได้ ไม่จำเป็นจะต้องส่งมาทันที รวมกันได้ ๑๐
 กว่าเกวียนแล้วก็เอายานพาหนะไปส่ง ก็ได้ค่าขนส่งไม่ต้องเสียอะไรเลย การที่จะ
 เก็บเอาไว้ระยะหนึ่งนั้นอย่างน้อยก็ต้องขายได้ในราคานี้ อันนั้นเพื่อที่จะทำให้การ
 ขายชานนั้นเสมือนหนึ่งว่าได้ขายชาวที่หน้าลาน อันนี้เพื่อจะให้การทำเนิงานนี้เป็น
 ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นก็จะได้มีการเสนอซึ่งได้เกริ่นเอาไว้แล้วว่า จะเป็น
 ในรูปของคณะกรรมการประสานงานในระดับสูงคือระดับรัฐมนตรี ความจริงได้พิจารณาเห็นว่า
 จะมีการรวมกันระหว่าง ๔ กระทรวง คือ กระทรวงเกษตร ๗ กระทรวง-
 การคลัง กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย ที่จะรวบรวมองค์กรต่าง ๆ ของ
 รัฐบาล ในการที่จะให้นโยบายการพยุงราคาข้าวในปีนี้เป็นผลจริงจัง โดยตัดสินใจ
 ในระดับนโยบายเลยทีเดียว เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็นในลักษณะเดียวกัน ที่ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาเสนอแนะมาแล้วในการจัดเงินที่จะออกไปรับชื้อนั้น ก็เช่น
 เดียวกัน ได้ดำเนินการแล้วในลักษณะเดียวกันเป็นความคิดตรงกับ ที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้พูดไว้ ก็คือได้ประเมินว่าจะมีข้าวออกมาในตำบลต่าง ๆ นั้นจำนวน
 เท่าไร แล้วก็จัดสรรเงินส่งให้ไปเป็นตามสัดส่วนตามนั้น เพื่อให้เป็นธรรมกับทุก ๆ
 แห่ง นี่เป็นนโยบายโดยตรงของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในฐานะรัฐมนตรีว่าการ-
 กระทรวงเกษตร ฯ แล้วในขณะเดียวกันนั้นผมก็เลยถือโอกาสเรียน ให้ท่านสมาชิก
 ทราบด้วยว่า รัฐบาลได้พยายามจะเพิ่มจำนวนเงินที่จะไปช่วย ในการชื้อพุงราคานั้น
 จากที่ได้กำหนดไว้ประมาณ ๑,๒๓๐ ล้านบาทนั้น จะหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะให้
 เพิ่มขึ้นได้อีก ๒ - ๓ เท่าจากนั้น ถ้าเป็นไปได้ก็จะให้จนถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท ต่อ
 จะให้โครงการอันนี้ได้เป็นผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผมขอกราบเรียนท่าน

ขอพบรบกวนครับ

นายบุญเฮอ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอบคุณมากครับที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้ชี้แจงรายละเอียด แต่กระผมก็ยังมิ

ความเป็นห่วงว่าชาวนาของกรรมนันนั้นจะไคชาวถึง ๑๕ ล้าน ๖ แสนเกวียน แต่
 รัฐบาลมอกจะพุงในขันต้นนอกเป็น ๓ ช่วง รับขอช่วงแรกก็เพียง ประมาณ ๔
 แสนกว่าเกวียน ช่วงที่ ๒ ก็เพียง ๒๐,๐๐๐ เกวียน และช่วงที่ ๓ อีก รวม
 ทั้งหมดเป็น ๖ แสนเกวียน จะเหลือข้าวอีกจำนวน ๑๕ ล้านเกวียน ที่ในส่วนที่
 เหลือนี้รัฐบาลมีมาตรการอันใดรับว่าจะไม่ให้พอกาไปกคราคาในจำนวนที่เหลืออีก ๑๕
 ล้านเกวียน กรรมที่เสนอไว้ว่าเพื่อให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม ก็คือจัดเป็นโควต้า
 ด้วเฉลี่ยไปทั้ง ๕,๖๓๓ ตำบล ให้ปริมาณด้วเฉลี่ยไปทุกครอบครัว กรรมเสนอไว้
 ขอให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีไคกรรณานำเรื่องนี้เสนอไปยังคณะรัฐมนตรีหรือ ฯพณฯ นายก-
 รัฐมนตรีช่วย ทุกระยะกรรมนี้มีความประสงค์อย่างยิ่ง คือให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ถ้า
 อันใดที่จะเป็นประโยชน์แล้วก็ขอให้ ฯพณฯ ไคไคกรรณานำข้อเสนอแนะของกรรม
 นี้เข้าไปสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี หรือเสนอไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีช่วย

อีกประการหนึ่ง กรรมไคขอฝากไว้ว่า ถึงแม้กรรมจะไคมีความ
 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่องการพุงราคาข้าวนี้ เพราะการพุงราคานี้เป็นการ
 แก้ปัญหาปลายเหตุ ไคไคแก้ต้นเหตุ การพุงมีข้อบกพร่อง และอุปสรรคหลาย
 ประการ คือ ๑. พุงก็ล่าช้า ๒. ไคทั่วถึง ๓. ระเบียบปฏิบัติก็ขุมหมึ
 พุงราคาก็คงต่ำ กรรมไคเห็นด้วยเลยในเรื่องพุงราคานี้ กรรมไคมีความเห็น
 เป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลจะแก้ไขช่วยเหลือชาวไร ชาวนาให้ไคผลอันแท้จริงนั้นก็คือ
 ประกันราคา รัฐบาลควรจจะวางมาตรการทำอย่างไรจึงจะประกันราคาข้าว ซึ่งเป็น
 หัวใจสำคัญของชาติให้ชาวนาเขาไคทำนา มีมาตรการที่แน่นอนว่าเขาทำนาแล้วเขา
 จะต้องขายข้าวไคในราคาที่เป็นธรรม นี้แหละคือกรรมขอฝากไว้ด้วยว่า การ
 พุงราคาข้าว เป็นมูลต้นเหตุกันชนหรืออำนาจต่อรองกับพอกาเท่านั้น จะไคสามารถแก้
 ต้นเหตุไคแท้จริง กรรมขอฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีไคช่วย เพราะวาประเทศ
 บ้านไคเลี้ยงของเรานั้น ชาวนาของเขาไคมีตาอาปากไค เพราะรัฐบาลเขาไค

อย่างประเทศญี่ปุ่นเป็นต้น เขารับซื้อข้าวชานาของเขา ๑ เกวียน คิดเป็นเงินไทย ๑๒,๐๐๐ บาท ชานาเขามีฐานะร่ำรวย สามารถขึ้นเครื่องบินไปเที่ยวรอบโลกได้ ทำอย่างไรเราจึงจะยกฐานะเกษตรกรชาวไทยเราให้ร่ำรวย อย่างคำขวัญของ ๗ พรรษา นายกรัฐมนตรี บอกไว้ว่า ปีนี้เป็นปีเกษตรกร และเกษตรกรที่ร่ำรวยเท่านั้นชาติจะอยู่รอด กระผมขอกราบขอบพระคุณมากครับ

นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และ สหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับจำนวนข้าวทั้งหมด ที่จะซื้อในการพยุงราคานี้ อาจจะเป็นการเข้าใจผิดกันถึงเรื่อง เกี่ยวกับสัดส่วนของการซื้อกับจำนวนข้าวที่ออกมา ปริมาณข้าวที่คาดว่าจะผลิตได้ ซึ่งพูดเป็นตัวเลขรวม ๆ นั้น ในนาปีนี้ก็ประมาณ ๑๖ ล้านเกวียน ข้าวเหลือส่วนหนึ่งนั้นทางเกษตรกรเอง ก็จะเก็บเอาไว้หรือสีเล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับที่จะเก็บเอาไว้บริโภคเอง ซึ่งเป็นจำนวนกว่า ๑๐ ล้านตันข้าวเปลือก ความจริงแล้วได้ประเมินกันไว้ว่าประมาณ ๑๒ ล้านตันข้าวเปลือก เพราะฉะนั้นจำนวนข้าวที่จะออกมาวนเวียนเข้าไปสู่ตลาด ในการค้าข้าวจริง ๆ นั้น ก็มีเพียงประมาณ ๒ - ๓ ล้านตันข้าวเปลือก มากกว่านั้น ความจริงประมาณ ๔ ล้านตันข้าวเปลือก เพราะฉะนั้นจำนวนที่เราได้กำหนดเอาไว้ ก็เป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ซึ่งมากพอสมควร ๒ แสนเกวียนนั้นก็ก็เป็นสัดส่วนที่มากอยู่ ความจริงแล้วได้กำหนดไว้ว่าจะทำเป็น ๒ รอบ ๆ ละประมาณ ๓ แสนเกวียน แต่เรามีมาตรการอื่นนอกเหนือไปจากเพียงแต่เข้าไปรับชื้อมาก มาตรการที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเราต้องการที่จะเร่งการส่งออกของข้าวสาร เวลานี้ได้มีการผูกพันสัญญาเอาไว้แล้ว เพราะฉะนั้นได้ตกลงได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับทาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ ในการที่จะให้การส่งข้าวสารออกนั้น เป็นเวลาจึงจะเหมาะสมกับการเก็บเกี่ยวของชานาปีปีนี้ ผมต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้เกียรติในการที่ให้คำเสนอแนะต่าง ๆ เพราะว่าส่วนใหญ่ก็เป็นแนวความคิดเดียวกัน เกือบ

ทั้งหมดนั้นทางรัฐบาลก็ได้ดำเนินการไปอยู่แล้ว อันใดที่ยังไม่ได้ทำก็จะรับไปพิจารณา
กระทำ ในเรื่องเกี่ยวกับความเห็นทางด้านการพยุงราคานั้น กระผมใคร
จะขอเรียนว่า การช่วยเหลือเกษตรกรนั้น เราไม่ได้ทำแต่เฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับการ
การพยุงราคาเท่านั้น อันนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่ง ในเรื่องเกี่ยวกับการที่จะให้รายได้
ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยที่สุดก็ขอเรียนในเรื่องเกี่ยวกับชาวนามี ๓ ประการ
เหมือนกัน

ประการที่ ๑ ก็คือ พยายามที่จะลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร โดย
การจัดหาวัสดุการเกษตรที่มีราคาไม่สูงนัก เพื่อจะทำให้ส่วนประกอบ ของต้นทุนการ
ผลิตของการทำนานั้นไม่สูงเกินไป แต่นี่ก็ช่วยได้เป็นส่วนน้อย เพราะเหตุว่าค่าวัสดุ
การเกษตรนั้นเป็นเพียงเปอร์เซ็นต์อัตราส่วนน้อยเหลือเกิน ส่วนใหญ่นั้นเป็น
ค่าแรงงาน

ประการที่ ๒ ก็คือว่า การที่จะพยุงราคา ทำให้เกษตรกร สามารถ
จะได้ราคาข้าวที่ผลิตออกมาได้ในในราคาที่สูงเป็นธรรม

ประการที่ ๓ ก็ไม่ใช่เป็นประการสุดท้าย แต่เป็นประการที่สำคัญ
ก็คือว่าพยายามที่จะดำเนินการทุก ๆ อย่าง เร่งรัดให้เกษตรกรสามารถจะผลิตได้
ต่อไร่เนิ่นมากขึ้นจะเห็นได้ว่า ถ้าหากเราสามารถจะเพิ่มการผลิตต่อไร่จาก ๕๐ ถึงมา
เป็น ๕๕ ถึง การเพิ่มอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จากเกวียนละ ๓,๐๐๐ บาท ก็เท่ากับ
ว่าเป็นการเพิ่มราคาให้อีก ๑,๕๐๐ บาทต่อเกวียน อันนี้จึงเป็นเรื่องที่จะทำให้เกิด
ประสิทธิภาพมากขึ้นกว่า เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียน ให้ท่านสมาชิกได้ทราบ
ด้วยว่า เรื่องของการพยุงราคานั้นเป็นแนวหนึ่งเท่านั้นเอง ในการที่จะช่วย
เกษตรกรให้รายได้เพิ่มมากขึ้น เรื่องส่วนใหญ่ที่สุดก็คือ มาตรการในการที่เรา
จะทำให้ชาวของเรานั้นสามารถส่งออกต่างประเทศให้ได้มากที่สุด แต่ในขณะเดียวกัน
กันนั้น ก็ต้องคอยระวังไม่ให้เกิดการขาดแคลนขึ้นมาได้ ซึ่งในขณะนี้ยังคงจะไม่

เป็นเช่นนั้น แต่อาจจะทำให้ราคาข้าวบางส่วนภายในประเทศเชิบบ้าง แต่ผม
ก็คิดว่าผลประโยชน์ส่วนใหญ่ที่จะได้ในประเทศและกับเกษตรกรนั้น ก็คงจะมาจาก
มาตรการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ผมก็ขอกราบเรียนขอบคุณไว้อีกครั้งหนึ่ง ในข้อ
เสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้เสนอมาในกระทู้ถามนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่อไปเป็นกระทู้ถามของ **คุณไพฑูรย์**
โมกชมรรคกุล เรื่องการปรับปรุงถนน จังหวัดสุโขทัย ตามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม ขอเชิญครับ **คุณไพฑูรย์**

นายไพฑูรย์ โมกชมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไพฑูรย์ โมกชมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย พรรคเสรีธรรม กระผม
ขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เกี่ยวกับเรื่อง ปรับปรุงถนน
จังหวัดสุโขทัย สายอำเภอทุ่งเสลี่ยมสวรรคโลก ซึ่งเป็นระยะทางประมาณ ๓๖
กิโลเมตร และถนนสายอำเภอสวรรคโลกถึงอำเภอเร็นคร ซึ่งมีระยะทางประมาณ
๑๘ กิโลเมตร ซึ่งเป็นถนนทางหลวงและเป็นถนนที่มีลูกกรวด ลูกรีง ขรุขระมา
เป็นเวลานานเป็นสิบปีมาแล้ว ถนนทั้ง ๒ สายนี้เป็นถนนที่ใช้ ในทางสัญจรไปมา
สำหรับประชาชนอำเภอทุ่งเสลี่ยมและกิ่งอำเภอเร็นคร ที่จะมายังอำเภอสวรรคโลก
หรือมายังจังหวัดสุโขทัย นอกจากนั้นยังเป็นถนนที่ใช้ในการขนส่งพืชไร่ต่าง ๆ จาก
อำเภอทุ่งเสลี่ยมและจากกิ่งอำเภอเร็นคร มาสู่ท้องตลาดในจังหวัด ท่านประธาน
ครับ กระผมก็เชื่อว่าท่านประธานนั้นเมื่อ ๑๐ ปีก่อน หรือเมื่อ ๒๐ ปีก่อน
ท่านประธานก็เคยไปเยี่ยมเยียนชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยม ซึ่งเป็นประชาชนที่มาจาก
อำเภอเพ็ญหรือจังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นจังหวัดของท่านประธานเองอยู่เดิม สภาพ
เมื่อ ๑๐ ปีก่อน ถนนขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ เป็นลูกกรวดลูกรีงอย่างไร ขณะนี้
ก็ยังทงมีสภาพอยู่เช่นเดิม กระผมรู้สึกเศร้าสลดใจกับชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยม และชาว
กิ่งอำเภอเร็นครเป็นอย่างยิ่งที่ว่ารัฐบาลที่แล้ว ๆ มา ไม่ว่าจะป็นรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคมท่านใดก็ตาม ไม่เคยให้ความสนใจกับถนนสายอำเภอทุ่งเสลี่ยมและกิ่งอำเภอศรีนครนี้เลย ทั้ง ๆ ที่หลายรัฐบาลได้รับปากกับประชาชนชาวอำเภอ ทุ่งเสลี่ยมที่ดี ชาวกิ่งอำเภอศรีนครก็คิดว่าจะราคายางให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐบาลที่แล้ว ๆ มา ตั้งแต่รัฐบาลคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินก็ดี รวมทั้งรัฐบาลของพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ๑ ก็ดี ได้เคยรับปากกับประชาชนชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยมว่าจะราคายางให้กับชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยม เพื่อที่จะใช้ในการสัญจรไปมา แต่ครั้นถึงเวลาจริง ๆ แล้วก็คิดหวังอีก รัฐบาลไม่มีนโยบาย ไม่มีโครงการที่จะราคายางให้กับถนนทั้ง ๒ สายนี้อย่างแท้จริง. กระผมได้ทราบข่าวเมื่อปี ๒๕๑๕ ชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยมก็ไปร้องเรียนต่อท่านรองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ซึ่งมีท่านอาจารย์ชานันท์กริชวิเชียร เป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น รองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นท่านอัมพร ก็ได้รับปากกับชาวทุ่งเสลี่ยมมาแล้วครั้งหนึ่ง มาเมื่อครั้งรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น พลเอก สุรเกียรติ์ ก็ได้รับปากกับชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยมอีกว่าจะราคายางให้ นอกจากนี้ปี ๒๕๑๘ เมื่อครั้งกระผมได้มีโอกาสเป็นผู้แทนราษฎรในสมัยนั้น ก็ได้ยื่นเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและได้ตั้งกระทู้ถามผู้สถามว่า ทางรัฐบาลมีนโยบายที่จะราคายางถนนสายนี้ หรือไม่ ท่านประธานครับ เวลาต่าง ๆ ได้ผ่านพามาเนิ่นนาน แต่ไม่ว่ารัฐบาลชุดไหนก็ตาม ไม่เคยเหลียวแลหรือให้ความสนใจกับประชาชนอำเภอทุ่งเสลี่ยม หรือในชนบทเลย ทั้ง ๆ ที่ทุ่งเสลี่ยมนี้ก็เป็นอำเภอ ถนนสายระดับเชื่อมอำเภอต่ออำเภอและอำเภอมายังจังหวัดนั้น ความจริงแล้วควรราคายางมาตั้งนานแล้ว แต่ว่า รัฐบาลไม่เคยให้ความสนใจ กระผมจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในรัฐบาลชุดนี้ว่า ทางรัฐบาลชุดนี้หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านจะมีนโยบายที่จะราคายางถนนสายอำเภอทุ่งเสลี่ยมถึงกิ่งอำเภอศรีนครและถนนสายอำเภอสุวรรณคโลก ถึงกิ่งอำเภอศรีนครในจังหวัดสุโขทัยหรือไม่ เป็นคำถามข้อแรก

ข้อ ๒ กระผมขอลาว่า ถ้าท่านมีโครงการราคยาง จะดำเนินการเมื่อไร จะดำเนินการให้ทันงบประมาณปี ๒๕๒๓ หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

ข้อ ๓ ท่านจะราคยางตลอดทั้งสายใดหรือไม่ในงบประมาณปี ๒๕๒๓ ที่จะถึงนี้ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด กระผมขอลา ๓ ข้อครับ

นายสมพร บุญคุปต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)

ท่านประธานที่เคารพ ก่อนนอนกระผมขอกราบเรียนว่า สภาพความเป็นจริงของทางหลวงที่เรามีอยู่นั้น มีระยะทางซึ่งอยู่ในความดูแลหมายเหลือเกิน จนกระทั่งเราต้องยอมรับความจริงข้อหนึ่งว่า เงินที่เรามีนั้นไม่พอที่จะทำพร้อม ๆ กันได้ตามความต้องการของประชาชนทั่วประเทศ จะเห็นได้ว่าสำหรับทางหลวง ซึ่งเป็นประเภทที่จะรับใช้ทางกิจการเกษตรโดยตรง ซึ่งจะอยู่ในประเภท ที่เราเรียกว่าทางหลวงจังหวัด หรือทางหลวงชนบทนั้น ๒ ประเภทนี้ สำหรับทางหลวงจังหวัดนั้นทั้งหมดทั่วประเทศมีถึง ๒๕,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร และส่วนใหญ่ก็จะเป็นถนนลูกรัง อันนี้ละครับเป็นขีดจำกัดทางด้านงบประมาณต้องยอมรับข้อนี้เสียก่อน แล้วเราก็คงจะพอมองภาพออกว่าเราจะดำเนินการกันต่อไปอย่างไรได้เพียงใด

สำหรับคำถามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดสุโขทัย ได้ตั้งปัญหาขึ้นมาสำหรับคำถามข้อแรกที่ว่า มีโครงการจะราคยางถนนสายทุ่งเสลี่ยม - สวรรคโลก และสวรรคโลก - กิ่งอำเภอรินทร์ครันหรือไม่ กระผมก็จะขอตอบว่า มี และก็ ได้จัดเข้าไว้แล้ว โดยแยกออกเป็น ๒ ตอนดังนี้ สำหรับอำเภอสายทุ่งเสลี่ยม - สวรรคโลกนี้ ระยะทาง ๓๗ กิโลเมตร กับ ๓๒๑ เมตร มีโครงการที่ได้บรรจุเข้าไว้ และบูรณะทางหลวงจังหวัด ๕ ปี คือจาก พ.ศ. ๒๕๒๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ จะดำเนินการโดยราคยางตลอดสาย

กระผมขอตอบคำถามข้อ ๒ ของท่านที่ว่า มีโครงการราคยางหรือไม่ และจะเริ่มดำเนินการเมื่อไร ความจริงกระผมก็ไม่สามารถจะตอบได้ เพราะว่า

โครงการนี้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐบาลก่อน ๆ ควรจะได้ดำเนินการไปแล้ว แต่ก็จะไม่ค่อยทันใจในความต้องการนัก เพราะฉะนั้นก็เป็นหวังใ้ว่าจะราคาย ให้ได้ตลอดสาย สำหรับสายทุ่งเสลี่ยม - สวรรคโลกนี้ ให้เสร็จสิ้นภายใน พ.ศ. ๒๕๒๔

ทันทีที่ขอตอบคำถามที่ว่า จะดำเนินการให้ทันในปี ๒๕๒๓ หรือไม่ ถ้า ไม่ได้เพราะเหตุใด งบประมาณก็คงตอบว่าคงจะไม่ได้ เพราะว่างบประมาณมีจำกัด อย่างที่เรียนไปแล้วตั้งแต่ตอนนั้น อย่างไรก็ตามก็ตั้งแต่วางแผนเข้ามาปฏิบัติงาน ก็เป็นระยะ ปลายของงบประมาณที่มีอยู่ ก็ยังได้สั่งการไปแล้วว่า ถ้ามีเงินเหลือให้พยายาม จัดสรรเงิน ถ้าเป็นไปได้ โดยไม่ขัดกับวิธีการงบประมาณแล้ว เข้าไปเพิ่มในสาย ทางที่จะสนองนโยบายหลักทั่วไปของรัฐบาลคือเร่งสนองทางด้านการเกษตร แล้วใน การพิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๒๓ ก็เช่นกัน สำหรับงบประมาณที่ได้ตัดทอน ออกไป เพราะเร่งเอามาใส่ไว้ในโครงการประเภทที่จะสนองความต้องการในค่าน นำผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรออกมาสู่ตลาดทั้งสิ้น เรื่องนี้จะทำได้เพียงใด ขึ้นอยู่กับ ตัวเม็ดเงินที่เราจะได้รับ นี่ละครับ ซึ่งก็เป็นอีกจำกัดของทางงบประมาณ ของเรา อยู่ ฉะนั้นกระแสมติความสำหรับทาง ๒ เส้นนี้ เส้นแรกก็คงจะสบายใจใ้ได้ว่า ราค ยางตลอดสายแน่ แล้วก็จะให้เสร็จตามโครงการให้ได้ ความจริงเจ้าหน้าที่เขาได้ ทอบมาเขาคาคว่าจะเสร็จในปี ๒๕๒๔ งบประมาณก็ถามว่าทำไมในเมื่อโครงการตั้งไว้ ให้เสร็จในปี ๒๕๒๔ จึงกลายเป็นปี ๒๕๒๕ เขาก็บอกว่า โครงการตั้งไว้วงเงิน งบประมาณก็ตั้งไว้ด้วย แต่ก็ถูกตัดทอนเป็นระยะ เป็นจังหวะเรื่อย ๆ มาทุกปี ตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ก็ต้องยกออกไปอีก ๑ ปี อย่างไรก็ตาม งบประมาณจะได้ลงไปสู่พื้นที่ หนึ่งว่า ในการดำเนินการของปี ๒๕๒๓ ที่จะถึงนี้ ถ้าหากในการประมูลได้ก็ ด้มีเงินเหลืออยู่บ้าง เราก็ควรจะรวบรวมเป็นก้อนได้ แล้วก็พยายามจะจัดสรร กระจายไปตามเส้นทางที่มีโครงการอยู่แรมอันแล้ว เช่นเส้นทางสายนี้ ที่กระแ

พูดถึง คืออำเภอกิ่งเสียม - อำเภอสุวรรณโคตร ในเมื่อเราใส่ในโครงการปี ๒๕๒๔ ก็ควรจะตงทำประกาศิตประการหนึ่งให้เสร็จให้ไ้ภายในโครงการนั้น คือ ปี ๒๕๒๔ สำหรับอีกเส้นทาหนึ่ง คือสายอำเภอสุวรรณโคตร - กิ่งอำเภอ ศรีนคร ซึ่งมีระยะทางเพียง ๑๒ กิโลเมตรนั้น ก็ได้จัดเข้าอยู่ในโครงการราคยางแล้วเช่น เดียวกัน แต่ว่าจะทำได้ตลอดสายหรือไม่ในปิงประมาณ ๒๕๒๓ คำตอบของกระแหม ก็คงจะเป็นคำตอบเดียวกันกับคำตอบแรกที่ได้ออบให้ท่านผู้มีเกียรติทราบ สำหรับ โครงการอันแรกไปแล้ว โครงการราคยางของสายอำเภอสุวรรณโคตร - กิ่งอำเภอ ศรีนครนี้ ความจริงระยะทาง ๑๒ กิโลเมตร พังตุแล้ก็น่าจะเสร็จได้เร็ว ๆ แต่กัช่วยการที่เข้าเจียคกันไปในจำนวนของ ระยะทาง ๒๘,๐๐๐ กิโลเมตร ทั่วประเทศนี้ละเร็บ ซึ่งอยู่ในลักษณะคล้าย ๆ กันทั้งนั้น ความสำคัญต่างกัว่ามี ความสำคัญมากทั้งนั้นก็จะตงพิจารณาในลำดับหรือนำหนักของความตงการ ความสำคัญ ที่จะสะท้อนมาสู่ผลทาง เศรษฐกิจ ถ้าความสำคัญอยู่สูงอย่าง เส้นขา อำเภอ สุวรรณโคตร - กิ่งอำเภอศรีนครนี้ ความจริงรัฐบาลมิได้จัดอยู่ในความสำคัญลำดับต่ำ จะเห็นได้ว่าเขาไปได้ในโครงการราคยางปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ เช่นเดียวกัน แล้ว ก็เขาคาคาว่าจะราคยางแล้วเสร็จในปี ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖ อันนี้ก็เช่นเดียวกันอีก คำตอบก็เหมือนอย่างที่กระแหมได้เรียนไปเมื่อกันว่า ได้ถูกตัดทอนไปทีละนิตทีละหนอย เรือมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ เพราะฉะนั้นโครงการใดที่วางไว้ว่าปีหนึ่ง จะตงใช้เงิน เท่าไรจึงจะเสร็จในปีใดก็คาดเคลื่อนลาซากันมาในขณะนี้ เป็นกิจวัตรอยู่แล้ว แต่ เรากัจะต้องตงจำนวนเงินที่ตงการที่เหลือน้อยกว่าจะตงการมากน้อยเพียงใด ถ้า สามารถจะจัดให้ได้ กระแหมเชื่อว่าจังหวัดสุโขทัยซึ่งทางกระทรวงเกษตร ๆ ก็ได้ไป ดำเนินการโครงการจะนำไ้ดินอันออกฉนวนนั้น ก็คงจะเป็นเครื่องชี้หนึ่งให้ เห็น ว่า เราตงการจะทุ่มเทงบประมาณและกำลังลงไป เพื่อจะดึงเอาผลิตผลทาง การเกษตรของจังหวัดสุโขทัยออกมาสู่ตลาดให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพราะฉะนั้น

ในแนวนโยบายอันเดียวกัน กระทรวงคมนาคมมีหน้าที่เป็นชั้น ๒ คือสนองนโยบายของทางการ เกษตรนั้น ก็เชื่อว่าการจัดสรรหรือแปรงบประมาณไปสู่เส้นทางทั้ง ๒ เส้นทางนี้จะทำได้โดยไม่ยากนัก เพราะฉะนั้นกรมก็ขอเรียนไว้แต่เพียงเท่านี้ว่า มิได้ทอดทิ้งและก็มีใช้รัฐบาลนั้นะครับ เขาทำกันมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๐ กรมขอรับปากไว้ว่าในเมื่อจัดอยู่ในโครงการปี ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ ก็จะพยายามเร่งให้สำเร็จตามเป้าหมายและแผนที่ใกว้างไว้ให้ได้ ไม่ให้ลาซา ถ้าสามารถจะทำได้ตามกำลังงบประมาณที่มีอยู่ ขอขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กรมก็ยังมีข้อสงสัย อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีเพิ่มเติม คือท่านประธานครับ ที่กรมลุกขึ้นมาถามความจริงแล้ว ท่านรัฐมนตรีก็ตอบมาให้เข้าใจพอสมควร ที่จำเป็นต้องลุกขึ้นมาถามเพื่อจะให้ทางรัฐบาลและทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ยืนยันให้แน่นอนอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ทั้งนั้นมิใช่ว่ากรมจะต้องการมาเอาคะแนนนิยมหรือว่ามาหาเสียงจากชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยมหรือกิ่งอำเภอศรีนคร แต่อย่างไร เพราะท่านประธานก็ทราบคืออยู่แล้วว่า ชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยม เชานิยมทางการเมืองในพรรคใด และกรมก็อยู่พรรคเสรีธรรม คงไม่มีโอกาสที่จะมาได้รับความนิยมาจากชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยม แต่จำเป็นที่จะต้องตั้งกระทู้ และลุกขึ้นมาถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ทั้งนี้เนื่องจากเห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นของชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยมและชาวกิ่งอำเภอศรีนคร ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นเกษตรกร และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็บอกกล่าวไปแล้วว่า รัฐบาลนี้มีเป้าหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาในทางด้านการเกษตร เพื่อที่จะให้ถนนต่าง ๆ นี้เป็นทางสำหรับการขนส่งพืชไร่ของชาวเกษตรกรมาสู่ของตลาด ท่านประธานครับ ถนนที่เป็นลูกกรวดลูกรังและเป็นหลุมเป็นบ่อนั้น การสัญจรไม่มา การขนส่งไม่สะดวก ทำไร่หรือต่าง ๆ วึ่งหรือเดินไม่ได้สะดวกเท่าที่ควร และทำให้เปลืองค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

จะเป็นน้ำมันก็ดี ค่าสีกรหรือของรถยนต์ก็ดี ปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก ถ้าหากทางกระทรวงคมนาคมมีนโยบายที่จะเร่งรัดพัฒนาถนนหนทางต่าง ๆ ให้เป็นการขนส่งที่ชุกชิวกว่านี้ ก็จะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายสำหรับชาวนา ชาวไร่ไปได้เป็นจำนวนมาก เพราะถ้าถนนไม่ดี การขนส่งไม่สะดวก ค่าขนส่งต่าง ๆ ก็สูงขึ้นแพงขึ้น ค่าขนส่งแพงขึ้นแถมมากขึ้นนี้ มีใจว่าตกอยู่กับพ่อค้า พ่อค้าก็ไปหักค่าใช้จ่ายเอาจากชาวนา ชาวไร่อีกทีหนึ่ง นี่ก็อุปสรรคสำคัญที่กรมจะต้องลุกขึ้นมาถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอีก กรมก็ขอย้อนกล่าวถึง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ได้อ้างถึงจังหวัดสุโขทัยว่า นี่เป็นปีเกษตรกร และท่านนายก ฯ ก็มีนโยบายที่จะพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินในจังหวัดสุโขทัยนั้น กรมขอกราบเรียนว่า ท่านนายก ฯ ได้ไปจังหวัดสุโขทัย ได้ไปเปิดหรือรับมอบบ่อบาดาลบ่อใต้ดิน เมื่อ ๒ - ๓ เดือนก่อนที่แล้ว แต่ในขณะนั้น เป็นขณะฝนตกถนนเฉอะแฉะเป็นหลุมเป็นบ่อ ท่านนายก ฯ และคณะได้เดินทางไป โดยเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์ ส่วนกรมนั้นเป็นผู้แทนจังหวัดสุโขทัย ต้องเดินทางโดยรถยนต์บิโกลไปไม่ได้เพราะติดหลุม ถนนสายอำเภอสวรรคโลกถึงอำเภอศรีนคร นั้นแหละครับ กรมต้องอาศัยรถแลนด์ ฯ ของคนอื่นเขาไป กรมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กรมอยากจะให้ทั้งท่านนายก ฯ ก็ดี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ดี ถ้าหากจะไปไหนนะครับให้เดินทางโดยรถยนต์บ้าง เข้าไปอิงอำเภอในหมู่บ้าน ในชนบทบ้าง ถ้าไปโดยเฮลิคอปเตอร์ ไม่มีทางจะรู้ได้ว่าถนนหนทางเป็นอย่างไร ประชาชนในอำเภอนั้น ในท้องถิ่นนั้นเขาได้รับความเดือดร้อนหรือทุกข์ยากอย่างไร วันนั้นผู้ไปต้อนรับนายก ฯ รถติดหลุมกันเป็นแถวหมด กรมก็อยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า ไปเยี่ยมจังหวัดสุโขทัยบ้างนะครับ แล้วก็ไปเยี่ยมชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยม หรือกิ่งอำเภอศรีนครบ้าง โดยทางรถยนต์นะครับ อย่าไปทางเฮลิคอปเตอร์บ้าง และถ้าให้

นะครับขอความกรุณาอย่าเอารถราชการไปเลย เอารถส่วนตัวของท่าน รถเก๋ง
 งาม ๆ ของท่านไปค้ำว่า ท่านเดินทางโดยรถยนต์ ถนนขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อนั้น
 ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร ท่านจะนึกสงสารหรือเสียคารมของท่านบ้างหรือไม่ท่าน
 เอาจิตใจของคนอื่นมาใส่ใจท่านบ้างว่าเป็นอย่างไร กระผมนี้เดินทางไปเยี่ยม
 เยียนราษฎรชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยมก๊ก หรือกิ่งอำเภอศรีนครก๊ก ถ้าจะเอารถเก๋ง
 หรืออะไรไปมีแต่คนเสียค่ายทั้งนั้น เพราะไปแล้วถนนขรุขระ รถสึกหรือ ก็ไม่ค
 กอนพินกระเด็นมาถูกรถบุมเสียหาย เวลาฝนตกถนนลื่นเดินทางไม่ได้ เมื่อไม่กี่วัน
 มานี้ชนาคินั้นฝนไม่มากฝนไม่ชุก ถนนสายอำเภอทุ่งเสลี่ยมนั้นน้ำท่วมถนนทางแขวงการ
 ทางจังหวัดต้องรีบเอาแทรกเตอร์หรือรถอะไรไปเกลี่ยถนนให้ดี ถึงอย่างนั้นก็ ทำ
 ให้การสัญจรไปมาติดขัดถึง ๑ วันครับ ท่านประชาชนทำให้เสียหาย ทำให้ประชาชน
 และชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยมและอำเภอสวรรคโลกได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่งและ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ไต่ถามแล้วว่า โครงการนี้มีมาตั้งแต่ปี
 พ.ศ. ๒๕๒๐ อย่างที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่า ทุกรัฐบาลหลาย
 รัฐบาลมาแล้วก็มีโครงการที่จะรื้อถนนสายนี้ กระผมจึงเห็นว่า เมื่อท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงคมนาคมได้พูดไปแล้วว่าเป็นโครงการที่มีอยู่แล้ว แล้วไม่ใช่เป็น
 ความผิดของท่าน แต่ขณะนี้ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านเห็น
 ควว่าจะต้องรื้อค่างถนนสายนี้ตามโครงการให้สำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่ง
 งบประมาณต่าง ๆ นั้นจะต้องบรรจุเข้าในโครงการงบประมาณปี ๒๕๒๔ ซึ่งจะต้อง
 เสนอในปี ๒๕๒๓ นั้น ท่านจะทำให้โครงการนี้หรือบรรจุงบประมาณรื้อค่าง ถนน
 สายอำเภอสวรรคโลก - อำเภอทุ่งเสลี่ยมและจากสวรรคโลก - กิ่งอำเภอศรีนคร
 ในปีงบประมาณปี ๒๕๒๓ ที่จะถึงนี้ให้สำเร็จตามโครงการทั้งสายใดหรือไม่ กระผม
 อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมชี้แจงต่อกระผมในชั้นนี้ครับ

นายสมพร บุญยุคปต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นขอขอบพระคุณที่เชิญกระผมไปเที่ยวสุโขทัย และก็ขอ
 เรียนด้วยว่า กระผมไม่ชอบขึ้นเฮลิคอปเตอร์หรือเครื่องบิน เพราะว่าไม่ได้ประกัน
 ชีวิตไว้ และอีกอย่างหนึ่งที่ขอให้เอารถส่วนตัวไป ก็เห็นจะขอตัว เพราะว่ารถของ
 กระผมเป็นรถญี่ปุ่น ซึ่งก็คงจะทราม รถญี่ปุ่นพังง่าย และพังไปแล้วกระผมจะไม่มี
 รถใช้ ขอให้รถทางราชการต่อไป

สำหรับคำถามโดยเฉพาะเจาะจงที่ว่า จะตั้งงบประมาณให้เสร็จตาม
 โกรงการปี ๒๕๒๔ ใ้หรือไม่นั้น กระผมก็ได้เรียนไปแล้วว่าจะพยายาม นอกจาก
 จะจัดสรรเงินจะเป็นต่องบประมาณกลางปีใช้เงินเหลือ หรือเงินที่จะเหลือในตอน
 ปลายปีจากการประมุลเหลือต่าง ๆ นั้นเข้าไปแซมให้ในเส้นทางต่าง ๆ ที่ทาง
 กระทรวงคมนาคมเห็นว่าควรจะต้องเร่ง ก็จะทำให้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในปี
 ๒๕๒๔ การตั้งงบประมาณเราจะตั้งให้เสร็จให้ใ้แก่นนี้รับครับ แต่จะใ้มาหรือ
 ไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง กระผมขอแนะนำใ้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ แห่งจังหวัดสุโขทัย
 พยายามเข้าไปเป็นกรรมาธิการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณคราวหน้า ถ้า
 ใ้อย่างไรจะใ้ไปช่วยกระผมใ้ใ้มาซึ่งงบประมาณที่จะไปทำทุกเสลี่ยมนี้ ใ้สำเร็จ
 เรียบร้อยเสียทีด้วย กระผมมีใ้ท่านที่จะรับแจ้งครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใ้ไปกระทูถามลำดับที่ ๘ กระทูถาม
 ของคุณสันทิ อรุโณทัย เรื่อง ราคายางทางหลวงแผนก ๒ สาย เรียนถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เชิญคุณสันทิครับ

นางสันทิ อรุโณทัย (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สันทิ อรุโณทัย ส.ส. ขอนแก่น แห่งกิจสังคม ขอตั้งกระทูถามท่านรัฐมนตรี-
 ว่าการกระทรวงคมนาคม เกี่ยวกับถนน ๒ สาย ตั้งที่ท่านทราบอยู่แล้ว แต่กระทู
 ถามของกระผมใ้ยนเสนอใ้ใ้มาใ้มาถึงท่านประธานตั้งแต่ใ้เดือนพฤษภาคม จน

เดี๋ยวนี้เป็นเดือนที่ ๒ ก็เพิ่งจะมาทอม และเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไป มีถนน บางสายเปลี่ยนไป แต่ก็ยังมีข้อสงสัยนะครับ ถนน ๒ สายนี้คือสายที่ ๑ สาย อำเภอยุวมแพ - อำเภอสี่หมุ และอำเภอสี่หมุเรียง สายที่ ๒ จากอำเภอยุวมแพ - อำเภอสี่หมุ สายที่ ๑ นั้นยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร สายที่ ๒ ยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ถนน ๒ สายนี้มีจุดรวมอยู่ที่อำเภอสี่หมุเรียง จังหวัดอุดรธานี ทาง ๒ สายนี้ได้รับความลำบากยากเข็ญมาเป็นเวลา ๑๐ ปีแล้ว ประชาชนไปมาหาสู่กันไม่ สะดวก เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง - คมนาคมว่าจะดำเนินการราคายางทางทั้ง ๒ สายนี้เมื่อไร หรือได้ดำเนินการไปแล้ว อย่างไม่ จะสำเร็จเมื่อไรกระผมขอถามท่านครับ

นายสมพร บุญคุปต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)

ท่านประธานที่เคารพ สำหรับทางที่เอ่ยถึง กระผมขอเรียนเป็นตอน ๆ ไปนะครับ แล้วก็เหตุผลของการจัดสรรเงินก็ไม่คงกล่าวซ้ำ เพราะว่าเพิ่งชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ ก็หลักการเดียวกันนั้นแหละครับ สำหรับทางสายชุมแพไปอำเภอสี่หมุ กับอำเภอสี่หมุเรียงยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ซึ่งเราวางโครงการไว้ ๒ ตอน ตอนแรกจากชุมแพถึงสี่หมุที่ยาว ๆ ๕๑ กิโลเมตร ก็ได้ประกวดราคาไปแล้ว แต่ที่โครงการนี้เป็นโครงการที่อยู่ในโครงการก่อสร้างและบูรณะ ซึ่งก็จะเสร็จใน พ.ศ. ๒๕๒๔ หมายความว่า เป็นโครงการจาก พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ เช่นเดียวกัน สำหรับจากอำเภอสี่หมุไปอำเภอสี่หมุเรียง อำเภอนองบัวลำภูซึ่ง ๕๐.๘ กิโลเมตรนั้นก็จะออกประกาศประกวดราคาในปีงบประมาณ ๒๕๒๓ อันนี้เป็นทางก่อสร้าง แล้วก็ดำเนินการก่อสร้างราคาให้แล้วเสร็จตลอดสาย ก็ควรจะ เป็นภายในระยะเวลาของโครงการใหญ่ คือปี พ.ศ. ๒๕๒๔ แต่ก็ต้องรณมาอีก แต่คาดว่า จะเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๒๕ ก็เป็นการตอบคำถามว่าจะเสร็จเมื่อไร สำหรับ ชุมแพและสี่หมุ นั้นเชื่อว่า จะเสร็จทันใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ครับ สำหรับสายที่ ๒ คือ

อำเภอเวียงไปยังอำเภอสรีบุญเรืองอีก ๓๕.๘ กิโลเมตรนั้น เป็นทางซึ่งยังไม่
 ได้จัดเข้าโครงการ แล้วการจัดลำดับความสำคัญ กระผมขอเรียนเสียด้วยว่า
 เราพิจารณาจากการสำรวจ กระผมคิดว่า การสำรวจนั้นบางทีอาจจะเป็นไปได้ในลักษณะ
 นี้ก็ได้ แต่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเร่งรัดพัฒนาในชนบท
 เกิดขึ้นมากในระยะหลัง การสำรวจในน้ำหนักหน้าหนักของความสำคัญ ที่จะจัดให้
 การปรับปรุงบูรณะเส้นทางต่าง ๆ นั้น กระทำมาเป็นระยะ ๆ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่า
 ขณะนี้ทางสายนี้ยังมิได้จัดเข้าโครงการ กระผมจะได้ไปให้เขาพิจารณาถี่ใหม่ การ
 สำรวจนี้เราสำรวจนอกจากทางวิชาการแล้วก็ยังได้ไปสอบถาม ทางบ้านจังหวัด
 ภูวราษการจังหวัด และท่านผู้แทนราษฎรตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น
 เกษตรจังหวัด เกษตรอำเภอต่าง ๆ เหล่านั้นด้วยว่า พืชผลมีออกเท่าไร ไม่ใช่
 จากขนส่งอย่างเดียว ในแง่ของการสัญจรด้วย การสัญจรของผู้คนที่ จะเข้ามาสู่
 หัวอำเภอ หรือจากอำเภอถึงอำเภอมียากน้อยเพียงใด เราสำรวจหมคในลักษณะนั้น
 เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงของสังคมอาจจะทำให้การเติบโตของละแวกนั้น เร็วจน
 กระทั่งมีข้อสงสัยว่า ถ้าไม่ถึงยังไม่คิดจะทำกันเสียที กระผมก็จะให้เขาไปสอบดู
 อีกทีว่า สมควรหรือยังที่จะรับเข้ามาอยู่ในโครงการก่อสร้างและบูรณะต่อไป กระผม
 คิดว่าคงจะเป็นคำตอบที่ได้ตอบคำถามของท่านผู้แทนผู้เกี่ยวข้อง ที่ได้ถามมาสักครู่
 ขอขอบคุณที่ท่านประธาน

นายสันติ อรุโณทัย (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผมขอพบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่มาให้คำตอบกระผมเป็นที่
 เข้าใจ แต่ว่ากระผมยังมีข้อข้องใจที่จะขอซักท่านต่อไป

ประเด็นที่ ๑ เนื่องจากว่าทางจากอำเภอเวียงไปศรีบุญเรือง ทาง
 สายนี้ไม่ได้รับการเหลียวแลจากทางแขวงการทางเท่าที่ควร มีรถวิ่งผ่านมากมาย
 ซึ่งเดินทางมาจากอุดรธานี หนองบัวลำภู ศรีบุญเรือง แล้วก็ผ่านมาทางภูเวียง

ออกมาชอนแกน มีรถบรรทุก และรถโดยสารมากมาย และแต่ละปี ๆ ก็เป็นถนนที่
น้ำท่วม และก็ขาดทุกปีด้วย งบประมาณที่ระแวงอยู่แถวนั้นเห็นรถคว่ำ รถติด
พวงมาลัยหลุดอยู่บ่อย ๆ ก็เนื่องมาจากถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ งบประมาณที่ทางสายนี้
สำคัญที่มาจากอุดรธานีถึงหนองบัวลำภู ทีวีบูเรื่อง เพราะฉะนั้น งบประมาณที่จะ
กราบเรียนถามว่า จะจัดเข้าไปในโครงการในการรูดยาง ให้ทางสายนี้ในปี
งบประมาณ ๒๕๒๓ หรือ ๒๕๒๔ จะได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ มีปัญหาเกิดขึ้นทางสายจากชุมแพถึงสี่ชัย เนื่องจากว่า
ทางการได้ขยายเขตทางออกไป แล้วก็ไปอ้างที่ดินของราษฎร ประชาชนแถวนั้นได้
มาร้องเรียนงบประมาณว่าเขาไม่ได้เงินค่าชดเชยค่าที่ดินเป็นจำนวนมาก เรื่องนี้ท่าน
ทราบหรือไม่ และท่านจะแก้ไขอย่างไรหรือชดเชยค่าเสียหายให้เขาไปแล้ว ประการ
ใด ขอถาม ๒ ข้อครับ

นายสมพร บุญคูปต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : สำหรับ
คำถามข้อแรกอย่างที่ถามไว้แล้วว่า งบประมาณจะให้เขาไปทำการสำรวจใหม่ให้
จังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดหนึ่งซึ่งทางรัฐบาลก่อน ๆ ก็ได้ให้ความสนใจมาก เรียก
ว่าพยายามพัฒนาขึ้นมาให้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในภาคนี้เอง เพราะฉะนั้นอาจจะ
จริงอย่างที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติว่า การเจริญเติบโตเร็ว การสัญจรนี้มากระหว่าง
อำเภอทั้งสอง อาจจะสมควร แล้วงบประมาณก็จะรับไปที่จะให้เขาไป ดำเนินการ
สำรวจใหม่ แล้วถ้าชี้ของความต่องการสูงพอ ก็จะพยายามจัดให้เขาสูงประมาณ
ปี ๒๕๒๔ ให้ได้ แล้วก็วางเป็นโครงการขึ้นมาว่า ให้รูดยางเสร็จตลอดสาย
เมื่อใด

สำหรับเรื่องของการขยายเขตทางของทางสายจากชุมแพไปอำเภอสี่ชัย ซึ่ง
เขาก็เข้ามาอยู่ในทางของโครงการก่อสร้างและบูรณะแล้ว ก็จะต้องมีการปรับปรุง
ให้เข้าสู่มาตรฐานของทางชั้นต่าง ๆ ที่เรากำหนดไว้ ความกว้างของผิวจราจรก็

ของไหลทางกิติ ตลอดจนเขตทางต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด เมื่อเป็น
 เช่นนี้ก็ต้องมีการขยายเขตทางเป็นบางตอน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วถ้าไปรุกกล้า ในที่ดิน
 ของเอกชน ไม่มีปัญหาครับ ทางกรมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายอยู่แล้ว และ
 ส่วนการที่ดำเนินการล่าช้าไม่ทันใจราษฎร ก็อาจจะมีบ้าง เพราะว่าส่วนหนึ่งอาจจะ
 เป็นความล่าช้าในการปฏิบัติการปรองดอง ส่วนหนึ่งอาจจะมีความล่าช้า ซึ่งเกิด
 จากข้อเท็จจริงที่กระผมได้เรียนไว้แล้วว่า กรมชลประทานที่จังหวัดนี้ บางทีก็เผลอ
 ยุ่งยากเหลือเกินในการปรองดอง ถ้าเรียบร็อยสมบูรณ์ก็ควรจะได้เสร็จได้ ในระยะ
 เวลารวดเร็ว แต่ว่าในเมื่อไม่เรียบร็อยและไม่สมบูรณ์พอที่ทางการจะรับไว้ได้ ก็
 ต้องไปดำเนินการทางเรื่องของท่าน เรื่องของกรมชลประทานให้เรียบร็อย ตกกลงกันได้
 เสียก่อน อันนี้ทำให้ล่าช้าไปครับ แต่กระผมเรียนแล้วว่านโยบายได้ตั้งออกไปแล้ว
 ในกรณีนี้ส่งไปที่กรมทาง ๆ ว่าเรื่องการเวนคืนที่ดินซึ่งได้รับคำร้องทุกข์ อยู่มาก
 เหมือนกัน ต้องแก้ไขให้สำเร็จ ได้ตั้งไปนานแล้วครับ และก็ได้เรียกตัวเจ้าหน้าที่
 โดยตรงที่เป็นผู้อำนวยการกอง เรื่องของกรมชลประทานมาสั่งการกำชับ ด้วยว่าจ
 ulyแล้ว และเขาก็ได้แจ้งอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ นานา ซึ่งก็ได้แนะนำการ
 แก้ไขไปให้ควยแล้วเช่นกัน กระผมเชื่อว่าในระยะต่อไป เรื่องของเวนคืนที่ดิน
 คงจะเข้าสู่หลักการที่ถูกต้องมากขึ้น และคงจะมีโอกาสที่จะทำให้รวดเร็วขึ้น ทำให้
 ประชาชนได้รับเงินค่าตอบแทนเร็วขึ้น กระผมเห็นใจครับ เพราะว่าป็นสาเหตุ
 อันหนึ่งที่กระผมได้ชี้ให้ทางเจ้าหน้าที่เขาเห็นว่า อัตราการเปลี่ยนค่าของเงินตรา
 เร็วมากในปัจจุบันนี้ ทางเราจะมัดชักช้ายึดยากกันอยู่ไม่ได้ในการให้เงินทดแทนค่าที่
 ดินเขา เพราะว่าทำให้ทางเจ้าของที่ดินเขาขาดทุน พุงาย ๆ ว่าขาดทุน แต่
 ทางรัฐบาลไม่ได้ทำอะไร อย่างที่พูดตอนต้นจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนหนึ่ง รัฐบาลไม่ได้
 ทำอะไรอะไรขึ้นมา แต่ว่าทางประชาชนเขาขาดทุนแน่ถ้ายึดเย้อออกไป ถึงได้บอก
 ให้ชอร่องทางประชาชนเขาควยว่าขอให้อภัยเสีย เรื่องกรมชลประทานอะไรทำอะไร

ถ้ายังไม่สำเร็จเสร็จสิ้น หรือตกลงระหว่างพี่น้องกันไม่ได้ ก็เตรียมตัวให้สำเร็จเสียก่อน เวลาทางการเขาเจรจาจะได้สำเร็จเร็วขึ้น ทำทั้ง ๒ ฝ่ายครับ ทั้ง ๒ ด้าน เราอยู่ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้คืออยู่ และก็ได้นำดำเนินการแก้ไขไปแล้ว และจะได้ติดตามตรวจสอบดูให้เรียบร้อยต่อไป ขอขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ

นายสันติ อรุโณทัย (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผมรู้สึกขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นอย่างยิ่ง ที่รับปากกระผมที่จะจัดเข้าโครงการในทางสายภูเวียง - ศรีบุญเรือง ในปี ๒๕๒๔ เพราะทางสายนี้ได้รับความลำบากยากเข็ญในเรื่องการเดินทางมาเป็นเวลาสิบ ๆ ปีแล้ว นอกจากนี้กระผมก็ไม่มีอะไรจะซักถามอีกเพราะเป็นที่พอใจแล้ว จึงขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมกระเบียบวาระการประชุมต่อไปก็เป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ก็มีร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งประชุมค้างอยู่ในวันก่อน ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ เพื่อจะได้พิจารณาต่อไป

(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กระผมขออาศัยข้อบังคับข้อ ๓๓ (๒) ขอเสนอญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ทั้งนี้เนื่องจากว่า ในวาระการประชุมนี้มีระเบียบวาระเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนทั่วประเทศกำลังรอคอยอยู่ กระผมอยากจะทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านออกไปใช้เป็นผลบังคับ เพื่อที่ประชาชนทั่วประเทศซึ่งมีอาวุธปืนแต่ไม่สามารถพกอาวุธปืนได้นั้นจะได้พกอาวุธปืนเพื่อป้องกันชีวิต และทรัพย์สิน ถ้าหากว่าท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรองกระผมด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครบ จะมีผู้ค้านหรือไม่ เชิญครับ

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม โกศล ไกรฤกษ์ กิจสังคม จากพิษณุโลก กระผมขอประธานเสนอต่อที่ประชุมว่า เมื่อได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คุณทรงธรรม บัญญัติ ขอบพระทานโทษ จากจังหวัดเชียงราย เสนอญัตติขึ้นมาเช่นนี้ จะเป็นผลทำให้ ญัตติที่เรากำลังปฏิบัติงานอยู่นี้ตกไป จึงกราบเรียนว่า กระผมไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่า ตั้งแต่เรามีสภาผู้แทนราษฎรมานี้ เรายังไม่เคยมีระเบียบและข้อบังคับใดๆเลย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมขอให้ประชุมนี้ได้ตระหนักว่า ระเบียบข้อบังคับที่จะตกไปนี้มีความสำคัญอยู่ในนั้น จึงขอความกรุณาว่าอย่าเสียที่เสียทำครับ กระผมขอเสนอให้เป็นไปตามระเบียบวาระเดิม ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามระเบียบวาระเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามระเบียบวาระประชุมตามที่คุณทรงธรรมเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามระเบียบวาระครับ คณะกรรมาธิการเข้านั่งประจำที่ครบแล้ว วันก่อนนี้เราก็พิจารณากันไปถึงข้อ ๗๐ นะครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก กระผม
 อยากจะขอทบทวนในคราวที่แล้วสักเล็กน้อย เพราะว่าท่านรองประธานมงคลซึ่งท่าน
 เป็นประธานในที่ประชุม ท่านได้ขอมติแก้ไขในวาระแรกในช่วงแรกของการแปรญัตติ
 โดยกรรมาธิการชุมพล ศิลปอาชา ได้ขอสงวนไว้ ในข้อ ๒๒ นั้นตามความจริง
 แล้วยังมีการแก้ไขโดยคณะกรรมาธิการได้คัดข้อความออก ซึ่งก็เป็นสิทธิตามข้อบังคับ
 ที่สมาชิกในสภาสามารถจะขออภิปรายในเรื่องนี้ได้ ซึ่งอันนั้นท่านประธานมงคลได้
 เลยไป ขออนุญาตท่านประธานได้พูดถึงในเรื่องข้อ ๒๒ ที่ยังไม่แล้วเสร็จต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่าข้อ ๒๒ มีการลงมติท่าน
 ไปแล้วในวันนั้นข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ในข้อ ๒๒ นั้น คณะ
 กรรมาธิการแก้ไข แล้วอีกประเด็นหนึ่ง มีท่านสมาชิกแปรญัตติไว้ ส่วนที่
 คณะกรรมาธิการแก้ไขนั้นเป็นอย่างไรรครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : กระผมขอชี้แจงสักนิดนะครับ
 ว่าในวันนั้นมี ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือคณะกรรมาธิการได้ขอสงวน คือกรรมาธิการ
 ชุมพล ศิลปอาชา ได้ขอสงวนในส่วนแรกว่าจะขอคัดในช่วงแรก ซึ่งทาง
 คณะกรรมาธิการไม่ยอม แล้วก็มีมีการลงมติในการที่จะขอคัดอันนี้เท่านั้นเอง แต่
 ส่วนที่คณะกรรมาธิการแก้ไขเรายังไม่ได้พูดถึงกันในวันนั้น และกระผมขอยกมือใน
 ช่วงต่อไป ท่านประธานมงคลไม่ได้ชี้ให้พูด ซึ่งท่านก็เลยต่อไปเรื่อย ๆ กระผม
 ขอย้อนมาถึงข้อ ๒๒ ที่คณะกรรมาธิการได้คัดออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ย้อนแล้วจะไปลงมติอย่างไรครับ
 ก่อนนี้

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : คือการลงมติในวันนั้น
 ลงมติแต่เพียงในช่วงแรกว่าจะเอาตามกรรมาธิการชุมพล หรือว่าจะเอาตาม

ร่างของคณะกรรมการที่เขียนเอาไว้แบบนี้ ในช่วงต้นเท่านั้นเอง แต่ว่าในช่วงหลังนี้ยังไม่ได้อภิปรายกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่ามีการพูดวันนี้แล้วมติจะลงอย่างไรครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตลก) : คือการลงมติดังนี้เพียงแต่ในช่วงหลัง เพราะช่วงแรกได้ลงมติไปแล้วว่าจะยื่นในช่วงแรกไว้ แต่ในช่วงหลังที่ได้คัดค้านยังไม่มีการลงมติไม่ได้มีการพูดจากันเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็น่าจะไปพูดกันเล็กน้อยในที่ประชุมก็คงจะไม่ขัดข้องนะครับ

นายพิภพ อະสีศิริพันธ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผม พิบพ อະสีศิริพันธ์ กรรมาธิการ กระผมอยากเรียนปรึกษาทบทวนในวันนั้นว่า ในข้อ ๒๒ วันนั้นกรรมาธิการได้ขอสงวนไว้ แล้วก็ไปพูดไปแล้วได้ลงมติเรื่องนี้ไป ถึงตอนนั้นแล้วหลังจากนั้นท่านเลขาธิการ ได้อ่านข้อ ๒๓ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๒๔ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาจนถึงข้อ ๓๐ อย่างนี้จะหมายความว่าข้อ ๒๒ นั้นผ่านไปหรือยังครับ เพราะว่าข้อ ๒๒ คุณชุมพล ผู้สงวนไว้ได้พูดไปแล้วลงมติเรื่องนั้นไปแล้วก็ไม่มีใครพูดเรื่องข้อ ๒๒ อีกจนกระทั่งเลขาธิการ ได้อ่านข้อ ๒๓ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ไม่มีการแก้ไข จนถึงข้อ ๓๐ อย่างนี้จะถือว่าข้อ ๒๒ นั้นได้ผ่านไปหมดหรือยังครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตลก) : กระผมขออนุญาตนะครับ ท่านประธาน คือในวันนั้นพอลงมติเสร็จเรียบร้อยแล้ว กระผมยกมือขึ้นขออนุญาตท่านประธานจะพูด ซึ่งท่านประธานก็ให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน โดยไม่ไ้มองมาทางกระผม ที่นจากการผิดข้อบังคับก็ไม่ได้คิด กระผมก็ไม่สามารถที่จะประท้วงได้ เพราะฉะนั้นการที่เลยไปนั้น ก็พอที่จะหวังซึ่งมีการยกมืออีกหลายคน และก็ยกมือ

xonibsmachiginiທີ່ປະຊຸມ ເຮົາກໍ່ເລີຍໄປຄົນລະຍ່າງກັນ

ປະຊານສາຄາຜູ້ແທນຮາຊຸກ ຈື່ ຜົມວ່າເພິ່ງແຕ່ມື້ວັນກ່ອນເປັນເມຕີທີ່
ທານສາຄາຜູ້ໜຶ່ງເສນອແກ້ໄຂກໍ່ລົງມຕີໄປຕາມນັ້ນ ສ່ວນທີ່ຄະນະກຮມາຊີກາຮກ້ໄຂ ຍັງໄດ້
ວ່າກັນເລີຍ ຈາກຮກ້ພູກໍ່ອີກສັກເລັກນ້ອຍກໍ່ເຫັນຈະໄມ້ມ້ອຮກ້ ເພຣະເປັນ
ເຮົາຂ້ອມັງຄັບ ຫຼືຈະເຫັນສມກວຣ່າງໄຮ ເຊີຸຮກ້

ນາຍບໍ່ຮະ ເຄສຮທອງ (ກຮມາຊີກາຮ) ຈື່ ທານປະຊານທີ່ເຄາຮພ
ກະຜົມເຫັນຄ້າງກັບທານ ສ.ສ. ຕາກະຮກ້ ເພຣະວັນນັ້ນໃນກາຮພູກັນນັ້ນພູກິໃນ
ບໍ່ຮາຮກ້ກຮມາຊີກາຮທີ່ສ່ວນຄ່າປຣຸດຕິ ແລະກໍ່ໄຫວກຮກ້ກຮມາຊີກາຮຜູ້ສ່ວນໄວ້
ກັບຂອງຄະນະກຮມາຊີກາຮ ເພຣະຮະນັ້ນໃນວຣກນີ້ມີກາຮກ້ໄຂ ຄວຣຈະຕ້ອງອກິປຣາຍກັນ
ແລະມີເມຕີອີກກຮກ້ໜຶ່ງວ່າ ຈະຕັດຕາມຄະນະກຮມາຊີກາຮ ຫຼືຈະຍັ້ນຕາມຣ່າງເພິ່ຮກ້
ສມາຊີກັບຄະນະກຮມາຊີກາຮ ວັນນັ້ນເປັນຮກ້ວ່າກຮມາຊີກາຮຜູ້ສ່ວນກັບຄະນະກຮມາຊີກາຮ
ໄມ້ເຫັນຄ້າງ ເພຣະຮະນັ້ນຂ້ອມັງຄ້າງຄ້າງຄ້າງ ໃນຂ້ອ ໒໒ ທີ່ຕັດຕອນທ້າຍອອກໄປນີ້
ກະຜົມຄິດວ່າຈະຕ້ອງພິບຍຍນັ້ນມາທິຈາຮວາ ເຮົາກໍ່ຄັງຈະທົມທົນກັນໄດ້ຄັງແມ້ຈະຜ່ານໄປ
ແລ້ວ ກໍ່ຄິດວ່າເປັນເຮົາຂ້ອມັງຄັບ ຈື່ ເຮົາຈະໃຊ້ສ່າຮກ້ພວກສມາຊີກາຮສາຄາຮກ້
ເຮົາ ກໍ່ຄວຣຈະໃຫ້ຮອບຄອບແລະຕະເຍີຍຕ ກະຜົມຄິດວ່າອ່າງນັ້ນຄັງ

ປະຊານສາຄາຜູ້ແທນຮາຊຸກ ຈື່ ຜົມຄິດວ່າໄມ້ນາຈະເສີຍເວລາມາກມາຍັກ
ໃຫ້ຕະເຍີຍຄລອອກັນໄວ້ຕີ ເຊີຸຮກ້

ນາຍອນຸວຣກນີ ວັຊນພຸງສັກິວີ (ກຮມາຊີກາຮ) ຈື່ ທານປະຊານທີ່ເຄາຮພ
ກະຜົມ ອນຸວຣກນີ ວັຊນພຸງສັກິວີ ສມາຊີກາຮສາຄາຮກ້ ຈັງຮກ້ບຸຣິຣິມິຍ
ກຮມາຊີກາຮ ໃນຮກ້ວ່າທານສມາຊີກາຮມີເກຍຣຕີທີ່ເພິ່ງນັ້ງລົງ ຈື່ ເປັນກຮມາຊີກາຮອຍຸຄ້າງ
ກະຜົມອາກຈະໃຫ້ສິນມາທ້າຮກ້ເປັນກຮມາຊີກາຮ ໄມ້ໃຊ້ອກິປຣາຍອຍຸຂ້າງລ່າງ ຮູ້ສັກ
ວ່າຈະໄມ້ຮກ້ຄັງ ຈື່ ຄຸຸຸຸຸຸຸ ເຄສຮທອງ ເປັນກຮມາຊີກາຮອຍຸຄ້າງຄັງ ຂອເຊີຸ
ຮກ້ຂ້າງບນ

นายบุญจะ เกสรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
จริงอยู่ครับกระผมเป็นกรรมาธิการ แต่กระผมสงวนในข้อ ๗๓ กระผมจะรอพูด
ตรงนี้ไม่จำเป็นว่าจะขึ้นหรือไม่ขึ้น ทำหน้าที่อยู่ในรัฐสภา ทำตรงไหนก็ได้ น่าจะ
เป็นอย่างนั้น กระผมมีมรรยาท กระผมสงวนไว้เตรียมจะพูดในข้อ ๗๓ เพราะ
ฉะนั้นกระผมคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องมาว่ากระผมไม่ขึ้นไปทำหน้าที่เลยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะครับ ผมว่าเชิญ
เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก ตามที่คณะกรรมการ
ไต่สวนในส่วนข้อ ๖๖ นี้ขอโดยตัดคำว่า "แต่มีให้อธิบายความผิดพลาดในการเรียง
ลำดับดังกล่าวมานี้เป็นเหตุให้ไต่สวนคะแนนและนับคะแนนเสร็จแล้ว เป็นอันเสียไป"
ส่วนที่คณะกรรมการไต่สวนไปนั้น กระผมเองไม่เข้าใจในเหตุผลที่คณะกรรมการ
ไต่สวนส่วนสำคัญออกไปในข้อบังคับ ท่านประธานกระผมคิดว่า ในข้อบังคับนั้นคือช่วย
ความปรารถนาที่จะให้เกิดประโยชน์คือที่ประชุมให้เกิดความเรียบร้อย ให้เกิด
ความเป็นระเบียบ ถ้าอย่างว่าเราได้ใส่ข้อความเหล่านี้ไป การเป็นระเบียบก็ไม่ได้
สูญเสียไป ความเรียบร้อยก็ไม่สูญเสียไป กลับจะเป็นผลดีขึ้นไปอีก อย่างน้อย ๆ
การลงมติแต่ละครั้ง เป้าหมายที่สำคัญของการลงมติก็นั้นคือ อยากจะรู้ว่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นต้องการอะไร ใครที่มีความเห็นกับมติข้างใดข้างหนึ่ง
มากกว่ากัน ที่นาคัดค้านออกไป กระผมอยากจะชี้ให้เห็นถึงข้อเสียสักนึกหนึ่งว่าถ้า
คัดออกไปแล้ว ถ้ายังมีมติอยู่หลายมติที่สมาชิกได้เสนอเข้าไป อาจจะเป็น
รายการเกี่ยวกับวันที่จะมีการลงมติ อาจจะมี ๕ วันบ้าง ๒ วันบ้าง ๑๐ วันบ้าง ๗
วันบ้าง มติเหล่านี้ถ้าเกิดการจกกันขึ้นมา ถ้าเกิดจกกันผิดพลาด แล้วท่านประธาน
ก็ให้ลงมติกันไปเรียงลำดับตามนั้น ซึ่งอาจจะมีอยู่ ๗ - ๘ รายการขอลงไป ตามนั้น

เสร็จผลที่ออกมาเกิดผิดไปสักรายการหนึ่ง ผลออกมาตอนนั้นสมาชิกในสถานที่อาจจะไม่รู้ก็ได้ เมื่อไม่รู้แล้ว รายงานการประชุมที่ออกมาที่หลัง คือไม่รู้แล้วก็ได้ แต่ยังคงถือว่าเป็นโมฆะ ยังไม่สมบูรณ์ เพราะรายงานการประชุมออกมา มติอันนั้น อาจจะเป็นโมฆะไป แล้วเราจะทำกันอย่างไร ความยุ่งยากลำบากนั้นก็จะมีขึ้นมาอีก ในคราวหลัง ถ้าเขียนไป กระผมไม่เห็นว่าจะเสียหายตรงไหน กลับจะเป็นผลดี เสียอีก ที่ว่ามติทั้งหลายที่ได้ออกไปแล้วก็จะได้เสร็จสิ้นกันไปในครั้งนั้นเลย ถึงแม้ว่า มติอาจจะเรียงกันไปไม่ใคร่พูดตามที่ใดกำหนดไว้ แต่ทุกอันจะต้องมีการลงมติทั้งสิ้น เพราะว่าสมาชิกที่เสนอญัตติแต่ละคนก็จะรักษาผลประโยชน์ของตัวเองว่า ญัตติของตนได้ รับการลงมติหรือไม่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สมาชิกจะได้เป็นผู้พิจารณา เป็นผู้ทักท้วงกันอยู่ ตลอดเวลา แต่การทักท้วงที่ว่าอันนั้นก่อนอันนั้นหลังนั้น แต่ละคนอาจจะไม่ได้สนใจก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การใส่เข้าไว้นั้นน่าจะเหมาะสมมากกว่า แล้วก็การใส่เข้า ไว้อย่างนี้ กระผมเชื่อว่า มีเหตุผลสอดคล้อง เช่นเดียวกัน กรรมการที่ได้ขอสงวน เรื่องนี้ไว้ เพราะว่าญัตติบางอันจะขึ้นก่อนอันหลังนั้นอาจจะเกิดความผิดพลาดหรือหลัง ผลจากการลงมติดันขึ้นมาก็สามารถใช้ได้ ก่อนหรือหลังกระผมถือว่า ยังไม่เป็น เรื่องสำคัญมากมายนัก เป็นแต่เพียงว่าเราอยากจะทำมติอันไหน สมาชิกสนับสนุน มากที่สุดเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ใส่ข้อความทั้งหมดนี้ไว้ โดยไม่มีการ ตัดทอนครับ

นายอนุวรรณ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอนุวรรณ วัฒนพงศ์ศิริ กรรมการ ตามที่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งลงเมื่อกันได้แจ้งแก่นั้น กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ลำดับการลงมตินั้นเป็นเรื่องหนึ่งกับมติที่เราคัดออก คือเป็นผลจากที่เราลงมติแล้วนี้ อีกเรื่องหนึ่ง แต่เหตุผลที่คณะกรรมการคัดออกก็เนื่องจากว่า มีข้อถกเถียงกันอยู่ ตลอดเวลาว่า เวลาที่ประธานได้เรียกมติไปแล้ว ก็จะมีสมาชิกทักท้วงขึ้นมาว่ามติ

ที่เรียกไปนั้นไม่ชอบ เพราะว่าต้องเรียกจากลำดับหลังย้อนขึ้นมา ที่นี้ประธานท่านก็
 โต้กลับไปบอกกว่า วรคหลังนี้เขียนให้ผมบอกกว่า เมื่อไหนก็ไปลงมติก็ไม่เสียอะไร
 ก็เขียนให้ซักเซ็นเสีย **เอวว่าปฏิบัติ** เสียอย่างเดียวจะได้ไม่เกิดโต้เถียงกันอีก คือ
 วรคแรกคงอยู่นี้เป็นลำดับที่ใดลงมติไปแล้ว เวลาที่จะลงมติก็ให้อาจารย์หลัง ขึ้นไป
 แต่ที่เราคัดออกนั้นเป็นเรื่องมติที่ใดลงไปแล้ว ถ้าหากว่าประธานได้เรียกมติไปแล้ว
 ไม่เสีย คิดก็ให้ไหนก็ไปแล้วได้มีมติออกมาแล้วไม่เสีย เป็นสิทธิที่ประธานจะได้แย้ง
 กับสมาชิก เพราะฉะนั้นเราเห็นว่าในสภานี้เวลาที่ประธานเรียกมติเมื่อไร ถ้าไป
 เรียกมติเอาคนแรกขึ้นมาไม่ย้อนหลัง สมาชิกของเราในสภาที่ค้านเสียก่อน ก็ไม่มี
 ปัญหา ประธานก็ต้องทำตามวรคแรก แต่พอใดลงมติไปแล้วมาค้าน ท่านประธาน
 ก็บอกกว่า อันนี้ไม่เสีย ลงไปแล้วก็ไม่เสีย เพราะว่าอยู่ในวรคนี้ เมื่อเราแก้ไข
 อันนี้ ตอนเข้าไปแปรญัตติเราก็เห็นว่า เพื่อไม่ให้มีปัญหาระหว่างประธานกับสมาชิก
 ก็เลยตัดตรงนี้ออกเสีย กระผมมีเหตุผลเพียงเท่านี้ ขอบคุณครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก ตามที่
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงไปนั้น กระผมคิดว่าน่าจะยิ่งลำบากยิ่งขึ้นไปอีก ตาม
 สภาพความเป็นจริงแล้วถ้าสมมติว่ามีการลงมติผิดพลาด สมาชิกที่จะต้องรักษาสี
 ของตัวนั้น จะต้องเริ่มทันแต่ที่แรก แต่ส่วนใหญ่ที่เป็นกันนั้น สมาชิกอาจจะพลาด
 ไปเหมือนกัน บางครั้งลงไปเรียบร้อยแล้ว นึกได้ว่าอันนี้ลงมติก่อนไปเสียแล้ว ถึง
 ใต้ประท้วง ถ้านึกได้ทุกครั้งไปก็ไม่เห็นผลอะไร ที่จะต้องมานั่งรอจนกว่าจะลงมติ
 เสร็จแล้วถึงจะมาชอัทท้วงกันใหม่ เขาจะทักท้วงกันตั้งแต่ที่แรกอยู่เป็นประจำ แต่
 ที่เขียนไว้ในสำหรับมติที่พลาดไปที่อาจจะหลุดลอคสายตาไปว่า บางครั้งประธาน
 อาจจะลงมติก่อนมาแล้วถ้อยอย่างว่า ตามที่กรรมาธิการทำวานั้น เราจะต้องมา
 ลงมติกันใหม่ ต้องมานับกันใหม่ทุกคนใหม่ ต้องมาลงมติกันใหม่อีก ซึ่งเป็นการเสีย

เวลา แล้วก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย เพราะมคที่เรากำลัง คือเรา
 อยากจะรู้ว่าใครสนับสนุนหรือคัดค้านมติที่ตนเอง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าคน
 ที่เขาจะคัดค้าน ถ้าเขาไม่ได้หลังเผลาไป เขาคัดค้านก่อนแน่นอนแล้วครับ เขา
 ไม่รอจนกระทั่งเลยมาถึงระยะหลัง กระผมเห็นว่าควรที่จะเอาไว้มาร่างเดิม ก่อนที่
 คณะกรรมาธิการจะแก้ไขนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีก
 หรือไม่ครับ

นายบุญยัติ บรรทัดฐาน (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม บุญยัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัด สุราษฎร์ธานี
 พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเพิ่งขอชี้แจงจากท่านกรรมาธิการแล้ว กระผมยังไม่แน่ใจ
 ครับ คือปัญหาที่น่าจะพิจารณาเมื่อมีว่า ถ้ามีการลงมติในชั้นตอนที่ผ่านกับข้อบังคับ
 ข้อ ๒๒ แล้ว มติจะเป็นโมฆะหรือไม่ จะต้องมาเรียกมติกันต่อมา ในภายหลัง
 หรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าพิจารณา กระผมเองค่อนข้างจะเห็นใจ คณะกรรมาธิการ
 เหมือนกันว่า ในการเขียนข้อบังคับก็ ในการเขียนข้อกฎหมายก็เช่น ถ้ามีข้อ
 ความบางตอนหนึ่งสามารถจะตัดลงไปได้ เพราะเขียนย่อ ประโยคเต็มขึ้นกิน
 ความหมายถึงอยู่แล้ว ก็น่าจะตัดจะทอน แต่เฉพาะข้อ ๒๒ นี้ กระผมคิดว่า
 เกรงจะมีปัญหาอย่างที่ไคกราบเรียนท่านประธานไปแล้ว อันตรายอีกประการหนึ่ง
 ของการที่ตัดทอนข้อความในตอนท้ายของข้อ ๒๒ นั้น บางคนอาจจะมองไม่เห็น
 กระผมรู้สึกว่าเป็นอันตรายมากเหลือเกิน คือในกรณีที่ประธานที่ประชุมนั้นเกิดไม่เป็น
 กลางขึ้นมา กระผมเชื่อครับว่า คนอย่างท่านประธานนั้นเป็นกลางครับ หรือแม้
 กระทั่งคนอย่างท่านรองประธานที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ท่านประธานเวลานี้ก็เป็นกลาง
 กระผมเชื่อ คงไม่พอโอกาสที่จะใช้ข้อบังคับนี้ในการเรียกมติที่ผิด ๆ แต่เราคงไม่
 ปฏิเสธว่าคนที่เป็ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานรัฐสภา ที่ไม่เป็นกลางนั้น

อาจจะเกิดขึ้นได้เหมือนกัน พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสภาเมื่อวันสองวันนี้ ก็เป็นข้อ
 พิสูจน์อยู่แล้ว ถ้าเราใดคนที่ไม่มีความเป็นกลางมานั่งในรัฐสภา มาทำหน้าที่เป็นคน
 เรียกมติประชุมอย่างนี้ อันตรายครับ สมมุติว่ามีอยู่ที่ ๑ ที่เกิดจะต้องลงมติกัน
 ในสภา แล้วมีความเห็นที่แตกต่างกันหลายทาง คนหนึ่งทำตัวว่าเป็นประธานอยู่นั้นอีก
 ไม่เป็นกลางขึ้นมา แล้วมีความคิดที่อยากจะใหม่ทีในสภานั้นเป็นไปในทางที่ ตนเอง
 ต้องการ หลังจากที่พิจารณาจำนวนสมาชิกที่นั่งอยู่ในสภาแล้ว ก็เกิดความมั่นใจ
 ตามสมควรว่า คนที่จะลงคะแนนในลักษณะที่ตนเองต้องการนั้นอาจจะยังมาประชุมกัน
 น้อย อาจจะยังมากันไม่ครบ แล้วใช้โอกาสอย่างนั้นเรียกมติในลักษณะที่ฝ่าฝืนข้อ
 บังคับ ข้อ ๒๒ คือแทนที่จะเรียกมติในชุดที่สุดท้ายขึ้นมาก่อน กลับเรียกชุดที่แรก
 ขึ้นมาก่อน ภัยความรู้สึกว่าท่านสมาชิกที่นั่งในสภานั้นเกิดเผอเรอขึ้นมา แล้วลงมติ
 ตามนี้ไป พออยู่วันคืนก็ค่อยมาภายหลังนั้นก็ให้สมาชิกสักคนหนึ่งก็ไปเป็นพวกเดียวกัน
 ที่เป็นพรรคเดียวกัน เสนอชุดที่ขึ้นมาในสภาว่า การลงมติในสภาที่กระทำกันไปแล้ว
 นั้นก็ เมื่อวันสองวันนั้นก็เป็นการผิดพลาดน่าจะต้องเรียกกันใหม่ อันตรายอย่างนี้
 จะเกิดขึ้นครับ เพราะฉะนั้นถ้าท่านกรรมาธิการมีความเห็นอย่างจริง ๆ ว่าจำเป็น
 จะต้องตัดทอนข้อความในข้อ ๒๒ นี้แล้ว กระทบอยากให้อภิปรายกันก่อน ใน
 ประเด็นที่ว่าถ้ามีการ เรียกมติโดยฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อ ๒๒ คือไม่ได้เรียกจาก
 ชุดที่หลังโดยเรียกจากชุดที่ก่อนไปหาชุดที่หลังก็ หรือเรียกกันสลับไปสลับมากี่ครั้ง ผล
 การลงมตินั้นจะเป็นไม่ว่าหรือไม่จะต้องเรียกมติกันหรือไม่ กระทบอยากให้อภิปราย
 ในปัญหานี้ก่อน ขอขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่จริงปัญหานี้ ถ้าพูดกันแล้วก็เข้าใจ
 ไม่น่ายาก ถ้าหากว่าลงมติเสียเลยจะดีหรือไม่ ไม่ต้องพูดหรอกครับ เพราะว่าลงมติ
 เสียเลยดีกว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องวางร่างเดิม ไม่ใช่วาง
 ทศณะกรรมาธิการแก่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องวางร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๑ คน)

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม คอกเตอร์อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์
 กรรมาธิการ คือประเด็นสำคัญที่อยู่ในสภาขณะนี้ คือความเข้าใจในคำของกฎหมาย
 ในวรรคท้ายที่คัดออกยังไม่แจ่มแจ้ง ประธานจะเรียกมติ กระผมเห็นว่ายังไม่ถูก
 ต้อง เพราะว่าคณะกรรมาธิการยังมีมติที่ชัดเจน กระผมอยากจะชี้แจง อย่างนี้
 ท่านประธานที่เคารพ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณบัญญัติ บรรทัดฐาน นั่งลง
 ไปนั้น .....

(จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ ไคยีนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว มีผู้ทักท้วงครับ

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ เห็นว่า
 ท่านประธานทำถูกแล้ว เพราะว่าชี้แจงอย่างไร สมาชิกของใจก็ได้รับทราบแล้ว
 ท่านประธานก็ขอมติไปแล้ว ลงมติไปแล้วควย อภิปรายไม่ได้ ขอให้ลงมติต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษนะครับ เคยมาแล้วครับ
 ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามร่างของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตาม
 ร่างเดิม ต่อไปข้อ ๓๐ เชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๓๐ มีการแก้ไข

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
 เคียวจะเป็นอย่างข้อ ๒๒ ข้อ ๓๐ ที่แก้ไขขอกราบเรียนว่า เพื่อให้เป็นไปใน
 ทางปฏิบัติที่สะดวก เริ่มตามร่างเขียนว่า "คณะรัฐมนตรี" เรามาพิจารณากันถึงว่า

ถ้าคณะรัฐมนตรีแล้วต้องประชุมกันที่ทำเนียบแล้วต้องมีมติคณะรัฐมนตรีส่งมา ปัญหา
ปัจจุบันที่ประชุมกันอยู่ในสถานที่จะมีมติคณะรัฐมนตรีไม่ได้ ก็เลยมาแก้เป็นตัวรัฐมนตรี
เจ้าของเรื่องถ้าหากมาพิจารณาด้วยกัน การจะรับผิดชอบไปอะไรอย่างนี้ เสนอขึ้นมา
ในที่นี้ ถ้าจะไปเขียนว่า "คณะรัฐมนตรี" ทำไม่ได้ แต่ถ้าเป็นรัฐมนตรีคนใด
คนหนึ่ง เห็นว่าควรจะไปใดคณะกรรมการมีเหตุผลอย่างนั้น เพื่อความเข้าใจของ
ที่ประชุมว่า ทำไม่จึงแก้ "คณะ" เขียนมาตั้งหลายปี ก็มานั่งตั้งปัญหาขึ้นว่า
คณะรัฐมนตรีต้องทั้งคณะแล้วมากกว่าจำนวนรัฐมนตรีครึ่งหนึ่งของจำนวนรัฐมนตรี แต่
มาในสถานที่ก็จะไปเอาคณะรัฐมนตรีที่ไหนมา มิฉะนั้นแล้วผู้ที่ที่จะได้รับเอกสิทธิ์
อย่างนี้จะต้องผ่านที่ประชุมคณะรัฐมนตรีมาก่อน เพื่อความสะดวกและเนื้อหาปัจจุบัน
คณะกรรมการจึงแก้ "คณะรัฐมนตรี" เป็น "รัฐมนตรี"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ผ่านไป ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ขอ ๗๑ ไม่มี
กนกโชติ หมวด ๔ กรรมการ ไม่มีการแก้ไข ขอ ๗๒ มีการแก้ไข แต่ผู้
แปรญัตติพอใจ

นายป๋วย จู เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ป๋วย จู เกสรทอง กระผมขอประทานกราบเรียนที่ ที่กระผมมานั่งตรงนี้
เพราะกระผมจะอธิบายในสถิติของการ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่กระผมไม่
เห็นด้วยในข้อ ๗๒ กระผมขอประทานกราบเรียนกับท่านประธานที่เคารพ จริงอยู่
กระผมเป็นกรรมการ แต่การที่คณะกรรมการได้เพิ่มในข้อ ๗๒ แก้ไขข้อ ๗๒
นี้ กระผมขอกราบเรียนว่า ในครั้งนั้นกระผมไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย หลังจาก
การพิจารณาในข้อ ๗๒ ของข้อบังคับเรียบร้อยแล้ว กระผมถึงมาเห็นว่า มีการแก้ไข
ไข เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงขอใช้สิทธิในฐานะผู้แทนราษฎร จึงได้นั่งตรงนี้ไม่ได้

ขึ้นไปในที่นั่งกรรมการนั้น เพื่อจะได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า การที่กระผมไม่เห็นด้วย ตามที่คณะกรรมการเพิ่มจากกรรมการสามัญประจำสภาจาก ๑๔ คณะขึ้นเป็น ๑๖ คณะนั้น สำหรับ (๒ ทวิ) แยกเป็นคณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน ซึ่งความจริงแล้วข้อนี้อยู่ในข้อ ๕ ของข้อบังคับฉบับนี้ ซึ่งไม่ว่าจำเป็นจะต้องแยกออกไป เพราะข้อ ๕ คณะกรรมการเศรษฐกิจและการคลังก็สมบูรณ์อยู่แล้ว ไม่เห็นมีความจำเป็นอันใดที่จะต้องแยกออกไปใหม่มากขึ้นไปอีก กระผมคิดว่าผลในการแยกนี้จะไม่เกิดผลในทางบวกหรือในทางที่จะเป็นประโยชน์เพิ่มเติมอะไร เพราะว่าในข้อ ๕ นี้ก็คิดไปจนครบสิ้นแล้ว เพียงแต่ไม่มีคำว่า "ธนาคาร" เข้าไปเท่านั้น กระผมคิดว่าไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะต้องเพิ่มเข้าไป กระผมไม่เห็นด้วย กระผมจึงคิดว่าน่าที่จะยื่นตามร่างเดิม

อีกประการหนึ่งซึ่งคณะกรรมการได้เพิ่มเข้ามาเป็นข้อ ๑๒ ทวิ

คณะกรรมการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับนั้น กระผมคิดว่าข้อบังคับฉบับนี้เป็นกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องใช้บังคับในสถานที่ แต่ถ้าเขียนข้อนี้เข้าไป กระผมคิดว่าผลก็คงจะไม่ได้เกิดอะไรมากนัก เพราะว่าถ้าเราเขียนคณะกรรมการชุดนี้แล้ว ดูเสมือนหนึ่งเราจะไปก้าวท้าวในเรื่องบริหาร เราจะไปคณะกรรมการไปเรียกตรวจสอบ สมมติว่าเขาไม่ให้เราตรวจสอบ อ้างว่าเป็นราชการลับเป็นเรื่องลับ ก็ไม่มีผลอันใดที่ข้อบังคับนี้จะเกิดผล และกระผมคิดว่า การเพิ่มเข้าไบนั้น ผลจากการใช้ข้อบังคับก็คงจะไม่ได้ทำอะไรมากมาย แต่ถ้าจะมองในมุมกลับแล้วคล้าย ๆ ว่าเราไปร่างข้อบังคับนี้เพื่อต้องการจะไปตรวจสอบในเรื่องการใช้จ่ายเงินของเขาหรือของรัฐบาลอะไรก็แล้วแต่ กระผมคิดว่าการที่เราจะบัญญัติข้อบังคับในข้อนี้ไปนั้น ผลที่สถานที่กระทำการนั้นก็คงจะไม่เกิดผล ดังเช่นเราตั้งคณะกรรมการวิสามัญอะไรขึ้นมา หรือเรามีมติลงไปด้วยก็ตัวอย่าง

อย่างรัฐสภานี้มีมติเกือบจะเป็นเอกฉันท์ ให้มีการถ่ายเทความเสี่ยงการประชุม สภา
 ผู้แทนราษฎร รัฐบาลไม่ปฏิบัติก็ไม่เห็นมีผลอันใดที่จะไปบังคับได้ ทั้งนี้เป็นต้น
 เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าเราใส่คณะกรรมการนี้เข้าไป มีคณะกรรมการ
 ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับ แต่รัฐบาลบอกว่าอันนี้เป็นเรื่องลับเปิดเผยไม่ได้ให้
 ตรวจสอบไม่ได้ กระผมคิดว่าคงจะอยู่แค่นั้นเอง กระผมถึงไม่เห็นควย ไม่น่าที่จะมี ~~กระผม~~
 ขอยืนยันว่าควรจะเป็นไปตามร่างเดิม ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมการ)

ท่านประธานที่เคารพ เฉพาะข้อนี้ผมต้องขอเวลาชี้แจงต่อสภานี้ให้ทราบว่า ที่มาที่
 ไปที่ตกลงต้องแก้กันเป็นอย่างไร เฉพาะการเพิ่มขอจำนวนของกรรมการเพิ่มขึ้น
 นั้น ประเด็นแรกหลังจากที่ได้มีการเพิ่มกระทรวงขึ้นมากกระทรวงหนึ่ง เรียก
 กระทรวงเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ที่นี้คณะกรรมการก็นั่งพิจารณากันว่า มี
 กระทรวงอยู่อีกกระทรวงหนึ่ง สภาเราควรจะไปศึกษาและตรวจตรา หรือรับงานที่
 กระทรวงนั้นเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติเข้ามาในสภานี้หรือไม่ ก่อนที่เราจะแก้
 ข้อบังคับนี้ ทางสภาก็น่าจะโยนไปคณะกรรมการการปกครอง และงานของสภา
 ก็ไประดมอยู่ที่ตรงนั้น ทำให้ลาซา นี้เป็นประการแรก

อีกประการหนึ่ง ในเรื่องการทำแยกการคลังกับการเศรษฐกิจออกไปอีก
 ข้อหนึ่ง คณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน ข้อ ๒ ทวิ
 นี้ ก็มีคุณสมิทร เป็นผู้แปรญัตติเข้ามา คำชี้แจงของผู้แปรญัตติคือ คุณสมิทร
 สุนทรเวช เป็นตัวแทนไปชี้แจง ก็มีเหตุผลให้คณะกรรมการพิจารณาว่า ถ้าหาก
 ไปพูดถึงการคลังก็คลุมไปหมด คุมไม่ได้ และยุคหลังปัญหาเรื่องแหล่งการเงินนี้ เกิด
 ขึ้นในเมืองไทยและพาให้ราษฎรพินาศไปเป็นพันล้าน ถ้าหากว่ามีคณะกรรมการ
 ควบอยู่บาง อย่างน้อยสมาชิกที่สภานี้เป็นกรรมการอยู่ก็จะคอยค้ำคองหรือป้องกันการ
 ปฏิบัติของรัฐบาลไม่ทำให้พินาศไปโดยป็นไม่เกี่ยวข้องของตองสูญเสียไปเป็นพัน ๆ ล้าน

ที่นี้ คณะกรรมการทั้งที่รู้ดีกว่าจริง ก็จะเป็นอย่างนั้น ถ้าเราจะมี
 คณะกรรมการคณะนี้อามารวมอยู่ช่วยในการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน
 แล้ว ก็ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง มีเรื่องอยู่อีกจะตั้งธนาคารพาณิชย์ไว้ รัฐบาลไม่ให้
 รัฐบาลนั้นก็ถูกค่า รัฐบาลให้ รัฐบาลนั้นก็ถูกว่ากินสินบน เราจะป้องกันได้อย่างไร
 วิชาเศรษฐศาสตร์ให้สมาชิกคณะกรรมการในเรื่องนี้สักคนหนึ่ง และสภาที่เป็น
 ผู้แทนราษฎรทั้งประเทศเป็นที่ไว้วางใจมาแล้ว ถ้าหากว่าตั้งขึ้นมาแล้วยังเกิดอย่าง
 นี้ก็ คุณค่าของผู้แทนก็จะลดลงไป และถ้าปล่อยให้รัฐบาลทำอย่างนี้เสียที่หนึ่ง ๒
 พัน ๓ พันล้านบาท ก็คิดว่าเรารับค่าประตุติไว้เสีย จึงมี (๒ ทวิ) เกิดขึ้นใน
 ข้อบังคับนี้ ต่อไปในเรื่องเงินราชการลับที่เราเพิ่มขึ้นมานั้น ก็พูดกันมากมาถึง
 ประวัติการของสภาผู้แทนราษฎร แต่เดิมมากกฎหมายงบประมาณแผ่นดิน ที่เข้ามาสู่
 สภาไม่มีรายละเอียด พอเกิดข้อบังคับขึ้น ในสภาออกของเอารายละเอียด รัฐบาล
 ไม่ยอม โหวตแพ้สภาก็ต้องให้รายละเอียดซึ่งเราได้ใช้กันมาทุกวันนี้ ผู้แทนร้อยเอ็ด
 เป็นคณะรัฐบาล รัฐบาลยุบสภา ยุบไปแล้ว พวกผู้แทนที่เสนอญัตติแกข้อมบังคับให้
 รายละเอียดคอสภานั้นก็ได้รับเลือกมา รัฐบาลก็ออกไป ก็มาคุยแล้ว ถ้าราษฎรได้
 คุยเงินที่ผู้แทนราษฎร เสียภาษีไปแล้วนั้น รู้สึกว่ารายรับมีมากเกิดขึ้นทุก ๆ วัน และ
 ความจำเป็นที่จะต้องควบคุมการเงินก็มีขึ้นทุก ๆ วัน คณะกรรมการได้พิจารณาไปถึงว่า
 โลกทั้งโลกนี้มีผู้แทนกันมาเพื่ออะไร มุขเหตุก็เพื่อมาคุมเงินของราษฎร ที่ถูกบังคับให้
 เสียภาษีและใช้จ่ายไปนั่นเอง เพราะฉะนั้นจะมีทางใดทางหนึ่งที่สภานั้น จะได้คุมเงิน
 ของราษฎรได้แล้ว คิดว่าเป็นความประสงค์ที่ถูกต้องของการมีผู้แทนราษฎร จึงได้
 มีญัตติไป บัญหาเกิดขึ้นว่าเงินราชการลับถ้าเขาไม่ให้จะทำอย่างไร ก็ไม่ให้ดูกัน
 มาเรื่อยตั้งแต่ ปี ๒๔๙๖ แล้ว แต่ก็ดูได้มาเรื่อย ๆ ตั้งงบประมาณราชการลับ
 ๑๐ ล้านบาท จนปี ๒ พันล้านบาท ก็ดูได้ เมื่อปี ๒๕๑๓ ระบุไว้ใน
 รัฐธรรมนูญฉบับนั้นเลยว่า การตรวจเงินแผ่นดินที่รัฐบาลใช้นั้น ให้สังกัดใน

สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภากรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
จึงมาอยู่สภา แต่ว่าหลังปฏิรูปแล้ว หายไปจากสภา ไปอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ ที่เขียน
รัฐธรรมนูญครั้งนั้นผมเป็นกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญอยู่ด้วยคนหนึ่ง มีเหตุผลว่า
สภานั้นจะต้องควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล ถ้ารัฐบาลเป็นคนจ่ายแล้วคนตรวจ
ก็เป็นคนของรัฐบาล แล้วการอัญญาญแจหรือสูญหายไปนั่นมันก็จะไม่เป็นผล เคี้ยวนี้
เมื่อมีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปอยู่ในรัฐบาลแล้ว สภาไม่มีทางติดตาม
เมื่อไม่มีทางติดตามก็เพียงจะขอเงินใช้ใหม่ และใช้ไปแล้วเป็นจริงเป็นจัง หรือไม่
สภาไม่มีทางรู้ เพราะมีกรรมาธิการท่านหนึ่ง เสนอขึ้นมาว่าเงินราชการลับเคี้ยวนี้
มีถึง ๒ พันล้านบาท และกรรมาธิการหลายคนได้เคยใช้เงินราชการลับนี้ ไปใช้หนี้
คนอื่น เมื่อรับราชการอยู่พากันไปเที่ยวเมืองนอกได้ เอาไปซื้ออาหารเลี้ยงกัน
ได้ไม่ใช่ราชการลับ เป็นราชการเปิดเผย คนที่เคยใช้ราชการลับมานั่งอยู่ ใน
กรรมาธิการนี้หลายคนยืนยัน กรรมาธิการข้างมากจึงเห็นว่า ถ้าอย่างนั้นเราควร
ตั้งคณะกรรมการตรวจจะดีหรือไม่ ส่วนข้างมากก็บอกว่าจะดี ก็มีปัญหาต่อไป
ว่า ถ้าเขาไม่ให้ตรวจละ ก็เหมือนอย่างทอน พอถึงคราวงบประมาณ จะขอใหม่
เราก็รู้ได้หรือสอบถามกันได้ แล้วไม่จริงหรือครับ ทั้ง ๆ ที่มีข้อบังคับไม่ให้ก็
เคยมีสภาไปตรวจสอบจนได้ครั้งหนึ่ง ตรวจสอบราชการลับ คือหนังสือต่อต้าน
คอมมิวนิสต์ซึ่งเปิดเผยแล้วรายงานราชการลับ ขอไม่กวาด ขอกระดาษชำระใน
ทำเนียบนายกรัฐมนตรี ก็เคยเห็น แล้วก็มีอยู่เรื่องหนึ่งมีราชการลับเอาไปสร้างโรงเรียนก็
มี ๑๐ กว่าล้านบาท เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วจึงคิดว่าเขียนไว้ก็ยังดีกว่าไม่เขียน แต่
ถ้าสภานั้นจะไม่เอาเห็นว่าเป็นจริง ๆ ก็แล้วแต่สภา ที่คณะกรรมการที่เขียนลง
ไปนี้ เพราะเหตุผลอย่างใดเรียนมานี้ ทั้งนี้แล้วแต่สภาจะเห็นควรหรือไม่เห็นควร

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม บุญจะ เกสรทอง เกษตรสังคม เพชรบูรณ์ กระผมได้ฟังคำชี้แจงจาก

ท่านประธานคณะกรรมการในเหตุผลการเพิ่ม **๒ คณะกรรมาธิการ** (๒ ทวิ) นั้น
 กระผมมีความคิดเห็นว่าคณะกรรมการสามัญประจำสภานั้น งานหลักคือการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติของสภาซึ่งได้รับในวาระแรกแล้วผ่านไปแล้วทำหน้าที่ เพราะ
 ฉะนั้นในประการแรกที่ท่านแยกคณะกรรมการเศรษฐกิจและการคลัง ออกมานั้น
 กระผมก็ยังสงสัย สมมติว่าร่างพระราชบัญญัติซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐบาล
 เสนอเข้ามา เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ ใครจะศึกษา ใครจะแยกเรื่องอะไรส่งก็
 เป็นเรื่องที่จะต้องเสนอคณะกรรมการนั้น เพราะฉะนั้นคณะกรรมการ
 การเศรษฐกิจกับที่ท่านเพิ่มใน (๒ ทวิ) นี้ เรื่องลักษณะคล้ายกัน กระผมจึง
 ประทานกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภานั้น งานหลักคือการ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามี
 คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและการคลัง **๒** กระผมว่าน่าจะคงไปหมด ในการ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ส่วนที่คงคณะกรรมการ ท่านเห็นว่า
 จะไปตรวจสอบไปทำงานนอกสภานั้นก็มีข้อกำหนด ซึ่งกระทำอะไรได้ไม่มากนัก
 เพราะฉะนั้นเราวางข้อบังคับขึ้นมาเราทำอยู่ในกรอบของสภาในเรื่อง การพิจารณา
 กฎหมายเป็นเรื่องหลัก โยงไปถึง (๑๒ ทวิ) นั้นก็เช่นกัน จะมีหรือครบว่ารัฐบาล
 หรือสมาชิกสภาผู้แทนหนึ่งจะมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ เงินราชการลับ
 อะไรขึ้นมาซึ่งสภาจะต้องทำ เจตนารมณ์ในข้อ (๑๒ ทวิ) นี้ ก็เพียงท่านตั้งขึ้นเพื่อ
 จะไปตรวจสอบเขา ท่านประธานคณะกรรมการก็บอกแล้วว่าตรวจได้ก็เอา ไม่ได้
 ก็แล้วแต่ ถ้าเมื่อตั้งไปแล้วไม่เกิดผล ไม่เกิดประโยชน์ แค่มองดูแล้วเป็นเรื่องซึ่ง
 อาจจะทำให้ท้อใจกันบ้าง เราอย่าไปคำนึงถึงว่ารัฐบาลไหน เพราะไม่แน่ใจว่า
 ต่อไปอีกสักกี่ครั้งอาจจะเป็นรัฐบาลก็ได้ พรรคชาติไทยอาจจะขึ้นเป็นรัฐบาลก็ได้ ทุกๆ
 รัฐบาลทั้งนั้นแหละครับ กระผมคิดว่า การจะบัญญัติร่างบังคับอย่างนั้นหรืออะไรนั้น ก็
 ควรจะไปอยู่ในกรอบหน้าที่ของสภาเป็นหลัก แต่กระผมเห็นใส่เข้าไป เพื่อจะไป

ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของฝ่ายบริหาร ท่านบอกว่าจะต้องเป็นการควบคุมไปดูแลก็
 ก็คือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นเข้ามาในสภาวาระแรกกับหลักการแล้ว ก็มีการ
 ตั้งคณะกรรมการงบประมาณเข้าไปพิจารณา ก็ไปดูกันตรงนั้น ส่วนการใช้จ่ายเงิน
 นั้นกระผมก็คิดว่าทางรัฐบาลก็มี ค.ต.ง. มีอะไรต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องการควบคุม
 ส่วนนั้น กระผมคิดว่าถ้าตั้งไปแล้วตรวจเขาได้หรือ คั้งที่กระผมประธานกรรมาธิการ
 ยกตัวอย่างแล้วว่า แม้แต่สถานีลงมติให้อายทอค รัฐบาลบอกไม่เอา อะไรเกิด
 ได้ผลตรงไหนครับ เช่นเดียวกัน ตั้งคณะกรรมการบอกฉันจะตรวจสอบ เงิน
 ราชการลับของกระทรวงกลาโหม เขาตอบมามอกเรื่องลับ ก็มีพระราชบัญญัติ
 อยู่ในครับ การเปิดเผยความลับของทางราชการ มีพระราชบัญญัติอยู่ที่กระผม
 จำได้ เขาบอกเป็นเรื่องลับไม่ให้ตรวจ แล้วมีผลอะไรครับ จาก (๑๒ ทวิ)
 เพราะฉะนั้นกระผมก็จะประธานกรรมาธิการนี้ ที่กระผมท้วงตั้งนี้ กระผม
 ท้วงตั้งในหลักการว่า เราควรจะมีบัญญัติหรือไม่ ก็ขอให้ทางสถานีวินิจฉัย
 ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังมีพหุข้อหรือไม่ เชิญครับ
 นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
 กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ ประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมอยาก
 จะประธานกรรมาธิการ ท่านประธานว่า จากเหตุผลของคณะกรรมการนั้น กระผม
 เห็นด้วย เหตุที่เห็นด้วยก็เนื่องจากว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นหน้าที่สำคัญประการ
 หนึ่งก็คือการควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลที่คณะกรรมการได้เพิ่ม (๒ ทวิ) กับ
 (๑๒ ทวิ) ขึ้นมานั้น ก็เป็นหน้าที่โดยตรงซึ่งชี้ชัดให้เห็นว่า สถานนี้ต้องการที่จะ
 ควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล เพราะฉะนั้นเมื่อมีสมาชิกท่านผู้เกียรติท่านหนึ่งที
 หนึ่งลงไปเมื่อก่อนบอกว่า ในการกำหนดคอแมตราทั้ง ๒ มาตราขึ้นมานี้ ไม่ใช่หน้าที่
 ของสภา กระผมอยากประธานกรรมาธิการท่านประธานว่า เป็นหน้าที่โดยตรงในการ

ที่เราจะควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล เป็นหน้าที่ของยูแทน แต่เราจะควบคุมได้มากน้อยเพียงใด รัฐบาลจะเอาควยหรือไม่ ไม่ใช่สาระสำคัญ แต่เมื่อเราทำหน้าที่ กำหนดเข้ามา ๒ อนุมาตรา แล้วให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปปฏิบัติหน้าที่นี้ตามที่ได้รับปากไว้กับประชาชน กระผมเห็นว่าที่น่าจะเป็นเจตนารมณ์ที่ถูกต้อง และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมาจากประชาชน เพราะฉะนั้นผลที่ได้ไม่ใช่อยู่ที่สถานที่ แต่จะอยู่ที่ประชาชนกับรัฐบาลว่า จะมองเห็นผลประโยชน์ส่วนใหญ่มองบ้านเมืองหรือไม่ ซึ่งเราเอาความสงบสุขกับผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจ กระผมจึงเห็นด้วยกับคณะกรรมการ ที่กระผมกราบเรียน อย่างนี้ด้วยความสุจริตใจ เพราะฉะนั้นอยากจะให้สถานที่ได้ใช้พิจารณา พิจารณาควยความถูกต้องตามหน้าที่ทำมาเมื่อ แล้วก็ต้องมีกันเฝ้าระวังที่เป็นประโยชน์ ต่อบ้านเมืองต่อไป กระผมขอขอบพระคุณ

นายสุเทพ วงศ์กำแหง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุเทพ วงศ์กำแหง พรรคพลังใหม่ จากจังหวัดนครราชสีมา ความจริงแล้วนะครับ เรื่องนี้ถ้าหากว่าท่านทั้งหลายทราบก็ว่าใครเป็นผู้เสนอ ท่านก็อาจจะแปลกใจ กระผมขอเริ่มให้ทราบว่า กระผม หลาย ๆ ท่านก็คงจะทราบว่า กระผมสนับสนุนรัฐบาล แต่เหตุใดที่กระผมได้เสนอเงื่อนไขเข้ามา ก็เพราะว่ากระผมต้องการให้รัฐบาลนี้บริสุทธิ์ผุดผ่อง ในการที่ว่าทราบใด ที่ประชาชนยังข้องใจอยู่ในการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลแต่ละรัฐบาลนั้น เป็นเรื่องที่ประชาชนได้สงสัยและถามกระผมมาตามมายเหลือเกิน กระผมเอง กระผมก็อยากจะขอเรียนว่า แม้กระผมจะเป็นพรรคสนับสนุนรัฐบาลก็จริง แต่กระผมต้องการให้รัฐบาล ได้เคลียร์ตัวเองและผลประโยชน์ที่ตกทอดไปถึงรัฐบาลคือรัฐบาล ในภายภาคหน้าอีกเยอะแยะ กระผมคิดว่าอย่างไรก็ตามสิ่งที่กระผมแสดงออกนี้ ก็คือการแสดงออกซึ่งความจริงใจ หลาย ๆ คอลัมน์ก็ได้เขียนไปบอกว่าคณะผู้สนับสนุนรัฐบาลนั้นมักจะได้รับเงิน จาก

รัฐบาลอะไรอย่างนี้ ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง กระผมคิดว่า การกระทำครั้งนี้ เพื่อเป็นการแสดงความบริสุทธิ์ใจของกระผมอย่าง เอกอุ กระผม ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเห็นพ้องจะวินิจฉัยกันได้แล้ว
กระมังครับ

นายยุทธกิจ เจนปรมกิจ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ยุทธกิจ เจนปรมกิจ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคกิจสังคม กระผม เห็นด้วยกับคณะกรรมการในการที่ได้เพิ่มคณะกรรมการขึ้นอีก ๒ คณะ โดยเฉพาะคณะที่ (๑๒ ทวิ) คือคณะกรรมการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบราชการลับ ที่กระผมเห็นด้วยก็เพราะเห็นว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั้นเป็นตัวแทนของประชาชนที่เลือกตั้งขึ้นมา มีหน้าที่ควบคุมการบริหารงานของรัฐบาล และหน้าที่สำคัญกว่านั้นก็คือควรจะมีหน้าที่ควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล และ เมื่อก่อนได้มีท่านสมาชิกผู้เกียรติท่านหนึ่งขอไปรายไม่เห็นด้วยในทำนองว่า ตั้งขึ้นมา ก็ไม่มีประโยชน์อะไร กระผมก็ชักเห็นด้วยเพราะกรรมการคณะไหนก็แล้วแต่ หรือ ความเห็นของสภาผู้แทนราษฎรในมติไหนในความเห็นอันใดก็ตาม กระผมก็เห็นว่า เสนอมาหลายครั้งแล้ว รัฐบาลนั้นก็ไม่เคยได้รับฟังเลย ไม่ว่าความคิดเห็นนั้นจะเป็นความคิดเห็นที่ดีอย่างไร ถ้าหากท่านมองในแง่ที่กระผมว่าไม่ควรจะมีกรรมการ เสียเลยสักคณะหนึ่ง ไม่ว่าคณะไหนละครับ เสนอแนะอย่างไรขึ้นมา ตั้งแต่กระผม จำได้ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเรื่องน้ำมันก๊าด เรื่องชายแดนก๊กก็ เสนอ ความคิดเห็นและข้อสังเกตไป รัฐบาลไม่เห็นรับฟังหรือแก้ไขที่ไหน ในเมื่อความคิดเห็นที่ดีของเราที่ใคร เสนอต่อรัฐบาล เราไม่ควรไปคิดว่ารัฐบาลจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ก็ทราบว่ารัฐบาลคณะนี้เขาไม่เอาละครับความคิดเห็นของเรา เขาเอาความคิดเห็นของเขา เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมว่ามาเพิ่มอีกคณะหนึ่งก็ไม่เห็นเสียหาย อย่าง

น้อย ๆ ทำให้พวกเราผู้แทนราษฎรสบายใจว่าเราพยายามทำหน้าที่ที่สุดแล้ว แต่
รัฐบาลจะฟังหรือไม่เป็นเรื่องของเขา ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอจะลงมติได้แล้วครับ จะได้ขอมติ
เลยว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะไปตามร่างเดิมคือร่างเดิมที่คณะกรรมการ ชุคก่อน
เสนอเข้ามา ไม่ใช่แก้ไขเหมือนคณะกรรมการนี้ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตาม
ร่างของคณะกรรมการที่แก้ไขและเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไป
ตามร่างของคณะกรรมการที่แก้ไข เราก็ประชุมกันมาตามสมควรแล้ว ถึงเวลา
อาหารกลางวันแล้วก็ขอความกรุณาขอถอนมาย ๒ โมงต่อไปอีก เพราะเรามี
เรื่องค้างอยู่มากมายนัก ตอนนี้ขอพักประชุม

พักประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอประชุมต่อจากเมื่อเช้านี้ เราได้ตกลงกันไปแล้วในข้อ ๑๒ ต่อไปนี้ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปิเชาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๑๒ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

นายคุลย์ ดวงเกตุ (ร้อยเอ็ด) : กราบท่านประธานที่เคารพ
 กระผม คุลย์ ดวงเกตุ พรรคกิจสังคม จากจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมขอสงวน
 ข้อ ๑๒ ในวาระสอง ท่านประธานที่เคารพ ในวาระสองนั้น กระผมใคร่จะ
 ขอกราบเรียนท่านต่อที่ประชุมว่า กระผมใคร่จะขออ่าน "การเลือกตั้ง
 คณะกรรมาธิการวิสามัญให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อ" ของเดิมบอกว่า
 "มีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่ง" ท่านกรรมาธิการในข้อบังคับข้อนี้ท่านบอกว่า "หนึ่งในสี่
 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จำนวนนอกจากนี้ให้ประชุมเลือกจาก รายชื่อที่สมาชิก
 เสนอ" กระผมขอสงวนคำแปรญัติขอให้เป็น "หนึ่งในสาม" ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมไม่มีเหตุผลอันใดที่จะกล่าวกับท่านกรรมาธิการว่า ในการที่
 ท่านกรรมาธิการให้ ๑ ใน ๔ นั้น กระผมยิ่งจะเห็นดีด้วย แต่สภาพการณ์
 ของเราขณะนี้ กระผมคิดว่าถ้าเป็น ๑ ใน ๓ นั้นก็จะเป็นผลประโยชน์ ของผู้ที่
 จะมาเป็นรัฐบาลได้ดีกว่า ๑ ใน ๔ ทั้งนี้เนื่องจากว่า เมื่อเป็นรัฐบาลแล้ว
 รัฐบาลนั้นควรจะมีส่วนมีศักดิ์ในการที่จะเป็นกรรมาธิการวิสามัญนี้ ควรจะเป็นกำลัง
 กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งมาก่อนแรกทีบอกว่างึ่งหนึ่งนั้น กระผม
 กัดใจเหลือเกิน กระผมไม่ชอบคำว่า "กึ่งหนึ่ง" เพราะฉะนั้นคำว่า "กึ่งหนึ่ง"
 นั้น กึ่งประชาธิปไตยนี้กระผมไม่ชอบอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความรู้สึกว่า
 ถ้าหากเป็น ๑ ใน ๓ นั้นจะมีความเหมาะสมมากกว่า ในการที่จะเป็นกึ่งหนึ่ง

หรือถ้าหากว่าเป็น • ส่วน ๔ นั้น กระผมคิดว่าคนที่จะมาเป็นรัฐบาลนั้น ไม่ว่าจะ รัฐบาลเกรียงศักดิ์ หรือรัฐบาลต่อไปนั้น ก็จะไม่กระอักกระอ่วนใจอย่างยิ่ง ในการที่จะดำเนินงานในตำแหน่งที่ออกต้อง เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความรู้สึกว่าเป็น • ใน ๓ นี้ควรจะเหมาะสม คือระหว่างกึ่งหนึ่งกับ • ส่วน ๔ ขอขอบคุณครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญจะ เกสรทอง เกษตรสังคม จากเพชรบูรณ์ กระผมผู้หนึ่งที่ เป็น กรรมการแปรรูปที่ดินขังคัมภีร์นั้น เหตุผลที่กระผมไม่เห็นด้วย กับคณะกรรมการ ส่วนใหญ่ กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานให้ทราบดังนี้ คือในการที่ เปลี่ยนแปลงจากคณะกรรมการ • ใน ๔ นี้ กระผมขอประทานเสนอว่า หาร่างขังคัมภีร์ตั้งแต่ครั้งแรกนั้น เราจะเห็นได้ว่า คณะกรรมการยกวาง ไต่ยกวางมาว่า คณะกรรมการวิสามัญ ในวรรคสองนี้ มีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่ง หลังจากที่ได้เสนอในชั้นแปรรูปซึ่งมีกรรมการได้แต่งตั้งไปแปรรูปติ กระผม ขอประทานกราบเรียนว่า กรรมการที่เสนอเป็น • ใน ๔ นั้นก็จาก กรรมการที่ท่านเป็นกรรมการยกวาง นี้เป็นประเด็นแรก ที่กระผมแปลกใจ ทำไมครั้งแรกไม่ยกวางมา • ใน ๔ เสีย ประกอบกับได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณศุภยพงษ์ได้แปรรูปติเข้าไป • ใน ๓ เพราะฉะนั้น คณะกรรมการ พิจารณากันครั้งแรกก็เห็นพ้องต้องกันกับผู้แปรรูปติเป็น • ใน ๓ กระผมเห็นด้วย ครั้งแรก แต่หลังจากพิจารณาขังคัมภีร์นั้นเสร็จถึงขั้นทบทวน ก็ได้มีกรรมการ ท่านหนึ่งเสนอว่าควรจะเป็น • ใน ๔ คณะกรรมการส่วนใหญ่ด้วยเหตุผล ซึ่ง กระผมเองก็ยังไม่วางจะชี้แจงในที่นี้ เอาเหตุผลจากการตั้ง กรรมการวิสามัญ พิจารณางบประมาณขั้นครั้งที่แล้วผ่านมาเป็นเหตุผลในการเปลี่ยนแปลง คณะ กรรมการวิสามัญจาก "กึ่งหนึ่ง" เป็น "หนึ่งในสี่" กระผมเห็นด้วยในครั้งแรก เป็น • ใน ๓ เพราะฉะนั้นได้แก่วางใจเจตนารมณ์อย่างที่ว่ากระผมชี้แจง เอา

เหตุผลจากการตั้งกรมราชการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ มาแก่
 เป็น ๑ ใน ๔ กระณจึงมีความจำเป็นที่ต้องสงวนไว้เป็น ๑ ใน ๓ เพราะกระณ
 เห็นด้วย ๑ ใน ๓ แม้แต่เกินครึ่งหนึ่งกระณก็ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นกระณ
 ยากจะประธานกรายเรียนตั้งว่า ซอม้งกับนั้นจริงอยู่ เป็นเรื่องสำคัญในการที่จะ
 พิจารณากรมการวิสามัญทุกคณะ ซึ่งจะให้ออกสแกนด์ที่จะขึ้นไปบริหารประเทศ -
 ชาติคือรัฐบาลได้เพียง ๑ ใน ๔ กระณคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะเรา
 อย่าลืมนำบางร่างพระราชบัญญัติบางอย่างก็อาจจะมีความสำคัญ ซึ่งผู้ที่เป็นผู้บริหาร
 ประเทศชาติ กระณไม่อยากจะระบุว่า เป็นรัฐบาลไหน เพราะซอม้งกับนั้นใน
 หลักการเราวางขึ้นมาอาจจะมีความคงทนต่อไปหรือไม่ถึง ๔ ปี แต่ใน ๔ ปี
 อาจจะเปลี่ยนรัฐบาลก็ได้ อาจจะเป็นรัฐบาลไหนขึ้นมา เพราะฉะนั้นจะเกิดความ
 คิดว่าลำบากไม่ถูกต้อง สมมุติว่ารัฐบาลมีร่างพระราชบัญญัติบางประการ ที่มีความ
 จำเป็นที่ฝ่ายรัฐบาลจะเสนอเข้ามาจำนวนพอสมควรที่จะเข้ามารวม พิจารณา
 พระราชบัญญัติ อย่างพระราชบัญญัติงบประมาณ อันนี้ก็อาจจะมีความจำเป็นที่จะต้อง
 มีคณะกรรมการจำนวนพอสมควร การที่จะมาแก่งไปจนถึง ๑ ใน ๔ กระณ
 คิดว่ามากไป เป็นประการสำคัญ

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ กระณพยายามเปิดดูซอม้งกับ
 ตั้งแต่มีสภามานี้ ก็เห็นเขียนกันอยู่อย่างนั้นว่าส่วนใหญ่ไม่เกินครึ่งหนึ่ง แต่ส่วนจะ
 ตั้งเท่าไรนั้นก็ขึ้นจำนวนซึ่งรัฐบาลถือสิทธิว่าเอามากที่สุด กระณคิดว่าถ้าแก่ ๑ ใน
 ๓ จะเป็นจำนวนที่เหมาะสม กระณจึงเห็นว่าในการที่จะมาแก่งจนถึง ๑ ใน ๔ นั้น
 กระณคิดว่ามากไป จำนวนที่ลดลงไปนั้นเพราะว่าอาจจะมีความจำเป็น แต่เหตุผล
 คณะกรรมการส่วนใหญ่กว่าในคณะกรรมการวิสามัญนั้นรัฐบาลไม่น่าจำเป็นจะต้อง
 ตั้งมาก ถ้ามีความจำเป็นจะให้มาเป็นผู้ชี้แจงในคณะกรรมการ ก็ยอมจะทำได้
 กระณขอกรายเรียนว่า เป็นความจริงว่าทำได้ แต่อย่าลืมนำสิทธิของผู้ที่จะมา

ชี้แจงในคณะกรรมการนั้นแตกต่างจากผู้ที่เป็นการราชการ เพราะฉะนั้นกระผม
คิดว่าถ้าเราจะลดลงไปไม่เกินกึ่งหนึ่ง เป็น ๑ ใน ๓ ก็น่าจะเป็นจำนวน
ที่เหมาะสม แต่ทั้งนี้แล้วแต่สถานที่จะวินิจฉัยว่าความเหมาะสมนั้นจะอยู่ที่ไหน ขอ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมการจะชี้แจงหรือไม่ครับ
นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
คณะกรรมการขอเรียนชี้แจงถึงเหตุผลที่ท่านสมาชิกสงวนไว้ดังต่อไปนี้ คือเงินมานั้น
เราค่อนข้างคับก็เกินกึ่งหนึ่งทุกทีไป แต่ว่าเหตุการณ์ในการตั้งรัฐบาล เมื่อเขียนว่า
เกินกว่ากึ่งหนึ่งนั้น บังคับโดยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ว่าผู้มีเสียงข้างมากเท่านั้นจะตั้ง
รัฐบาลได้ จะกึ่งหนึ่งหรือไม่กึ่งหนึ่งผลเท่ากัน ในยุคต่อมารัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้ไม่ได้
เป็นอย่างนั้น ก็มีวุฒิสมาชิกมาร่วมด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการก็
เห็นว่าวุฒิสมาชิกนั้นถึงไม่พอก็เป็นจำนวนข้างมากสนับสนุนรัฐบาลอยู่แล้ว แล้ว
กฎหมายสำคัญที่สุดที่จะทำให้รัฐบาลของลำบากใจในการตั้งคณะกรรมการนั้น ก็
คือกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ถ้าหากว่าจะให้ไปเพียงกึ่งหนึ่งแล้ว สมาชิก
ที่ได้รับเลือกตั้งมาเป็นผู้แทนราษฎรแล้ว ไม่ใช่อยู่ในสังกัดพรรครัฐบาล จะมีความ
ลำบากใจ เพราะจะไม่สำเร็จในการตัดทอนงบประมาณที่ขยับขึ้นหรือประโยชน์ ของ
ประชาชน ก็ไม่มีทาง เพราะคิดกันว่าถ้าอย่างนั้นลดจำนวน ของรัฐบาลมาสักหน่อย
จะเป็นอย่างไร ก็มีปัญหาอย่างที่ท่านกรรมการที่ท่านสงวนไว้ คือถ้าหากว่าจะ
เอากันสัก ๑ ใน ๓ ก็ควรจะพอ เสียงก็ยังพอกันอีกว่าถึงหากว่าจะ ๑ ใน ๔ ใน
ที่สุดเสียงที่รวมกัน ๒ สภาแล้ว รัฐบาลก็ยังมากอยู่ยังสามารถจะบริหารราชการ ต่อ
ไปได้ แต่ที่ให้เอาเพียง ๑ ใน ๓ นั้น อีก ๒ ใน ๓ ก็ควรจะเป็นสภาผู้แทนราษฎร
บวกกันขึ้น เสียงจะได้ใกล้เคียงกัน เจตนาของคณะกรรมการ ก็ไม่ใช่อย่างอื่น
อยากที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งมานั้นมีส่วนเป็นมากที่สุดเท่าที่จะพึงทำได้ แต่

ในขณะที่เดียวกันก็ของคำนึงถึงว่า เสถียรภาพของรัฐบาลก็ควรจะต้องอยู่ได้พอสมควร ไม่ใช่ตั้งกันปีหนึ่ง พอถึงงบประมาณก็ต้องล้มโดยขอมบังคับขอนี้ เพราะถ้าหากว่าไม่มีใครสนับสนุนรัฐบาลถึง ๒ ใน ๓ แล้วถึงจะผ่านงบประมาณไปได้หรือไม่ก็ได้ก็อยู่ไม่ได้ โดยเหตุนี้แหละจึงตัดสินใจเอาเป็น ๑ ใน ๔ แล้วคณะกรรมการก็ไม่ตั้งใจจะเอา ๑ ใน ๓ หรือจะเอากี่หนึ่ง ก็แล้วแต่ที่ประชุม แต่เหตุผลที่เขียนมาว่า ๑ ใน ๔ เป็นอย่างทีกระผมได้กราบเรียนมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระผมว่าเหตุผลต่างฝ่ายต่างก็เข้าใจอยู่แล้ว ท่านสมาชิกลงมติเลยดีกว่า คณะกรรมการก็ไม่ตั้งใจ ขอมติที่ประชุม เลขคริบว่าจะเอาตามที่ผู้แปรญัตติหรือไม่ ก็ ๑ ใน ๓ คณะกรรมการไม่ตั้งใจจะเอาอย่างไรก็ได้ใช้หรือไม่ครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมการ) : ขอชี้แจงเพิ่มเติมครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ กรรมการ ก่อนอนกระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน ที่ได้โอกาสชี้แจงเพิ่มเติมในเรื่องกรรมการวิสามัญ แก่จาก "กึ่งหนึ่ง" มาเป็น "หนึ่งในสี่" แล้วก็มีท่านกรรมการและท่านสมาชิกได้ส่งวนข้อแปรญัตติเป็น ๑ ใน ๓ กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า กระผมไม่อยากจะพูดว่าเรามี **รัฐธรรมนูญ** ครองในอย่างทีพวกกัน เพราะว่าไหน ๆ ก็ตัดสินใจลงมาสมัครเป็น ผู้แทนราษฎรแล้ว แต่จากทีกระผมได้เป็นกรรมการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ และที่เห็นจาก กรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณก็ดี เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาจากการเลือกตั้งทำหน้าที่วินิจฉัยทั้งร่างกฎหมายซึ่งออกจากสถาบันนิติบัญญัติ การพิจารณางบประมาณแผ่นดินนี้ เป็นเงินภาษีของราษฎรที่พวกท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ทั้งหลายได้พูดถึง ในการวินิจฉัยของเรานั้นหาได้เป็นไปตามความต้องการ ซึ่งเราเป็นตัวแทนของราษฎรไม่ เราก็มานั่งคิดว่า **ทีอย่าง**ไรจึงจะเกิดความยุติธรรม ให้

กับสถาบันนิติบัญญัติของเรา กระผมคิดเอาตัวเลขง่าย ๆ ที่กระผมสนับสนุน กระผม
 ไม่ใช่เป็นผู้เสนอให้เป็น ๑ ใน ๔ แต่เมื่อมีการเสนอ ๑ ใน ๓ ๑ ใน ๔ ขึ้นมา
 ทำให้กระผมถูกคิดมาว่า อะไรคือปัญหาที่คณะกรรมการควรจะพิจารณา กระผม
 ไม่ได้ไปพิจารณาถึงตัวเลขว่าตัวเลขที่เราตั้งกรรมการ กระผมเองง่าย ๆ ว่า
 กรรมการประจำสภาของเราที่เราตั้งกัน ๑๔ คนเป็นหลัก ถ้าเราให้รัฐบาลตั้ง
 มา ๑ ใน ๔ เราเอา ๑ ใน ๔ เอา ๔ ไปหาร ๑๔ รัฐบาลจะได้ ๔.๕ คน
 เราก็ให้เขา ๕ คน เราเหลือจำนวนเพียง ๑๔ คน ที่เรามาแบ่งกับพวกเรา
 ทั้งหมด ๓๐๐ คน ในจำนวน ๓๐๐ คนนี้ ถ้าหากว่าเป็นรัฐบาลที่มีเสียงข้างมาก
 ในสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เขาจะได้ ๑๒ เสียง คือถ้ามี ๕๐ เสียง เขาจะได้
 ไป ๗ คน กรรมการวิสามัญที่รัฐบาลตั้งมาอีก ๕ คน ก็เป็น ๑๒ คน จาก
 ๑๔ คนนี้เป็นเสียงข้างมากอยู่แล้ว แต่ว่าในระบอบประชาธิปไตย เราต้องการให้
 รัฐบาลมีเสียงข้างน้อยบริหารประเทศหรือ กระผมในฐานะที่เป็นกรรมการ ได้
 มองถึงในเรื่องนี้ กระผมถึงเห็นด้วยกับคณะกรรมการว่า คณะกรรมการ-
 วิสามัญนั้นควรจะเป็น ๑ ใน ๔ และเมื่อเป็นรัฐบาลกระผมก็ไม่ได้คิดว่า รัฐบาล
 ปัจจุบันนี้จะอยู่ปกครองประเทศต่อไปอีกตั้ง ๔ ปี ๑๒ ปี กระผมไม่นึกอย่างนั้น
 ถ้านึกเสมอว่าทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งนั้น วันหนึ่งใน
 อนาคตอาจจะได้เป็นรัฐบาลบริหารประเทศ และก็เชื่อว่า จะทำได้ในอัตรา
 คณะกรรมการวิสามัญนี้ ๑ ใน ๔ ที่สามารถจะบริหารประเทศได้ อย่างที่
 กระผมกราบเรียนมา ขอเรียนย้ำอีกทีหนึ่งว่า ถ้าเราใช้ ๑๔ คนเป็นหลัก แล้ว
 ๑ ใน ๔ นั้นรัฐบาลได้ไป ๕ คน เราเหลือ ๑๔ คน มาแบ่งกันจากสมาชิกสภา-
 ผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง ๓๐๐ คน ถ้าหากว่าได้เสียงข้างมากกึ่งต่อกึ่ง
 คือ ๕๐ คน ก็ได้ ๗ ต่อ ๗ รัฐบาลได้ไปแล้ว ๑๒ คน คงเหลืออีกเพียง ๗ คน
 ทำไมจะไม่ได้เสียงข้างมากนี่คือจุดประสงค์อันหนึ่งที่กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการ

จุดประสงค์อื่นที่ ๒ กระแสมุ่งไปยังกว่านั้น คือมุ่งจะให้สมาชิก
 สถานูแทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งนั้นได้ใช้สิทธิใช้เสียงอย่างเต็มที่ กระแสม
 ประถมมาด้วยตัวกระแสมเองที่พยายามทอดสู้อยู่ตลอดเวลา ที่เป็นกรรมาธิการ
 วิจัยร่างพระราชบัญญัติ มีกันอยู่ ๘ คน เขามีอยู่ ๕ คน แล้วยิ่งไปกว่านั้น
 ประธานก็มีสิทธิโหวตได้อีก ๒ เสียง ชมขึ้นแต่ไหนกระแสมทราบ แต่กระแสมพูด
 ไม่ออกเพราะกติกาสภาเขาเขียนไว้อย่างนั้น แต่ที่คณะกรรมาธิการเขียนกติกาในครั้งนั้น
 เขียนด้วยความยุติธรรม อย่างที่กระแสมทราบเรียนต่อสภานี้ ไม่ได้มีเจตจำนงว่า
 ถ้าหากเขียนอย่างนั้นแล้ว รัฐบาลนี้จะบริหารประเทศไปไม่ได้ หรือถ้าหากกลับ
 ตรงกันข้ามทางด้านกระแสมเองได้เป็นรัฐบาลแล้วก็คงจะแก้ไขใหม่ ไม่ใช่ ถึงแม้ว่า
 ทางผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งได้เป็นรัฐบาลด้วยอัตราส่วนอย่างนี้ ก็สามารถ
 บริหารประเทศชาติได้ กระแสมขอทราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่า
 ควรจะแก้ไขเป็นไปตามญัตติ คือเอาตามร่างที่ญัตติมานี้ คือ ๑ ใน ๓
 หรือว่าจะให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการที่เกษมนี้ คือ ๑ ใน ๔ ผมจะ
 ตามมติแรกก่อนนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า จะเอาตามญัตติ คือ ๑ ใน ๓
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตาม
 ร่างที่คณะกรรมาธิการร่างเสนอเข้ามานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตาม
 ร่างของคณะกรรมาธิการ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ ไม่มีการแก้ไข
ข้อ ๓๘ มีการแก้ไข ข้อ ๓๙ มีการแก้ไข ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ ไม่มีการ
แก้ไข ข้อ ๔๒ ไม่มีการแก้ไข แต่มีผู้ขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อ ๔๒ มีคนสำรอง ชะตะเดนา
ขอแปรญัตติ เชิญผู้แปรญัตติครับ ถ้าไม่ตั้งใจก็แล้วไป ถ้าตั้งใจก็โปรดขึ้นขึ้นครับ
ผู้แปรญัตติไม่ตั้งใจแล้ว ท่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๔๓ มีการแก้ไข ข้อ ๔๔ ไม่มีการแก้ไข
ข้อ ๔๕ มีการแก้ไข ข้อ ๔๖ มีการแก้ไข

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัทย์ (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
กรรม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัทย์ ประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี กรรมพิทิจ
ในข้อ ๔๖ ที่คณะกรรมการได้แก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน (๑) ของข้อ ๔๖
โดยได้ตัดข้อความที่ว่า "หรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร" ท่านผู้เป็นประธานครับ
ถ้าหากเราไปตัดข้อความอันนี้ออกไป ก็จะทำให้ข้อบังคับนี้ไม่สมบูรณ์ เพราะคำว่า
"อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง" นั้นก็หมายความว่าอายุตามรัฐธรรมนูญเขียนไว้
คือ ๔ ปี ถ้าหากเราไปตัดการยุบสภาออก ก็แสดงว่าถ้าหากมีการยุบสภา คณะ
สมบัติ ของกรรมาธิการหรือกรรมาธิการก็ยังไม่พ้นจากตำแหน่ง นี่ประการหนึ่ง
แล้วไปดู (๒) อีกครั้งหนึ่งก็จะเห็นได้ว่า ในการที่จะให้มีการรายงานต่อ
ประธานสภา เพื่อพิจารณานั้น ก็แสดงว่าอนุมาตรา ที่คณะกรรมการเขียนไว้ว่า
"ถ้าหากมีการขาดประชุมสามครั้งติดต่อกัน" ก็ไม่ใช่เงื่อนไขที่จะพ้นจากตำแหน่ง
ต้องให้ประธานสภาพิจารณาก่อน ถ้าหากประธานสภาพิจารณาว่า ไม่มีเหตุน่าจะ

ออกก็แสดงว่าพฤติการณ์นี้ ไม่ทำให้การชดเชย ๓ ครั้งต้องพ้นจากตำแหน่ง
 กรรมการไป กระผมเห็นว่าการเขียนขอม้งคับไว้แบบนี้แหละ และเป็น
 เชื้อไวรัสที่ไม่ยุติ จะทำให้เกิดการโต้เถียงขึ้นในเวลาปฏิบัติกันจริง ๆ กระผมจึง
 อยากจะส่งวนการแปรรูปหรือมีการแปรรูปแก้ไข หรือถ้าหากท่านกรรมการ
 หรือประธานคณะกรรมการมีเหตุผลอย่างไร กระผมก็อยากจะฟังคำชี้แจง ถ้า
 หากเป็นที่พอใจ กระผมอาจจะไม่ตื้อใจก็ได้ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 คณะกรรมการขอชี้แจงดังต่อไปนี้ ข้อ ๘ (๑) นั้น คณะกรรมการที่ข้างท้าย
 ออกและก็ได้ความว่า "อายุของสถานีแพนราฆูร์สิ้นสุดลง" และก็ไปเขียน
 "หรือมีการยุบสถานีแพนราฆูร์" ก็สิ้นสุดลงอยู่ก็ยุบก็สิ้นสุด สิ้นสุดก็รวมทั้งยุบด้วย
 คือเขียนโดยไม่มีคำจำเป็น ถ้าสิ้นสุดแล้วจะสิ้นสุดโดยปฏิวัติรัฐประหารอะไร ก็
 สิ้นสุดไปด้วยก็มันสิ้น ก็เลยคิดว่าไม่จำเป็นต้องเขียน หรือมีการยุบสภา เข็มเขา
 เขียนไว้แบบนี้มันยุบก็สิ้นสุด ๔ ปีก็สิ้นสุด มีสิ้นสุดอยู่ ๒ ประการ สิ้นสุดแล้วก็
 รวมทั้งยุบสภาด้วย รวมทั้งปฏิวัติ รัฐประหารอะไรด้วย ส่วน (๒) นั้น
 คณะกรรมการมีความเห็นว่าอย่างนี้ ที่เติมลงไปคำว่า "ตามที่สภามอบหมาย"
 ก็เกิดเหตุขึ้นในระหว่างพิจารณาว่ามีคณะกรรมการบางคณะ ได้ทำไปเกินสิทธิที่สภา
 มอบหมาย แล้วก็มีกรรมการในคณะที่ร่างขอม้งคับเองขาดสอดคล้อง จนร่างเสร็จ
 ตั้งแต่วันร่างจนถึงที่สุด ก็มาคิดกันว่าถ้าหากสภาตั้งมาเป็นกรรมการแล้ว ไม่มา
 ทำงานตามที่สภาตั้งเลย แล้วเราจะไม่บอกคนตั้งเขาบ้างหรือ ถ้าจะบอกเขาก็
 ต้องรายงานประธาน ประธานก็บอกที่ประชุม คือว่าที่ประชุมจะเปลี่ยนแปลงใหม่ ก็
 จะได้นคนที่ตั้งไปทำงานให้ครบองค์ ความมุ่งหมายของคณะกรรมการ ก็มีเพียง
 เท่านั้น ถ้าไม่บอกเลยคนตั้งไม่มีทางรู้ยังตั้งไป แล้วก็ไม่ได้ทำงานเลยตั้งแต่วันตั้ง

จนกระทั่งเขาเสร็จ ค้อมมี ในคานขอมบังคับกัน แต่คณะกรรมการไม่มีขอมบังคับ
ให้รายงานท่านประธาน ก็ทำไม่ได้ แล้วทิ้งไปก็ไปรู้ว่า ใครบ้างพวกกรรมการ
ที่ไม่มาทำงาน ที่นั่นตั้งนั่งไปแล้ว ทำหรือไม่ทำก็ไม่รู้ ที่ไม่คอยนำค
คณะกรรมการจึงคิดว่าให้รายงานท่านประธานเสียเถอะ ในความมุ่งหมายก็มี
เพียงเท่านั้น ส่วนใน (๑) บอกว่าสิ้นลูกศรพอ จะสรุปอย่างไรก็ซา เอะไม่
จำเป็นต้องเขียนอย่างอื่น นี่ความเข้าใจของคณะกรรมการเป็นเช่นนั้น

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุปราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธานครับ
เฉพาะ (๑) ข้อ ๘ นั้น กระผมไม่คิดใจ ส่วน (๒) นั้นกระผมเห็นว่า
ท่านประธานคณะกรรมการ ขออภัยครับที่ต้องพาค้างถึง ยังเข้าใจไขว่เขวอยู่
ก็ถ้าหากเรายอมรับกันว่า เงื่อนไขการประชุมตามที่สภามอบหมาย ๓ ครั้ง
ติดต่อกันเป็นเงื่อนไขที่โพนจากตำแหน่ง ขอยุติก็มีแต่ ถ้าหากไปเขียนบอกว่า
"ให้รายงานต่อประธานสภาเพื่อพิจารณา" ท่านประธานก็จะเอาเข้ามาสู่ที่ประชุม
พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อที่ประชุมพิจารณาว่า ๓ ครั้งติดต่อกัน ก็ไม่เป็นเหตุที่
จะโพนจากตำแหน่ง จะไม่ขัดกันหรือครับ ท่านประธานคณะกรรมการ ท่าน
เขียนขอมบังคับไม่รับกันไว้อย่างนี้ มีการขัดแย้งกัน กระผมเห็นว่าเวลาปฏิบัติจะเกิด
การโต้เถียงและเป็นปัญหาในข้อกฎหมาย ทำให้สภานี้เกิดความอลเวงขึ้น นี่เป็นข้อ
วิทกของกระผม กระผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานและสภานี้ได้โปรดวินิจฉัย
อีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าหากเรายุติโดยเงื่อนไขว่า ซาการประชุม ๓ ครั้ง แล้วพ้นจาก
ตำแหน่งไป ก็ไม่จำเป็นจะต้องไปเขียนรายงานต่อประธานสภาเพื่อพิจารณาอีก ก็
ควรจะเขียนไว้แต่เพียงว่า "รายงานให้ประธานสภาทราบ" ก็น่าจะเป็นการ
เพียงพอแล้ว กระผมจึงขอฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการชุดนี้ ได้
พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นดรรทมทวน ทั้งนี้ก็เพื่อให้การเขียนขอมบังคับ เป็นไป
ตามหลักข้อเท็จจริงและไม่ขัดกันเองตามหลักนิติบัญญัติ กระผมขอฝากไว้ด้วย
ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมการ) : คืออย่างนี้ครับ
 ท่านประธาน การที่เขียนตามที่ท่านสมาชิกท่าน ถ้าอ่านข้อ ๘ แล้ว สมาชิก
 โทษจากตำแหน่งในข้อ ๕ (๕) แต่สภาจะไม่มีทางมีมติให้ออก โทษจาก
 ตำแหน่งได้เลย เมื่อไม่เขียนข้อบังคับไว้ให้ประธานคณะกรรมการรายงาน ก่อ
 สถานุแทนราษฎร คือว่าขาด ๓ ครั้งไม่บังคับให้ประธานคณะกรรมการ รายงาน
 ท่านประธาน สภาที่ตั้งไว้ไม่มีทางจะปลดออก แล้วจะตั้งใหม่ เพราะไม่รู้
 ประธานรัฐสภาไม่รู้เพราะว่าทางโน้นไม่รายงานมากก็ได้ เพราะไม่มีใครบอกใน
 รายงานคณะกรรมการจึงเขียนบังคับประธานคณะกรรมการ ที่เขาตั้งไปต้อง
 รายงานนะ ๓ ครั้ง แต่จะไปเอาเขาออก ไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น หลัก ใคร
 ตั้ง คนนั้นก็ปลด สภาตั้ง สภาต้องเอาเขาออก ไม่ใช่ไปเขียนข้อบังคับว่าให้ออก
 จะวิวาทกันไม่สิ้นสุด จะเถียงในข้อเท็จจริง ประธานคณะกรรมการนี้เองไม่ถูก
 กันหาเรื่องไม่จบไม่สิ้น จึงเขียนไว้ว่า ถ้าขาดถึง ๓ ครั้ง ให้ออกประธานสภา
 ประธานสภาก็มาออกผู้ตั้งในที่ประชุมเมื่อผู้ตั้งเห็นว่านายนี้ขาดจริงหรือไม่ขาดจริงเรา
 ก็คิดว่าเขาไม่ได้ขาดหรอก รายงานเท็จ ก็อาจจะตั้งกรรมการ สอบสวนกันว่า
 จริงเท็จอย่างไร เพราะเสียเกียรติยศ ไม่ใช่ไม่จำเป็น จำเป็นครับ
 ต้องเขียน ถ้าไม่เขียนไม่เข้ามาถึงผู้ตั้ง ขาดกันไป ก็ไม่มีข้อบังคับ เขียนมาผมก็
 เป็นประธานคณะกรรมการคณะนี้ ผมก็ไม่ได้ออกท่านประธาน ผู้ตั้งก็ไม่รู้เหมือน
 กันว่าใคร ตั้งไปแล้วมอบให้ไปแล้ว เพราะไม่ได้เขียนข้อบังคับเอาไว้ ข้อบังคับ
 นี้เกิดขึ้นจากคณะกรรมการร่างข้อบังคับนั่นเองจึงเขียนมา แล้วสภาจะเอาหรือ
 ไม่เอา ผมไม่คิดใจ ความมุ่งหมายอย่างนี้ครับที่เขียนมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงหรือไม่ครับคุณเชวงศักดิ์ ขอให้
 คุณเชวงศักดิ์ ว่าให้จบเสียทีเรื่องนี้

นายเชวงศักดิ์ เสงี่ยมาศย์ (อุปราชธานี) : คิดใจครับ
 ท่านผู้เป็นประธานนัดหาอยู่ตรงนี้ครับ ตรงที่ว่า "รายงานต่อประธานสภาเพื่อ
 พิจารณา" ถ้าข้อเท็จจริงคำว่า "พิจารณา" ก็หมายถึงว่า ให้ประธานนำเข้าสู่ที่
 ประชุม ให้ที่ประชุมลงมติหรือออกความเห็นกันว่าขาด ๓ ครั้ง พ้นจากตำแหน่ง
 กรรมการหรือไม่ ถ้าหากเรายอมรับกันแบบนี้ ก็แสดงว่ายังไม่พ้น ถ้าหากว่า
 สภาลงมติว่าขาด ๓ ครั้ง ไม่น่าจะให้ออก ก็แสดงว่าเงื่อนไขไม่ศักดิ์สิทธิ์
 ไม่เป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการแต่อย่างไร กระผมสงสัยตรงนี้ เพราะ
 ฉะนั้นเขียนแต่เพียงว่า "รายงานให้ประธานสภาทราบ" เท่านั้น เพราะฉะนั้น
 กระผมอยากจะเรียนถามท่านประธานคณะกรรมการว่า คำว่า "รายงานให้
 ประธานสภาเพื่อพิจารณา" แสดงว่าให้ทราบเฉย ๆ หรือว่าเอาเข้ามาให้สภา
 พิจารณาด้วยขอให้ท่านตอบตรงนี้ เพื่อจะได้แก้ไขในข้อกฎหมายกัน ขอขอบคุณครับ

นางใหญ่ สวัสดิชาติ (ประธานคณะกรรมการ) : คือคณะกรรมการ
 หมายถึงอย่างนี้ครับ ให้ประธานสภาผู้แทนทราบ คณะกรรมการนั้นจะต้องเคารพ
 สภาที่ตั้ง และหัวหน้าของคนที่ตั้ง คือประธานสภา ก็จะเขียนเจ็กกันจนเป็นคนไม่รู้อะไร
 ประสีประสาแต่นั่นก็ไม่กล้า ก็เขียนให้พิจารณาคนเป็นประธานสภานี้ควรจะพิจารณา
 ได้ว่าขาด ๓ ครั้งแล้วควรจะให้เขาเป็นอะไรหรือไม่ หรือประธานอาจจะเรียก
 มาว่าป่วย หรือถูกโจรผู้ร้ายจับไปเรียกค่าไถ่ไม่สามารถจะลาได้ อะไร เช่นนี้เป็นคน
 ที่เขียนไว้ของเขียนไว้เช่นนั้น ถ้าจะให้พิจารณา จะเขียนว่าพิจารณาแล้วต้องอ่าน
 ให้ ๓ เพี้ยนนะ อย่างนี้ก็คงจะไม่กล้าเขียนหรอก เพราะว่ากรรมการนี้เป็น
 ได้เพราะที่ประชุมตั้ง ก็จำต้องเคารพประธานและเคารพที่ประชุมอยู่ คือความจริง
 จะให้พิจารณา แต่พิจารณาแล้วจะทำอย่างไรก็เป็นเรื่องของประธาน ผมมุ่งหมาย
 อย่างนั้น ถ้าจะไปเขียนให้เขาออกเดี๋ยวนี้ต้องคำนึงถึงว่า คนขาดจากสมาชิกภาพ
 นี้ต้องนึกถึงรัฐธรรมนูญนะครับที่เป็นมาได้

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ
กระผมขอขึ้นยืนเฉพาะ (๒) ขอให้มีการลงมติ ขอขอบคุณครับ

นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ยังมีความคิดใจใน (๑) กระผมมีความเห็นว่าคำว่า "หรือมีการยุบสภา-
ผู้แทนราษฎร" กระผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ไปตัดคำนี้ออก เพราะเหตุว่า
ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕ นั้นบอกว่า "อายุของสภาผู้แทนราษฎรมีกำหนดสี่ปี"
นั้น แล้วขอมึงคัมหนักขานรับตาม (๑) ว่า "อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง"
อันนี้ขอจบแล้วนะครับ แต่พามาถึง มาตรา ๑๐๑ ในรัฐธรรมนูญบอกว่า
"พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎร" อำนาจ
อันนี้ตามครรลองประชาธิปไตยนั้นก็จำเป็นจะต้องมีอยู่ แต่คณะกรรมการไปปฏิเสธ
ว่าไม่ไหม้ กระผมเห็นว่าจะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญตามมาตรานี้ เราต้องยอม
รับว่าในระบบประชาธิปไตยนั้นการยุบสภาจำเป็นจะต้องมีอยู่เสมอ ทั้งในกรณีทุกกรณี
ตัวอย่างก็มีอยู่ที่ประเทศอังกฤษเขาก็เคยยุบมาก่อนที่จะครบอายุ ๕ ปี ในญี่ปุ่น
เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็เหมือนกัน เขาก็ยังมีการยุบอยู่ ของเราก็เหมือนกัน แต่เหตุไฉน
คณะกรรมการจึงไปปฏิเสธกรณีที่เป็นความจริงอันนี้เสีย เมื่อไปปฏิเสธอย่างนั้น
แล้วก็เป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ ถ้ารัฐธรรมนูญพอถึงเวลายุบจริง ๆ คณะ
กรรมการชุดเดิมนั้น เขาก็บอกว่า เขายังไม่ต้องการออกตามมาตรานี้ เพราะ
มาตรานี้ไม่คำว่า "ยุบสภาผู้แทนราษฎร" เมื่อเช่นนี้สภาที่เกิดขึ้น เมื่อปัญหา
เกิดขึ้นแล้ว ทูลลาการรัฐธรรมนูญทองวินิจนัย ก็จะไปเอามาตรา ๘
รัฐธรรมนูญซึ่งบัญญัติไว้ว่า "ขอมึงคัมหรือกฎหมายใดที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือแย้งกับ
รัฐธรรมนูญขอมึงคัมนั้นหรือกฎหมายนั้นเป็นโมฆะ" อันนี้กระผมขึงเห็นว่า
คณะกรรมการควรจะเอาไว้คงเดิมก็กล่าว "หรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร"ยังมี

อยู่แล้วปัญหาใด ๆ ก็ไม่เกิดขึ้น แต่ถาณะกรรมาธิการคัดตั้งเสีย ปัญหาที่จะเกิดขึ้น
อย่างทีกระดมกราบเรียนมาแล้ว ดังนั้นกระดมจึงอยากได้ประชุมได้ทบทวน อีกครั้ง
หนึ่ง

นายมนตรี พงษ์พานิช (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระดม มंत्री พงษ์พานิช จากอยุธยา พรรคกิจสังคม ตามที่คณะกรรมการ
แก้ไขข้อ ๘ (๒) นั้น กระดมยังติดใจอยู่มาก เพราะเท่าที่ฟังท่านกรรมาธิการ
ชี้แจงมาเมื่อก่อนว่า การที่จะให้กรรมาธิการพ้นจากตำแหน่ง จะต้องให้สภามีมติ
เป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เท่าที่เราประชุมข้อบังคับการประชุมสภาในวันนี้ ก็
หมายความว่าข้อบังคับนี้ได้ลงมติจากสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว คือหมายความว่า
ข้อบังคับนี้จะใช้ได้หรือไม่ ก็ต้องในที่ประชุมของสภานี้ได้มอบหมายให้ข้อบังคับนี้
มีผลใช้บังคับ เพราะฉะนั้น (๘) ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงเมื่อก่อนว่า สภามี
มติให้พ้นจากตำแหน่งในประเด็นของข้อ ๘ นี้เป็นเรื่องของการพ้นตำแหน่ง ของ
คณะกรรมการ กระดมจะขอกราบเรียนท่านประธานอ่าน (๒) อีกครั้งหนึ่งว่า
"ขาดการประชุมตามที่สภามอบหมาย" อันนี้กระดมไม่ติดใจ เพราะต้องทำตาม
รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ "สามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ประธาน
คณะกรรมการรายงานต่อประธานสภาเพื่อพิจารณา" ถ้าสมมติว่ากรรมาธิการ
ขาดประชุมไป ๓ ครั้ง แล้วประธานคณะกรรมการรายงานให้สภานี้ ทราบ
ประธานสภาอาจจะนำเรื่องเข้ามาในที่ประชุมสภา กรรมาธิการคนนั้นไม่มีเหตุผล
ไม่มีเรื่องจำเป็นอย่างยี่ที่จะต้องขาดการประชุมตามที่สภามอบหมาย แล้วขาดประชุม
ไป ๓ ครั้ง พอหลังจากนั้นสภานี้อาจจะลงมติกลับไปใหม่ว่า ให้กรรมาธิการ
คนนั้นอยู่ในตำแหน่งเดิมได้แล้วข้อบังคับฉบับนี้ซึ่งเขียนไว้ใน (๒) อย่างนี้ไม่มี
ความหมายแต่ประการใดทั้งสิ้น เพราะการที่เราจะใช้ข้อบังคับนี้ได้นั้น ก็ต้องมาจาก
มติของการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรของเรา เพราะฉะนั้นกระดมจึงเห็นว่าใน

(๖) ของข้อ ๘ ที่บัญญัติไว้ในเรื่องของกรรมาธิการซึ่งจะต่องทงจากตำแหน่งนั้น
 ๘๖๖ อย่างยิ่ง ที่ท่านกรรมาธิการผู้นั้นไม่มีเหตุผลก็ควรแล้ว ซึ่งเมื่อขาดประชุม ๓
 ครั้งติดต่อกัน ให้ประธานคณะกรรมการนั้นเพียงรายงาน ให้ประธานสภาทราบ
 เท่านั้น แต่ท่านประธานสภาอาจจะมีข้อแย้งอย่างอื่นใดหรือจะตั้งผู้หนึ่งผู้ใดขึ้นมาชอม
 แทนนั้น เป็นวิธีการในการที่จะปฏิบัติของสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ไม่สมควรที่จะ
 เข้ามายู่ในข้อบังคับของการประชุม เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง
 ที่จะให้ข้อบังคับฉบับนี้ในข้อ ๘ ซึ่งจะคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ ขอ
 ขอบพระคุณครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย กระผมยังติดใจข้อ ๘ (๑)
 อยู่ ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ไปตัดข้อความเดิมที่ระบุไว้ว่า "หรือ
 มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร" ซึ่งท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วยก็โธษแจ้งไปแล้ว แต่กระผม
 อยากจะขอความกรุณาแจ้งเพิ่มเติมเพื่อให้สภาพิจารณาให้ละเอียดกว่า ถ้าหากเรา
 ตัดข้อความนี้ไปแล้วอาจจะเกิดปัญหาเกิดขึ้น เพราะแม้รัฐธรรมนูญซึ่งสมาชิก
 ผู้มีเกียรติโธษแจ้งไปแล้วว่าได้มีระบุไว้ กระผมก็ขออ้างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๓
 ท่านประธาน มาตรา ๑๐๓ ของรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ว่า "สมาชิกภาพของ
 สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาผู้แทนราษฎร" ข้อ
 ความต่อไปนี้มีว่า "หรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร" รัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังกำหนด
 ไว้อย่างชัดเจนอย่างนี้ แล้วข้อบังคับการประชุมของสภาจะไปตัดออก ถ้าเกิดมี
 การยุบสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาคณะกรรมการอาจจะอ้างว่า ข้อบังคับนี้ไม่ได้บอกทำให้
 หมสสภาพไป นี้ครับกระผมเป็นห่วงอยู่ว่าท่านกรรมาธิการท่านจะได้ศึกษา ถึง
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๓ (๑) ด้วยหรือไม่ กระผมจึงเห็นว่าควรที่จะเอาไว้ตาม
 ร่างเดิม ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อใครขอความกรุณาคณะกรรมการ
หนอยครับ เมื่อกี้ยังหงง ๆ อยู่ เป็นท่านว่าปัญหาใน (๒) นี้ก็ตาม (๑) นี้ก็ตาม
หงง ๆ ก็ยังหงง ๆ อยู่ตัวผมเอง เพราะฉะนั้นขอความกรุณา คณะกรรมการชี้แจง
ประเด็นของคุณมนตรีกับประเด็นท่านหลังที่พูดขอความกรุณาชี้แจงให้ละเอียดหนอยครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ
ผมขอเรียนชี้แจงท่านประธานอย่างนี้ครับ (๑) อายุของสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลง
ไม่มีสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็ไม่ต้องพูดถึงอีกแล้ว เรื่องอื่น ๆ คนตายไปแล้วก็ไม่มีเป็น
อีกแล้ว ก็เหมือนกันจะตั้งไว้ให้เป็นกรรมาธิการเป็นไม่ได้ เพราะไม่จะไปรายงาน
ใครสภาไม่มีคนเขาคงให้ไปทำงาน ที่นั่นคงหมดไปแล้วไปนั่งทำไมรู ทำแล้วจะไป
เสนอใครก็เท่านั้นเอง ไม่มีปัญหาหรือครับ ส่วนสภาจะสิ้นสุดไปอย่างไร ก็ตาม
รัฐธรรมนูญสิ้นสุด แต่มีบอกว่าสภาสิ้นสุดแล้วก็สิ้นสุดของประการใด ๆ ทั้งสิ้น
กรรมาธิการทั้งหมดไปโดยอัตโนมัติ เขียนไปก็เท่านั้นเอง ท่านประธานก็คงจะหายง
แล้วครับในข้อนี้ ส่วน (๒) นั้นผมก็รายงานมอกแล้วว่า ถ้าหากจะให้แน่ใจหรือว่า
จะเลยไปสักคนหนึ่ง ข้อ ๘ ทวีแล้วจะชักขึ้นไปอีกคือว่า กรรมาธิการเมื่อตั้งไป
แล้วไปทำอันหุ้ยหุ้ยแฉกอะไร คนทั้งไมรูไมซี นี้เกิดขึ้นในที่ประชุมข้อนี้ ขณะนั้น
กรรมาธิการสามัญคณะหนึ่งไปร้องทรางขอมังคับ ผมจะไม่พูดแล้วกระ เทือนคนอื่น
ก็มางกัน ให้ผมพูดผมก็ต้องเรียนว่าอย่างนี้ ถ้าเกิดไม่ตักกันขึ้นแล้วทำงานนอกเหนือ
จากที่สภามอบหมายจะเกิดการเสียหายกันขึ้น สภาจะทำอย่างไร เราก็บอกว่าเห็น
จะต้องเขียนไว้ในขอมังคับ ถ้าเกิดเรื่องอย่างนั้นขึ้นแล้วก็ให้รายงานประธานสภาแล้ว
ประธานสภาจะทำอย่างไรก็เป็นเรื่องของท่าน ก็เลยได้เขียนข้อนี้ไว้ เมื่อเขียนข้อนี้
ไว้จะไม่เอาผมก็ไม่คิดใจ เพราะผมไม่ได้เป็นสมาชิกใช้ขอมังคับนี้ แต่สภาคงให้
เขียนอย่างที่ดีกว่าที่สุดแล้ว ผมขอกราบเรียนได้ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการก็ยังมีเหตุผลอยู่ ชี้แจง
ออกเพื่อความแจ่มแจ้งจริง ๆ

นายเซว่งศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
กระผมอยากจะประทานคราบเรียนขออนุญาตท่านผ่านไปยังประธาน คณะกรรมาธิการ
วิสามัญคณะนี้ ให้ท่านอ่านข้อ ๘ ซัก ๆ ก่อน หัวข้อจะบอกไว้ชัดว่า
"กรรมาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ" เขียนไว้เลยครับ กฎ (๒) ข้อ ๘ บอกว่า
ตาย ตายก็เป็นเรื่องใครสิ้นสุดไปแล้ว ถ้าท่านจะรายงานให้ประธานสภา ไป
พิจารณาสมาชิกท่านนั้นจะเกิดมาใหม่ได้หรือไม่ครับ กระผมถามท่านหน่อย จะต้อง
เป็นเรื่องใครสิ้นสุดไปทันทีถึงจะไม่ชัดกับข้อ ๘ ซึ่งหัวข้อก็บอกไว้ชัด กระผม
ไม่เข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านคิดอย่างไร อย่างลาออกก็ออกไปแล้ว
นี้ครับ จะเข้ามาได้อย่างไร มีการตั้งกรรมาธิการใหม่แทนคณะเดิม ก็ต้องสิ้นสุดไป
สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งทั้งหมดไป ซากประชุม ๓ ครั้ง ทั้งหมดไป ก็ต้องสิ้นสุด
อย่างนี้ครับ เมื่อสิ้นสุดอย่างนี้เอามาเขียนเป็นเงื่อนไขข้อ ๖ ก็แสดงว่าชัดกับข้อ
๘ ซึ่งหัวข้อก็บอกว่า พ้นจากตำแหน่ง กระผมจึงว่าชัดกันในข้อกฎหมาย ท่าน
ประธานครับกระผมขอกราบเรียน อย่างท่านประธานคณะกรรมาธิการ ดีเป็น
นักกฎหมายใหญ่ กรุณาคิดให้รอบคอบสักนึกหนึ่ง กระผมขอประทานคราบเรียน เพื่อ
ประโยชน์ของบ้านเมือง ไม่ใช่ตัวกระผม กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเอาอย่างนั้นครับ ปัญหา
คงจะแจ่มแจ้งแล้ว คณะกรรมาธิการอื่นอย่างนั้น ท่านสมาชิกสภากรูกันแล้ว ที่ข้อ
๘ นี้ข้อ ๘ ทวี ก่อนที่เราจะลงมติเราก็อ่า ๘ ทวีไปเลยไม่คิดหรือครับ
พวกเราคิดใจหรือไม่ เชิญเลยครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม มนตรี ก่อนจะลงมติอะไรในข้อ ๘ นี้ กระผมยังคิดใจใน (๖) ใน

คำพูดควย เพราะเท่าที่มีสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว คือข้อ ๘
 ธรรมนูญการทรมจากตำแหน่ง ส่วนในข้อ ๘ ทวินั้น เท่าที่ท่านประธานคณะ
 ธรรมนูญการโคชแจ่งในที่ประชุม กระผมว่า (๖) มีความหมายเหมือนกับข้อ ๘
 ทวี ซึ่งได้เขียนอย่างนั้นครับ "ให้ประธานคณะธรรมนูญการทรมรายงานต่อ
 ประธานสภาเพื่อพิจารณา" ท่านองเดียวกันครับ ท่านองเดียวกันกับข้อ ๘ ทวี
 ทุกอย่าง คือไม่ว่าจะปฏิบัติคนไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะจากการประชุม ไม่ว่าจะเป็
 อยางไร คืออยู่ในข้อ ๘ ทวี แต่ในข้อ ๘ จริง ๆ นั้น พ้นจากตำแหน่งตาม
 (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียน
 ท่านประธานว่า ถ้าจะกรุณาเปลี่ยนคำพูดใน (๖) วรรคท้ายที่คณะธรรมนูญการ
 เติมเข้ามานี้ "ให้ประธานคณะธรรมนูญการรายงานต่อประธานสภาเพื่อทราบ" อันนี้
 ข้อความจะสมบูรณ์ทุกอย่าง รั้งกับข้อ ๘ ใหญ่ข้างบน คือ เหมือนตาย
 เหมือนลาออก เหมือนอะไรทุกประการ กระผมกราบเรียนอย่างนี้ ขอมพระคุณครับ
 นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุครธานี) ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย อุครธานีครับ ข้อ ๘ (๖) นี้กระผมยังมี
 ความศึคใจในคำพูดอยู่นึกหนึ่ง คือกระผมอยากจะเข้าใจเอาว่า ไม่ว่าใครก็ตาม
 หากมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติเพื่อส่วนรวมแล้วนั้น หน้าที่จะต้องมีความจริงจ้ง และมีวินัย
 ในอันที่จะประพฤติ ปฏิบัติ และรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย กระผมอยาก
 จะคิดลึกลงไปอีกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนราษฎรนั้น แน่ยิ่งที่จะต้องมีการ
 รับผิดชอบมากยิ่งขึ้นกว่าบุคคลธรรมดา เพราะฉะนั้นกระผมจึงศึคใจในคำพูด ตอนแรก
 กระผมไม่ศึคใจนัก คือ อันนี้ไม่ศึคใจ "หากประชุมตามที่สภามอบหมาย สามครั้ง
 ศึคต่อกัน" กระผมศึคใจตรงที่ว่า "ไม่มีเหตุผลอันสมควร" อันนี้กระผมอยากจะแก้
 เป็นว่า "โดยไม่ได้แจ้งให้ประธานคณะธรรมนูญการทราบ" กระผมอยากจะขอ
 เปลี่ยนเลยครับ คือ ถ้า ๓ ครั้งแล้วหน้าที่จะต้องหมดสิทธิไปเลย แล้วก็ไปต่อ

พรรคหลายคนที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติฯ "เสนอท่านประธานสภาเพื่อทราบ" เท่านั้น
คือถ้า ๓ ครั้งแล้วให้ออกไปไต่เลย แควเสนอให้ท่านประธานสภาทราบ เท่านั้น
ที่จำเป็นต้องติดใจก็เพราะคำพูดที่ว่า "โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร" นั้น จะเป็นการ
วินิจฉัยให้เรามาตีความกันมากยิ่งขึ้นอีก ท่านประธานครับ กระจกก็อยากจะขอเห็น
ใจท่านประธานว่า ในกรณีที่มีการเสนอเข้ามาอย่างนี้ ท่านประธานก็จำเป็นจะต้อง
วินิจฉัยและก็ต้องมาชี้แจง ที่นี้ในขณะเดียวกัน ท่านสมาชิกที่เป็นกรรมการนั้น
ขาดไป ๓ ครั้งแล้วก็ไม่มีเหตุผลมาชี้แจงเป็นไปไม่ได้ ถึงแม้จะไม่มีเหตุผลก็ต้อง
หาเหตุผลมาให้ได้ ในกรณีอย่างนี้กระจกอยากจะขอรบกวนเรียนว่า เป็นการขาด
วินัยและขาดความรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นจึงไม่อยากจะใหม่คำพูดใดๆ อันที่จะ
นำไปเพื่อเป็นการพิจารณาโดยไม่จำเป็น กระจกจึงอยากที่จะขอเปลี่ยนแปลง คำพูดที่
ว่า "โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร" เป็น "โดยไม่ได้แจ้งให้ประธานคณะกรรมการ
ทราบ" ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้จะเลยมาแล้วนะครับ
คณะกรรมการเขาก็จะไม่รับหรอกครับ เชิญคุณเหลือม เฉพาะข้อหลังนะครับ
ข้อ ๕๒ ทวิ ๒ อนุมาตรา นั้น กระจกคิดว่าวินิจฉัยไปงายแล้ว

นายเหลือม พันธ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระจก
ยังติดใจข้อ ๕๒ ทวิ คือติดใจทั้งพรรคเลยครับ ไม่เห็นด้วยทั้งพรรค ที่ไม่เห็น
ด้วยทั้งพรรคเพราะเหตุว่าน่าจะไปขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ เพราะใน
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ นั้น บอกว่า "ในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรผู้ใดกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ ของการเป็น
สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ก็ให้สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่
ของจำนวนสมาชิกทั้งสภานั้น" ที่นี้สภาผู้แทนของเรา มี ๓๐๑ คน • ใน ๔

ก็ประมาณ ๓๕ คน ๓๕ เสียงนี้จึงจะมีอำนาจในการที่จะเสนอให้สมาชิกของเรา
 ออก แต่มาในข้อบังคับนี้ทั้งนี้ของคณะกรรมการชุดนี้ ทั้งนี้ก็มีประมาณสัก
 ๑๐ คน กรรมการ ๑๐ คนที่มีอำนาจลงมติของสมาชิกของเรา ล่วงจาก
 รัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้ กระผมจึงเห็นว่าถ้าเราขอมิให้ข้อ ๔๖ ทวิคั้งนั้นแล้วก็
 จะเป็นการขัดกัน ทั้งนี้คณะกรรมการบอกว่าเขายังมีสิทธิอยู่ตามรัฐธรรมนูญ ก็
 เสนอไปยังตุลาการรัฐธรรมนูญ อย่างที่กระผมกราบเรียนแล้ว ตุลาการรัฐธรรมนูญ
 ก็บอกว่า เมื่อขัดกับรัฐธรรมนูญแล้วทงไขมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญมาบังคับ
 ก็เป็นอันว่าวันนี้ก็เสียไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยว่าจะตัดทิ้งทั้งหมด แล้ว
 ไปฝากชีวิตของเราไว้กับมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญก็พอแล้ว กระผมมีความ
 เห็นอย่างนั้น จึงขอให้สภานี้ทบทวนอีกครั้งหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการชี้แจง จะไปลงมติ
 พันตำรวจตรี อารัม จงสวัสดิ์ (กรรมการ) : ประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกียรติทุกท่าน มาตรา ๔๖ ทวินี้ กระผมเป็นผู้เสนอ
 ในที่ประชุมเอง ข้อ ๔๖ ทวิ ที่กระผมเสนอนั้น กระผมขอเล่าเรื่องสัก
 เล็กน้อยว่า เหตุผลที่คิดถึงข้อนี้เพิ่มขึ้นมา จริงอยู่ครับเรามีมาตรา ๔๖ ของ
 รัฐธรรมนูญ ซึ่งระบุไว้ให้เราลงโทษความประพฤติที่ไม่ถูกต้องสมควร กับตำแหน่งนี้ได้
 แต่กระผมเองนั้นเห็นว่า ถ้าเรามีกรรมการของเราในคณะหนึ่งซึ่งมีเพียง ๑๐
 กว่าคนนี้ ถ้าเกิดเรื่องไม่ดีไม่งามขึ้นมา เราควรจะมีโอกาส ตักเตือนกันเสียก่อน
 หรือพูดกันก่อนภายใน เพื่อไม่ให้ชื่อเสียงของเราเสียหายออกมาข้างนอก แล้วที่
 กระผมไม่อยากจะให้ไปใช้มาตรา ๔๖ ทันที เพราะว่ามาตรา ๔๖ นั้นเหมือนกับ
 กฎหมายที่ระบุไว้ขอเสียคือ มีโทษประหารชีวิต โทษประหารชีวิตนั้นยังไม่ร้ายแรง
 เหมือนกับโทษที่ถูกปลดหรือถูกไล่ออกจากตำแหน่งผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นการฉีกหน้า

ทำลายวงศ์ตระกูลกันตลอดชีวิต แต่ถาเณอญภายในคณะกรรมการของเรามีใครสัก
 คนหนึ่งที่ประพฤติไม่ดี ไม่ดีไม่พอ เราก็อยากจะให้เราใช้โทษกันที่พอสมควรเหมือน
 กับว่ากฎหมายนั้นไม่มีกฎหมายฉบับใดที่จะลงโทษว่า ผู้ใดกระทำความผิดแล้วให้เอาไป
 ประหารชีวิตแต่สถานเดียว ก็ยังมีอยู่ว่าถาหากผู้หนึ่งมีความดีความชอบอยู่บ้าง หรือ
 แม้แต่รับสารภาพก็ยังลงโทษเพียงกึ่งหนึ่ง อย่างนี้เป็นต้น กระผมจึงคิดว่าถาหาก
 เกิดเหตุการณ์ทั้งหลายไม่ดีเกิดขึ้นนั้นเราจะทำอย่างไร ภายในคณะกรรมการของ
 เรา กระผมเองนั้นก็เป็นผู้แทนราษฎรเหมือนกับท่านทั้งหลายที่มาจากการเลือกตั้ง
 แน่นนอนเหลือเกินครับ กระผมรักชื่อเสียงของผู้แทนราษฎรมาก ในเวลาเดียวกัน
 กระผมก็รักประชาธิปไตยมาก เพื่อควบคุมความประพฤติของกรรมการ แล้วเรา
 ไม่อยากจะให้ใครใช้ตำแหน่งหน้าที่ในคณะกรรมการไปประพฤติไม่ดี ไปหากิน
 โดยใช้น้ำที่ของกรรมการ ที่กระผมพูดมานี้ มิได้หมายความว่ากระผมนั้นเจตนา
 ร้ายหรือมองผู้แทนด้วยกันในแง่ที่ไม่ดีไม่ควร แต่ธรรมดาคนเราอยู่บ้านเดียวกัน
 แม้เราจะมีบุตร เราก็ต้องบอกกับบุตรว่า สิ่งไหนที่ทำแล้วดีไม่ดี มีโทษอย่างไรนั้น
 มิได้หมายความว่าถึงว่าเราดูถูกบุตรของเรา หรือมิได้หมายความว่าเราประสงค์ร้าย
 ต่อบุตรของเราแท้ที่เราทำเช่นนั้นเพื่อความหวังดีจริง ๆ ครับ ที่กระผมได้คิดว่า
 เราควรจะมีข้อบังคับที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วนั้น จุดประสงค์ของกระผมจริง ๆ
 ไม่ต้องการให้ผู้ที่มีความประพฤติอย่างนั้นเข้ามาในที่ประชุมใหญ่ คือใช้มาตรา ๘๒
 ของรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๒๑ เพราะถ้าใช้มาตรานั้นแล้ว แน่นนอนเหลือเกินมีอยู่
 ๒ ทาง คือถาเสียงข้างมากเกินกึ่งก็ต้องออกทันที พันสภาพทันที แต่ถาหากว่า
 เสียงไม่เกินกึ่งหนึ่ง เขาอาจจะไม่ออก แต่ความประพฤติของเขานั้น ได้ปรากฏแก่
 สายตาของบรรดาเพื่อนสมาชิกด้วยกันแล้ว ชาวนั้นก็ออกไปทางด้อมวอลชน เขา
 จะต้องเสียชื่อเสียงอย่างแน่นอน กระผมจึงขอกราบเรียนเพียงสั้น ๆ เท่านั้น
 ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อน่าจะพอแล้วครับ พังมาเข้าใจแจ่มแจ้ง ไม่ได้หมายความว่าแจ่มแจ้งทางฝ่ายนั้นนะครับ ผมไม่คิดว่า คือว่าแจ่มแจ้งเท่านั้นเอง เราลงมติกันได้แล้ว โทษลงมติว่าจะคงไว้ตามเดิมดีกว่า หรือจะให้ เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข เมื่อดังกล่าวแล้วนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทำไมครับ ชัดเจนดีแล้ว เคี้ยว ครับคุณมนตรี คือทางนี้เขายกมือก่อน ถ้าจะพูดก็เชิญเถอะครับ

นายปิยะธำ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผม ปิยะธำ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ ขอมพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งครับ กระผมคิดว่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ กับตามร่างข้อบังคับ ข้อ ๘๒ ทวินี้ไม่ได้เกี่ยว ข้อใดกันเลยครับ เป็นคนละเรื่องกันเลย สำหรับเรื่องข้อบังคับ เป็นเรื่องการขาดสมาชิกภาพของการเป็นกรรมาธิการ แต่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ นั้นเป็นเรื่องขาดสมาชิกภาพของการเป็นผู้แทนราษฎร แต่ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าการเพิ่มเติมข้อบังคับข้อ ๘๒ ทวิ เอาไว้ กระผมคิดว่าข้อบังคับข้อนี้จะเป็นอันตรายร้ายแรงอย่างยิ่ง แต่หากมีการพิจารณาว่ากรรมาธิการผู้ใด มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับหน้าที่ แล้วคณะกรรมการเสนอมาให้สภาวินิจฉัย ถ้าหากสภาได้วินิจฉัยว่ากรรมาธิการผู้นั้นมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับหน้าที่ ก็จะเป็นช่องทางให้นำไปสู่การที่จะต้องมีการมีราวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ เขียนเอาไว้แบบนี้ เพื่อเปิดช่องทางให้มาตรา ๘๒ ของรัฐธรรมนูญได้เอามาใช้ ซึ่งกระผมเห็นว่าจะเป็นอันตรายอย่างยิ่ง เขียนเอาไว้ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย เพราะถ้าหากกรรมาธิการคนนั้นประพฤติปฏิบัติหน้าที่ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมก็จะเป็นช่องทางที่จะให้ มีผู้กล่าวอ้างได้ว่า กรรมาธิการซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ประพฤติการณ์เสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการเป็นผู้แทนราษฎร ถ้าหากท่านประธานจะกรุณาถอน

กลับไปข้อบังคับ ข้อ ๘ (๕) ก็เขียนเอาไว้ชัดเจนแล้วว่า กรรมการผู้
จะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อสภามีมติโทษจากตำแหน่ง ทยอยกันไปก็ได้รับ ถ้าหากมี
เรื่องมีราวเข้ามา ตามข้อ ๘ (๕) ก็ยังเปิดโอกาสให้หนึ่งผู้ใด นำเรื่องเข้า
มาหารือในสภาได้ มิได้หมายความว่า จะมอบอำนาจให้เฉพาะ ประธานคณะ
กรรมการทำรายงานเสนอต่อประธานสภา เพื่อนำเรื่องเข้ามาเท่านั้น เพราะฉะนั้น
กระผมคิดว่าตามข้อบังคับ ข้อ ๘ ทวิ ที่เพิ่มเติมเอาไว้ไม่เป็นประโยชน์ แล้ว
ก็ไม่เป็นผลอะไรที่จะทำให้ข้อบังคับนี้ดีขึ้นเลยครับ กระผมคิดว่าคณะกรรมการที่ไป
ยกร่างข้อบังคับนั้นยกร่างเอาไว้เรียบร้อยแล้วที่สมบูรณ์ที่สุดแล้วครับ ขอบพระคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ จังหวะนี้ลงคะแนน
เสียงเสียตอนนี้ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ไปเป็นไปตามร่างเดิม ไม่ใช่ที่
คณะกรรมการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

นายมนตรี พงษ์พานิช (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานครับ
ใน (๖) นี้ มีเพิ่มเติมมาอีกหนึ่งวรรคแรก "ขาดประชุมตามที่สภามอบหมาย"
อันนี้กระผมเห็นสมควรว่าควรแก้ไขไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้หรอกครับ ตอนนี้
นายมนตรี พงษ์พานิช (พระนครศรีอยุธยา) : ร่างเดิม
คณะกรรมการขอเพิ่มเติม กระผมขอปรึกษาคณะกรรมการ เพราะถ้าเรา
เขียนขาดประชุม ๓ ครั้งติดต่อกัน ที่ความลำบากนะครับ เพราะรัฐธรรมนูญก็
ยังเขียนไว้ว่า กรรมการจะไปปฏิบัติหน้าที่ เรียกใครมาหรือว่าจะสอบสวนศึกษา
สิ่งใด ๆ นั้นต้องสภามอบหมาย คณะกรรมการเพิ่มเข้าไว้ในวรรคแรกนี้ กระผม
เห็นว่าควรว่าเอาไว้คงเดิม นอกนั้นก็ให้ไปเป็นไปตามร่างเดิม ขอประทานโทษครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการ เขาก็ไม่รับหรือครับ
 เมื่อกลงมติชัดเจนแล้ว ชักช้าหรือไม่ครับ ที่ผมถาม ถ้าไม่ชักเชนละก็ ผมจะ
 ไล่ขอโหล่งใหม่ เข้าใจประเด็นแน่ชัดหรือไม่ครับ เมื่อกลงแล้วยังไม่ได้มันะครับ
 ขอมติใหม่ะครับ คณะกรรมการจะชี้แจงอะไรอีกหรือไม่ครับ ผมเห็นว่าชัดเจน
 แล้ว ชักมากครับ เรื่องเสียเรื่องหาย เรื่องไม่ทำอะไรก็ทุกอย่างน่าจะเกี่ยว
 ผมงง ๆ อยู่ เพราะผมไม่เคยงง ถ้างงแล้วผมก็ไม่เห็นชัก อย่างนั้นผมขอโหล่งมติ
 ขอใหม่ะครับ พังชัก ๆ นะครับ เพราะเรื่องนี้สำคัญอยู่กับหัวหน้าสมาชิก ทั้งหลาย
 ตัวผมเป็นประธานก็เห็นว่าสำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นขอความกรุณาให้ชักในเรื่องนี้
 ผมจะขอถามประเด็นว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้เป็นไปตามร่างเดิมที่ไม่ใช่แก้ไข
 ร่างเดิมที่เสนอเข้าสู่สภา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างที่
 คณะกรรมการแก้ไขนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตาม
 ร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปรีชาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
 เลขาธิการรัฐสภา) : ขอ ๘๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การเสนอและ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ขอ ๘๘ ไม่มีการแก้ไข ขอ ๘๘
 มีการแก้ไข ขอ ๘๐ มีการแก้ไข ขอ ๘๑ ขอ ๘๑ และขอ ๘๓ ไม่มีการ
 แก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวนความเห็น

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย กระผมยังติดใจข้อบังคับข้อ

ได้เคยมีโอกาสพูดคุยกับคณะกรรมการวิสามัญชนนี้ว่า ทำไมกฎหมายของกรมที่
 เสนอที่จะยกเลิกหนี้สินให้กับชาวไร่ ชาวนาที่ยากจนนั้น ซึ่งทุกท่านในสถานที่คงจะ
 ทราบว่าชาวไร่ ชาวนาของเรา มีสภาพเป็นอย่างไร หนี้สินที่กรมเสนอนั้นเป็น
 หนี้สินที่เกี่ยวกับค่าเมล็ดพันธุ์พืชกับค่าพันธุ์ข้าวปลูก ซึ่งชาวไร่ ชาวนาได้รับความ
 เดือดร้อนเนื่องจากน้ำท่วมบาง แห้งแล้งบาง แล้วรัฐบาลนำพันธุ์ข้าวปลูก หรือ
 เมล็ดพันธุ์พืชไปแจกจ่ายให้กับชาวนา ชาวไร่ที่ได้รับความเดือดร้อน กรม
 ขอรบเรียนท่านประธานว่า ตั้งแต่ครั้งเมื่อรัฐบาลอาจารย์สัญญา ขรรค์กิติ
 เป็นต้นมา รัฐบาลนี้ทุกรัฐบาลได้แจกให้เปล่า ๆ แต่รัฐบาลชุดก่อนท่านอาจารย์สัญญา
 ขรรค์กิติ นั้นคือรัฐบาลชุดของท่านจอมพล ถนอม กิตติขจร นั้น แจกให้หรือช่วย
 เหลือให้ชาวไร่ ชาวนานั้น ช่วยโดยมีหนี้สินผูกพันที่ชาวนา ชาวไร่จะต้องชดใช้คืน
 ซึ่งกรมเห็นว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ นั้น เป็นอย่างเดียวกัน และชาวนา ชาวไร่ก็
 อยู่ในสภาพเดียวกันเมื่อรัฐบาลหลัง ๆ นี้ได้กรุณาช่วยเหลือชาวนา ชาวไร่ โดย
 แจกข้าวพันธุ์ข้าวปลูกก็ดี หรือเมล็ดพันธุ์พืชให้กับชาวนา ชาวไร่ที่ได้รับความ
 เดือดร้อนหรืออุทกภัย แล้วรัฐบาลก่อน ๆ ก็ควรจะยกเลิกหนี้สิน ที่เคยผูกพันนั้นไว้
 ด้วย กรมก็ได้ให้เหตุผลกับคณะกรรมการวิสามัญแล้ว คณะกรรมการวิสามัญ
 บอกว่า เอ๊ะ ไม่ได้มาเล่าข้อเท็จจริงให้ฟัง เลยไม่รู้เรื่อง อย่างนี้เป็นต้น
 กรมก็ห่วงว่ากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเงินที่อาจจะเป็นประโยชน์ ต่อชาวไร่
 ชาวนาหรือประชาชนที่ยากจนทั่วประเทศนี้ ควรที่จะได้รับการพิจารณาจากสภานี้
 แต่ก็ไม่มีโอกาส กรมเป็นห่วงอย่างนี้ครับว่า เวลาเพียง ๑๕ วันนั้นอาจจะไม่
 เป็นการเพียงพอ สำหรับที่นายกรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จาก
 นายกรัฐมนตรีที่จะไปพิจารณานั้น พิจารณาได้อย่างรอบคอบ กรมจึงขอขยาย
 เวลาไปอีก ๕ วัน เป็น ๒๐ วัน ก็ไม่มีความต้องการที่จะให้ท่านนายกรัฐมนตรี
 เอร่างานนั้นไปเก็บไว้ในลิ้นชักไม่พิจารณาแต่อย่างใด กรมขอความกรุณาในสภานี้ว่า

อยู่แล้วปัญหาใด ๆ ก็ไม่เกิดขึ้น แต่ถาคณะกรรมาธิการคัดตั้งเสีย ปัญหาที่จะเกิดขึ้น
อย่างที่กระแสมกราบเรียนมาแล้ว ดังนั้นกระแสมจึงอยากให้อำเภอประชุมได้พบทวน อีกครั้ง
หนึ่ง

นายมนตรี พงษ์พานิช (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระแสม มนตรี พงษ์พานิช จากอยุธยา พรรคกิจสังคม ตามที่คณะกรรมาธิการ
แก้ไขในข้อ ๘ (๕) นั้น กระแสมยังติดใจอยู่มาก เพราะเท่าที่ฟังท่านกรรมาธิการ
ชี้แจงมาเมื่อก่อนว่า การที่จะให้กรรมาธิการพ้นจากตำแหน่ง จะต้องให้สภามีมติ
เป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เท่าที่เรามาประชุมข้อบังคับการประชุมสภาในวันนี้ ก็
หมายความว่าข้อบังคับนี้ได้ลงมติจากสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว ก็หมายความว่า
ข้อบังคับนี้จะใช้ได้หรือไม่ ก็ต้องในที่ประชุมของสภาได้มอบหมายให้ข้อบังคับนี้ได้
มีผลใช้บังคับ เพราะฉะนั้น (๕) ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงเมื่อก่อนว่า สภามี
มติให้พ้นจากตำแหน่งในประเด็นของข้อ ๘ นี้เป็นเรื่องของการพ้นตำแหน่ง ของ
คณะกรรมาธิการ กระแสมจะขอกราบเรียนท่านประธานอ่าน (๖) อีกครั้งหนึ่งว่า
"ขบวนการประชุมตามที่สภามอบหมาย" อันนี้กระแสมไม่ติดใจ เพราะต้องทำตาม
รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ "สามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ประธาน
คณะกรรมาธิการรายงานต่อประธานสภาเพื่อพิจารณา" ถ้าสมมุติว่ากรรมาธิการ
ขาดประชุมไป ๓ ครั้ง แล้วประธานคณะกรรมาธิการรายงานให้สภานี้ ทราบ
ประธานสภาอาจจะนำเรื่องเข้ามาในที่ประชุมสภา กรรมาธิการคนนั้นไม่มีเหตุผล
ไม่มีเรื่องจำเป็นอย่างยี่ที่จะต้องขาดการประชุมตามที่สภามอบหมาย แล้วขาดประชุม
ไป ๓ ครั้ง พอหลังจากนั้นสภานี้อาจจะลงมติกลับไปใหม่ว่า ให้กรรมาธิการ
คนนั้นอยู่ในตำแหน่งเดิมได้แล้วข้อบังคับฉบับนี้ซึ่งเขียนไว้ใน (๖) อย่างนี้ก็ไม่
มีความหมายแต่ประการใดทั้งสิ้น เพราะการที่เราจะให้ข้อบังคับนี้คืน ก็ต้องมาจาก
มติของการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรของเรา เพราะฉะนั้นกระแสมจึงเห็นว่าใน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการก็ยังมีเหตุผลอยู่ ชัดแจ้ง
ออกทีเพื่อความแจ่มแจ้งจริง ๆ

นายเซวตศักดิ์ เสรฐสมาศย์ (อุปราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
กระผมอยากจะทราบกราบเรียนขออนุญาตท่านผ่านไปยังประธาน คณะกรรมาธิการ
วิสามัญคณะนี้ ให้ท่านอ่านข้อ ๘ ซัก ๆ ก่อน หัวข้อจะบอกไว้ชื่อว่า
"กรรมาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ" เขียนไว้โดยครบ กู (๒) ข้อ ๘ บอกว่า
ตาย ตายก็เป็นเรื่องใครสิ้นสุดไปเลย ถ้าท่านจะรายงานให้ประธานสภา ไป
พิจารณาสมาชิกท่านนั้นจะเกิดมาใหม่ได้หรือไม่ครับ กระผมถามท่านหน่อย จะต้อง
เป็นเรื่องใครสิ้นสุดไปทันทีถึงจะไม่ซัดกับข้อ ๘ ซึ่งหัวข้อก็บอกไว้ชัด กระผม
ไม่เข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านคิดอย่างไร อย่างลาออกก็ออกไปแล้ว
นี้ครับ จะเข้ามาได้อย่างไร มีการตั้งกรรมาธิการใหม่แทนคณะเดิม ก็ต้องสิ้นสุดไป
สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งทั้งหมดไป ซากประชุม ๓ ครั้ง ทั้งหมดไป ก็ต้องสิ้นสุด
อย่างนี้ครับ เมื่อสิ้นสุดอย่างนี้เอามาเขียนเป็นเงื่อนไขข้อ ๖ ก็แสดงว่าซัดกับข้อ
๘ ซึ่งหัวข้อก็บอกว่า พ้นจากตำแหน่ง กระผมจึงว่าซัดกันในข้อกฎหมาย ท่าน
ประธานครับกระผมขอกราบเรียน อย่างท่านประธานคณะกรรมาธิการ ดีเป็น
นักกฎหมายใหญ่ กรุณาคิดให้รอบคอบสักนิดหนึ่ง กระผมขอทราบกราบเรียน เพื่อ
ประโยชน์ของบ้านเมือง ไม่ใช่ตัวกระผม กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเอาอย่างนั้นครับ ปัญหา
คงจะแจ่มแจ้งแล้ว คณะกรรมาธิการยื่นอย่างนั้น ท่านสมาชิกสภาด้วยกันแล้ว ที่ข้อ
๘ นั้นข้อ ๘ ทวิ ก่อนที่เราจะลงมติเราก็อ่า ๘ ทวิไปเลยไม่ดีหรือครับ
พวกเราคิดใจหรือไม่ เขียนเลยครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (พระนครหรืออยุธยา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม มนตรี ก่อนจะลงมติอะไรในข้อ ๘ นี้ กระผมยังคิดใจใน (๖) ใน

ลองพิจารณาให้รอบคอบนะครับ กฎหมายที่สมาชิกจะเสนอต่อสภานี้ ซึ่งนายกรัฐมนตรี
จะต้องรับรองนั้น ส่วนใหญ่แล้วเป็นกฎหมายที่ละเอียดอ่อน และจำเป็นที่จะต้องให้
รัฐบาลมีโอกาสดูพิจารณาอย่างรอบคอบ ถ้ามีพระนั้นแล้วกระผมเกรงว่า โอกาสที่
กฎหมายของเราที่เกี่ยวกับการเงินจะเข้าสู่สภานี้จะมีโอกาสได้รับการรับรอง จาก
ทางรัฐบาลหรือทางนายกรัฐมนตรีได้น้อยมาก กระผมเป็นห่วงอย่างนี้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น
ก็แล้วแต่ที่สภานี้จะเห็นสมควรนะครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (กรรมาธิการ) ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกียรติ คือที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติขอประณัติชื่อบังคับ ข้อ
๕๓ นั้น โดยเฉพาะคุณคุณ ควง เกตุ เมื่อก่อนก็ปรายสนับสนุนข้อที่ขอประณัติที่ว่า
เพื่ออยากจะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการที่จะเอากฎหมาย เกี่ยวกับการ
เงินเข้าสภาทันที โดยเปรียบเทียบถึงว่ากฎหมายที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ไม่ทรงลงพระปรมาภิไธย ทำไมจึงประกาศใช้ได้ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ถ้าหากนายกรัฐมนตรี ไม่เห็นชอบรับรองก็น่าจะบรรจ
เขาระเบียบวาระได้ กระผมจึงอยากจะเรียนชี้แจงของรัฐธรรมนูญก่อน รัฐธรรมนูญ
มาตรา ๗๕ นั้นได้บัญญัติไว้ว่า ถ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่ทรงลง
พระปรมาภิไธยแล้ว มีขั้นตอนอย่างไร จนในที่สุดถือว่าสภานี้ยืนยันแล้ว ประกาศ
ใช้ได้ ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ พูดถึงเรื่องพระราชบัญญัติการเงิน ได้
เขียนไว้ว่า นายกรัฐมนตรีต้องรับรอง เพราะฉะนั้นปัญหาที่คุณคุณ ควง เกตุ
อยากจะทำให้นายกรัฐมนตรีไม่ต้อง เห็นรับรองก็เข้าสภาได้นั้น จึงไปขัดกับรัฐธรรมนูญ
คือรัฐธรรมนูญไม่ได้ให้อำนาจแก่สภาผู้แทนราษฎร รัฐธรรมนูญให้อำนาจแก่
นายกรัฐมนตรี

๒๕๕

หนังสือ
 ทนสำหรับของคุณไพฑูรย์ซึ่งเป็นผู้แปรญัตติ ซึ่งอภิปรายจนเมื่อก่อน อยาก
 จะให้เวลาแก่นายกรัฐมนตรีพิจารณานานถึง ๒๐ วัน ไม่เห็นด้วยตาม
 คณะกรรมาธิการซึ่งเพียง ๑๕ วัน โดยอ้างว่าควรจะให้เวลาแก่นายกรัฐมนตรี
 นานพอสมควรนั้น เรื่องนี้กระผมก็คุ้นคอนของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ แล้ว
 ปรากฏว่า "๑. พระราชบัญญัติใดเป็นพระราชบัญญัติการเงินนั้นมีอยู่เพียง ๔ เรื่อง
 เท่านั้น คือ รัฐธรรมนูญระบุไว้ว่า เป็นการตั้งขึ้นหรือยกเลิก หรือลด หรือ
 เปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอื่นเกี่ยวกับภาษี หรืออากร
 ๒. การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณแผ่นดิน
 ๓. การกู้เงิน หรือการค้ำประกัน หรือการใช้เงินกู้ ๔. เงินตรา" อ่านเสร็จ
 นายกรัฐมนตรีก็จะเห็นว่าเข้า ๔ เรื่องนี้หรือไม่ ประการสำคัญอีกอันหนึ่ง คือ
 นายกรัฐมนตรีมีคณะที่ปรึกษากฎหมาย มีกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นนายกรัฐมนตรี
 สามารถใช้ของคักของนายกรัฐมนตรีพิจารณากฎหมายนี้เพียงไม่ถึง ๑๕ วันก็สำเร็จ
 สามารถชี้ขาดได้ว่าเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ทางคณะกรรมการ
 วิสามัญชุดที่กำลังพิจารณานี้จึงเห็นว่าเราเขียนไว้ ๑๕ วันนั้นเหมาะสมแล้ว จึง
 ขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ฝ่ายครับ ไม่งง ขอลงมติเลย
 ครับ คุณเคลย์ จะถอนหรือไม่ หรือว่ายืนยันให้ลงมติ ทั้ง ๒ ท่านยืนยันให้ลงมติ
 นะครับ งายดี ผมก็ขอมติที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ คือเห็นควร
 แก้ไขตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ลงไว้ตาม
คณะกรรมการขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี บัณฑิต เทียนทอง (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๕๔ และข้อ ๕๕ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๕๖
มีการแก้ไข ข้อ ๕๗ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๕๘ มีการแก้ไข

จำลอง เปรมธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
กระผมไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการมาแก้ไขในข้อ ๕๖ โดยการตัดข้อความที่ว่า
"การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกเป็นผู้เสนอ ถ้าคณะรัฐมนตรีขอรับ
ร่างพระราชบัญญัตินั้นไปก่อนวันที่สภาจะลงมติตามข้อ ๕๕ ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน"
และตัดคำว่า "หากผู้เสนอยินยอม" และเพิ่มคำว่า "เมื่อที่ประชุมอนุมัติแต่ต้อง
ไม่เกินหกสิบวัน" และคณะกรรมการได้ตัดวรรคสองออกทั้งหมด "ทั้งนี้ สภาจะ
กำหนดเวลาการรอพิจารณาไว้ก่อนหรือไม่ก็ได้แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน" อันนี้กระผม
เห็นด้วยที่คณะกรรมการตัดวรรคสองนี้ออก แต่กระผมไม่เห็นด้วยที่ตัดคำว่า "หาก
ผู้เสนอยินยอม" ซึ่งเรื่องนี้การเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ก็ย่อมจะต้องพิจารณาและไตร่ตรองไว้แล้วว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้อง
เสนอเข้ามาเพื่อที่จะชดเชยปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนและ
แก้ไขกฎหมาย เมื่อจะมีการรอการพิจารณานั้น และคณะรัฐมนตรีขอรับไว้พิจารณา
สมควรอย่างยิ่งที่จะให้เจ้าของพระราชบัญญัติหรือเจ้าของร่างแก้ไขแจ่มเหตุผล ต่อที่
ประชุมก่อนที่จะอนุมัติหรือไม่ ไม่ใช่จะให้คณะรัฐมนตรีมีอภิสิทธิ์ หรือว่าเป็นเอกสิทธิ์
เมื่อคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการแล้วก็ต้องให้คณะรัฐมนตรี เป็น
เอกสิทธิ์ที่แท้ ต้องฟังเหตุผลของผู้เสนอก่อน กระผมจึงเห็นด้วยว่าควรจะต้อง

ซึ่งคำว่า "หากผู้เสนอยินยอม" ถึงแม้ว่าผู้เสนอไม่ยินยอม เมื่อที่ประชุมยินยอมก็
ไม่เกิดอะไรขึ้นมา เพราะเมื่อเป็นมติของที่ประชุม แต่ที่ควรระวังไว้เพื่อให้ผู้เสนอ
ได้ชี้แจงแสดงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น กระผมขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน

ที่คณะกรรมการแก้คำว่า "ผู้เสนอยินยอม" นั้นมีเหตุผลเพียงประการเดียว
คือผู้ที่เสนอมาสู่ที่ประชุมแล้ว ไม่ใช่เป็นของเจ้าของผู้เสนอ แต่เป็นของที่ประชุม
เมื่อเป็นของที่ประชุมแล้ว จะเขียนว่า "ผู้เสนอยินยอม" ซักกัน เมื่อเขามาสู่ที่
ประชุมก็ควรจะได้รับอนุมัติจากที่ประชุม มีเหตุผลเท่านั้นเอง ที่คณะกรรมการทำ
อย่างนั้น แต่การอภิปรายหรือไม่อภิปรายนั้น ขอบังคับข้อนี้ไม่ได้ก็ด้วย ผมคิดว่าถ้า
จะเอาไปแล้ว รัฐบาลจะต้องมีเหตุผล ที่ว่ามีเหตุผลก็คือว่ากฎหมายบางอย่างเกี่ยว
กับการปฏิบัติ ถ้าบังคับให้ปฏิบัติในสิ่งที่ทำไม่ได้ คนที่ละเมิดกฎหมายก็คือรัฐบาล
เรื่องอย่างนี้อาจจะต้องแก้ไข และกฎหมายมีเป็นส่วนมากที่เป็น พระราชบัญญัติที่จะ
ต้องปฏิบัติ คนปฏิบัติ ร่างของสมาชิกสภา สมาชิกสภาไม่เคยปฏิบัติก็ไม่พบอุปสรรค
ในการปฏิบัติ ถ้าหากว่ารัฐบาลรับเอาไปพิจารณา จะสะดวกแก่การปฏิบัติ กฎหมาย
นั้นก็สมบูรณ์ นี่ความมุ่งหมายของคณะกรรมการมีเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดีใคร
เสนอมาแล้ว และรัฐบาลจะรับไปคงจะไม่รับไปก็เคย ๆ เมื่อขอรับก็ต้องมีเหตุผล
เมื่อมีเหตุผล ผู้เสนอก็พึงเหตุผลอาจจะไม่ให้ หรือชวนที่ประชุมไม่ให้ก็ได้ ผมคิด
เอาไว้แบบนี้ ก็ไม่ได้เสียประโยชน์คงจะได้ประโยชน์รับ อย่างที่ท่านอภิปราย
เมื่อกัน บอกว่า พอเสนอมาเป็นเอกฉันท์ รัฐบาลขอรับไป คงไม่ใช่อย่างนั้น
รัฐบาลรับไปก็ต้องชี้แจงสภาว่าที่ขอรับไปเพราะเหตุอะไร ไม่ใช่เอาไปคง
ถ้ารับไปคง ผมว่าที่ประชุมก็คงไม่อนุมัติ ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่มีเหตุผลพอ ผู้เสนอ
ก็อาจจะชี้แจงที่ประชุมได้ว่าอย่าอนุมัติ เพราะไม่มีเหตุผลเอาไปก็กันขยับเล่นอย่าง

ใครว่าเมื่อกี้ ผมคิดว่าเอาไว้อย่างนี้คงจะเป็นประโยชน์ และไม่ไปขัดสีทึบของ
ผู้เสนอเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังติดใจอีกหรือไม่ครับ เชิญ

จำลอง เอก ทรงธรรม บุญาคี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ

ที่ท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงว่า เมื่อพระราชบัญญัติเข้าสภาก็เป็นเรื่อง ของ
สภา เมื่อคณะรัฐมนตรีรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของร่างนั้นจะ
อภิปรายเหตุผลก็ได้ อันนี้กระผมไม่เถียง แต่ที่ถามผมคือว่าเรื่องนั้น เป็นเรื่องของ
สภา เกิดประธานซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมไม่ได้ชี้เจ้าของร่างพระราชบัญญัตินั้น
ขึ้นพูด เจ้าของร่างก็ไม่มีโอกาสจะชี้แจง แต่ถ้าหากเขียนไว้ในข้อบังคับ อย่างนี้
เจ้าของร่างจะต้องเป็นผู้ชี้แจง เมื่อทางประธานขอคำยินยอม ตามข้อบังคับว่า
เจ้าของร่างจะยินยอมหรือไม่ อันนี้ละครับเป็นสิ่งที่จะทำให้เจ้าของร่าง เขาได้
ลุกขึ้นชี้แจงต่อสภาว่า กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นอย่างไร แต่ไหน เพียงใด
ไม่ใช่ว่าถ้าหากคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการก็เป็นการปิดปาก ผู้เสนอ
ร่าง ไม่ให้ชี้แจงแสดงเหตุผล กระผมไม่เห็นด้วย กระผมคนหนึ่งเสนอร่างพระ-
ราชบัญญัติมากมายครับ กระผมเกรงว่าจะเป็นอย่างนั้น เกรงว่าประธานอาจจะมอง
ไม่เห็นผู้เสนอกำลังยกมืออยู่ ก็อาจจะไปรับคนอื่นอภิปราย อย่างนี้ เพราะฉะนั้น
กระผมเห็นว่า ข้อความเพียงไม่ถึงบรรทัดแค่นี้คงไว้เถอะครับ ขอบพระคุณครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

และท่านสมาชิกผู้เกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทน-
ราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กรรมธิการ คามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติจากจังหวัดเชียงราย
ขอให้คงไว้ คงไว้ไม่ได้ครับ เพราะวาระวาระก่อนแปรญัตติบอกว่า "หากผู้
เสนอยินยอม" อันนี้เป็นปัญหา เราถึงได้ตัดคำว่า "หากผู้เสนอยินยอม" ออก

มาเป็น "เมื่อที่ประชุมอนุมัติ" ด้วยเหตุผลที่ว่า คืออย่างที่ท่านประธาน
 คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้วว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติได้เข้ามาในสภาแล้ว ก็
 ให้ที่ประชุมเป็นผู้พิจารณาว่าจะอนุมัติให้ทางรัฐบาลรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการหรือไม่
 ไม่ แล้วก็นัดเสนอขึ้นก่อนที่รัฐบาลจะรับไปก็มีการอภิปรายพอสมควร คนจะอภิปราย
 เป็นคนแรกก็มักจะเสนออยู่แล้ว ที่นี้ถ้าหากว่าเราไม่เอา "เมื่อที่ประชุมอนุมัติ"
 เอา "ผู้เสนอ" อย่างนี้จะทำให้เกิดเอกสิทธิ์ทางฝ่ายผู้แทนราษฎร คือ ผู้เสนอ
 คนเดียวกันมีเอกสิทธิ์ทั้งสภา ถ้าหากว่าผู้เสนอไม่ยินยอม หมายความว่ารัฐบาลรับไป
 พิจารณาก่อนรับหลักการไม่ได้ คณะกรรมาธิการก็มาพิจารณาว่า ถ้าอันนี้ตั้งอยู่แล้ว
 จะยุติลงที่ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาจากจังหวัดเชียงรายไม่ยอม เพราะเป็นของ
 ท่าน ถ้าเขียนอย่างนั้นแล้วรัฐบาลเอาไปไม่ได้เลยครับ เราจะพิจารณาอันอื่นไม่ได้
 เลย เราก็เห็นว่าเพื่อความเป็นธรรมด้วยกันทั้งฝ่ายสภา คือผู้เสนอก็มียุติโอกาสที่จะ
 อภิปรายก่อนที่รัฐบาลจะรับไปและในโอกาสเดียวกันเราก็จะให้รัฐบาลเอาไป แต่ว่า
 ไม่เกิน ๒๐ วัน ถึงได้แก่จาก "หากผู้เสนอยินยอม" นี้ เพื่อให้โอกาสแก่
 รัฐบาลแล้วก็ให้ที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาว่าจะให้รัฐบาลเอาไป หรือไม่เอาไป
 เหตุผลมีเพียงเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมก็เป็นห่วงว่าเจ้าของร่าง
 จะไม่ได้อภิปราย อย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ

จาสิมเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ครับ กระผม
 ไม่คิดใจที่คณะกรรมาธิการถามคำว่า "เมื่อที่ประชุมอนุมัติ" แค่นี้ไม่เกินหกสิบวัน
 กระผมขอคงไว้ซึ่งคำว่า "หากผู้เสนอยินยอม" สมมติว่ากระผมเป็นคนเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติเข้าสู่สภา คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ กระผม
 ไม่ยินยอม ประธานสภา ก็จะถามสภาได้ว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยคณะรัฐมนตรี

รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ หรือท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ นี้ เมื่อสภาลงมติว่าเห็นด้วยกับให้คณะรัฐมนตรีรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการก็ เขาอยู่ใน "เมื่อที่ประชุมอนุมัติ" ผู้ร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาก็ดมกแค่นี้ครับ แต่โดยเจตนารมณ์ ของกระแสนของการ อยากจะให้เจ้าของร่างกฎหมายนั้น เขาได้ชี้แจงแสดงเหตุผลว่าที่ เขาเสนอร่างกฎหมายขึ้นมาเป็นอย่างไร แค่นั้น เพียงใด มีความจำเป็น อย่างไร พูดยาย ๆ นะครับท่านประธาน เพื่อให้เจ้าของร่าง ได้สรุปก่อนจะมีการ ลงมติ ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ เพื่อที่จะแสดงเหตุผล ผลให้ที่ประชุมสถานีได้รับทราบ ถ้าหากว่าให้คณะรัฐมนตรีรับไปพิจารณา โดยที่ไม่ให้ เจ้าของร่างได้แสดงเหตุผลก็เท่ากับ เป็นเอกสิทธิ์ เพราะฉะนั้นกระผมขอให้คงไว้ คำว่า "หากผู้เสนอยินยอม" และยื่ยที่ที่จะให้เพิ่ม "เมื่อที่ประชุมอนุมัติ แค่คง ไม่เกินหกสิบวัน" สำหรับวรรคสองนั้น กระผมเห็นด้วยทุกประการ ขอขอบพระคุณ ครับ ขอให้ไหวคเฉพาะแก่นี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไหวคเลยนะครับ ถ้าอย่างนั้น ขอมติเลยครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขอย่างที ขอโทษนะครับออกข้อ คุนทรงธรรมเสนอมา ไปรคยกมือขึ้น ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคงคำว่า "หากผู้ เสนอยินยอม" ดังที่คุนทรงธรรมเสนอ ไปรคยกมือขึ้น คุนขี้ยครับว่าอย่างไร

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ คือกระผม ยังสงสัยในปัญหาที่ท่านประธานถาม ในการลงมติ คือกระผมมีความเห็นทั้งคาน คณะกรรมาธิการ เพิ่มเติมและทั้งคานคุนทรงธรรมให้คงไว้คำมร่างเดิม คือปัญหา มี อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ ไม่ใช่ตามร่างเดิม เป็น แต่เพียงว่าขอให้เฉพาะร่าง เดิมนี้คทนอยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ ถือท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในความคิดเห็นของกระผม นั้น ใน
 ข้อบังคับข้อนี้กระผมใคร่จะขอให้สถานที่ใดคงไว้คำว่า "หากผู้เสนอยินยอม" นะครับ
 และก็เพิ่มที่คณะกรรมการได้เพิ่มมานี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่หรอกครับ คุณทรงธรรม
 ขอแก้ไขกลับไปเฉพาะคำว่า "หากผู้เสนอยินยอม" เท่านั้น ขอให้แก้ไขไปเท่านั้น
 ที่ที่เรายอมหรือไม่ ถ้าเราไม่ยอมก็เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข ถ้ายอม
 คุณทรงธรรมก็เริ่มดำเนินลงไปเท่านั้นเอง

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : คือขอความชัดเจน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเสนออย่างนั้นก็ไม่ใช่อะไร

ชัดเจนไม่ยอมรับตามนี้

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็หมดเรื่องครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ ง่ายนิดเดียวครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกันผมถามไปแล้วมีผู้ยกมือแล้วแต่
 เจ้าหน้าที่ยังไม่ได้นับ ผมจะขอมติใหม่ นะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามที่
 คุณทรงธรรมเสนอ คือคำว่า "หากผู้เสนอยินยอม" นี้ให้คงไว้ตามเดิมไม่ให้ตัดออก
 ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างที่
 คณะกรรมการเสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตาม
ข้อเสนอร่างของคณะกรรมการฯ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ขอ ๕๗ ไม่มีการแก้ไข ขอ ๕๘ มีการแก้ไข
ขอ ๕๙ ขอ ๑๐๐ ขอ ๑๐๑ ขอ ๑๐๒ ขอ ๑๐๓ ขอ ๑๐๔ และขอ ๑๐๕
ไม่มีการแก้ไข ขอ ๑๐๖ มีการแก้ไข ขอ ๑๐๗ มีการแก้ไข

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ปิยะนัฐ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ กระผมคิดว่าตามข้อความที่
คณะกรรมการฯ เพิ่มเติมขึ้นมาในวรรคสองนั้นค่อนข้างที่จะขัดกัน กับวรรคหนึ่งอยู่
กระผมขออนุญาตอ่านนะครับ เพื่อท่านผู้ใดไม่มีตัวร่าง วรรคแรกเขียนเอาไว้
อย่างนี้ว่า "การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่สามไม่มีการอภิปราย และให้
ที่ประชุมลงมติว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ" นี่เป็นข้อความตามร่างเดิม มีเฉพาะ
เท่านั้น แต่คณะกรรมการฯ ได้มาเพิ่มเติมวรรคสองขึ้นมาว่า "ในกรณีที่มีข้อสังเกต
ให้อภิปรายได้ และถ้าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต ก็ให้บันทึกไว้ทนาย
พระราชบัญญัตินั้น" กระผมคิดว่าเราจะลงมติกันว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้จะให้
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ตัดสินใจกันมาแล้ว การอภิปรายตั้งข้อสังเกต
นั้นก็ทำให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นล่าช้าไปอีก กระผมคิดว่าการตั้งข้อสังเกต
อะไรก็ตาม น่าจะได้กระทำในวาระที่ ๑ ชั้นรับหลักการ เพราะฉะนั้นเมื่อ
พิจารณารับหลักการไปแล้ว คณะกรรมการฯ ที่ได้รับมอบหมาย ให้ไปพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ ก็น่าที่จะรับข้อสังเกตของสภาเอาไปพิจารณาในชั้น กรรมการฯ
เมื่อใดก็ตามอย่างไรแล้วก็มาชี้แจงให้ทางสภาทราบ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยก็มาแปรญัตติ
มาอภิปรายกัน ก็มาตกลงกันในวาระที่ ๒ เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

กระผมก็ไม่เห็นว่ามีความจำเป็นอะไรที่จะต้องมาอภิปรายกันอีก จบวาระที่ ๒ ก็ถามไต่เลยครั้นว่าจะเอาหรือไม่เอาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเพิ่มเติมเอาไว้ว่า ถ้าหากที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกตุ ก็ให้บันทึกไว้ทูลทูลพระราชาธิบดีผู้นั้น กฎหมายนะครั้นท่านประธาน ประกาศออกไปแล้วตอ้งไข่มังคัม จะมาต้งข้อสังเกตุใ้รกันอีก ครั้นทูลทูลพระราชาธิบดี ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยนะครั้น เราทำอะไรกันก็ขอให้ เป็นเรื่องเป็นราวเป็นหลักเป็นฐานกันหน่อยครั้น เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการกิจการ จะมาขอใ้มีการอภิปรายในวาระที่ ๓ นี้กระผมไม่เห็นด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเกิดมีการต้งข้อสังเกตุทูลทูลพระราชาธิบดีก็ยิ่งตกลงกันไปใหญ่ ซึ่งกระผม ก็คิดว่าไม่น่าที่จะเป็นไปได้ กระผมจึงกราบเรียนท่านประธาน เพื่อชี้แจงให้ท่านสมาชิก ทั้งหลายโปรดพิจารณา การพิจารณาข้อสังเกตุข้อ ๑๐๗ นี้ด้วยครับ ขอบพระคุณมาก

นายญาติ ไหวติ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ญาติ ไหวติ แห่งจังหวัดสุรินทร์ ก็ในการที่คณะกรรมการได้เห็นชอบ ด้วยในการที่จะตราข้อสังเกตุในวาระสองเพิ่มขึ้น ก็เนื่องจากว่าข้อสังเกตุนั้นเป็น ข้อสังเกตุของคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายนั้น ๆ ไม่ใช่ เป็นข้อสังเกตุจากการร่างกฎหมาย อย่างตัวอย่างเช่นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ ที่แล้วมา คณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ฯ เป็นผู้ต้งข้อ สังเกตุมาหลายข้อนั้น ก็เปิดให้อภิปรายกันได้ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ แห่งจังหวัดศรีสะเกษก็อภิปรายไปนี้ กระผมเข้าใจว่าอาจจะเข้าใจสาระสำคัญของ เรื่องนี้ผิดไป เพราะฉะนั้นก็ขอยืนยันว่า ข้อสังเกตุนี้เป็นข้อสังเกตุ ของ คณะกรรมการซึ่งพิจารณาเสร็จในวาระที่ ๒ แล้ว

นายประเทือง วิจารย์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เป็นอีกผู้หนึ่งไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการไปเพิ่มวาระสองในข้อ ๑๐๗ ใน

กรณีที่มีข้อสังเกตให้อภิปรายได้ กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ในการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติก่อนที่เราจะตั้งคณะกรรมการขึ้นมา พิจารณาหลังจากที่ผ่านวาระ
แรกแล้วนั้น เป็นหน้าที่ของคนที่ได้รับเป็นกรรมาธิการจะต้องนำเอาข้อสังเกต ที่
สมาชิกได้อภิปรายกันในสภานี้แหละครับ เพื่อนำไปพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
นั้นว่าสมาชิกได้มีความเห็นไว้อย่างไร ควรจะเพิ่มเติมกันตรงไหน เพราะเราถือว่า
กรรมาธิการที่ได้รับแต่งตั้งไปนั้นคือตัวแทนของสมาชิกในสภานี้ เมื่อคณะกรรมการ
ได้พิจารณากฎหมายต่าง ๆ นั้นหรือร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้น เสร็จแล้วส่ง
เข้ามาในสภาเพื่อให้พิจารณาในวาระที่ ๒ นอกจากจะพิจารณาตามที่มีผู้แปรญัตติหรือ
ที่คณะกรรมการแก้ไข ตกลงกันเสร็จสิ้นไปแล้วก็ผ่านวาระที่ ๒ เข้าไปใช้ใน
วาระที่ ๓ ไม่จำเป็นที่จะต้องไปตั้งข้อสังเกตใด ๆ อีกแล้ว คณะกรรมาธิการ
จะไปตั้งข้อสังเกตมาทนายร่างพระราชบัญญัตินั้น นอกจากร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณ ฯ แล้วไม่มีที่ไหนทำกันหรือครับ เพราะจะต้องไปประกาศใช้ เป็น
กฎหมายบังคับทั่วไป แล้วใหม่ข้อสังเกตของคณะกรรมการไป ซึ่งมีความเห็น
แตกต่างกันด้วยอย่างนั้นหรือครับ กระผมว่าสภานี้ทำอะไรจะไม่ถูกต้องแล้ว อย่าได้
ไปตั้งข้อสังเกตไว้ในท้ายพระราชบัญญัติเลยครับ ถ้าไปเกิดให้สมาชิกกันได้
วาระที่ ๓ นี้ก็ยิ่งเป็นเรื่องยุ่งยากแก่การที่จะพิจารณาคัดกันในวาระที่ ๒
ที่พิจารณากันมาเพียงพอแล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นด้วยที่ไปตั้งข้อสังเกต และก็ไป
เขียนเพิ่มขึ้นมาในข้อ ๑๐๓ นี้ ขอให้ช่วยกันพิจารณาทำให้เหมาะสมด้วย ขอ
ขอบพระคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อนุลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ ประชาธิปัตย์ จากอนุลราชธานี กระผมก็มี
ความคิดเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้กรุณาแจ้งข้อเท็จจริง ในข้อ

๑๐๓ ให้สภาทราบ กระผมอยากจะประธานทราบเรียนต่อสภานี้ด้วยความเคารพในความคิดเห็นของคณะกรรมการ กระผมอยากจะเรียนว่า ในหลักการร่างกฎหมายนั้นเราก็คงต้องการจะให้กฎหมายผ่านสภาไปโดยเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้กฎหมายที่ประชาชนต้องการได้ผ่านสภาไปสู่มือประชาชน เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการเอื้ออำนวยความเป็นธรรมให้แก่ราษฎร ในหลักการร่างพระราชบัญญัตินั้น เราก็มียุติการอยู่ ๓ ประการคือ ชั้นแรกคือชั้นรับหลักการ ชั้นที่ ๒ ก็คือชั้นแปรญัตติ ชั้นที่ ๓ คือชั้นถามว่าจะให้ผ่านหรือไม่ให้ผ่านกันในชั้นที่ ๒ ชั้นแปรญัตติเราก็เปิดโอกาสให้สมาชิกในสภานี้ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง โดยให้มีการส่งวนการแปรญัตติและยังให้อีกโอกาสชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมาย อีกในชั้นตอนหนึ่งด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นการเพียงพอในวาระที่ ๒ เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการมากำหนดเป็นวาระสองในข้อ ๑๐๓ ชั้นอีก ในกรณีที่มีข้อสงสัยแก่ให้อภิปรายได้ และถ้าที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสงสัย ก็ให้บันทึกไว้ท้ายพระราชบัญญัตินั้น กระผมเห็นว่าเป็นการถ่วงให้กฎหมายช้าลง ซึ่งผิดกับเจตนารมณ์ของสภาผู้แทนราษฎร เพราะเราต้องการเร่งด่วนให้กฎหมายออกไปโดยเร็ว เหตุใดท่านกรรมาธิการจึงจะกำหนดให้มีการถ่วงระยะเวลา ถ่วงสภาไว้ไม่ให้กฎหมายผ่านออกไปสู่ประชาชน เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์อันนี้จึงเป็นการสวนทางกับความต้องการของประชาชน ซึ่งกระผมในฐานะเป็นตัวแทนของชาวบ้านไม่เห็นด้วย กับคณะกรรมการ จึงขอให้คัด และให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอขอบคุณรับท่านประธาน

นายญาติ ไหวติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คือในการตั้งข้อสงสัยตามที่สภาเคยปฏิบัติมานั้น โดยมากตั้งข้อสงสัยเสนาในวาระที่ ๒ ไม่ใช่วาระที่ ๑ ส่วนการพิจารณาในวาระที่ ๑ ชั้นรับหลักการนั้นเป็นการพิจารณา บางทีก็มีสมาชิกอภิปรายให้ข้อสงสัยแก่ไป ผู้เป็นกรรมาธิการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติก็ได้ปฏิบัติตามข้อสั่งเกตนั้น ข้อสั่งเกตที่แปรปฏิบัติในวาระที่ ๒ นั้น คณะกรรมาธิการที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต้องเสนอในที่ประชุมเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ต่อไป ในการพิจารณาวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ เมื่อให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้แล้ว ทางสถานีโดยทางประธานรัฐสภาจะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และจากการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีนี้จะต้องตั้งข้อสังเกต ตาม คณะกรรมาธิการที่เสนอต่อสภาในการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ไปด้วย อย่างตัวอย่างเช่น ร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในข้อหนึ่งว่า พระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งใช้มาทั้งหลายสิบปีนั้น ได้มีข้อบัญญัติในมาตรา ๕ (๑) ว่าคุรุสภาอาจมีรายได้ จากเงินอุดหนุน จากงบประมาณแผ่นดิน ตั้งแต่ปีคุรุสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ จนกระทั่งมาถึงบัดนี้ คุรุสภาไม่เคยได้รับเงินอุดหนุนหรืองบประมาณจากรัฐบาลเลย เพราะฉะนั้น คณะกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในวาระที่ ๒ เสนอต่อสภาให้สภาพิจารณาในวาระที่ ๒ ที่ ๓ ใน ตอนจบพิจารณาวาระที่ ๓ แล้วก็ตั้งข้อสังเกตอีกที่หนึ่ง คือตั้งข้อสังเกตในเรื่องที่ว่า สถานต่าง ๆ ที่มีกฎหมายบังคับว่าให้รัฐบาลตั้งงบประมาณอุดหนุนคุรุสภาแต่ไม่เคยอุดหนุนคุรุสภาสักบาทเดียว นี่แหละคือข้อสังเกตที่เราเสนอต่อ คณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจะปฏิบัติตามหรือไม่นั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพิ่มข้อความ ในวรรคสองนี้ ถึงกับบังคับให้คณะรัฐมนตรีปฏิบัติตามเลยทีเดียว แต่คณะกรรมาธิการส่วนมากไม่เห็นชอบด้วยจึงคงไว้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอโปรดท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้เข้าใจตามนี้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังมีคดีอีกหรือไม่ครับ คุณณัน

เชษฐาครับ

นายณัน บุญซึก (อุปการาชานี) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อให้
 การพิจารณาข้อ ๑๐๗ กระจ่างชัด กระผมอยากจะขอประธานอ่าน ให้ที่ประชุมทั้ง
 "การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่สาม ไม่มีการอภิปราย และให้ที่ประชุม
 ลงมติว่า เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ" ไม่มีการอภิปรายในเบื้องต้น และมาเพิ่มเติมว่า
 "ในกรณีมีข้อสังเกต ให้อภิปรายได้" อะไรกันนี้ ยิ่งกันใหญ่ครับท่านประธาน
 ยิ่งแน่ ๆ "และถ้าที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกต ก็ให้บันทึกไว้ท้ายพระราชบัญญัตินั้น"
 ให้อภิปรายได้ จะไปประโยชน์อะไรในเบื้องต้นนอก ไม่ให้มีการอภิปราย ว่าเห็น
 ชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น เขียนเข้าไปชั้กกันเอง ยิ่ง กระผมจะกราบเรียนที่
 ประชุมนี้ว่า ชั้กกันแน่ ๆ ครับท่านประธาน เบื้องต้นไม่ให้มีการอภิปราย ตอนท้าย
 ให้มีการอภิปราย เขียนเข้าไปอีก ไม่มีการอภิปรายอีก เลยยิ่งกันใหญ่ กระผม
 อยากจะประธานกราบเรียนว่า กระผมไม่อยากจะให้เสียเวลาประชุมนี้เลย แต่
 ว่าไม่ไหวจริง ๆ จึงใคร่ขออนุญาต ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะชั้กทั้ง ๒ ข้างแล้ว ก็
 ลงมติเลยนะครับ ทางคณะกรรมการยังติดใจอยู่หรือครับ ขอให้คุณทรงธรรม
 พูทก่อน เกี่ยวกับคณะกรรมการชี้แจง ก็จะได้ลงมติเลย

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระผม
 ไม่ใช่ นักกฎหมายครับ แต่กระผมก็พยายามอ่านกฎหมายมาหลายฉบับ ไม่ว่าจะ
 กฎหมายแพ่งหรือกฎหมายอาญา ก็ไม่เคยเห็นว่ากฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้มันขัดแย้ง
 อยู่ท้ายพระราชบัญญัตินั้นเลย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กรรมการ ขออภัยที่จะ
 เอย่นาม คือคุณบัญญัติ ไหวดี ได้บอกว่าพระราชบัญญัติครูที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุน จาก

รัฐบาลอะไรนั้น เพราะว่ากฎหมายฉบับนั้นไม่มีบทบังคับไว้ว่า รัฐบาลต้องให้เงินอุดหนุนแก่ครูสภา ก็ร่างลงไปกฎหมายนั้นสิครับว่า บังคับว่าถ้าหากรัฐบาล ไม่ทำตามก็เป็นการผิดกฎหมายหรือถ้าหากว่าจะทำเป็นข้อสังเกตก็ทำเป็นบทเฉพาะกาลก็ได้ ในความเข้าใจของกระผมเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งสำหรับข้อ ๑๐๓ นี้ กระผมตั้งใจจะอภิปรายอยู่แล้ว พอมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายเสียก่อน กระผมไม่เห็นด้วยจริง ๆ ครับ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เป็นเฉพาะปี งบประมาณปีหนึ่งก็ใช้ปีหนึ่ง แต่พระราชบัญญัติอื่น ๆ เช่น พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ร.บ. พระราชบัญญัติยาสูบ หรือพระราชบัญญัติอะไรต่าง ๆ นี้ ออกมาใช้บังคับไปโดยตลอดทั่วประเทศและหลายปีด้วย พระราชบัญญัติงบประมาณฯ จะต้องเปลี่ยนไปตามยุคตามสมัย เคี้ยวน้ำมันขึ้นราคาก็ต้องมีข้อสังเกต อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ก็ควรจะมี คนละอย่างกันครับ เพราะฉะนั้นกระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่คณะกรรมการมาเพิ่มเติมข้อความในกรณี ที่มีข้อสังเกตให้อภิปรายได้ในที่ประชุม เห็นด้วยกับข้อสังเกต ก็บันทึกไว้ท้ายพระราชบัญญัตินั้นอีกหน่อยใครเสนอพระราชบัญญัติเข้ามาสภา พอถึงวาระที่ ๓ สมาชิกก็ตั้งข้อสังเกตกันทุกคนครับ ว่าไปเลย ก็ล็อกกันให้เปรี๊ยะไปหมดครับ กระผมอยู่สภามาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ เคี้ยวนี้ พ.ศ. ๒๕๑๒ ก็เพิ่งมาพบวันนี้แหละครับ ๔ สมัยมาแล้วครับไม่เคยสอบถามว่าไป ไม่ใช่คุย ขอขอบพระคุณ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานคณะกรรมการเขียนเรื่องนี้ไปนั้นก็เพราะมีการพิจารณากันถึงว่า ข้อสังเกตที่สภาได้อนุมัติไปตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีทุกปีนั้น คือที่รัฐบาลได้รับข้อสังเกตไปนั้นไม่ได้ไปปฏิบัติ ถ้าจะมาก็คงเตือนว่าคราวนี้ก็เป็นอีกปีใหม่ ซึ่งจะทำงบประมาณในปีที่ ๒ เรื่องก็ว่ากันมาอย่างนี้ บางทีงบประมาณถึงปีสุดท้ายของอายุ

สถานุแทนราษฎร คนที่เป็นอยู่ในปีที่ให้ขอสังเกตุก็ไม่ได้กลับเข้ามา คนเข้าใหม่ก็ไม่
 รู้ว่าขอสังเกตุที่สภาให้ไปนั้นเขาทำหรือเซธา เหตุที่เป็นอย่างนั้น ก็เพราะว่าขอ
 สังเกตุหายพระราชบัญญัตินั้นถ้าไม่ได้เขียนไว้ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อไม่ได้เขียน
 ไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนั้นแล้ว คนอ่านพระราชบัญญัติก็ไม่มีทางจะรู้ได้ คิดว่าการ
 ให้ประกาศขอสังเกตุซึ่งผูกพันที่รัฐบาลจะต้องปฏิบัติตามมติขอเสถานั้น ควรจะปรากฏ
 อยู่ในสาขารณะ ก็คือราชกิจจานุเบกษา จึงมีความคิดกันขึ้นว่า จะเป็นการดีหรือไม่ดี
 ถ้าหากว่าสภาให้ขอสังเกตุ คณะกรรมาธิการให้ขอสังเกตุไม่ค่อยสำเร็จ จะ
 ต้องมาถามที่ประชุมใหญ่ว่าเห็นควยหรือไม่กับขอสังเกตุ เมื่อส่งมาก็เคยมีว่า
 ขอสังเกตุที่สภานั้นอยากจะมีก็ไม่มี แคว่างประมาณแผ่นดินนั้น สภามักจะอนุมัติหรือ
 แก้ไขตั้งแต่มึงประมาณมา มีขอสังเกตุมากหรือเกือบจะกล่าวไควาทุกปี ที่นี้ขอ
 สังเกตุนั้นอยู่ บางทีก็พิมพ์กันเป็นเล่มต่างหากคนที่ เป็นสมาชิกก็ได้อ่าน แควราษฎร
 ที่เป็นเจ้าของเงินที่จ่ายสต่างคไปตั้ง ๑ หมื่นกว่าลานบาท หรือ ๕ พันลานบาท
 หรือ ๑ แสนลานบาทไม่มีทางรู้ เมื่อไม่มีทางรู้ก็คิดกันว่า เราจะเขียนให้เขา
 ประกาศจะทำอย่างไร ก็เขียนมาอย่างที่เขาเขียนว่า ถ้าหากสภาเห็นควยกับขอ
 สังเกตุนั้นแล้วก็ให้ประกาศหายพระราชบัญญัตินั้น หายพระราชบัญญัตินี้ฟุตในค
 มากมายกายกอง แมแต่ในราชกิจจานุเบกษาที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็เพื่อที่จะให้คนที่อ่าน
 พระราชบัญญัตินั้นได้ไปคนควาเดิมว่าอย่างไร แควอย่างไร ก็มีอยู่เสมอ
 ราชกิจจานุเบกษาก็เปลี่ยนแปลงมา แควฉบับที่ ๑ นั้นไม่มีขอสังเกตุใน
 ราชกิจจานุเบกษาเมื่อจุลศักราช ๑๓๒๓ ไม่มีขอสังเกตุ แต่เล่มที่ ๑๕ - ๑๖ นี้
 มีแล้ว ขอสังเกตุที่จะบอกให้คนอ่านกฎหมายควาเดิมเป็นอย่างไร แควมาแควอย่างไร
 นี้ก็มีมาเรื่อย ๆ แต่ไม่ได้เรียควาขอสังเกตุ ไปเขียนทั้งร่างเป็นหมายเหตุ ต่อมา
 เป็นประเพณีของสภานี้ ก็คิดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๓๖ มา งบประมาณแผ่นดินใหม่ ๆ

ไม่ค่อยมีข้อสังเกต พอหนักเข้า ๆ การรับรองกันในที่ประชุม จดรายงาน
การประชุมไว้ รายงานการประชุมก็อยู่ที่สภา แล้วก็พิมพ์บ้าง แต่ไม่ได้แจกให้คน
อ่าน ทานกรรมาธิการก็ดี สมาชิกผู้ปฏิบัติก็ดี พวกนี้เรื่องนี้เป็นอย่างไร ถ้า
หากว่าพูดไปแล้ว รัฐบาลรับไปแล้วก็ไม่ได้ไปทำไม่มีข้อสังเกตก็ไม่รู้ว่าอย่างไรกัน ที่
พิมพ์กันเป็นเล่ม ผมก็เห็นว่าตอนพิมพ์กันเป็นเล่ม ถ้าหากว่าจะไปคุยกันแล้ว ก็คิดว่า
ข้อสังเกตนั้นอย่ามีเลยก็ได้ แต่ว่าคณะกรรมการและสภาอยากให้มี บางยุค
บางสมัยก็อาจจะให้มี แต่ใช้กันเรื่อยมา ก็คิดว่าข้อสังเกตนี้ ถ้าจะเขียนอย่างไรถึง
จะให้ผูกพันรัฐบาล แล้วปรากฏต่อสาธารณชน คือประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น
เอง คณะกรรมการมีเจตนาเท่านั้นที่จะเขียนจะวิถิตการพิสดารหรืออะไร ก็วิถิตการ
พิสดารมาเรื่อยตั้งแต่มีสภามากก็เปลี่ยนกันไปเปลี่ยนอันมา แต่ว่าจะก็หรือไม่ได้ก็ไปรค
พิจารณาเอาเอง คณะกรรมการเองก็ไม่ได้คิดใจ จะไม่ใหม่หรือห้ามไม่ให้เขียน
ข้อสังเกต ก็ไม่คิดใจทั้งสิ้น ที่เขียนมานี้ก็เจตนาอย่างที่ผมได้กราบเรียนนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงมติได้แล้วนะครับ พังมาชัดเจน
ทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว ผมขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรจะตัดที่คณะกรรมการ
เพิ่มข้อความนี้ออกหรือไม่ ว่าอย่างไรประหว่งก็ว่าไป เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ไม่ได้ประหว่งครับ
อยากจะหารือครับ เพราะว่าก่อนจะลงมติ ทบทวนตัวเลขสมาชิกเสียหน่อย เลขออกมา
ไม่ค่อยสวย ถ้ามีอยู่ข้างนอกเข้ามาอีกหน่อยเถอะครับ จะได้ไม่น่าเกลียด
ออกเสียงแล้วถ้าบวกตัวเลขออกมา เขาไม่เชื่อหรือว่า คนจะงัดออกเสียงมาก
ขนาดนั้น ตัวเลขที่ออกมาไม่ดีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เท่าที่ดูมาครบองค์ประชุมไม่มีปัญหา
แต่ว่ามีผู้ไม่ลงคะแนน ไม่ออกเสียงต่างหาก ผมให้ลอบดูทุกเวลาครับ

นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เกรียงศักดิ์ สุขสว่าง กรรมาธิการ กระผมเห็นว่าเป็นที่ยอมรับทั้ง ๒
 ฝ่าย ทั้ง ๒ ความคิดเห็นคือประการแรก เรายอมรับข้อสังเกตนั้น มีประโยชน์ควร
 จะคงไว้ และอีกประการหนึ่ง เราก็ต้องยอมรับว่า การพิจารณาในวาระที่ ๓ นั้น
 ไม่มีการอภิปราย ถ้ามีการอภิปรายในวาระที่ ๓ นั้น ก่อให้เกิดความยุ่งยาก
 และไม่ใช่วะเบียบปฏิบัติที่เราถือกันมา เพื่อประสมประสานหาข้อยุติ ที่ละมุนละม่อม
 ที่สุด กระผมเห็นว่าที่คณะกรรมาธิการใส่ไว้ที่มีข้อความว่า "ในกรณีที่มีข้อสังเกต
 ให้อภิปรายได้และถ้ามีประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกต ก็ให้บันทึกไว้ในท้ายพระราชบัญญัติ
 นั้น" ถ้าเราเอาข้อความนี้ไปต่อท้ายไว้ในข้อ ๑๐๕ จะไม่มีอะไรขัดข้องเลยครับ
 ไม่เสียหายเลย ข้อสังเกตถ้ามีก็เอาไปอภิปรายกันในวาระที่ ๒ เสีย ไม่ใช่เอามา
 อภิปรายกันในวาระที่ ๓ ซึ่งว่าจะ เบส (Yes) หรือ โน (No) จะเอา
 หรือไม่เอาไม่ควรจะต้องพูดอีก ถ้าจะไปพูดก็ไปพูดกันในวาระที่ ๒ ถ้าจะมีข้อ
 สังเกตถ้าเราเห็นว่าข้อสังเกตมีประโยชน์ ควรจะเอาไปพูดตอนนั้น ไม่เสียหาย
 เลยครับ กระผมขอฝากความคิดเห็นไว้อย่างนี้ ขอมพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านก็ยิ่งชัดเจนขึ้นทั้ง ๒ ฝ่าย
 นะครับ ผมก็จะขอมติว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรตัดข้อความที่ คณะกรรมาธิการเพิ่มเติม
 คำว่า "ในกรณีที่มีข้อสังเกต ให้อภิปรายได้และถ้ามีประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกต ก็
 ให้บันทึกไว้ในท้ายพระราชบัญญัตินั้น" ท่านผู้ใดเห็นควรตัด ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรตัดคือคงไว้
 ตามร่างอย่างนี้ ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คัดออก
ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ขอ ๑๐๘ ขอ ๑๐๙ ขอ ๑๑๐ และขอ ๑๑๑
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ การตั้งกระทู้ถาม ไม่มีการแก้ไข ขอ ๑๑๒ ขอ ๑๑๓
ขอ ๑๑๔ ขอ ๑๑๕ ขอ ๑๑๖ ขอ ๑๑๗ และขอ ๑๑๘ ไม่มีการแก้ไข
ขอ ๑๑๙ มีการแก้ไข ขอ ๑๒๐ ไม่มีการแก้ไข ขอ ๑๒๑ มีการแก้ไข
ขอ ๑๒๒ มีการแก้ไข ขอ ๑๒๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอแปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคุณช่าง ชระเลนา ขอ
แปรญัตติไว้ไม่คิดใจ ก็เลยไปคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานครับ
กระผมยังคิดใจในขอ ๑๒๓ เกี่ยวกับการบรรจุกระทู้ กระผมขออนุญาตท่านประธาน
อานะครับ "การประชุมครั้งหนึ่ง ๆ ก็ใหม่กำหนดเวลาเฉพาะกระทู้ถามไม่เกินหนึ่ง
ชั่วโมง" กระผมขอแปรญัตติเป็นว่า "การประชุมครั้งหนึ่ง ๆ นี้ให้ บรรจุกระทู้
ถามได้ไม่เกินห้ากระทู้ แต่ถ้าหากมีกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน ประธานสภาจะได
บรรจุกระทู้ถามเกินกว่าห้ากระทู้ก็ได้" ที่กระผมเห็นร่างเดิมที่กำหนดไว้ว่า "ไม่เกิน
หนึ่งชั่วโมง" นั้น กระผมรู้สึกว่าเป็นเรื่องใหม่สำหรับสภานี้ เพราะปกติในสภา
แม้กระทั่งการประชุมในขณะนี้ ท่านประธานสภาก็บรรจุกระทู้ ซึ่งปกติแล้ว
ท่านประธานสภาจะบรรจุกระทู้สำหรับการประชุมครั้งหนึ่งประมาณไม่เกิน ๔ กระทู้
ซึ่งกระผมเห็นว่าถ้าเป็นตัวเลขกระทู้แล้วจะเป็นการสะดวกและเป็นการง่าย สำหรับ
ท่านประธานเอง ที่จะกำหนดวาระการประชุมในการบรรจุกระทู้ ถ้าหากเรา
กำหนดไว้เป็นเวลาไม่เกิน ๑ ชั่วโมงนั้น ก็จะเป็นการยากสำหรับท่านประธานเอง

ที่จะกำหนดว่า ภาระไหนจะยาวหรือจะสั้น ควรจะบรรจุวันนี้สักกี่กระทู้ บางครั้งท่านประธานอาจจะทึ่งกับภาพเองว่ากระทู้เป็นของใครที่เป็นเจ้าของกระทู้ พูดมากหรือพูดน้อย ถ้ามามากหรือถ้าน้อย ต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมเห็นใจท่านประธานครับว่าท่านประธานจะต้องมาคำนวณหรือมาพิจารณา เป็นการยากและเป็นเรื่องที่ไม่สมควรสำหรับท่านประธานที่จะมาพิจารณาถึงเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ และอีกประการหนึ่งใคร่ขอว่าไม่เกิน • ชั่วโมง ยากสำหรับท่านประธานอีกครั้งจะต้อง คอยดูเวลาเป็นประจำอยู่เสมอ ๆ ว่าเวลานี้กระทู้ตามถึงเวลาเท่าไรแล้ว จะถึงชั่วโมงหรือยังและสำคัญอีกประการหนึ่ง ถ้าเกิน • ชั่วโมงแล้ว ท่านประธานยังไม่เพียงพอ ท่านประธานก็จะต้องส่งขยายการประชุมเรื่องกระทู้ต่อไปอีกทุกนัดไป ถ้าหากท่านประธานยังบรรจุกระทู้แต่ละวัน ๔ กระทู้ อยู่ ดังที่เราจะเห็นจากตัวอย่างเอาไว้ในนี้ครับ สด ๆ รอน ๆ กระทู้ ๔ กระทู้ กว่าที่จะตอบเสร็จถามเสร็จก็ใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง และถ้าหากจะกำหนดกันเพียง • ชั่วโมงนั้น กระผมว่าท่านประธานก็จะบรรจุได้เพียง ๒ กระทู้เท่านั้น และกระทู้ตามของสมาชิกแต่ละจังหวัดนั้นมีกระทู้ตามมากมายสำหรับเรื่องความเดือดร้อนหรือปัญหาต่าง ๆ ในจังหวัดของแต่ละคนหรือว่าของประเทศชาติ ถ้าหากว่าวันหนึ่งจะบรรจุกระทู้เพียง ๒ กระทู้ในการประชุมแต่ละครั้งแล้ว กระผมคิดว่ากระทู้หลัง ๆ ที่ใครตั้งถามไปนั้นคงไม่มีโอกาสที่จะเข้าสู่สถานเป็นแน่ และที่สำคัญก็เป็นเรื่องที่ตัวประธานเอง กระผมเป็นห่วงท่านประธานเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมาคอยแหยงนดูเวลาว่าเวลานี้ถึงชั่วโมงหรือยัง ถ้าถึงแล้วก็ต้องหยุดแล้วบอกต่อที่ประชุมสภาว่า ท่านประธานจะต้องขยายเวลาการประชุมต่อไป กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม และไม่สมควรเป็นอย่างยิ่งสำหรับที่จะนำความเดือดร้อนหรือความยุ่งยากต่าง ๆ มาสู่ท่านประธาน กระผมจึงเห็นว่าถ้าหากกำหนดเป็นตัวกระทู้ตั้งกระทู้คำถามที่แน่นอนแล้ว ก็จะเป็น

การเหมาะสม ท่านประธานครับ และอีกประการหนึ่ง เราก็ไม่ได้กำหนดไว้ว่า กระทู้หนึ่งจะตอบหรือถามได้ไม่เกินกี่นาที กระผมเห็นว่าเกิดความยุ่งยากต่าง ๆ มากมายเหลือเกินถ้าเราจะกำหนดเป็นเวลาเป็นชั่วโมงกันแบบนี้ ถ้าสมมุติว่าเราจะเอาเป็นชั่วโมง เราก็ต้องกำหนดลงไปอีกในข้อบังคับว่า กระทู้หนึ่ง ๆ นั้นผู้ถามกับผู้ตอบ จะถามจะตอบได้กระทู้ละไม่เกินกี่นาทีถึงจะเป็นเวลาทันได้ กระผมเห็นใจท่านประธานครับ กระผมจึงขอแปรญัติอีกเป็นว่า เป็นกระทู้ที่กระทู้ คือว่าที่เราเคยปฏิบัติมาตามประเพณีที่ท่านประธานคนก่อน ๆ รวมทั้งท่านประธานคนปัจจุบันซึ่งเป็นประธานอยู่ในขณะนี้ก็ตาม กระผมจึงคิดว่าทั้งนี้ทั้งนั้นขอท่านสมาชิกในสภาได้โปรดพิจารณาถ้าเราตั้งเป็นชั่วโมงแล้ว จะนำความยุ่งยากมาสู่ท่านประธาน เป็นอย่างยิ่ง กระผมก็ขออภิปรายเพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดมีความเห็นอีกหรือไม่ครับ
นายใหญ่ สวัสดิชิต (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการไม่สามารถจะรับคำแปรญัติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ ก็โดยมีเหตุผลดังนี้ จำนวนกระทู้หนึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเวลา คำถามในกระทู้หนึ่งเกี่ยวข้องกับเวลา ไม่มีใครจะสามารถกำหนดไว้ได้ว่ากระทู้หนึ่งจะต้องถามได้กี่นาที หรือตอบกี่ชั่วโมง แล้วแต่เรื่องที่จะถาม เพราะฉะนั้นข้อบังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ มาจนถึงที่ใช้กับปัจจุบันนี้ จึงไม่มีใครกล้าบัญญัติลงไปได้เลยว่ากระทู้หนึ่งกี่นาที กี่ชั่วโมง เพราะว่าคนที่พูดก็พูดไม่เหมือนกัน ใน ๓๐๐ คนนี้พูดไม่เหมือนกันทั้ง ๓๐๐ คน เรื่องที่มากพูดก็ไม่เหมือนกันอีก คนตอบก็เหมือนกัน รัฐมนตรีบางคนก็ตอบเหมือนอภิปราย บางคนก็ตอบสั้น อย่างนายกรัฐมนตรียังบางคน ผมก็เคยได้ยิน ถามกันมายาวสัก ๑๐ นาที ท่านตอบว่ารัฐบาลทำไม่ได้แล้วนี่เลย อย่างนี้สั้น แต่บางคนไม่อย่างนั้นอธิบาย เพราะฉะนั้นวิธีการเขียนนี่ดีกว่าเขียนไว้พอให้ปฏิบัติได้ เพราะ

ว่าจะเขียนให้ตามตัวว่าต้องกี่ชั่วโมงก็ไม่แน่นอน จึงมามีวรรคสองว่า จะให้เป็น
กี่ชั่วโมงก็ได้ถ้าไม่เสร็จ ผู้ตอบไปครึ่งทางแล้ว ประธานบอกหยุดหมดเวลา ก็ไม่รู้
เรื่องกันเลย ผมคิดว่าที่คณะกรรมการรับไม่ได้ มีเหตุผลเพียงเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังตึกใจอีกหรือไม่ครับ ถ้าไม่ตึกใจ
จะไต่ลงมติได้เลย

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานครับ กระผม
ขอแจ้งข้อที่ประชุมไปยังท่านประธานคณะกรรมการสักเล็กน้อยว่า การกำหนด
เวลาอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการก็ได้รับไว้ว่า เมื่อสมัยที่แล้ว ๆ มา
สภาเราไม่สามารถจะกำหนดลงไปว่าจะให้ตั้งกระทู้เป็นเวลาเท่าไร หรือว่าก็กระทู้
เพราะเห็นใจท่านประธาน แต่เรื่องอะไรก็รับมาถึงท่านประธานคนนี้ สภานี้ทำไม
จึงไปกำหนดกฎเกณฑ์ให้เกิดความยุ่งยากให้แก่ประธานท่านนี้ กระผมไม่เห็นด้วย
เป็นอย่างยิ่ง

อีกประการหนึ่งในวรรคที่ว่า ประธานจะส่งขยายเวลาออกไปอีก ก็ได้
ถ้าหากสมมุติว่าเป็นประธานคนใดคนหนึ่งเกิดไม่ตั้งขยายเวลา บรรจุกระทู้ไป
กระทู้ ถ้ามมาไต่กระทู้ทั้งหมดเวลา ประธานบอกว่าไม่ขยายแล้ว เวลานั้นไม่ขยาย
ทีนี้จะทำให้กระทู้หนึ่งค้างกันอยู่โดยไม่มีเหตุผลเลยครับ กระผมคิดว่าถ้าหากเรา
กำหนดเป็นตัวเลขกระทู้แล้ว ถ้าเราจะเลื่อนหรือว่าจะอะไรมีเหตุผล และอีก
ประการหนึ่ง บางครั้งก็รับท่านประธานกระทู้แรกอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการ
ได้พูดแล้ว บางคนพูดมากก็กินเวลาไปเกือบชั่วโมง กระทู้หลัง ๆ ขึ้นมาก็
จะต้องมาเร่งถามเร่งตอบกัน บางครั้งกระทู้หลังอาจจะมีคุณค่า และจำเป็น
สำหรับประชาชนและประเทศชาติก็ได้ แต่จำเป็นต้องมาเร่งเวลา บางครั้งจึงทำ
ให้ข้อมูลต่าง ๆ นั้นไม่สมบูรณ์ ทำให้สถานที่อาจจะไขว่เขวไปก็ได้ เกิดผู้ฟังฟังข้อมูล

ต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง กระผมเป็นห่วงอย่างนี้ครับ เพราะว่ากระทู้ก็เป็นสิ่งสำคัญ สำหรับพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายที่จะควบคุมรัฐบาล เพื่อให้ รัฐบาลแข็งแรงขอเท็จจริงต่าง ๆ ที่รัฐบาลมีเวลาน้อยก็แข็งแรงน้อย สมาชิกก็ ไม่เข้าใจอีกสภาที่อาจจะไม่เข้าใจ กระผมเห็นว่าควรจะต้องปล่อยให้เป็นที่ประชุมกัน ครั้น อย่านไปเร่งรัดกำหนดเวลาไว้มากนักเลย กระผมก็ขอชี้แจงเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังติดใจอยู่หรือไม่ครับ เชิญเลยครับ
นายชัยทิพย์ นวมทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ชัยทิพย์ นวมทอง ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วยกับผู้แปดผู้ติเพราะว่าโดยหน้าที่หลัก ของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรนั้น หน้าที่ที่สำคัญที่จะต้องปฏิบัติก็คือ ควบคุมกติกาดิการบริหาร
ของรัฐบาล และก็เป็ปากเสียงของประชาชน การตั้งกระทู้นี้เข้ามา เพื่อซักถาม
รัฐบาลนั้นก็คือการได้ทำหน้าที่เป็นปากเสียงแทนประชาชน เพราะฉะนั้นกระทู้ต่าง ๆ
ที่ผู้แทนราษฎรนำเข้ามาซักถามรัฐบาล หรือบอกให้รัฐบาลเพื่อจะได้เป็น แนวทาง
ปฏิบัติแก่ไขนั้น เป็นภาระหลักอันหนึ่งของผู้แทนราษฎรที่จะต้องกระทำแทน ปากเสียง
ประชาชน ถ้าหากว่าจะมีการกำหนดเวลาสั้นเพียง ๑ ชั่วโมง แล้วกระทู้นี้เรียง
เข้ามาตามลำดับ บางทีกระทู้นี้ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง และถ้าประธานสภาจะไม่
อนุญาตให้ใช้เวลานาน ๑ ชั่วโมงแล้ว สิทธิที่ประชาชนพึงจะได้รับจาก ตัวแทน
ราษฎร ซึ่งจะนำมาใช้นี้ก็จะถูกจำกัดสิทธิไป กระผมมีความเห็นและอยากจะเรียน
ต่อท่านสมาชิกผู้เ็เกียรติว่า ภาระหลักอันหนึ่งที่สำคัญที่สุด ของผู้แทนราษฎรที่ควรจะทำ
กระทำอย่างยิ่งก็คือ การเป็นปากเสียงของประชาชน ดังที่เรา ได้เคยไปศึกษา
เวลาหาเสียง รับปากกับประชาชนไว้ว่าจะเป็ปากเสียงแทนเขา เพราะฉะนั้น
การตั้งกระทู้นี้จึงไม่ควรจะจำกัดเวลา ในลักษณะกระทู้ที่ถามตอบกันอยู่นั้น ก็ได้

กำหนดไว้แล้วว่าจะชกและถามตอบได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง และเนื้อหาสาระถ้าหากว่าทางรัฐบาลได้ตอบให้เป็นที่ยุกองถูกใจหรือเป็นที่ชี้แจงในเวลาอันรวดเร็วแล้ว ก็จะใช้เวลาแต่เพียงน้อย ความกระจางแจ่มมีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าไม่เป็นการบังคับที่จะจำกัดเวลา แต่ควรที่จะกำหนดตัวกระทู้ลงไปว่าเป็นที่กระทู้ ตามที่ผู้แปรญัตติได้ขอแปรญัตติไว้ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการยังจะชี้แจงต่อหรือไม่ครับ ถ้าไม่ชี้แจงจะใกล้ลงมติ ผมขอมติที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไข ให้เป็นไปตามคำแปรญัตติของท่านสมาชิกที่แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการธิการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๗ คน)

นายพิภพ อະสีศิริรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมสงสัยว่าจะแนบเสียงใกล้เคียงกันมากอาจจะมีกรนับคลาดเคลื่อนก็ได้ ขอเสนอฉบับใหม่ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกขึ้นขึ้นรับรอง)

นายชัยทิพย์ นวมทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมกราบประทานครบขอความกรุณาให้ท่านประธานช่วยกรุณาถามให้ชัดเจน ด้วยครับ เมื่อก่อนปรากฏว่ามีสมาชิกฟังไม่ค่อยเข้าใจกัน ขอให้ถามผู้ตั้งให้ชัดเจน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นับใหม่ แต่วิธีการนับใหม่จะต้องขึ้นขึ้นนะครับ ผมจะขอมติที่รับฟังที่กรรมาธิการให้ชัดเจน ท่านผู้ใดเห็นตามคำแปรญัตติของคุณไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล ที่แปรญัตติไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกเพิ่มขึ้น ๔๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยตามคำแปรญัตติ ซึ่งหมายความว่าเห็นตามร่างของคณะกรรมการ แต่ผมจะถามสั้น ๆ ว่า ท่านผู้ใด ไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณไพฑูรย์ โปรดขึ้นขึ้น

(มีสมาชิกขึ้นขึ้น ๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตาม คำแปรญัตติของคุณไพฑูรย์ ต่อไปขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๑๒๔ และข้อ ๑๒๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๒๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๒๗ มีการแก้ไขและมีผู้สงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีการแก้ไข แล้วก็มีผู้สงวนด้วยเชิญ ท่านอรรถมาธิการอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ กรรมาธิการ ก่อนอื่น กระผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า เรื่องที่กระผมขอสงวน คำแปรญัตตินั้น ขอให้คิดว่ากระผมได้สงวนไว้ด้วยความสุจริตใจจริง ๆ ไม่คิดนี้ถึง เรื่องส่วนตัวหรือจะไม่ให้กระทบกระเทือนเรื่องสิทธิส่วนตัว ด้วยเหตุที่กระผมขอสงวน ก็คือได้เสนอเพิ่มเติมในคำแปรญัตติในข้อ ๑๒๗ ว่า "ห้ามสูบบุหรี่ รับประทาน อาหาร หรือเครื่องดื่ม ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร" เหตุผลที่กระผมได้เสนอ เช่นนี้ก็ด้วยเหตุผลอยู่ ๔ ประการ คือ

ประการที่ ๑ เห็นว่าสภาแห่งนี้เป็นสภาที่กำหนดกฎหมาย ให้หน่วยราชการอื่น ๆ ได้ใช้ปฏิบัติอย่างเช่นห้ามสูบบุหรี่ในรถยนต์ เป็นต้น ห้ามสูบบุหรี่ในโรงภาพยนตร์ถึงแม้ว่าในโรงภาพยนตร์จะเป็นเทศบัญญัติ แต่ตัวพระราชบัญญัตินั้นได้ผ่านจากสภาแห่งนี้ นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่กระแหมกคิดว่าเราเป็นสภาซึ่งเป็นผู้ที่ออกกฎหมายไปบังคับคนอื่น แต่ตัวเราเองนั้นฝ่าฝืนที่จะปฏิบัติโดยการสูบบุหรี่ในสภาเอง

ประการที่ ๒ ในฐานะที่เราเป็นตัวแทนของวงชน ประชาชนที่เลือกเรามาในสภาแห่งนี้มานั่งฟังเราปราศรัยในสภา คืออยู่ข้างบนสูบบุหรี่ไม่ได้ แต่ว่าเราเองซึ่งเป็นคนที่เขาเลือกเข้ามาเป็นตัวแทนของเขา กลับนั่งไขว่ห้างสูบบุหรี่พันควั่นโขมงได้ กระแหมกเห็นว่าไม่ยุติธรรมสำหรับผู้ที่เลือกและผู้ที่ได้รับเลือก

ประการที่ ๓ ที่กระแหมกเป็นห่วงก็คือว่า ขณะนี้เก้าอี้ในสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีจำนวนถึง ๕๕ ตัว ตลอดระยะเวลาที่ขอแปรญัตติในเรื่องนี้ ผู้ใดถามเจ้าหน้าที่ที่ไปเดินกวนหม้อหลังจากเลิกประชุมแล้ว กระแหมกเคยถามว่าเคยมีกวนหม้อที่คอยบนพรมที่เห็นอยู่นี้ ซึ่งเป็นพรมหนา ถ้าหากว่ามีไฟไหม้แล้วเรามองไม่เห็นว่ามีกวนหม้อที่คอยบนพรมหรือไม่ เขาบอกยังไม่เคยเห็น กระแหมกถามว่าเคยมีกวนหม้อที่คอยบนพรมหรือไม่ เขาบอกเคย กระแหมกบอกว่าเคยเห็นกวนหม้อที่คอยบนพรมหรือไม่ เขายกมือขึ้นชี้ไปที่พรมหรือไม่ว่าเคยเห็นพรมหรือไม่ บอ... ยเห็น ๒ - ๓ ครั้ง อันนี้เป็นปัญหาที่กระแหมกเป็นห่วงว่า ถ้าหากเราไม่มีเจตนา ไม่มีมีความปรารถนา แต่เราอาจจะเผอเรอเวลาที่เลิกประชุมแล้ว เราก็ก็นั่งเข้าไปในกระป๋อง บุหรี่ที่เห็นใส่เข้าไปแล้วลืมปิด เมื่อลืมปิดก็มีออกมามีโอกาสที่จะลุก ถ้าหากว่าตกไปบนพรม เวลาเราประชุมเลิกสัก ๆ แล้วเราเผอเรอไปเกิดพรมไหม้อยู่ข้างล่าง อันเข้าขึ้นมาเราอาจจะไม่มีสภาประชุม เราทั้งสภานี้จะถูกราษฎรประณามว่า เราทำลายภาพลักษณ์ของประชาชนไปจำนวนไม่รู้อีกหลายล้านมา

และการสุดท้ายที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือ เรื่องสำหรับผู้ที่
 คว้าบหรี่นั้นอยู่ในห้องนี้ บางคนแพ้นาฬิกาข้อมือเป็นต้น บางคนก็เพิ่มขึ้นไปหมดทั้งตัว
 ทนอยู่ในห้องไม่ได้ อันนี้กระผมก็ไม่อยากจะพูดมาก เพราะว่าเรามีบางท่านไม่คุยกับ
 กระผมว่า บุหรี่ของคุณนายที่บ้านขอเวลามาถึง ๒๐ ปีแล้ว ขอให้คุณอนุวรรตน์
 ดอนเดอะ กระผมกลับไปแล้วไม่รู้อะไรจะมาเมื่อยใจอย่างไร เมื่อยข้อมา ๒๐ ปีโดน
 คุณอนุวรรตน์เล่นอันนั้นมาแล้วผมต้องสูบบุหรี่ยิ่งในนี้ เป็นเรื่องหนึ่ง แล้วมี
 ท่านผู้ใหญ่บางท่านบอกว่า ถ้าให้ผมเลิกสูบบุหรี่แล้วหัวสมองไม่แล่น อาจจะ
 ลงแดงตาย มีการเลือกขอมว่าอย่างนั้น กระผมก็ไม่อยากจะอภิปรายมาก ก็
 ขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ แล้วก็ขอให้ประชุมเป็นมติพิจารณาวินิจฉัย กระผมขอเพียง
 เท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นางสาวสุพัทรา มาศจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ค่ะ นางสาวสุพัทรา มาศจิตต์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัด
 นครศรีธรรมราช พอคิดจะเริ่มจะพูดมีสมาชิกหลายคนบอกช่วยสนับสนุนให้สูบ ขอ
 เสียใจค่ะ คิดสนับสนุนคอกเตอร์อนุวรรตน์คะ ประธานโทย ที่ต้องเอ่ยชื่อ
 คอกเตอร์อนุวรรตน์ คิดสนับสนุนในแง่ที่ว่า นอกจากรัฐสภา ๑๐๐ ล้านบาทนี้
 อาจจะไหมไปแล้ว เราอาจจะต้องเสี่ยงประมาณในการเลือกตั้งขอม ขอ
 ประธานโทยที่ต้องเอ่ยนามคุณสัมพันธ์ ทองสมัคร เป็นตัวอย่างนะคะ คือว่าแพทย์
 ประจำตัวคุณสัมพันธ์บอกว่า ถ้ามีควันบุหรี่ที่หนาแน่น โดยเฉพาะในสภาให้ออกไป
 นั่งข้างนอก เพราะว่าท่านมีปัญหาด้านหัวใจ คิดไม่แน่ใจว่าสมาชิกคนอื่น ๆ จะมี
 ปัญหาอย่างนี้หรือเปล่า แล้วก็แทนที่สมาชิกผู้ที่จะฟังการประชุม เห็นบรรยากาศ
 ในการประชุมจะต้องเป็นฝ่ายออกไปข้างนอกเพราะสุขภาพไม่ดี คิดมีความเห็นว่า
 ผู้ที่สูบบุหรี่น่าจะเสียสละในการที่จะออกไปเสียเอง ไปสูบบุหรี่ข้างนอก เสร็จแล้ว
 คอยเข้ามาใหม่ แล้วจะทำให้บรรยากาศในที่ประชุมนี้ดีขึ้น ค่ะ คิดเห็นตลอดเสียงก็ขอมู

น่ะพอเข้ามาในสถานที่ไ้ไม่นานก็หลอกล่ียงเป็นพิษเลยคะ เพราะว่าแพ้วันบุหรี
ขอให้เห็นใจน่ะคะ หลาย ๆ คนแพ้วันบุหรี แล้วก็มีสมาชิกบางท่านเป็นห่วงบุคคล
สำคัญระดับชาติบางคน ประทานโทษคือท่านนายก ฯ บอกว่าท่านต้องสูบบุหรีตลอด
เวลา แล้วก็จิบน้ำชาไปด้วย ก็เป็นห่วงว่าถ้าเราห้ามในสภา ท่านอาจจะไม่มา
ประชุม อันนี้คิดันไม่ทราบจะเสนอแนะให้แก้ไขอย่างไร ก็อาจจะแก้ด้วยการเขียน
เป็นบทเฉพาะนายก ฯ ที่ขอเกรียงกักคว่า ยกเว้นให้ ขอขอบพระคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงศักดิ์เห็นด้วยหรือไม่ครับ

นายเชวงศักดิ์ เสรฐมัทย์ (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
กระผม เชวงศักดิ์ เสรฐมัทย์ ประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมไม่
เห็นด้วยครับกับคุณสุพิศรา กระผมต้องกราบประทานอภัยท่านประธานด้วย ถึงกระผม
จะอยู่พรรคเดียวกันเราก็อภัยเหตุผลและผล เพราะฉะนั้นที่กระผม จะอภิปรายต่อไปนี้
ขอให้อดว่ากระผมอภิปรายด้วยความสุจริตใจ ไม่ใช่การหักล้างอะไรทั้งสิ้น กระผม
อยากจะประทานกรวามเวียงดังนี้ คือถ้าหากเราเขียนบทบัญญัติฉบับนี้ ก็เข้าใจไว้
ควกว่า

ประการแรก จะขัดกับสามัญฐานักของความประพฤติของคนกับความเคย
ชินนี้ประการแรกน่ะครับ

ประการที่ ๒ ท่านจะไปเอาโรงหนึ่งโรงละครมาเปรียบเทียบกับสภา
แห่งนี้ไม่ได้ เพราะการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่านประธานต้องใช้เวลานาน
บางที่ช้กันตั้ง ๑๒ ชั่วโมง ๑๔ ชั่วโมง ๒๔ ชั่วโมงก็มี ถ้าจะห้ามไม่ให้
สูบบุหรีกันตั้ง ๒๔ ชั่วโมง กนที่ตีคบุหรีไม่ใช่อดแรงหรือครบอากาศจะซ้อหาย อาจ
จะมีการเลือกตั้งขอมในการประชุมแต่ละครั้ง ๓ - ๔ คน กระผมว่าจะลำบากน่ะ
ท่านประธาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บางท่านบางคน ถ้าหากไม่ได้สูบบุหรีสูบอง

ไม่แล่นเป็นความจริง เมื่อสมองไม่แล่นในการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ก็จะมีเกิดผลเสียหาย เมื่อเกิดผลเสียหายก็จะทำให้ประเทศชาติเสียหายไปด้วย เพราะฉะนั้น การชุมนุมที่เราปฏิบัติมาตั้งแต่มีสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่เห็นเสียหายตรงไหน เพราะฉะนั้นทำไมเราจะมากำหนดกันตอนนี้ แล้วจะให้มองท่านที่เคยชุมนุม จะต้องเสียหายไป และทำให้ผลประโยชน์ของประเทศชาติจะต้องเสียหายซึ่งมีผลสะท้อน กับผลประโยชน์ของประชาชนด้วย กระผมเห็นว่าไม่สมควร เพราะฉะนั้น กระผมเห็นด้วยนะครับที่สมาชิกทั้งหลายได้มีการคัดค้าน ถึงแม้ว่าสมาชิกหญิงท่านหนึ่ง จะมีการอภิปรายว่า ได้โปรดเห็นแก่สุขภาพ กระผมเห็นด้วยในเรื่องสุขภาพ แต่ในหลักการ และเหตุผล แล้วกระผมเห็นว่าสมควรที่จะให้มีการชุมนุม และกระผมไม่เห็นด้วยที่ ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งคือ ดอกเตอร์อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ กระผมขอประทานอภัยที่เอ่ยนามไปมาลงวนแปรญัตติไว้อย่างนี้ อย่างน้อยท่านได้โปรดเห็นแก่สมาชิกผู้ชุมนุมด้วย เพราะเป็นผู้ที่ร่างกฎหมายและสมองไม่แล่น ออกกฎหมายมาเสียหายแก่บ้านเมืองแล้วท่านประธานจะรับผิดชอบหรือไม่ครับเรื่องนี้ กระผมไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการท่านนี้ ขอเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเรื่องนี้คิดสั้นใจง่าย ๆ นะครับ เราก็ไม่ต้องเถียงกันมากคิดว่า ขอมติเลยไม่ต้องพูดมาก ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติคือท่านชุมนุมหรือ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างของคณะกรรมการ คือว่าไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงไว้
ตามร่างของคณะกรรมการ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปุณยาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๑๒๔ และข้อ ๑๒๕ ไม่มีการแก้ไข

พลตรี ประมาท อภิเรกสาร (ส.ร.บุรี) : ขอโทษครับ ผม
ไม่ได้ประท้วงเป็นแต่เพียงว่าในข้อ ๑๒๓ ยังมีวรรคต้นยังไม่ได้ไปตามที่แก้ไข ผม
อยากจะเรียนตามคณะกรรมการ ในวรรคต้นเรื่องที่มีการแก้ไข "สถานที่ประชุม
ของสภาย่อมเป็นที่เคารพผู้เข้าไปต้องประพฤตินให้เรียบร้อย มีสัมมาคารวะและ
ต้องแต่งกายให้เรียบร้อยตามแบบนิยม ส่วนการแต่งกายของสมาชิกนั้น ให้แต่งโดย
สุภาพตามแบบสมัยนิยม" ที่ผมจะเรียนถามก็คือว่า แบบนิยมกับแบบสมัยนิยมนั้น
ต่างกันอย่างไร นี่อันหนึ่งนะครับ แล้วที่ผมอยากให้ทางคณะกรรมการ ทบทวน
แล้วผมก็จะเรียนข้อสงสัยที่จะถามต่อครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้คงมติไปแล้วนะครับ

พลตรี ประมาท อภิเรกสาร (ส.ร.บุรี) : ที่ลงไปลงเฉพาะที่
เขาแปรญัตติ วรรคแรกผมยกมือท่านประธานไม่ชี้ นั่นน่ะครับ อันนี้ไม่ใช่หรือ
นี่เรื่องการแต่งกาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องของเราภายในเอง
ท่านกรรมการอธิบายที่ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
เรื่องนี้ไปแก้ไขก็เพราะเหตุว่ามีการปรารภกันในคณะกรรมการ เพราะการ
แต่งกายในที่ประชุมได้เปลี่ยนแปลงมาแต่ตั้งแต่ต้น โดยเฉพาะออกกฎหมายถึง ๘
ครั้ง แต่ก่อนออกกฎหมายนั้นสถานที่เกิดขึ้นมาโดยอาศัยพระราชฐาน เป็นที่ประชุม

เป็นครั้งแรก เมื่อเป็นพระราชาธิบดีต้องไปตรวจดูว่า คนที่อยู่ในพระราชฐานนั้นจะ
 ต้องแต่งตัวอย่างไร คณะกรรมาธิการอาจจะคนไม่หมด แต่คนตั้งแต่วารกิจจา-
 นุเบกษา เล่ม ๑ ซึ่งประกาศใช้มาตั้งแต่จุลศักราช ๑๒๓๕ แล้วก็มีการ
 เปลี่ยนแปลงเรื่อยมา ใ้ตกลงถึงการแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและตามสมัยนิยม นั้น
 เปลี่ยนแปลงไป แต่ว่าอย่างไรจึงจะสุภาพนั้น ไม่ปรากฏชัดเจนในกฎหมาย แต่
 ในกฎหมายนี้มีปรากฏชัดเจนว่า ถ้าไม่สุภาพห้ามเข้าในเขตพระราชฐาน คณะ-
 กรรมาธิการไปค้นวารกิจจานุเบกษามา ก็อยากจะอ่านย่อ ๆ ให้อ้างว่า แต่งกาย
 ไม่สุภาพตามพระราชบัญญัตินั้นมิใช่อะไร พระราชบัญญัติที่ชัดเจนก็มีเพิ่มเติม
 ห้ามคนแต่งกายไม่สมควร มิให้เข้ามาในพระราชฐานที่เสด็จออก ในพระราชบัญญัติ
 นี้มีข้อที่น่าจะสังเกตอยู่อย่างหนึ่ง ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
 ประกาศเพิ่มเติม ประกาศเดิมซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม รัตนโกสินทร์ศก
 ๑๑๗ นานมาแล้วแล้ว วารกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒ ในการที่เขียนถึงเรื่อง
 แต่งกายไว้ในเรื่องนี้ มีผู้ไปบอกว่า จึงให้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
 ประกาศเพิ่มเติมประกาศเดิมซึ่งลงวันที่ ๒๐ มกราคม ร.ศ. ๑๑๗ ว่าบรรดา
 ผู้หญิงทั้งหลายจะเดินเข้ามาในพระบรมมหาราชวังก็ดี หรือเดินออกไปจาก พระบรม-
 มหาราชวังก็ดี หรือจะเดินไปมาด้วยกิจการต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง ซึ่งจะ
 ต้องออกไปยังถนนหนทางอันมีคนเดินไปมาก็ดี ห้ามมิให้สวมเสื้ออันเป็นรูปเสือกนอก
 หรือคล้ายคลึงกับเสือกนอกแต่ยาวกว่าปกติหน่อยหนึ่งหรือเสื้อที่เรียกว่า กุยเฮง
 แห่สั้นกว่าปกติหน่อยหนึ่ง ซึ่งเป็นเสื้อที่ไม่แนบรัดตัวและไม่หมัดเข้าออก ไปมา
 ในพระบรมมหาราชวังเป็นอันขาด เว้นไว้แต่หญิงฉมายาวจะสวมเสื้ออย่างนั้นไม่หมัด
 ก็ได้ ถ้าผู้ใดไม่ฟังข้อห้ามตามประกาศนี้ก็ให้นายประตูหรือผู้รักษาประตูของที่ว่ากล่าว
 จับได้ ห้ามปราม แม้ว่าไม่ฟังก็ให้จับตัวไปยังศาลรับสั่งกระทรวงวังปรับใหม่ลงโทษ
 ตามประกาศเดิม เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๑๗ ทุกประการ

กระทรวงวังเลิกไปแล้วตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ แต่ก็ได้โอน
ความคิดที่ยังไม่เลิกกฎหมายนั้นเข้าไปอยู่ในศาลอาญา หรือศาลแขวงตามกฎหมาย
ปัจจุบัน ที่กระทรวงวังเลิกไป เพราะว่าโดยพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง
ทบวง กรม แล้วมีคนมารับช่วงงาน คือสำนักพระราชวัง

ปัญหาอีกอันหนึ่งที่คณะกรรมการสนใจ คือที่เราประชุมกันขณะนี้ เป็น
เขตพระราชฐานหรือเปล่า ก็ไปค้นพบอีกเหมือนกัน เป็นพระราชบัญญัติแต่ก่อนไม่ได้
เขียนเป็นมาตรา เขียนเป็นข้อ • ในข้อ • นี้ พระราชบัญญัติที่บอกว่าไปแก้ไข
เพิ่มเติมที่ผิดไปตอนเมื่อก่อนแล้วก็มีว่า พระราชบัญญัติข้อ • ข้อพระราชบัญญัติ เรียก
ว่า เปลี่ยนธรรมเนียมใหม่ ข้อ • ว่า พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการ
ฝ่ายทหารพลเรือนผู้ใหญ่ผู้น้อยทั้งปวง เมื่อจะเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ใน
พระที่นั่ง หรือที่แสดงออกมาแห่งใดก็ดี เมื่อเดินเข้าไปถึงพระที่นั่งแล้ว ไท้ทมิฬจะ
ถวายกำนัลครั้งหนึ่ง แล้วจึงเดินไปยืนแล้วที่ห้ามข้อมือให้ยืนยาวไป ณข้างไป
ห้ามมิให้เดินไปเดินมาและยืนหันหน้าหันหลังในเวลาที่ได้ข้อมือ มิให้ยื่นเอามือ
ไปพลหลัง เท้าเอว เอามือไปเท้าเส้า และที่ต่าง ๆ และสูบบุหรี่ หัวเราะ
พูดกันเสียงดังต่อหน้าพระที่นั่ง ที่คณะกรรมการก็คิดว่าที่ประชุมนี้ยังไม่ใช่พระที่นั่ง
แต่เป็นเขตพระราชฐาน ก็มีประกาศถึงที่รโหฐานในกฎหมายเหมือนกันว่า ใน
เขตพระราชฐานนั้นเป็นที่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่มีทรงห้ามอย่างไรแล้ว
ในพระราชปรารภประกาศฉบับนั้นก็ห้ามในเรื่องการแต่งกายเรียบร้อย ผู้หญิงแต่ง
เป็นชาย ชายแต่งเป็นผู้หญิง เป็นโง่อาญาทั้งสิ้น เมื่อมีกฎหมายอยู่อย่างนั้นแล้ว
มาพูดถึงเรื่องแต่งกายตามประเพณีนิยม และสภาพเรียบร้อย ก็ไปคำนึงถึงเหตุการณ์
ต่อมาเมื่อมีสภาครั้งแรกเมื่อมีกฎหมายนี้ให้สวมเสื้อชั้นนอกเขา ให้สวมรองเท้าวาง
และมีถุงเท้า ห้ามสวมรองเท้าแตะเข่าแทนในยุคก่อน ๆ ที่จะมีกระทรวงวัฒนธรรม
เกิดขึ้น ก็แต่งตัวเสื้อชั้นนอกลูกกระพุ่ม ๕ เม็ด พอต่อมา เปลี่ยนแปลงเมื่อ

วัฒนธรรมเกิดขึ้น อาศัยอำนาจตามกฎหมายวัฒนธรรมนั่นเองประกาศให้ใช้ เครื่อง
 แต่งตัวตามสากลนิยม แล้วบอกไว้ด้วยสากลนิยมก็ถืออย่างที่เหมาะสมเท่านั้น ก็ว่า
 เหมือนคนต่าง ๆ เขาแต่งกัน ชาติเมื่อไม่ได้พากันไปถึงรอยกเว้นในกระทรวงวัง ที่
 บอกไว้ว่า เว้นแต่คนต่างชาติที่นิยมว่าเป็นความสุภาพเรียบร้อย แต่งตัวในชาติเขา
 อย่างไม่ให้ต่างอย่างนั้นได้ เขาชาติมาอยู่ไซ่ง่ง ฉ่าโพกศีรษะเข้ามาใน
 พระราชวัง หรือพระราชฐานได้ เรื่องก็เปลี่ยนแปลงมาอย่างนี้ แล้วต่อมาเมื่อ
 พ.ศ. ๒๔๔๒ การแต่งตัวในสภาไม่คอยจะเรียบร้อย ก็ให้มีการตรา
 พระราชบัญญัติเครื่องแต่งกายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นเป็นครั้งแรก แก่จุดมุ่งหมาย
 เมื่อปี ๒๔๔๒ นั้น มุ่งถึงตำแหน่งเผ่า เพราะเป็นผู้แทนราษฎรแล้วถึงปีในหลวง
 ต้องเสด็จมาเปิด เวลาเผ่าจะแต่งตัวอย่างไร ก็แต่งตัวไม่เหมือนกัน ก็มีการ
 ตราพระราชบัญญัติขึ้นให้แต่งเครื่องแบบ ๓ ประเภท เดิมแบบข้าราชการพลเรือน
 คือ ประเภทที่เต็มยศเข้าเผ่าตามหมายกระทรวงวัง หรือสำนักพระราชวัง
 ครึ่งยศปกติ แล้วก็มีอยู่อย่างนี้ กฎหมายนั้นก็เปลี่ยนมาถึง ๔ ครั้ง ที่เปลี่ยนมา
 เมื่อมีพฤกษาสภาขึ้นครั้งแรก เขามีแต่สภาผู้แทนมีเครื่องแบบ เวลาเขาเผ่าก็ไม่เหมือน
 กันอีก ก็เพิ่มพฤกษาสภาเข้าไปด้วยว่ามีสิทธิจะแต่งเครื่องแบบอย่างเดียวกับผู้แทน ต่อ
 มาพฤกษาสภาเลิกไป ก็มีวุฒิสภาเกิดขึ้น ก็มาแก้กฎหมายอีก วุฒิสภากับสภา
 ผู้แทนราษฎร แต่งตัวอย่างไรมาจนปี ๒๔๖๖ จึงมีกฎหมายกำหนดเรื่องแต่งตัว แต่
 การกำหนดมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันนี้ไม่ใคร่ระบุให้ชัดเจน เขียนกันมาที่ไรก็ว่าอย่าง
 สมัยนิยม สมัยนิยมที่เปลี่ยนแปลงและปรากฏมาก็คือ แต่งสากลนิยมตามประกาศ
 กระทรวงวัฒนธรรม เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว คณะกรรมการจะเขียนกันลงไป
 เหมือนกันว่าเขียนอย่างไรถึงจะแน่นอนคิดกันไปคิดกันมาคิดว่าเขียนไม่ได้ เขียนได้
 แต่ไม่สุภาพ แต่อย่างสุภาพเขียนอย่างไรเขียนไม่ได้ เพราะกฎหมายเครื่องแบบ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภานั้นให้อำนาจประธานสภากำหนดกติกาวันประชุมจะ
ให้แต่งตั้งอย่างไรก็ได้ จึงได้เขียนมาอย่างนี้ ส่วนจะให้ความนับคณณะกรรมาธิการ
ไม่ได้เขียนและไม่กล้าเขียน เพราะว่าคงจะเขียนข้อบังคับให้เป็นกฎหมาย ที่ยังไม่
เล็กน้อยทำให้ได้จึงเขียนมาอย่างที่เห็นนี้ ผมคิดว่าใครมาเรียนเพียงเท่านั้นคงจะ
เป็นที่พอใจของท่านสมาชิกที่อยากทราบ

พลตรี ประมาธ อติเรกสาร (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ความจริงบางท่านอาจจะคิดว่าผมจุกจิกในเรื่องการแต่งกาย แต่เรื่องการแต่งกาย
นั้นจะแต่งกายออกมาเป็นอย่างไรบ้าง ก็แต่งกายตามฐานะ แต่งกายตามกฎหมาย
อย่างเช่นทหารหรือตำรวจ และการแต่งกายเพื่อให้เกียรติหรือให้ความเคารพ ต่อ
สถานที่ ต่อบุคคล และต่องานหรือในพิธี เพราะฉะนั้น เราจะเห็นวาระระเบียบการ
แต่งกายนั้นจะมีแตกต่างกันออกไปตามฐานะหรือตามงานตามสถานที่ สำหรับสภา
ผู้แทนราษฎรนั้นในข้อบังคับเราก็เขียนไว้ว่า "สถานที่ประชุมของสภาย่อมเป็นที่
เคารพ" เพราะฉะนั้นก็แสดงให้เห็นว่าสถานที่นี้เป็นที่สูง เป็นที่เกียรติซึ่งทุกคน
ควรจะเคารพ คณะกรรมาธิการได้เขียนเติมไว้ในอย่างที่ผมได้เรียนถามไว้ว่า พรรค
พรรคแรกบอกตามแบบนิยมพรรคสองบอกแบบสมัยนิยม ซึ่งก็ทำให้เห็นความแตกต่างกัน
ซึ่งผมได้ถามไป ท่านประธานก็ได้ตอบว่าสมัยนิยมนั้นต่างกันอย่างไร อันหนึ่ง

ที่นี้สำหรับในเรื่องนี้ตามที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงมานั้น ก็
ทำให้แสดงให้เห็นว่าการแต่งกายของสมาชิกสภาผู้แทนนั้นก็มีทั้งเครื่องแบบและสากลนิยมด้วย
แต่ในขณะนี้เราจะเห็นว่าเราก็มีชุดแบบที่พระราชทานด้วย ผมจึงอยากจะเรียน
ถามท่านกรรมาธิการเป็นความเห็นว่าคุณกรรมาธิการจะแก้หรือไม่ อย่างเช่นใน
ตอนต้นสำหรับผู้ที่เข้ามานั้น ที่ว่าต้องประพฤติกินให้เรียบร้อยมีสัมมาการวัธ และ
ต้องแต่งกายให้เรียบร้อยตามแบบนิยมนั้น ถ้าท่านกรรมาธิการจะแก้ข้อ บอกร่าง
แต่งกายโดยสภาพตามแบบที่สภากำหนด เพราะว่าท่านกรรมาธิการ ได้ขอเสนอว่า

เรื่อง ตามนัสต์แต่ประธานรัฐสภาหรือประธานสภาผู้แทนเป็นผู้กำหนด เพราะฉะนั้น
เราบอกว่าการแต่งกายโดยสภาตามที่สภากำหนด ส่วนวรรคสองนั้น จะแก้ไขอย่างไรได้
หรือไม่ "ส่วนการแต่งกายของสมาชิกนั้นให้แต่งเครื่องแบบ หรือแต่งโดยสภาตามที่
สภาที่กำหนด" เพราะว่าเวลานี้เรามีหลายแบบ แบบชาวฝรั่งก็มี แบบชุด
พระราชทานก็มี ต่อไปจะมีแบบอะไรไม่ทราบ สภาที่กำหนดออกไป ที่จะให้แต่ง
เข้ามาในสถานที่นี้ได้ นี้ผมอยากจะเรียนว่า คณะกรรมาธิการจะแก้ไขหรือไม่ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการ
จะมีความยินดีมากถ้าที่ประชุมบัญญัติไว้อย่างที่ท่านสมาชิกเสนอ แต่ที่สภาเข้ามา
ก็อย่างที่ใคร่กราบเรียนมาแล้วว่า อีกอีกเพราะว่าเปลี่ยนมาเรื่อย ๆ ผู้หญิงเริ่มใช้ผ้า
รัดอกเข้าวังได้ และก็นักในวังจะออกจากวังต้องมีผ้าคลุมไหล่ และก็มียกเว้นคน
เอาไว้มวยาว พอมีกระทรวงวัฒนธรรมหาผ้าใจกระเบเนตองนุ่งผ้าถุง เป็น
กฎหมายเหมือนกัน และก็ปฏิบัติกันมาอย่างนั้น เห็นว่าเป็นอย่างนั้น และก็เหตุที่
ละเมียดมาผมก็อยากจะเรียนว่า รัฐมนตรีนั้นแหละเป็นคนละเมียดพระราชบัญญัตินี้ คือ
ใส่เสื้อเชิ้ตกันเข้ามาในที่ประชุมในระหว่างสงครามก็เคยทั่วกัน และรัฐมนตรีชุดต่อ ๆ
มาก็พยายามละเมียดเป็นผู้นำการละเมียดในเรื่องแต่งกาย ผมจึงเห็นด้วยกับที่ท่าน
สมาชิกเสนอ คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง ถ้าหากว่าทางสภาจะแก้ตามที่ท่าน
สมาชิกเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษนะครับขอลองแก้ไขให้ชัดเจน
"ผู้เข้าไปต้องประพฤติตนให้เรียบร้อย มีสัมมาคารวะ และต้องแต่งกายให้เรียบร้อย"

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร (สระบุรี) : มีได้ครับ "ต้องแต่งกาย
โดยสภาตามที่สภาที่กำหนด" ส่วนวรรคสอง "การแต่งกายของสมาชิกนั้นให้แต่ง
เครื่องแบบ หรือสากลนิยม หรือตามที่สภาที่กำหนด"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาฯ ท่านแก้ตามนี้ได้
หรือยังครับ โฉนดนั้นก็กรุณาอ่านให้ท่านสมาชิกฟังอีกสักครั้งหนึ่ง

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ขอ ๑๒๗ สถานที่ประชุมของสภาย่อมเป็นที่เคารพ ผู้
เข้าไปต้องประพฤติตนให้เรียบร้อย มีสัมมาคารวะ และต้องแต่งโดยสุภาพตามที่
ประธานรัฐสภากำหนด อย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานหรือว่าสภา
ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ตามที่สภากำหนดนะครับ ส่วนการแต่งกายของ
สมาชิกนั้น ให้แต่งเครื่องแบบ หรือสากลนิยม หรือตามที่สภากำหนด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ครับ
ความเห็นสนับสนุนหรือคัดค้านครับ ขอประทานโทษเถอะครับ คณะกรรมาธิการ
เขาไม่ขัดข้องนะครับในเรื่องนี้

นายพิชิต แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขัดข้องครับ คือขัดข้องในข้อที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติขอแก้ ที่ขอแก้ว่า เครื่อง
แต่งกายต่าง ๆ ทั้งของผู้เข้าฟังและของสมาชิกนี้สภากำหนด กระผมมีความสงสัยว่า
สภาจะไปกำหนดเครื่องแต่งกายได้อย่างไร ควรจะเป็นประธานรัฐสภาหรือประธาน
สภาผู้แทนราษฎร พึงให้คณะกรรมาธิการกำหนด ข้อนี้สภาจะไปกำหนดได้อย่างไร ที่
นี้โดยความเห็นส่วนตัวของกระผมนั้น กระผมเห็นว่าในร่างเดิมนั้นข้อความ กะทัดรัด
คืออยู่แล้ว ขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดดูว่า "ที่ประชุมของสภาย่อมเป็นที่เคารพ ห้าม
มิให้ใครกระทำการใดในที่ประชุมโดยขาดความเคารพหรือก่อกวนความสงบเรียบร้อย
ของที่ประชุม" คือความข้อนั้นในแง่ของการบัญญัติข้อบังคับ หรือการบัญญัติกฎหมายแล้ว

ก็กินความบริบูรณ์ ใครก็ตามที่เข้ามาในนี้ต้องเคารพ ท่านมาข้อ ๑๒๕ ซึ่งก็ได้
 กำหนดไว้แล้วว่า การแต่งกายของผู้ที่เข้ามาในที่ประชุม เข้ามาในที่ ประธานสภา
 กำหนดไว้แล้ว ในข้อ ๑๒๕ จะกำหนดใหญ่เข้าทั้งแต่งกายอย่างไร จะแต่งกาย
 แบบสุภาพ แบบสุภาพนิยม แบบสมัยนิยม อย่างนี้ท่านว่าในข้อที่ กำลังเถียงกันอยู่นี้
 ก็ยอมกระทำไปตามข้อ ๑๒๕ อยู่แล้ว และในข้อนี้ที่เขียนไว้ในร่างเดิมมัน ถูกต้อง
 ที่สุดทั้งในแง่ถ้อยคำ กะทัดรัดและมีความหมาย ถ้าใครเข้ามาในที่ก็กวนความสงบ
 เรียบร้อย ไม่เคารพต่อสถานที่ เช่นการแต่งกายไม่สุภาพก็เป็นการไม่เคารพ ต่อ
 สถานที่ เช่น การสวมรองเท้าและเข้ามาถือว่าไม่สุภาพ เป็นการแต่งกาย
 ซึ่งไม่สุภาพ ไม่เคารพต่อสถานที่ ใครเข้ามาส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าวอยู่นั้น ก็เป็นการ
 กวนความสงบเรียบร้อยของที่ประชุม ซึ่งกระผมคิดว่าตามร่างเดิมมัน ถูกต้องอยู่
 แล้ว ไม่มีเหตุผลใด ที่คณะกรรมการจะไปแก้เป็นอย่างนี้ครับ ขอผมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 อีกหรือไม่ครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม บุญจะ เกสรทอง กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า ตามที่ท่านหัวหน้า
 พรรคชาติไทยเสนอขอแก้ไขให้เป็นสภาที่กำหนดนั้น กระผมว่าจะเกิดปัญหา ถ้าสภา
 กำหนดสภานี้จะต้องมีมติว่า จะให้คนเข้าทั้งแต่งตัวอย่างไร ให้คนทำอย่างไร
 กระผมว่าจะเกิดปัญหา กระผมเห็นด้วยกับท่านผู้อภิปรายไปเมื่อกัน ข้อที่จะกำหนด
 เรื่องเครื่องแต่งกายหรือการเข้าทั้ง ข้อ ๑๒๕ มีมติอยู่แล้ว ซึ่งสภาจะต้องเป็น
 ผู้กำหนดในเรื่องเครื่องแต่งกาย การเข้าทั้ง กระผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้ แต่อันนี้
 เป็นที่น่าเสียดายเพราะว่าคณะกรรมการยอมรับให้แก้ เพราะฉะนั้นกระผมว่าถ้า
 จะเป็นตามร่างของคณะกรรมการก็จะมีปัญหา เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าถ้า

เขียนอย่างว่าให้สภากำหนด สภาก็ต้องให้ประธานรัฐสภา หรือเลขาธิการรัฐสภา ทำเรื่องเขามาว่าการแต่งตั้งของผู้เขานั้นจะกำหนดอย่างไร ของสมาชิกคงไม่มีปัญหา กระผมเป็นห่วงในวาระแรก ก็ขอฝากเป็นข้อสังเกตก่อนที่ สภาจะวินิจฉัยไปอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะทำอย่างไร ปัญหาที่ลองกรุณาช่วยให้ความเห็นหรือเอาอย่างนี้ คือคณะกรรมการเขาก็รับไปแล้ว แต่ก็มีอีกปัญหาอยู่ที่ว่าสภากำหนด หรือให้ประธานกำหนดเท่านั้น ถ้าประธานกำหนดก็เขาลงไปกว่าสภา ไม่ต้องมีมติไม่ต้องมีอะไร ผมถามมติเสียเลยให้ชัดเจน ขอโทษนะครับ คุณพิชญ์ยืนยันหรือไม่ครับ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยืนยันให้เป็นไปตามร่าง ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เป็นไปตามร่าง ครับ เฉพาะร่างเดิมมีข้อความว่า "สถานที่ประชุมของสภาย่อมเป็นที่เคารพ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดในที่ประชุมโดยขาดการวะหรือก่อกวนความสงบเรียบร้อย ของที่ประชุม" เท่านั้น ยืนยันร่างเดิมอันนี้ครับ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ครับ ยืนยันให้เป็นไปตามนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้ดูที่นี้บอกไว้ก่อน ผมขอความกรุณาเอาอันนี้ให้ชัดเจนก่อนของท่านหัวหน้าพรรคชาติไทย เมื่อก่อนถ้าหากว่าเป็นสภา กำหนดแล้วจะลำบาก ท่านจะตกลงแก้ไขให้คณะกรรมการได้หรือไม่ครับ

พลตรี ประมาณ อภิเรกสาร (สระบุรี) : ก็ให้เป็นประธานสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้น ให้เป็นประธานะครั้น
ประธานนี้ ประธานรัฐสภาไซหรือไมครั้น

พลตรี ประมาณ อภิเวรสสาร (สละบุรี) : ข้อมบังคับของสภา
ผู้แทนราษฎรครั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานสภาผู้แทนราษฎรนะครั้น
ที่นี้เป็นอันว่าทางคณะกรรมการก็รับไปตั้งที่งานหัวหน้าพรรคชาติไทยท่านเสนอแล้วก็
เป็นของคณะกรรมการไปเพราะฉะนั้นผมจะไหวขอคะแนนเสียงว่า จะเอาตาม
ผู้แปรญัตติคือตามคุณพิชฎ แคนวงศ์ ว่าขอเป็นร่างเดิม อันนี้จะยกเป็นมติขอให้ลงมติ
ตอนนี้ หรือจะเอาตามที่คณะกรรมการแก้ไข ก็ขอว่าตามที่งานหัวหน้า
พรรคชาติไทยแก้ไขเมื่อก่อน พอเข้าใจนะครั้น ผมก็ขอมติว่าอย่างนี้ ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรเป็นไปตามร่างเดิมที่ไม่แก้ไขเลย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือแปลว่า
เห็นตามที่คณะกรรมการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตาม
ที่คณะกรรมการแก้ไข

นายปิยะธู วชิราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครั้น
กระผมอยากจะทำเสนอญัตติใหม่ ขอผู้รับรองด้วยครั้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้นับใหม่ มีผู้รับรองถูกต้อง
ถ้าอย่างนั้นก็ขอทั้งมติให้คัดควยนะครั้นอีกครั้งหนึ่ง สำหรับขอ ๑๒๓ นับใหม่ โปรด

ยื่นขึ้นน่ะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องไต่ถามร่างเดิมที่คนพิชิต แคนวางค์ เสนอไปรตยขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๒๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการที่เสนอ คือหมายความว่าร่างของคณะกรรมการ ที่เสนอนี้ ท่านหัวหน้าพรรคชาติไทยเสนอแก่ คณะกรรมการรับไปแล้วด้วยนี้ เป็นร่างของคณะกรรมการ เสนอ ผมจะถามที่ว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามร่าง ที่คณะกรรมการ เสนอนี้ ไปรตยขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๓๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยตามร่างที่คณะกรรมการ เสนอขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ

ร้อยตรี ปณิธาน เดืตุทธี (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : ขอ ๑๒๘ และขอ ๑๒๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การรับเงินประจำตำแหน่งและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไม่มีการแก้ไข ขอ ๑๓๐ และขอ ๑๓๑ ไม่มีการแก้ไข ขอ ๑๓๒ มีการแก้ไข ขอ ๑๓๓ ขอ ๑๓๔ และขอ ๑๓๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑๐ หมวดสุดท้าย ไม่มีการแก้ไข ขอ ๑๓๖ ขอ ๑๓๗ ขอ ๑๓๘ และขอ ๑๓๙ ไม่มีการแก้ไข ขอ ๑๔๐ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข ขอ ๑๔๑ และ ขอ ๑๔๒ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการขมการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรได้ ไปรตยยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติ ให้
ประกาศใช้เป็นข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรได้

นายยุทธกิจ เจนปรมกิจ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ในฐานะที่กระผมเป็น ส.ส. ใหม่ แต่ได้รับฟังจาก ส.ส. รุ่นที่ ๆ ว่าสภา
ผู้แทนราษฎรของเรานั้นยังไม่เคยมีข้อบังคับของสภาเราเอง วันนี้กระผมเข้ามา
ก็นับว่าโชคดีที่เป็น ส.ส. สมัยแรกแล้วก็มีระเบียบข้อบังคับของเราเอง ดังนั้น
กระผมจึงใคร่ขอประธานกราบเรียนท่านประธาน ระเบียบข้อบังคับนี้ ก็ผ่านสภาไป
แล้ว แล้วท่านรีบดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประกาศใช้เป็น
ระเบียบข้อบังคับได้ จะเป็นพระคุณยิ่ง ยิ่งรีบเท่าไรยิ่งดี ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่
ค้างพิจารณาคือพิจารณาให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรมมาธิการป้องกัน และ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๑๓๖๐/๒๕๒๒ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ที่ สร. ๑๒๐๒/๑๕๕๓๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๓ สิงหาคม ๒๕๒๒

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต และประพฤตินมิชอบใน
วงราชการ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประวัติของผู้ที่เสนอขอแต่งตั้ง เป็นกรรมการป้องกัน และปราบปราม
การทุจริตและประพฤตินมิชอบในวงราชการ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรแต่งตั้ง พลตรี มณีรัตน์
จารุจิตตาและนายรัตน์ ศรีไกรวิน เป็นกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริต
และประพฤตินมิชอบในวงราชการ แทน พลโท ประดับ ศรีสุข และพลตำรวจโท
อังกูร ทัดตานนท์ ที่พ้นหน้าที่กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติน
มิชอบในวงราชการ เนื่องจากได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งเป็น
สมาชิกวุฒิสภา จึงขอให้นำเสนอวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ให้ความ
เห็นชอบ ตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤตินมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อไป

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอใ้โปรดนำเสนอบุติสภาพิจารณาต่อไป
 แบบประวัติของผู้สมัครใ้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ฯ มาพร้อมนี้
 ได้กราบเรียนใ้ประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบด้วยแล้ว.

ได้
 ตั้งนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ โทตระกิตย์

(นายสมภพ โทตระกิตย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประวัติการรับราชการโดยย่อ

๑. ชื่อ นายรัตน์ ศรีไกรวิน
๒. วัน เดือน ปี เกิด ๒๔ กันยายน ๒๔๖๐
๓. อายุตัวปัจจุบัน ๒๒ ปี
๔. การศึกษา ธรรมศาสตร์บัณฑิต พ.ศ. ๒๔๘๐
วปอ. รุ่นที่ ๕ พ.ศ. ๒๔๐๘ - ๒๕๑๐
๕. เคยดำรงตำแหน่ง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา , ผู้พิพากษาศาลฎีกา
๖. ตำแหน่งครั้งสุดท้าย รองประธานศาลฎีกา
๗. ออกจากราชการ ครบเกษียณอายุราชการ • ตุลาคม ๒๕๒๐
๘. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ **ประถมาภรณ์ช้างเผือก**
(๕ ธันวาคม ๒๕๑๖)
ที่ได้รับพระราชทาน มหาวชิรมงกุฏ (๕ ธันวาคม ๒๕๑๘)

หมายเหตุ - คัดเฉพาะรายการที่จำเป็นจากประวัติประจำตัวข้าราชการ
และขอรับรองว่าถูกต้อง

สุธี อากาศฤกษ์
(นายสุธี อากาศฤกษ์)

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

ประวัติการรับราชการโดยย่อ

- ๑. ชื่อ พลตรี มณีรัตน์ จารุจินดา
- ๒. วัน เดือน ปี เกิด ๓ มิถุนายน ๒๔๖๑
- ๓. อายุตัวปัจจุบัน ๖๑ ปี
- ๔. การศึกษา ธรรมศาสตร์บัณฑิต พ.ศ. ๒๔๘๘
- ๕. เคยดำรงตำแหน่ง หัวหน้าตรวจและร่างกฎหมาย กองกฎหมายทหาร หัวหน้ากองอัยการทหาร หัวหน้าตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกรุงเทพ หัวหน้าตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด
- ๖. ตำแหน่งครั้งสุดท้าย ผู้อำนวยการกรมพระธรรมนูญ
- ๗. ออกจากราชการ ครบเกษียณอายุราชการ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๐
- ๘. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๓) ที่ได้รับพระราชทาน ประถมาภรณ์มงกุฎไทย (๕ ธันวาคม ๒๕๒๐)

หมายเหตุ คัดเฉพาะรายการที่จำเป็นจากประวัติประจำตัวข้าราชการ และขอรับรองว่าถูกต้อง

สุธี อากาศฤกษ์

(นายสุธี อากาศฤกษ์)

เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้เสนอรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับ การแต่งตั้ง เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ต่อ สภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ความเห็นชอบตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลง เรื่องนี้ครับ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เนื่องด้วยกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการได้วางลง ๒ ตำแหน่ง รัฐบาลได้พิจารณาแล้วเห็น สมควรแต่งตั้ง พลตรี มณีรัตน์ จารุจินดา และนายรัตน์ ศรีไกรวิน เป็น กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และโดย ที่มาตรา ๔ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ ได้บัญญัติว่าต้องได้รับความเห็นชอบ จาก สภาผู้แทนราษฎรจึงขอประทานเสนอต่อท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพื่อได้ โปรดให้ความเห็นชอบรายชื่อบุคคลทั้งสอง ส่วนประวัติและคุณวุฒิ ได้แนบมาพร้อมกับ เอกสารแนบแล้ว

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (อุปราชธานี) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ พรรคประชาธิปัตย์ จาก จังหวัดอุบลราชธานี ตามที่ทางรัฐบาลได้เสนอขอแต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพิ่มเติมจากบุคคลที่พ้นจากตำแหน่งตามที่รัฐบาลได้อ้าง สำหรับกระผมนั้นในฐานะที่ เคยได้เกี่ยวข้องกับงานของ ป.ป.ป. ก็อยากจะมีความเห็นบ้างถึงบางประการ ที่ จะกราบเรียนฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล ความจริงแล้ว การแต่งตั้งก็เป็นอำนาจ ของสภาแห่งนี้ด้วย เพราะฉะนั้นการที่สภาแห่งนี้จะรับรองบุคคลใด บุคคลหนึ่งนั้น

ก็ควรที่จะได้รับการพิจารณาจากสภา กระผมไม่แปลกใจเลยว่าทำไมรัฐบาลมีโอกาสที่จะเลือกเพิ่มบุคคลไ้มากมายเหลือเกินที่จะมาเป็นกรรมการที่จะรับผิดชอบงาน ในป.ป.ป. นั้น กระผมไม่เข้าใจว่าทำไมรัฐบาลไม่พยายามลองสรรหาคบุคคลอื่นซึ่งอยู่นอกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกับกระบวนการยุติธรรมมาบ้าง หรือลองหาจากบุคคลซึ่งยังอยู่ในวัยที่สามารถจะทำงานได้ ยังหนุ่มยังแน่น หรืออาชีพอื่น เพราะวงงานในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะต้องวินิจฉัยจากเรื่องราวของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ได้ทำการสืบสวนสอบสวนมาแล้ว ยังมีงานทุจริตอีกหลายอย่างซึ่งไม่จำเป็น บางครั้งไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญจากทางศาลหรือผู้พิพากษาจากตำแหน่งหน้าที่ทางราชการ โดยเกษียณอายุแต่เพียงเท่านั้น ยังมีบุคคลอีกจำนวนมากที่รัฐบาลควรจะสรรหามาเพื่อให้ประชาชนได้รับความอบอุ่นใจบ้างว่าเขาเป็นคนที่ประชาชนควรจะหวังพึ่งพิงได้อย่างในอาชีพอื่น ๆ มีชื่อที่มาจากข้าราชการที่เกษียณอายุหรือว่ามาจากทางการของศาล เรื่องนี้กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและที่รับผิดชอบอยู่ในสภานี้ด้วย กระผมก็เคยทวงตังรัฐบาลไปเมื่อคราวที่แล้ว เมื่อตอนที่ขอแต่งตั้งคณะกรรมการ รับเรื่องราวร้องทุกข์แล้วคำทวงตังของกระผมนั้นไม่ทราบว่าทางรัฐบาลจะเห็นว่าเป็นเสียงนกเสียงกาหรืออย่างไรก็ตาม ก็ยังคงตังที่จะแต่งตั้งบุคคลซึ่งกระผมก็ทวงตังไปแล้ว และหลังจากนั้นท่านประธานที่เคารพมีข่าวออกมาอย่างออกฉาวอีกที่กักรักใคร่กว่าบุคคลที่รัฐบาลได้แต่งตั้งไปนั้นได้ถูกจับกุม และในขณะที่กำลังประกันตัวอยู่ สิ่งนี้เป็นมลทินซึ่งทั้งทางรัฐบาลและทางสภาผู้แทนราษฎรจะต้องรับผิดชอบ กระผมอยากจะถามทั้งทางรัฐบาลและอากจะถามทั้งทางสภาแห่งนี้ว่า พวกเราเดี๋ยวนี้ เอาหน้าไปไว้ที่ไหนกับข่าวซึ่งมาปรากฏอย่างเต็มหน้ากระดานหนังสือพิมพ์ รุกระจายไปทั่วทั้งแผ่นดินเมืองไทยว่า คณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่รัฐบาลและรัฐสภาแห่งนี้ยินยอมให้

ผ่านไปเป็นบุคคลที่มีมลทิน เป็นบุคคลซึ่งถูกขอกหมายจับ แล้วผลในการวินิจฉัย ของศาลนั้นเราก็ควรจะรู้กันในอีกไม่นานนัก นี่เป็นสิ่งที่ซึ่งกระผมอยากจะยกมาว่า ~~ขอ~~ ใ้คงต้องไปแล้วแล้วในครั้งนี้นี้เช่นกันก่อนที่รัฐบาลจะแต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพิ่มเติมเท่านั้น กระผมอยากชี้ให้เห็นสักประการหนึ่งนะครับ สำหรับทางรัฐบาลว่า ลองสำรวจคณะกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันว่ามีผู้ใดบ้างที่ยังมีคุณสมบัติ อาจจะขัดกับกฎหมาย กระผมอยากยกมาตราหนึ่งในพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ๒๕๔๘ แล้วกระผมก็ขอประทานอนุญาตจากท่านประธานอานให้สังเกตุกันหนึ่ง มาตรา ๕ ประชานกรรมการและกรรมการต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการ กรรมการที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของ บุคคลทางหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไร ตาม มาตรา ๕ นี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ในปัจจุบันมีอยู่ท่านหนึ่ง ซึ่งกระผมอยาก จะขอเอ่ยนาม ณ ที่นี้ คือ คุณสุริยทัตต์ ซึ่งเป็นกรรมการ ป.ป.ป. อยู่ในปัจจุบัน เป็นผู้ช่วยการกองฝ่ายการเงินของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ซึ่งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้น จริงอยู่เป็นรัฐวิสาหกิจ แต่วัตถุประสงค์ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ถ้าจะมีการตีความ ตามกฎหมายแล้ว กระผมว่าน่าจะเป็นองค์การที่มีการดำเนินการค้ากำไร เพราะ ฉะนั้นการที่รัฐบาลจะลงหนักกลับไปสำรวจคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในปัจจุบันนี้ ก็เป็นสิ่งที่รัฐบาลควรจะทำ

อีกประการหนึ่งการที่รัฐบาลยังแต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่งเป็น ข้าราชการระดับเล็ก ระดับผู้ช่วยการกอง เวลาไปพิจารณาวินิจฉัยเรื่องซึ่ง เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ทำการสืบสวนสอบสวนขึ้นมาในคดีกล่าวหาว่า มีการทุจริตหรือ ประพฤติมิชอบในวงราชการแล้ว บางครั้งข้าราชการที่ถูกกล่าวหาเหล่านั้น มีตำแหน่งสูง กว่าการระดับผู้ช่วยการกองแล้วท่านลองคิดดูว่า จะชี้พ้องระบบการบริหาร

ราชการแผ่นดินหรือไม่ และกระผมกล้าที่จะยกตัวอย่าง ต่อท่านประธานให้ทราบว่า เคยมีครั้งหนึ่งได้มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงรัฐมนตรีกระทรวงหนึ่ง และรัฐมนตรีกระทรวงนั้นเป็นผู้อำนวยการ ฯ รับผิดชอบราชการ ฯ ของหน่วยงานคณะกรรมการ ป.ป.ป. ผู้นั้นเป็นลูกน้องของผู้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. สอบพาดพิงถึง ท่านประธานที่เคารพ เมื่อมีการสอบสวนไปปรากฏว่ากรรมการ ป.ป.ป. ผู้นั้น พยายาม ๆ ว่า ออกหน้า รับแทนกับเจ้านายของตัวเอง และในปัจจุบันนั้นคดีนี้ยังไม่เสร็จ กรรมการผู้นั้นได้อาสาต่อคณะกรรมการทั้งหมดว่า จะหาหลักฐานมาพิสูจน์ เจ้านายของตัวเอง จนปัจจุบันก็ยังหาหลักฐานไม่ได้ นี่หรือครับคือความยุติธรรม หน่วยงาน ป.ป.ป. ซึ่งคิดว่าในหลักบริหารราชการแผ่นดินแล้ว นี่เป็นอำนาจทางฝ่ายบริหารซึ่งประชาชน จะหวังพึ่งพิงเป็นแหล่งสุดท้ายในทางบริหาร แล้วถ้าเรามีสิ่งเหล่านี้ ที่รัฐบาลคงจะสำรวจจะมีการตรวจสอบและมีการกระทำที่เฝ้ามองเห็นได้ว่าจะให้ความเป็นธรรม ความยุติธรรมต่อประชาชน หรือจะแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ของประเทศชาติ ได้แล้ว รัฐบาลก็น่าที่จะทำอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นการที่กระผม ยกสิ่งเหล่านี้มากราบเรียนต่อท่านประธาน ก็เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าบางครั้งการแต่งตั้ง คณะกรรมการ ป.ป.ป. นั้น ทางรัฐบาลได้เสนอมา กระผมก็ยังมีข้อสงสัยที่อยากจะชี้ในวันหนึ่งว่า ประวัติกบุคคลบางคนใน ๒ คนนี้ กระผมก็ไม่อยากจะเอ่ยชื่อละครับ เกี่ยวทางท่านรองนายกก็จะขอประชุมลับอีก กระผมว่าใน ๒ คนนี้ อาจจะมีญาติ มีลูกมีหลานซึ่งทำการค้า และการค้านั้นเกี่ยวข้องกับหน่วยราชการ กระผมอยากจะชี้ให้ประธานเห็นว่า การทุจริตคอร์รัปชันที่เป็นการทุจริตอย่างกว้างขวางนั้น คือ การจัดซื้อจัดจ้างของของทางราชการ อันนี้มีโอกาสที่จะทุจริตคอร์รัปชัน ได้มาก เพราะฉะนั้นถ้าใครก็ตามที่มีโอกาสติดต่อกับหน่วยราชการในการจัดซื้อ ในการที่จะวิ่ง

เตนเพื่อให้ผลประโยชน์ให้คอมมิสชัน (Commission) และท่านลองคิดดูสิครับว่า ข้าราชการที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องของนั้นเขาอาจจะได้รับค้ำยันยัน หรือจะได้รับสิ่งที่จะให้ความมั่นใจว่า ถ้าคุณช่วยผม พ่อผม ญาติผมเป็นกรรมการ ป.ป.ป. อาจจะไม่มีการสอบสวนเรื่องนั้น สิ่งอย่างนั้นแหละครับ กระผมอยากจะท้วงติง ณ ที่สภาแห่งนี้ และก็หวังว่ารัฐบาลน่าจะกลับไปพบทวนอีกครั้งหนึ่ง การที่จะนำบุคคลซึ่งอย่างทีกระผมเรียนตอนต้นแล้ว พู่กาย ๗ คล้ายกับว่ายังไม่บริสุทธิ์คุณเองพอ หรือยังไม่น่าจะมองเห็นว่า จะเข้าไปทำงานในการที่จะปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันได้เพียงพอ

อย่างไรก็ตาม กระผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า การที่รัฐบาลได้นโยบายอย่างแจ่มชัดว่า จะปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันนั้น กระผมยังสงสัยว่ารัฐบาลนั้นทำมาเพื่อหลอกหลวงและตบตาประชาชนทั้งประเทศชาติ หรือหน่วยงาน ป.ป.ป. ซึ่งจะต้องสอบสวนข้าราชการทุจริตคอร์รัปชันเป็นแสน ๆ คน ของข้าราชการ เมืองไทย แต่งงบประมาณที่จะทำการสืบสวนสอบสวน หรือทำการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. นั้น มีงบประมาณเพียงไม่กี่ล้านบาท สิ่งนี้แหละครับ เป็นสิ่งที่กระผมตกใจและสงสัยว่า รัฐบาลนั้นจะเอาจริงเอาจังกับนโยบายที่แถลงไปหรืออย่างไร เพราะฉะนั้นในวันนี้ที่กระผมได้มีโอกาส กราบเรียนท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลก็อยากให้นำไปคิดและลองทบทวนดูใหม่ว่า คณะกรรมการที่กระผมเอ่ยอ้าง ๒ คนนั้นจะมีความเหมาะสม สมควรพอประการใดหรือไม่ ขอขอบพระคุณครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนชี้แจงเกี่ยวกับตัวบุคคลที่รัฐบาลได้เสนอมานั้น อันนั้นก็พิจารณาถึงในด้านของคุณวุฒิและประสบการณ์ของตัวบุคคลทั้งสอง ซึ่งก็ปรากฏว่ามีประวัติของการรับราชการที่ไม่มีตำหนิ โดยเฉพาะก็เป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิ ในด้านกฎหมาย

คณะรัฐมนตรีจึงได้มาเสนอต่อสภา พิจารณาแล้วเห็นสมควรที่จะนำเสนอสภา โดย เฉพาะในการสรรหาบุคคลนั้น รัฐบาลนี้ก็พยายามหลีกเลี่ยงที่จะไม่แต่งตั้งข้าราชการ ประจำเพราะเหตุที่ว่า ป.ป.ป. นั้นแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ที่จะสอบสวน หรือปราบปรามผู้กระทำความผิดคดีในวงราชการ ซึ่งก็เป็นข้าราชการประจำ ฉะนั้น เมื่อไม่อาจแต่งตั้งข้าราชการประจำได้แล้ว และกฎหมายก็ห้ามไม่ให้ แต่งตั้งจาก ข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งผู้ดำรง ตำแหน่ง ผู้จัดการ ที่ปรึกษาตัวแทนทางหุ้นส่วน หรือก็ทุกฝ่าย ๆ ก็เป็นทั้งภาค เอกชน ขอกฎหมายไว้จำกัดออกมาเช่นนี้ ก็เหลืออยู่ทางเดียวก็คือ ตัวข้าราชการ บานานที่มีคุณสมบัติพอที่จะรับพิจารณาแต่งตั้งได้ สำหรับตัวบุคคลบางท่านที่ท่านได้กล่าว มีชื่อของใจอาจจะขัดกับมาตรา ๕ เพราะว่า ทำงานอยู่ในองค์การใด ๆ ซึ่ง ดำเนินธุรกิจเพื่อการค้ากำไร บุคคลนั้นได้รับการแต่งตั้งมา ๓ สมัยแล้ว และสมัยที่ เริ่มแต่งตั้งในรัฐบาลสมัยนั้นก็วิเคราะห์กันแล้วว่าไม่ขัดต่อมาตรา ๕ โดยถือว่า องค์การนั้นไม่ได้มีการดำเนินธุรกิจเพื่อการค้ากำไร เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลสมัยหนึ่ง ได้วิเคราะห์ว่าไม่ขัดและได้แต่งตั้งมาและสืบต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ อันนี้ ขอประธานกรรมาธิการเรียนว่า นี่เป็นเหตุผล

สำหรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกต่าง ๆ ผมจะขอรับไปพิจารณา และ ความยากลำบากทั้งหลายก็อยู่ที่ว่า ค่อนข้างจะหาตัวบุคคลที่เหมาะสมได้ยาก รัฐบาล เองก็พยายามระมัดระวังในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะได้แถลงนโยบายไว้ แล้วว่าจะปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเข้มงวด ทั้งนี้ ขอประธานกรรมาธิการเรียนถึงเหตุผลดังกล่าว

(การประชุมค่านี้นำมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ไป และมีนายเทียม ไชยนันทน์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ ทำหน้าที่แทน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีใครที่จะทักท้วงอย่างไรอีกหรือไม่ครับ ถ้ามีผู้ที่จะทักท้วงก็อยากจะให้พูดทักท้วงเสียคราวเดียวกัน ถ้าหลายคนก็ให้พูดเสียเลย แล้วทางรัฐบาลจะได้ตกลงแก้ไขข้อบกพร่องที่ ก็น่าจะจบกันได้ เชิญครับ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ที่กระผมยื่นขึ้นมาขออนุญาตกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ กระผมไม่มีความเห็นที่จะมาคัดค้านหรืออะไร แต่ว่าขอเสนอแนะความคิดเห็นบางประการ คุณสมบัติส่วนตัวของบุคคลแต่ละท่านใน ๒ ท่านที่เสนอมานี้ กระผมไม่คิดใจ เพราะอายุแล้ว ๖๐ ปีขึ้นไปแล้ว ไม่เป็นปัญหาอะไรเพราะคนไทยของเรา ในปัจจุบันนี้ อายุ ๖๐ กว่าปีถึง ๗๐ ปีก็ยังมีแข็งแรงคืออยู่ แมแต่ตัวท่านประธานเองก็ ๗๐ ปีไปแล้ว การอภิปรายในสภาเมื่อ ๒๓ ๓๑ วันมานี้ ก็ไม่แสดงให้เห็นว่า ป้า ๆ เป๊อ ๆ ตรงไหน ก็ยังมีเหตุผลมีความรู้สึกนึกคิดสติสัมปชัญญะมันคงคืออยู่ เพราะฉะนั้นเรื่องคุณสมบัติส่วนตัวก็ดี หรืออายุก็ดี กระผมไม่คิดใจ แต่ว่าสิ่งที่กระผมอยากจะขอกราบเรียนนั้น เกี่ยวกับจำนวนคนที่เป็นคนคณะกรรมการ ป.ป.ป. น้อย่างหนึ่ง แล้วก็ระยะเวลาการทำงานนี้ ไม่สัมพันธ์กัน กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า ในขณะนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. นั้นมีอยู่ ๑๕ ท่าน แต่จากคำแถลงของท่านรองนายกรัฐมนตรี คุณสมภพ โทระกิตย์ นี้ท่านบอกว่าปีหนึ่งมีเรื่องเข้ามาสู่คณะกรรมการ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ เรื่อง แล้วคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็พิจารณาได้เพียงปีละ ๖๐ เรื่องเท่านั้น และกรรมการชุดนี้ประชุมเดือน

หนึ่ง ๒ ครั้งเท่านั้น ธรรมดาที่มีความเห็น ว่า ทางออกเพื่อให้งานของชาติเดินไป
ด้วยความรวดเร็วทันใจ และอีกประการหนึ่ง การที่มีผู้ร้องเรียนมากนั้นแสดงว่า
เคือคร่อนจริจ ๆ โดยมากก็เป็นเรื่องทุจริตคมิชอบในวงราชการ ธรรมดาจึงใคร
ขอประทานเสนอเป็นข้อสังเกตว่า

ประการที่ ๑ เราควรที่จะเพิ่มคณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้มากกว่าที่
เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้เพื่อให้ได้สมดุลกันกับเรื่องที่เราเข้าสู่คณะกรรมการป.ป.ป.

ประการที่ ๒ จะเป็นไปได้หรือไม่ในเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ส่วน
ใหญ่นั้นเป็นท่านผู้ใหญ่ที่เกษียณอายุราชการแล้ว ทานก็ย่อมมีเวลาที่จะมาทำงานให้แ
ชาติได้ แทนที่จะประชุมเดือนหนึ่ง ๒ ครั้ง เพื่อเร่งรัดงานของเราให้เร็วขึ้น ก็
น่าจะเพิ่มเวลาประชุมให้มากขึ้นกว่านี้ ธรรมดาขอเรียนตั้งข้อสังเกตเพียงเท่านี้
ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีใครที่จะทักท้วงเกี่ยวกับ
เรื่องนี้อีกหรือไม่ เชิญครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ
ธรรมดา บุญจะ เกสรทอง ธรรมดาไม่มีข้อคัดค้านอันใด แต่ธรรมดาอยากจะ
เรียนถามสักนิดครับ เพื่อให้เคลียปัญหาของรัฐบาลในคณะกรรมการ ๒ ท่านที่เสนอมานี้
มีข่าวว่าท่านหนึ่ง เป็นประธานบริษัทการค้าใหญ่แห่งหนึ่ง เป็นความจริงหรือไม่
ขอถามท่านครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครก็ระบุได้เลยนะครับ
นายสมภพ โทกระกิตย (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับข้อสงสัยและข้อสังเกต ของท่านสมาชิกบางท่านที่ท่าน

เสนอแนะว่า กรรมการ ป.ป.ป. นี้ควรจะมีกรรมการเพิ่มมากขึ้น และโดยที่
 กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ว่า กรรมการ ป.ป.ป. มีได้เพียง ๕ คนและรวม
 ทั้งเลขาธิการก็เป็นเพียง ๑๐ คน และที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานสภา เกี่ยว
 กับเรื่องจำนวนคดีร้องทุกขณัน อันนั้นเป็นคณะกรรมการคนละคน คณะกรรมการ
 ร้องทุกขทุกรัฐบาลต่างตั้งมานาน ๑๕ ทาน แล้วผมได้คัดคดีการร้องทุกขถึง ๓,๐๐๐
 เรื่องนั้นเป็นเรื่องของคณะกรรมการร้องทุกข แต่เป็นคณะกรรมการ ป.ป.ป.
 ผมเข้าใจว่าท่านอาจจะเข้าใจสับสนกัน ขอประทอนกราบเรียนเพื่อความ
 กระจ่างแจ้งไว้ด้วย

ส่วนท่านสมาชิกคนสุดท้ายที่ขงใจเกี่ยวกับว่ามีเป็นประธานกรรมการหรือ
 ไม่นั้น อันนี้ผมก็ขอประทอนกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงว่าไม่ทราบจริง ๆ และ
 ขอเรียนควยว่างานสาบงาน ป.ป.ป. ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบ ของผมโดยตรง
 ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยตรงนั้นเผอิญท่านเข้าโรงพยาบาล ท่านก็มอบหมายให้
 ผมมาเสนอ ผมก็พยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุด ถ้าหากจะตอบไม่ได้ก็สนใจครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็พอสมควรแล้วครับ
 นายป๋วยจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ป๋วยจะ เกสรทอง เป็นที่นาเสียใจว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี ก็ตอบไม่ได้
 แต่เท่าที่กระผมทราบ เป็นประธานบริษัทการค้าแห่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นในเมื่อมี
 สมาชิกซึ่งใดทวงตั้งไข่มือกัน จะชดกับมาตรา ๕ หรือไม่ ถ้าเป็นอย่างนั้นกระผม
 ว่าจะมีปัญหานะครับ กระผมเองก็ไม่อยากจะเอะอะไรทั้งหมด เท่าที่กระผมทราบ
 แต่ทนมื่อยันยันไม่ได้ ก็เป็นเรื่องที่กระผมเองก็ไม่สามารถที่จะพูดอะไรได้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่าเป็นเรื่องที่น่าจะพูดคุยกันตรงไปตรงมาเลยว่าใครชักอย่างไร หรือทำงานอะไรที่น่าจะพูดคุยกัน สมัชกจะใครคุยกับ ท่านผู้รวม ๆ ไปอย่างนั้นสมัชกก็ไม่รู้

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ความจริงกระผมก็ไม่อยากขึ้นมาทักท้วงอะไรรัฐบาล หรือครับ แต่ที่พอดีทางสมัชกผู้มีเกียรติได้ลุกขึ้นถามทางรัฐบาลว่า ทราบหรือไม่ว่าผู้ที่ทางรัฐบาลขอแต่งตั้งมา ๒ ท่านนั้นได้เป็นประธานกรรมการบริษัทใหญ่โตแห่งหนึ่ง ที่นี้กระผมก็อยากจะถามทางรัฐบาลเลยว่า กระผมขอระบุเลยนะครับว่าคงขอประธานอภัยด้วยของเอเชียคอนกรีต ศรีไกรวิน ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ขอแต่งตั้งมา กระผมก็อยากจะถามทางรัฐบาลเลยว่าท่านทราบหรือไม่ว่าบุคคลผู้นี้เคยกิจการการค้า หรือว่าเป็นประธานกรรมการบริษัทการค้าใหญ่ ๆ หรือไม่ อันนี้ถ้ารัฐบาลตอบมา ณ ที่นี้อาจไม่มีทางพวกกระผมก็คงจะไม่ซักของอะไร แต่ถ้าทางรัฐบาลตอบมาว่ายังไม่ทราบ กระผมก็ยังไม่มีใจว่าถ้าสภาพอนุมัติไปให้แล้วเกิดไปชกกับมาตรา ๕ ก็เกิดความเสียหายกับสถานะนี้ได้อีก เพราะฉะนั้นกระผมว่าทางที่คิดอยากจะฟังรัฐบาลตอบ ถ้าทางรัฐบาลตอบอย่างแน่นอนหรือคาดการณ์ว่าไม่มี เราก็จะยินยอมให้ แต่ถ้ารัฐบาลไม่แน่ใจทางกระผมก็คงจะไม่แน่ใจด้วย ขอให้ถอนกลับไป ขอพระคุณครับ

นายสมภพ ไทระกิตย (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอกราบเรียนว่า ผมไม่ทราบจริง ๆ สำหรับกรณีที่ท่านได้เอ่ยนามไปนั้น ท่านเป็นประธานหรือเปล่าไม่ทราบแต่ขั้นตอนในการที่เสนอรายชื่อนั้น ผมขอกราบเรียนว่า รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงควบคุมหน่วยงานนี้ ท่านเป็นผู้ที่เสนอเข้ามา

แล้วท่านก็บอกว่าได้สอบประวัติหมดแล้ว ได้ไปตามเจ้าตัวต่าง ๆ ก็ว่าไม่ขัดต่อ
กฎหมาย แต่ ค.ร.ม. ได้ถามย้ำว่าขัดต่อมาตรา ๕ หรือไม่ ก็รับรองว่าไม่ขัด
ผมก็เรียนได้ในขณะนี้ว่า ได้มีการสอบถามกันแล้วว่าไม่ขัด ผมเองไม่ทราบโดย
ส่วนตัวจริง ๆ ว่าเป็นอะไรหรือเปล่า ไม่ทราบเป็นความสัตย์จริง เพราะไม่ได้คุม
หน่วยงานนี้โดยตรง

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิชฌโลก) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อผม
ได้ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านเป็นผู้ว่าฯ อยู่ในคณะรัฐบาลชุดนี้ และได้มาเสนอ
ข้อคณะกรรมการ ป.ป.ป. เขามานั่งท่านเองโดยส่วนตัวท่าน ผมก็นิยมและนับถือ
ที่ท่านได้กรุณากล่าวต่อที่ประชุมนี้ว่า ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ คือการที่จะเป็น
ประธานของบริษัทหนึ่งบริษัทใดหรือไม่ แต่ในขณะที่เดียวกันท่านก็ออกตัวว่า คุยระบบ
และขั้นตอนของการปฏิบัติงานนั้นก็เชื่อว่าจะเรียบร้อยแต่ในขณะที่เดียวกันในฐานะที่ท่าน
เป็นตัวแทนของรัฐบาลได้นำเรื่องนี้มาเพื่อให้สภาอนุมัตินั้น เมื่อได้ดูหาอันนี้ยังไม่เคลียร์
ยังไม่กระจ่าง แม้แต่ตัวท่านเองก็ยังยืนยันว่าไม่สามารถที่จะให้คำตอบได้ชัดเจน ผม
ขวยเจตนาดีและขวยความเคารพผมจะไม่ยอมเป็นเครื่องมือที่จะอนุมัติเรื่องนี้ไป ผม
อยากให้ท่านถอนถอน มิฉะนั้นเราก็ไม่สามารถทราบได้ เจ้าตัวก็บอกกันอยู่แล้วขวย
สาเหตุอย่างนี้ ผมจึงกราบเรียนท่านรองนายกรัฐมนตรีขวยความเคารพว่า ถ้ายังไม่
มั่นใจก็กรุณาถอนออกไปก่อนครับ

นายสมภพ โหตะกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
คือเรื่องนี้ผมขอเรียน ที่จริงคนที่เสนอเรื่องนี้ที่ปรึกษาเรื่องคือรัฐมนตรียศ ท่านเข้า
โรงพยาบาลเมื่อวานนี้ แล้วท่านก็โทรศัพท์บอกผมเมื่อคืนนี้ว่าให้มาเสนอเรื่องนี้ อันนี้
ผมไม่ทราบ ไม่ทราบจริง ๆ เพราะไม่แน่ใจว่าจะต้องมาเสนอเรื่องนี้ ผมพร้อมครับที่
จะรับถอนไปเพื่อให้ความสบายใจแก่ท่านสมาชิกสภา ยินดีรับถอนไป

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อรัฐบาลขอถอนไปก็ยังไม่มีการลงมติอะไรในเรื่องนี้

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานต้องถามที่ประชุมก่อนครับว่าจะอนุมัติให้ถอนหรือไม่

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อทางรัฐบาลขอถอนไปก็จะขอมติว่าเมื่อทางรัฐบาลขอถอนไป ทางสภาจะอนุมัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรให้ถอนไปตามที่รัฐบาลเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรให้ถอนไป โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้รัฐบาลถอนไป

วันนี้ก็เป็นเวลาพอสมควรแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา